

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2 (15. Jātakapāḷi-2)

22. Το μεγάλο βιβλίο (22. Mahānipāto)

[Ja 538-547, PTS 6.1-6.593]



PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2

22. Το μεγάλο βιβλίο

538. Το τζάτακα του Μουγκαπάκκχα (1)

- 1.** «Μην επιδεικνύεις σοφία, γίνε θεωρούμενος ανόητος από όλα τα όντα·
ας σε περιφρονεί όλος ο κόσμος, έτσι θα είναι το όφελός σου».
- 2.** «Θα κάνω αυτά τα λόγια σου, αυτά που μου λες, θεότητα·
Επιθυμείς το καλό μου, μητέρα, επιθυμείς την ευημερία μου, θεότητα».
- 3.** «Τι άραγε σαν βιαστικός, λάκκο σκάβεις αμαξηλάτη·
ρωτημένος από μένα, φίλε, πες, τι με τον λάκκο θα κάνεις;»
- 4.** «Του βασιλιά βουβός και ανάπηρος, γιος γεννήθηκε ασυνείδητος·
Εγώ από τον βασιλιά παρακλήθηκα, τον γιο μου να θάψω στο δάσος».
- 5.** «Δεν είμαι κουφός ούτε βουβός, ούτε παράλυτος ούτε ανάπηρος·
άδικο θα έκανες, αμαξηλάτη, αν εμένα εσύ έθαβες στο δάσος».
- 6.** «Τους μηρούς και το χέρι μου δες, και τη ρήση μου άκουσέ με·
άδικο θα έκανες, αμαξηλάτη, αν εμένα εσύ έθαβες στο δάσος».
- 7.** «Είσαι θεότητα ή γκαντχάμπα, ή ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής;
Ή ποιος είσαι εσύ ή ποιανού γιος, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;»
- 8.** «Δεν είμαι θεός ούτε γκαντχάμπα, ούτε ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής·
του βασιλιά των Κασί εγώ είμαι γιος, αυτόν που στον λάκκο θάβεις.
- 9.** «Εκείνου του βασιλιά εγώ είμαι γιος, τον οποίο εσύ σωστά υπηρετείς για να
ζεις·
άδικο θα έκανες, αμαξηλάτη, αν εμένα εσύ έθαβες στο δάσος.
- 10.** «Στη σκιά όποιου δέντρου θα καθόταν ή θα ξάπλωνε,
κλαδί του δεν θα έσπαζε, διότι ο προδότης φίλου είναι κακός.
- 11.** «Όπως το δέντρο έτσι ο βασιλιάς, όπως το κλαδί έτσι εγώ·
Όπως ο άνθρωπος που καταφεύγει στη σκιά, έτσι είσαι εσύ, αμαξηλάτη·
άδικο θα έκανες, αμαξηλάτη, αν εμένα εσύ έθαβες στο δάσος.
- 12.** «Με άφθονη τροφή γίνεται, αυτός που έφυγε από το δικό του σπίτι·
πολλοί ζουν από αυτόν, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.
- 13.** Όποια χώρα κι αν πηγαίνει, σε κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες·
παντού χαίρει ευσέβειας, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.

- 14.** «Οι κλέφτες δεν τον καταβάλλουν, οι πολεμιστές δεν τον περιφρονούν· όλους τους εχθρούς ξεπερνά, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.
- 15.** «Χωρίς οργή στο σπίτι του πηγαίνει, στη συνέλευση χαιρετισμένος· ο ανώτατος των συγγενών γίνεται, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.
- 16.** «Τιμώντας, τιμάται, σεβαστός είναι ο ευσεβής· φέρει έπαινο και φήμη, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.
- 17.** «Αυτός που τιμά λαμβάνει τιμή, αυτός που χαιρετά λαμβάνει ανταπόδοση χαιρετισμού· και δόξα και φήμη αποκτά, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.
- 18.** «Όπως η φωτιά φλέγεται, λάμπει σαν θεότητα· δεν εγκαταλείπεται από τη μεγαλοπρέπεια, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.
- 19.** «Οι αγελάδες του πολλαπλασιάζονται, ο σπόρος στο χωράφι φυτρώνει· τον καρπό των σπαρμένων απολαμβάνει, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.
- 20.** «Από σπηλιά ή από βουνό, από δέντρο έπεσε ο άνθρωπος· πεθαίνοντας βρίσκει εδραίωση, αυτός που τους φίλους δεν προδίδει.
- 21.** Όπως ο άνεμος δεν μπορεί να νικήσει τη συκομουριά με τις βαθιές ρίζες και τους εκτεταμένους βλαστούς, έτσι οι εχθροί δεν μπορούν να νικήσουν αυτόν που τους φίλους δεν προδίδει».
- 22.** «Έλα θα σε οδηγήσω πίσω, βασιλόπουλο, στο δικό σου σπίτι· άσκησε τη βασιλεία, σεβάσμιε, τι θα κάνεις στο δάσος;»
- 23.** «Αρκετά για μένα με αυτή τη βασιλεία, με τους συγγενείς ή με τα πλούτη· που για μένα με ανήθικη συμπεριφορά, η βασιλεία θα αποκτιόταν, αμαξηλάτη».
- 24.** «Με δώρο ικανοποίησης να με κερδίσεις, βασιλόπουλο, από εδώ αφού φύγεις· ο πατέρας και η μητέρα μου θα μου έδιναν, βασιλόπουλο, όταν εσύ φύγεις.
- 25.** «Οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και οι έμποροι και οι βραχμάνοι· κι αυτοί ευχαριστημένοι θα έδιναν, βασιλόπουλο, όταν εσύ φύγεις.
- 26.** «Ελεφαντοδαμαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές· κι αυτοί ευχαριστημένοι θα έδιναν, βασιλόπουλο, όταν εσύ φύγεις.
- 27.** «Πολλοί κάτοικοι της υπαίθρου, και κάτοικοι κωμοπόλεων συγκεντρώθηκαν· δώρα σε μένα θα έδιναν, βασιλόπουλο, όταν εσύ φύγεις».
- 28.** «Από τον πατέρα και τη μητέρα εγώ εγκαταλείφθηκα, από το βασίλειο και την κωμόπολη· και επίσης από όλους τους νέους, δεν υπάρχει δικό μου σπίτι.

- 29.** «Με την άδεια της μητέρας μου, εγκαταλειμμένος από τον πατέρα μου·
μόνος στο δάσος αναχώρησα, ηδονές να μην επιθυμώ.
- 30.** Ακόμα και σε αυτούς που δεν βιάζονται, η ελπίδα για καρπό επιτυγχάνεται·
Είμαι αυτός του οποίου η άγια ζωή ωρίμασε, έτσι να γνωρίζεις, αμαξηλάτη.
- 31.** Ακόμα και σε αυτούς που δεν βιάζονται, το ορθό όφελος ωριμάζει·
είμαι αυτός του οποίου η άγια ζωή ωρίμασε, αναχώρησα χωρίς φόβο από
πουθενά».
- 32.** «Έτσι με γλυκιά ομιλία όντας, με καθαρή φωνή ήσουν·
γιατί στον πατέρα και τη μητέρα, κοντά δεν μίλησες τότε;»
- 33.** «Δεν είμαι παράλυτος από έλλειψη αρθρώσεων, ούτε κουφός από έλλειψη
αυτιών·
δεν είμαι βουβός από έλλειψη γλώσσας, μη με θεωρείς βουβό.
- 34.** «Θυμάμαι εγώ την προηγούμενη γέννηση, όπου άσκησα βασιλεία·
αφού άσκησα εκεί βασιλεία, έπεσα στην κόλαση σφόδρα.
- 35.** «Είκοσι ακριβώς χρόνια, εκεί άσκησα βασιλεία·
ογδόντα χιλιάδες χρόνια, στην κόλαση υπέφερα.
- 36.** «Φοβισμένος από εκείνη τη βασιλεία, μη με χρίσουν βασιλιά·
για αυτό στον πατέρα και τη μητέρα, κοντά δεν μίλησα τότε.
- 37.** «Αφού με κάθισε στην αγκαλιά του, ο πατέρας με καθοδηγεί για το καλό·
Έναν σκοτώστε, δέστε, έναν με αλκάλι ξεγδάρτε·
Έναν σε παλούκι καρφώστε, έτσι αυτός καθοδηγεί.
- 38.** «Αφού άκουσα αυτά τα σκληρά λόγια που εκστομίστηκαν·
μη βουβός αλλά με εμφάνιση βουβού, χωρίς μερίδα αλλά θεωρούμενος ότι
έχω μερίδα·
στα δικά μου ούρα και κόπρανα, έμεινα εγώ βυθισμένος.
- 39.** Και δύσκολη και μικρή, και αυτή συνδεδεμένη με οδύνη·
Ποιος βασιζόμενος σε αυτή τη ζωή, θα δημιουργούσε έχθρα με οποιονδήποτε;
- 40.** Με την απώλεια της σοφίας και με τη μη ενόραση της Διδασκαλίας·
Ποιος βασιζόμενος σε αυτή τη ζωή, θα δημιουργούσε έχθρα με οποιονδήποτε;
- 41.** Ακόμα και σε αυτούς που δεν βιάζονται, η ελπίδα για καρπό επιτυγχάνεται·
Είμαι αυτός του οποίου η άγια ζωή ωρίμασε, έτσι να γνωρίζεις, αμαξηλάτη.
- 42.** Ακόμα και σε αυτούς που δεν βιάζονται, το ορθό όφελος ωριμάζει·
είμαι αυτός του οποίου η άγια ζωή ωρίμασε, αναχώρησα χωρίς φόβο από
πουθενά».
- 43.** «Κι εγώ θα αναχωρήσω, βασιλόπουλο, κοντά σου·
κάλεσέ με, σεβάσμιε, η αναχώρηση μου αρέσει».

- 44.** «Αφού παραδώσεις το άρμα, χωρίς χρέος έλα, αμαξηλάτη· η αναχώρηση είναι πράγματι για αυτόν που είναι χωρίς χρέος, αυτό επαινέθηκε από τους σοφούς».
- 45.** «Όποιο λόγο εγώ σε σένα έκανα, ας είναι ευλογία σε σένα· εκείνο ακριβώς το λόγο μου εσύ, παρακαλεσμένος, αξίζει να κάνεις.
- 46.** «Μείνε εδώ για τώρα, μέχρι να φέρω τον βασιλιά· ίσως ο πατέρας σου αφού σε δει, ικανοποιημένος χαρούμενος να γίνει».
- 47.** «Θα κάνω αυτά τα λόγια σου, αυτά που μου λες, αμαξηλάτη· κι εγώ επιθυμώ να δω, τον πατέρα μου που ήρθε εδώ.
- 48.** «Έλα, φίλε, γύρισε πίσω, πες στους συγγενείς ότι είμαι καλά· στη μητέρα και τον πατέρα μου, όπως σου είπα, απόδωσε σεβασμό».
- 49.** «Αφού έπιασα τα πόδια του, και τον περιήλθα κρατώντας τον στα δεξιά μου· ο αμαξηλάτης ανέβηκε στο άρμα, και πήγε στην πύλη του βασιλιά.
- 50.** «Βλέποντας η μητέρα το άδειο άρμα, με μόνο τον αμαξηλάτη να έρχεται· με μάτια γεμάτα δάκρυα, κλαίγοντας τον κοιτάζει.
- 51.** «Αυτός ο αμαξηλάτης έρχεται, αφού σκότωσε τον γιο μου· Σκοτωμένος σίγουρα ο γιος μου, αυτός που αύξανε τη γη στον κόσμο.
- 52.** «Οι εχθροί σίγουρα χαίρονται, ικανοποιημένοι σίγουρα οι αντίπαλοι· βλέποντας τον αμαξηλάτη να έρχεται, αφού σκότωσε τον γιο μου.
- 53.** «Βλέποντας η μητέρα το άδειο άρμα, με μόνο τον αμαξηλάτη να έρχεται· με μάτια γεμάτα δάκρυα, κλαίγοντας τον ρώτησε.
- 54.** «Ήταν άραγε βουβός, ήταν άραγε ανάπηρος, άραγε αυτός θρηνούσε τότε; Καθώς χτυπιόταν στο έδαφος, πες μου αυτό, αμαξηλάτη.
- 55.** «Πώς με τα χέρια και τα πόδια, ο βουβός και ανάπηρος απέφυγε; Καθώς χτυπιόταν στο έδαφος, πες μου αυτό που ρωτήθηκες».
- 56.** «Θα σου πω εγώ, κυρία, αν μου δώσεις αφοβία· ό,τι άκουσα ή είδα, κοντά στον γιο του βασιλιά».
- 57.** «Αφοβία, φίλε, σου δίνω, άφοβος μίλα, αμαξηλάτη· ό,τι άκουσες ή είδες, κοντά στον γιο του βασιλιά».
- 58.** «Αυτός δεν είναι βουβός ούτε ανάπηρος, και αυτός έχει καθαρή φωνή· από τη βασιλεία λοιπόν αυτός φοβισμένος, έκανε πολλές απάτες.
- 59.** «Θυμάται εκείνος την προηγούμενη γέννηση, όπου άσκησε βασιλεία· αφού άσκησε εκεί βασιλεία, έπεσε στην κόλαση σφόδρα.
- 60.** «Είκοσι ακριβώς χρόνια, εκεί άσκησε βασιλεία· ογδόντα χιλιάδες χρόνια, στην κόλαση υπέφερε αυτός.

- 61.** «Φοβισμένος από εκείνη τη βασιλεία, μη με κρίσουν βασιλιά· για αυτό στον πατέρα και τη μητέρα, κοντά δεν μίλησα τότε.
- 62.** «Με τέλεια μέλη και άκρα, με ύψος και περιφέρεια· με καθαρή φωνή, σοφός, στην οδό προς τον παράδεισο στέκεται.
- 63.** «Αν εσύ επιθυμείς να δεις, τον βασιλόπουλο, τον γιο σου· έλα θα σε οδηγήσω, εκεί όπου κατοικεί ο Τεμίγια».
- 64.** «Ας ζέψουν στα άρματα τα άλογα, δέστε τη σέλα στους ελέφαντες· Ας ηχήσουν κόχλες και μικρά τύμπανα, ας παίξουν τα μονόπλευρα τύμπανα.
- 65.** Ας ηχήσουν τα θωρακισμένα τύμπανα, ας ηχήσουν όμορφα τα μεγάλα τύμπανα· και οι κάτοικοι κωμοπόλεων ας με ακολουθήσουν, πηγαίνοντας ως αυτός που θα συμβουλέψει τον γιο.
- 66.** «Οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και οι έμποροι και οι βραχμάνοι· ας ζέψουν γρήγορα τα οχήματα, πηγαίνοντας ως αυτός που θα συμβουλέψει τον γιο.
- 67.** «Ελεφαντοδασμάστες, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές· ας ζέψουν γρήγορα τα οχήματα, πηγαίνοντας ως αυτός που θα συμβουλέψει τον γιο.
- 68.** «Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων συγκεντρώθηκαν· ας ζέψουν γρήγορα τα οχήματα, πηγαίνοντας ως αυτός που θα συμβουλέψει τον γιο».
- 69.** «Και οι αρματηλάτες τα άλογα ζεμένα, σινδικά, γρήγορα στην κίνηση· στην πύλη του βασιλιά προσήλθαν, "ζεμένα, βασιλιά, αυτά τα άλογα"».
- 70.** «Τα παχιά υστερούν στην ταχύτητα, τα αδύνατα υστερούν στη δύναμη· αποφεύγοντας τα αδύνατα και τα παχιά, ζεμένα τα άλογα σε συντροφιά».
- 71.** «Τότε ο βασιλιάς βιαστικά, ανεβαίνοντας στο ζεμένο άρμα· απευθύνθηκε στον γυναικωνίτη: "Όλες ακολουθήστε με".
- 72.** «Τη βεντάλια από τρίχες ουράς, το τουρμπάνι, το σπαθί και τη λευκή ομπρέλα· τα σανδάλια, ανεβαίνοντας στο άρμα, στολισμένα με χρυσάφι.
- 73.** «Τότε εκείνος ο βασιλιάς κατευθύνθηκε, έχοντας μπροστά του τον αμαξηλάτη· πολύ γρήγορα έφτασε, εκεί όπου κατοικεί ο Τεμίγια.
- 74.** «Και αφού τον είδε να έρχεται, λάμποντας σαν με φωτιά· περιτριγυρισμένο από πλήθος ευγενών, ο Τεμίγια είπε αυτό».

- 75.** «Μήπως είσαι καλά, αγαπητέ, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια, αγαπητέ· και όλες οι βασιλοπούλες, οι μητέρες μου, είναι υγιείς;»
- 76.** «Είμαι καλά, γιε μου, και επίσης, γιε μου, χωρίς αρρώστια· και όλες οι βασιλοπούλες, οι μητέρες σου, είναι υγιείς».
- 77.** «Μήπως δεν πίνεις μεθυστικά, αγαπητέ, μήπως η σούρα δεν σου είναι αγαπητή·
Μήπως στην αλήθεια και στη Διδασκαλία και στη δωρεά χαίρεται ο νους σου;»
- 78.** «Δεν πίνω μεθυστικά, γιε μου, και επίσης η σούρα δεν μου είναι αγαπητή·
Και επίσης στην αλήθεια και στη Διδασκαλία και στη δωρεά χαίρεται ο νους μου».
- 79.** «Μήπως τα ζώα έλξης σου είναι υγιή, μήπως το όχημα μεταφέρει·
Μήπως ασθένειες δεν υπάρχουν σε σένα, που προκαλούν ταλαιπωρία στο σώμα;»
- 80.** «Και επίσης τα ζώα έλξης μου είναι υγιή, και επίσης το όχημα μεταφέρει·
Και επίσης ασθένειες δεν υπάρχουν σε μένα, που προκαλούν ταλαιπωρία στο σώμα».
- 81.** «Μήπως τα σύνορά σου είναι ακμαία, και στη μέση πυκνοκατοικημένα·
και η αποθήκη και το θησαυροφυλάκιο, μήπως είναι προστατευμένα;»
- 82.** «Και επίσης τα σύνορά μου είναι ακμαία, και στη μέση πυκνοκατοικημένα·
και η αποθήκη και το θησαυροφυλάκιο, όλα μου είναι προστατευμένα».
- 83.** «Καλώς ήρθες, μεγάλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
ας τοποθετήσουν ανάκλιντρο, εκεί όπου ο βασιλιάς θα καθίσει».
- 84.** «Ακριβώς εδώ κάθισε, σε καθορισμένο στρώμα από φύλλα·
Παίρνοντας νερό από εδώ, πλύνε τα πόδια σου».
- 85.** «Και αυτά τα φύλλα δικά μου, μαγειρεμένα, βασιλιά, χωρίς αλάτι·
φάε, μεγάλε βασιλιά, ήρθες εδώ σε μένα ως φιλοξενούμενος».
- 86.** «Δεν τρώω εγώ φύλλα, διότι αυτό δεν είναι η τροφή μου·
τρώω μαγειρεμένο ρύζι από καλό ρύζι, αγνό με σάλτσα από κρέας».
- 87.** «Καταπληκτικό μου φαίνεται, ακόμα κι έναν μόνο του σε απόκρυφο μέρος·
αυτών που τρώνε τέτοια, με τι η ομορφιά τους λάμπει;»
- 88.** «Μόνος ξαπλώνω, βασιλιά, σε καθορισμένο στρώμα από φύλλα·
με αυτόν τον μοναχικό τόπο ύπνου μου, βασιλιά, η ομορφιά μου λάμπει.
- 89.** «Και δεν έχω ξιφοφόρους φρουρούς, βασιλική προστασία παρούσα·
με αυτόν τον ευτυχισμένο τόπο ύπνου μου, βασιλιά, η ομορφιά μου λάμπει.
- 90.** «Δεν θρηνώ για το παρελθόν, δεν λαχταρώ το μέλλον·
συντηρούμαι με το παρόν, γι' αυτό η ομορφιά μου λάμπει.

- 91.** «Με τη λαχτάρα για το μέλλον, με τον θρήνο για το παρελθόν· με αυτά οι ανόητοι μαραίνονται, όπως πράσινο καλάμι κομμένο».
- 92.** «Μονάδα ελεφάντων, αρματική μονάδα, άλογα, πεζούς και θωρακοφόρους· κατοικίες ευχάριστες, εγώ, γιε μου, σου δίνω.
- 93.** «Τον γυναικωνίτη επίσης σου δίνω, στολισμένο με όλα τα κοσμήματα· αυτές, παιδί μου, ακολούθησε, εσύ θα γίνεις ο βασιλιάς μας.
- 94.** «Επιδέξιες στον χορό και το τραγούδι, εξασκημένες επιτήδειες γυναίκες· θα σε τέρψουν με ηδονές, τι θα κάνεις στο δάσος;
- 95.** «Από άλλους βασιλιάδες για σένα κοπέλες, θα φέρω στολισμένες· Σε αυτές αφού γεννήσεις γιους, τότε αργότερα θα αναχωρήσεις από την κοσμική ζωή.
- 96.** «Νέος και νεαρός είσαι, νεανικός στην πρώτη ανάπτυξη· άσκησε τη βασιλεία, σεβάσμιε, τι θα κάνεις στο δάσος;»
- 97.** «Νεαρός ας ασκεί την άγια ζωή, ασκούμενος στην άγια ζωή νεαρός ας είναι· η αναχώρηση είναι πράγματι για τον νέο, αυτό επαινέθηκε από τους σοφούς.
- 98.** «Νεαρός ας ασκεί την άγια ζωή, ασκούμενος στην άγια ζωή νεαρός ας είναι· θα ασκώ την άγια ζωή, δεν ενδιαφέρομαι για βασιλεία.
- 99.** «Βλέπω εγώ ένα νεαρό, που λέει "μητέρα, πατέρα"· με δυσκολία αποκτημένο, αγαπημένο γιο, πεθαμένο χωρίς να φτάσει στο γήρας.
- 100.** «Βλέπω εγώ μια νεαρή, κοπέλα με όμορφη όψη· σαν νέο βλαστάρι μπαμπού, ερειπωμένη, στο τέλος της ζωής.
- 101.** «Ακόμα και οι νέοι πεθαίνουν, οι άνδρες και οι γυναίκες· Εκεί ποιος άνθρωπος θα εμπιστευόταν τη ζωή, λέγοντας "είμαι νέος".
- 102.** «Αυτού που με το πέρασμα της νύχτας, η ζωή γίνεται λιγότερη· όπως των ψαριών με λίγο νερό, τι άραγε η νεότητα εκεί;»
- 103.** «Πάντα πλήττεται ο κόσμος, και πάντα περικυκλωμένος· καθώς δεν περνούν άσκοπες οι νύχτες, γιατί με χρίζεις στη βασιλεία;»
- 104.** «Από τι πλήττεται ο κόσμος, και από τι περικυκλωμένος; Τα σώματα όχι μάταια πηγαίνουν, πες μου αυτό που ρωτήθηκες».
- 105.** «Από τον θάνατο πλήττεται ο κόσμος, από το γήρας περιστοιχίζεται· οι νύχτες όχι μάταια περνούν, έτσι να γνωρίζεις, πολεμιστή.
- 106.** «Όπως σε ένα τεντωμένο νήμα, ό,τι κι αν υφαίνεται· λίγο απομένει να υφανθεί, έτσι είναι η ζωή των θνητών.
- 107.** «Όπως ένα γεμάτο ρεύμα νερού, καθώς κυλά δεν γυρίζει πίσω·

έτσι η ζωή των ανθρώπων, καθώς περνά δεν γυρίζει πίσω.

- 108.** «Όπως ένα γεμάτο ρεύμα νερού, παρασύρει τα δέντρα στις όχθες·
Έτσι από το γήρας και τον θάνατο, παρασύρονται όλα τα έμβια όντα».
- 109.** «Μονάδα ελεφάντων, αρματική μονάδα, άλογα, πεζούς και θωρακοφόρους·
κατοικίες ευχάριστες, εγώ, γιε μου, σου δίνω.
- 110.** «Τον γυναικωνίτη επίσης σου δίνω, στολισμένο με όλα τα κοσμήματα·
αυτές, παιδί μου, ακολούθησε, εσύ θα γίνεις ο βασιλιάς μας.
- 111.** «Επιδέξεις στον χορό και το τραγούδι, εξασκημένες επιτήδειες γυναίκες·
θα σε τέρψουν με ηδονές, τι θα κάνεις στο δάσος;
- 112.** «Από άλλους βασιλιάδες για σένα κοπέλες, θα φέρω στολισμένες·
Σε αυτές αφού γεννήσεις γιους, τότε αργότερα θα αναχωρήσεις από την
κοσμική ζωή.
- 113.** «Νέος και νεαρός είσαι, νεανικός στην πρώτη ανάπτυξη·
άσκησε τη βασιλεία, σεβάσμιε, τι θα κάνεις στο δάσος;
- 114.** «Και την αποθήκη και το θησαυροφυλάκιο, τα οχήματα και τις δυνάμεις·
κατοικίες ευχάριστες, εγώ, γιε μου, σου δίνω.
- 115.** «Περικυκλωμένος από κύκλο γυναικών, με συνοδεία υπηρετριών·
άσκησε τη βασιλεία, σεβάσμιε, τι θα κάνεις στο δάσος;»
- 116.** «Τι νόημα έχει ο πλούτος που εξαντλείται, τι νόημα έχει η σύζυγος που θα
πεθάνει·
Τι νόημα έχει η νεότητα που γερνά, που κατανικάται από το γήρας.
- 117.** «Εκεί ποια απόλαυση, ποιο παιχνίδι, ποια τέρψη, ποια αναζήτηση πλούτου;
Τι μου χρειάζονται οι γιοι και οι σύζυγοι, βασιλιά, απελευθερώθηκα από τα
δεσμά.
- 118.** «Εγώ που έτσι κατανοώ, ο θάνατος δεν με αμελεί·
Για αυτόν που έχει καταληφθεί από τον θάνατο, ποια τέρψη, ποια αναζήτηση
πλούτου;
- 119.** «Όπως των ώριμων καρπών, πάντα υπάρχει φόβος από την πτώση·
Έτσι των γεννημένων θνητών, πάντα υπάρχει φόβος από τον θάνατο.
- 120.** «Το βράδυ κάποιοι δεν φαίνονται, που το πρωί είχαν ιδωθεί πολύς κόσμος·
Το πρωί κάποιοι δεν φαίνονται, που το βράδυ είχαν ιδωθεί πολύς κόσμος.
- 121.** «Σήμερα κιόλας πρέπει να γίνει η προσπάθεια· ποιος γνωρίζει τον θάνατο
αύριο;
Διότι δεν υπάρχει συμφωνία για μας με εκείνον, τον θάνατο με τον μεγάλο
στρατό.
- 122.** «Οι κλέφτες επιθυμούν πλούτο, εγώ είμαι απελευθερωμένος από τα δεσμά,

βασιλιά·
έλα, βασιλιά, γύρισε πίσω, δεν ενδιαφέρομαι για βασιλεία».

Το τζάτακα του Μουγκαπάκκχα, πρώτο.

539. Το τζάτακα του Μαχατζανάκα (2)

- 123.** «Ποιος είναι αυτός στη μέση του ωκεανού, που χωρίς να βλέπει την ακτή προσπαθεί·
ποιον σκοπό εσύ γνωρίζοντας, έτσι προσπαθείς σφοδρά;»
- 124.** «Παρατηρώντας τη λειτουργία του κόσμου, και της προσπάθειας, θεότητα·
γι' αυτό στη μέση του ωκεανού, χωρίς να βλέπω την ακτή προσπαθώ».
- 125.** «Στο βαθύ, στο απέραντο, του οποίου η όχθη δεν φαίνεται·
Μάταιη η ανθρώπινη προσπάθειά σου, χωρίς να φτάσεις θα πεθάνεις».
- 126.** «Χωρίς χρέος στους συγγενείς γίνεται, στους θεούς και στον πατέρα αυτός·
κάνοντας τα καθήκοντα ενός άνδρα, και δεν μετανιώνει αργότερα».
- 127.** «Όποια πράξη δεν μπορεί να φτάσει στην άλλη όχθη, χωρίς καρπό, που γεννά
μόνο κόπο·
εκεί ποιο όφελος από την προσπάθεια, όταν ο θάνατος έχει επιπέσει;»
- 128.** «Αυτό που είναι εντελώς αδύνατο να επιτευχθεί, όποιος γνωρίζοντας,
θεότητα·
δεν προστατεύει τη ζωή του εαυτού του, ας γνωρίζει αυτός αν θα
εγκαταλείψει.
- 129.** «Το αποτέλεσμα της πρόθεσης κάποιου, σε αυτόν τον κόσμο, θεότητα·
επιχειρούν πράξεις, αυτές επιτυγχάνονται ή όχι.
- 130.** «Τον καρπό της πράξης ορατό εδώ και τώρα, δεν βλέπεις, θεότητα·
ενώ άλλοι βυθίστηκαν, εγώ διέσχισα, και αυτό το βλέπω κοντά μου.
- 131.** «Έτσι εγώ θα αγωνιστώ, σύμφωνα με την ικανότητα και τη δύναμή μου·
πηγαίνοντας στην πέρα όχθη της θάλασσας, θα κάνω ό,τι πρέπει να κάνει
ένας άνθρωπος».
- 132.** «Εσύ που όταν η νοητική πλημμύρα έγινε έτσι, στον απέραντο μεγάλο ωκεανό·
προικισμένος με ορθή προσπάθεια, με την πράξη σου δεν βυθίστηκες·
εσύ λοιπόν πήγαινε εκεί ακριβώς, όπου ο νους σου χαίρεται».
- 133.** «Ας ελπίζει ο άνθρωπος, ο σοφός να μην απογοητεύεται·
βλέπω εγώ τον εαυτό μου, όπως ευχήθηκα έτσι έγινε.
- 134.** «Ας ελπίζει ο άνθρωπος, ο σοφός να μην απογοητεύεται·
βλέπω εγώ τον εαυτό μου, από το νερό στη στεριά ανασυρμένο.
- 135.** «Ας προσπαθεί ο άνθρωπος, ο σοφός να μην απογοητεύεται·
βλέπω εγώ τον εαυτό μου, όπως ευχήθηκα έτσι έγινε.

- 136.** «Ας προσπαθεί ο άνθρωπος, ο σοφός να μην απογοητεύεται·
βλέπω εγώ τον εαυτό μου, από το νερό στη στεριά ανασυρμένο.
- 137.** Ακόμα και ο σοφός άνθρωπος που οδηγήθηκε στη δυστυχία, δεν θα έπρεπε να
κόψει την προσδοκία για την έλευση της ευτυχίας·
διότι πολλές επαφές επιβλαβείς και ωφέλιμες, αστοχάστως έρχονται στον
θνητό.
- 138.** «Το μη σκεπτόμενο συμβαίνει, το σκεπτόμενο καταστρέφεται·
Τα πλούτη δεν προέρχονται από τη σκέψη, είτε για γυναίκα είτε για άνδρα».
- 139.** «Ασυνήθιστο πράγματι, αξιότιμε, ο βασιλιάς, ο κυρίαρχος όλης της γης, ο
άρχοντας των κατευθύνσεων·
σήμερα δεν ακούει τον χορό, δεν στρέφει τον νου στο τραγούδι.
- 140.** «Ούτε τα ζώα ούτε τους κήπους, ούτε τις χήνες κοιτάζει·
σαν βουβός σιωπηλά καθισμένος, δεν καθοδηγεί για το καλό».
- 141.** «Επιθυμούντες την ευτυχία, με κρυφή ηθική, αποφεύγοντες τη δολοφονία και
τη φυλάκιση·
σε ποιανού άραγε το μοναστήρι σήμερα, νεαροί και ηλικιωμένοι διαμένουν;
- 142.** «Οι σοφοί που έχουν ξεπεράσει τη δίψα, τιμή σε αυτούς τους μεγάλους
σοφούς·
οι οποίοι σε αυτόν τον κόσμο γεμάτο ανησυχία, διαμένουν χωρίς ανησυχία.
- 143.** «Αυτοί, αφού κόψουν το δίχτυ του θανάτου, απλωμένο σταθερά από τον
απατηλό·
αφού έκοψαν την προσκόλληση, πηγαίνουν, ποιος θα μπορούσε να δείξει τον
προορισμό τους;»
- 144.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, χωρισμένη σε μέρη και μετρημένη·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 145.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, την ευρύχωρη, πανταχόθεν φωτεινή·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 146.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, με τα πολλά τείχη και τις πύλες·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 147.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, με γερό πύργο και πρόπυλο·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 148.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, καλά χωρισμένη, με μεγάλους δρόμους·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 149.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, με καλά οργανωμένες αγορές·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 150.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, γεμάτη από βόδια, άλογα και άρματα·

εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;

- 151.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, στολισμένη με πάρκα και δάση·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 152.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, στολισμένη με κήπους και δάση·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 153.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, στολισμένη με ανάκτορα και άλση·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 154.** «Πότε εγώ τη Μιθίλα την ευημερούσα, με τα τρία τείχη, γεμάτη βασιλικούς
συγγενείς·
κατασκευασμένη από τον Σομανάσσα, τον ένδοξο Βεντέχα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 155.** «Πότε εγώ τη Βεδέχα την ευημερούσα, πλούσια, προστατευόμενη από
ομόδοξους·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 156.** «Πότε εγώ τη Βεδέχα την ακμάζουσα, αήττητη, προστατευόμενη από
ομόδοξους·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 157.** «Πότε εγώ το εσωτερικό παλάτι το ευχάριστο, χωρισμένο σε μέρη και
μετρημένο·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 158.** «Πότε εγώ το εσωτερικό παλάτι το ευχάριστο, επιχρισμένο με ασβέστη και
πηλό·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 159.** «Πότε εγώ το εσωτερικό παλάτι το ευχάριστο, καθαρά ευωδιαστό, τερπνό·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 160.** «Πότε εγώ τα θολωτά σπίτια, χωρισμένα σε μέρη και μετρημένα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 161.** «Πότε εγώ τα θολωτά σπίτια, επιχρισμένα με ασβέστη και πηλό·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 162.** «Πότε εγώ τα θολωτά σπίτια, με καθαρό άρωμα, ευχάριστα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 163.** «Πότε εγώ τα θολωτά σπίτια, αλειμμένα με σανδαλόξυλο·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 164.** «Πότε εγώ τα χρυσά ανάκλιντρα, τα μαλλιαρά χαλιά με τα ποικίλα στρώματα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 165.** «Πότε εγώ τα πολύτιμα ανάκλιντρα, τα μαλλιαρά χαλιά με τα ποικίλα

στρώματα·

εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;

- 166.** «Πότε εγώ τα βαμβακερά και μεταξωτά, τα λινά και τα κοτουμπάρα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 167.** «Πότε εγώ τις λιμνούλες τις ωραίες, με κελαηδήματα πουλιών τσάκραβακα·
Σκεπασμένες με μανδάλακες, και με λωτούς και νούφαρα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 168.** «Πότε εγώ τα κοπάδια ελεφάντων, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
Με χρυσά καλύμματα οι μεγάλοι ελέφαντες, ντυμένοι με χρυσούφанта
υφάσματα.
- 169.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με λόγχες και βούκεντρα στα χέρια·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 170.** «Πότε εγώ τα κοπάδια αλόγων, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
ευγενή στην καταγωγή, σινδικά, γρήγορα στην κίνηση.
- 171.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με σπαθιά και τόξα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 172.** «Πότε εγώ τα κοπάδια αρμάτων, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 173.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 174.** «Πότε εγώ τα χρυσά άρματα, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 175.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 176.** «Πότε εγώ σε ασημένα άρματα, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 177.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 178.** «Πότε εγώ σε άρματα με άλογα, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 179.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 180.** «Πότε εγώ σε άρματα με καμήλες, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 181.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·

εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;

- 182.** «Πότε εγώ σε άρματα με βόδια, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 183.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 184.** «Πότε εγώ σε άρματα με κατσίκες, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 185.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 186.** «Πότε εγώ σε άρματα με κριάρια, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 187.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 188.** «Πότε εγώ σε άρματα με ελάφια, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 189.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 190.** «Πότε εγώ τους ελεφαντοκαβαλάρηδες, στολισμένους με κάθε είδους
κοσμήματα·
φορώντας μπλε θώρακες, γενναίους, με λόγχη και βούκεντρο στα χέρια·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 191.** «Πότε εγώ τους ιππείς, στολισμένους με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας μπλε θώρακες, γενναίους, με ξίφος και τόξο·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 192.** «Πότε εγώ τους αναβάτες αρμάτων, στολισμένους με κάθε είδους
κοσμήματα·
φορώντας μπλε θώρακες, γενναίους, με τόξο στα χέρια και φαρέτρα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 193.** «Πότε εγώ τους τοξότες, στολισμένους με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας μπλε θώρακες, γενναίους, με τόξο στα χέρια και φαρέτρα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 194.** «Πότε εγώ τους βασιλόπαιδες, στολισμένους με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας πολύχρωμους θώρακες, γενναίους, φορώντας χρυσά στεφάνια·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 195.** «Πότε εγώ την ομάδα των ευγενών, που τηρούν ασκητικές πρακτικές,
στολισμένους·

με σώματα αλειμμένα με χρυσαφένιο σανδαλόξυλο, που φορούν τα εκλεκτότερα υφάσματα της Κάσι·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;

- 196.** «Πότε εγώ την ομάδα των υπουργών, στολισμένους με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας κίτρινους θώρακες, γενναίους, μπροστά πηγαίνοντας με στεφάνια·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 197.** «Πότε εγώ τις επτακόσιες συζύγους, στολισμένες με κάθε είδους κοσμήματα·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 198.** «Πότε εγώ τις επτακόσιες συζύγους, με καλή αντίληψη και λεπτή μέση·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 199.** «Πότε εγώ τις επτακόσιες συζύγους, υπάκουες και με αγαπητά λόγια·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 200.** «Πότε εγώ το χάλκινο σκεύος εκατό παλών, χρυσό με εκατό γραμμές·
εγκαταλείποντας θα αναχωρήσω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 201.** «Πότε άραγε εμένα κοπάδια ελεφάντων, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
μεγαλοπρεπείς ελέφαντες με χρυσά περιλαίμια, στολισμένοι με χρυσοκέντητα σκεπάσματα.
- 202.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με λόγχες και βούκεντρα στα χέρια·
που δεν θα με ακολουθούν, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 203.** «Πότε άραγε εμένα κοπάδια αλόγων, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
Ευγενή στην καταγωγή, άλογα της Σίνδου με ταχεία μεταφορά.
- 204.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με σπαθιά και τόξα·
που δεν θα με ακολουθούν, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 205.** «Πότε άραγε εμένα η στρατιά των αρμάτων, θωρακισμένη με υψωμένες σημαίες·
λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 206.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
που δεν θα με ακολουθούν, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 207.** «Πότε άραγε εμένα χρυσά άρματα, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 208.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
που δεν θα με ακολουθούν, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;

- 209.** «Πότε άραγε εμένα ασημένια άρματα, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες· λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 210.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι· που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 211.** «Πότε άραγε εμένα άρματα με άλογα, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες· λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 212.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι· που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 213.** «Πότε άραγε εμένα άρματα με καμήλες, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες· λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 214.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι· που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 215.** «Πότε άραγε εμένα άρματα με βόδια, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες· λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 216.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι· που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 217.** «Πότε άραγε εμένα άρματα από κατσίκες, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες· λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 218.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι· που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 219.** «Πότε άραγε εμένα τα άρματα με κριάρια, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες· λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 220.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι· που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 221.** «Πότε άραγε εμένα άρματα με ελάφια, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες· λαμπάδες και επίσης τιγρίσια δέρματα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα.
- 222.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι· που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;

- 223.** «Πότε άραγε εμένα οι ελεφαντοδομαστές, στολισμένοι με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας μπλε θώρακες, γενναίοι, με λόγχες και βούκεντρα στα χέρια·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 224.** «Πότε άραγε εμένα οι ιππείς, στολισμένοι με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας μπλε θώρακες, γενναίοι, κρατώντας ξίφη και τόξα·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 225.** «Πότε άραγε εμένα οι αρματηλάτες, στολισμένοι με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας μπλε θώρακες, γενναίοι, με τόξα στα χέρια και φαρέτρες·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 226.** «Πότε άραγε εμένα οι τοξότες, στολισμένοι με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας μπλε θώρακες, γενναίοι, με τόξα στα χέρια και φαρέτρες·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 227.** «Πότε άραγε εμένα οι πρίγκιπες, στολισμένοι με κάθε είδους κοσμήματα·
φορώντας πολύχρωμες θωρακίσεις, γενναίοι, φορώντας χρυσά στεφάνια·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 228.** «Πότε άραγε εμένα οι ομάδες των ευγενών, με ασκητικές πρακτικές,
στολισμένοι·
με σώματα αλειμμένα με χρυσαφένιο σανδαλόξυλο, φορώντας τα άριστα
ρούχα από το Κάσι·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 229.** «Πότε άραγε εμένα οι ομάδες των υπουργών, στολισμένοι με κάθε είδους
κοσμήματα·
φορώντας κίτρινους θώρακες, γενναίοι, μπροστά πηγαίνοντας με στεφάνια·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 230.** «Πότε άραγε εμένα οι επτακόσιες σύζυγοι, στολισμένες με κάθε είδους
κοσμήματα·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 231.** «Πότε άραγε εμένα οι επτακόσιες σύζυγοι, με καλή αντίληψη και λεπτή μέση·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 232.** «Πότε άραγε εμένα οι επτακόσιες σύζυγοι, υπάκουες και με αγαπητά λόγια·
που δεν θα με ακολουθούν, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 233.** «Πότε εγώ αφού πάρω το κύπελλο, ξυρισμένος, ντυμένος με διπλό χιτώνα·
θα περιφέρομαι για προσφερόμενη τροφή, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 234.** «Πότε εγώ από κουρέλια, πεταμένα στον κεντρικό δρόμο·
διπλό χιτώνα θα φορέσω, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 235.** «Πότε εγώ σε επτάμερη καταιγίδα, σκυμμένος με υγρό χιτώνα·
θα περιφέρομαι για προσφερόμενη τροφή, πότε άραγε αυτό θα συμβεί;

- 236.** «Πότε εγώ παντού αφού πάω, από δέντρο σε δέντρο, από δάσος σε δάσος· χωρίς προσκόλληση θα πορευτώ, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 237.** «Πότε εγώ στα δυσπρόσιτα βουνά, έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόμο· χωρίς δεύτερο θα πορευτώ, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 238.** «Πότε εγώ τη βίνα παίζοντας, την επτάχορδη, την ευχάριστη· τη συνείδηση ευθεία θα κάνω, τότε άραγε αυτό θα συμβεί;
- 239.** «Πότε εγώ όπως ο δερματοουργός, κόβοντας το δέρμα για σανδάλια· θα κόψω τους νοητικούς δεσμούς της ηδονής, τους θεϊκούς και τους ανθρώπινους;»
- 240.** «Και αυτές οι επτακόσιες σύζυγοι, στολισμένες με κάθε είδους κοσμήματα· κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, γιατί θα μας εγκαταλείψεις;
- 241.** «Και αυτές οι επτακόσιες σύζυγοι, με καλή αντίληψη και λεπτή μέση· κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, γιατί θα μας εγκαταλείψεις;
- 242.** «Και αυτές οι επτακόσιες σύζυγοι, υπάκουες και με αγαπητά λόγια· κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, γιατί θα μας εγκαταλείψεις;
- 243.** «Και αυτές οι επτακόσιες σύζυγοι, στολισμένες με κάθε είδους κοσμήματα· αφήνοντάς τες ο βασιλιάς έφυγε, με την αναχώρηση μπροστά του.
- 244.** «Και αυτές οι επτακόσιες σύζυγοι, με καλή αντίληψη και λεπτή μέση· αφήνοντάς τες ο βασιλιάς έφυγε, με την αναχώρηση μπροστά του.
- 245.** «Και αυτές οι επτακόσιες σύζυγοι, υπάκουες και με αγαπητά λόγια· αφήνοντάς τες ο βασιλιάς έφυγε, με την αναχώρηση μπροστά του».
- 246.** «Έχοντας εγκαταλείψει το χάλκινο σκεύος εκατό παλών, χρυσό με εκατό γραμμές· Πήρε ένα πήλινο κύπελλο, αυτή είναι η δεύτερη χρήση».
- 247.** «Τρομερές φλόγες σαν φωτιά, οι θησαυροφυλάκια καίγονται σε μέρη· ασήμι και χρυσό, πολλά μαργαριτάρια και βηρύλλια.
- 248.** «Πολύτιμοι λίθοι και κοχύλια με μαργαριτάρια, ρούχα και κίτρινο σανταλόξυλο· δέρμα αντιλόπης και ραβδιά με αντικείμενα, χαλκό και πολύ σίδερο· έλα, βασιλιά, γύρισε πίσω, μην χαθεί αυτός ο πλούτος σου».
- 249.** Πράγματι ευτυχισμένα ζούμε, εμείς που δεν έχουμε καμία κατοχή· ενώ η Μιθίλα καιγόταν, τίποτε δικό μου δεν κάηκε».
- 250.** «Οι δασικοί ληστές εξεγέρθηκαν, καταστρέφουν αυτό το βασίλειο· έλα, βασιλιά, γύρισε πίσω, μην καταστραφεί αυτό το βασίλειο».
- 251.** Πράγματι ευτυχισμένα ζούμε, εμείς που δεν έχουμε καμία κατοχή·

όταν το βασίλειο λεηλατούνταν, τίποτε δικό μου δεν αρπάχτηκε.

- 252.** Πράγματι ευτυχισμένα ζούμε, εμείς που δεν έχουμε καμία κατοχή·
θα τρεφόμαστε με αγαλλίαση, όπως οι ακτινοβόλοι θεοί».
- 253.** «Από πού αυτός ο μεγάλος θόρυβος, ποια είναι αυτή η διασκέδαση σαν σε
χωριό;
Εσένα ακριβώς τον ασκητή ρωτάμε, πού συγκεντρώθηκε αυτός ο κόσμος;»
- 254.** «Εμένα που αφήνω και φεύγω, εδώ αυτός ο κόσμος συγκεντρώθηκε·
που πηγαίνω διασχίζοντας τα σύνορα, για την επίτευξη της σοφίας του σοφού·
που πηγαίνω αναμειγμένος με απολαύσεις, τι γνωρίζοντας ρωτάς;»
- 255.** «Μη θεωρήσεις ότι έχεις διαβεί, φέροντας αυτό το σώμα·
αυτό δεν πρέπει να διαπεραστεί, διότι πολλοί είναι οι εμποδιστές».
- 256.** «Ποιος άραγε θα ήταν εμπόδιο για μένα, που διαμένω έτσι·
εγώ που ούτε στα ορατά ούτε στα αόρατα, επιθυμώ τις ηδονές;»
- 257.** «Ύπνος, λήθαργος, χασμουρητό, δυσaréσκεια, νάρκη από το φαγητό·
κατοικούν στο σώμα, διότι πολλοί είναι οι εμποδιστές».
- 258.** «Πράγματι καλά εμένα ο αξιότιμος, βραχμάνε, καθοδηγεί·
Βραχμάνε, εσένα ακριβώς ρωτώ, ποιος είσαι άραγε εσύ, αγαπητέ;»
- 259.** «Νάραντα είναι το όνομά μου, Κάσσαπα με γνωρίζουν·
ήρθα στην παρουσία του αξιότιμου, καλή είναι η συνάντηση με τους αγαθούς.
- 260.** «Σε σένα όλη η χαρά, η διαμονή ας προκύψει·
Ό,τι σου λείπει αυτό συμπλήρωσε, με υπομονή και γαλήνη.
- 261.** «Άφησε το ταπεινό και το υπερήφανο άφησε·
την πράξη και τη γνώση και τη Διδασκαλία, τιμώντας τα, περιπλανήσου».
- 262.** «Πολλούς ελέφαντες και άλογα, πόλεις και επαρχίες·
Αφήνοντας, Τζανάκα, αναχώρησες, στο πήλινο σκεύος τέρψη έφτασες.
- 263.** «Μήπως οι κάτοικοι της υπαίθρου, οι φίλοι και σύμβουλοι και οι συγγενείς·
σε πρόδωσαν, Τζανάκα, γιατί αυτό δεν σου άρεσε;»
- 264.** «Όχι, Μιγκατζίνα, σίγουρα, εγώ κανέναν ποτέ·
με αδικία δεν νίκησα συγγενή, ούτε οι συγγενείς εμένα.
- 265.** «Βλέποντας τον κύκλο του κόσμου, καταβροχθιζόμενο, λασπωμένο·
σφάζονται και δεσμεύονται εδώ, εκεί όπου ο κοινός άνθρωπος είναι
προσκολλημένος·
κάνοντας αυτή την παρομοίωση, είμαι ζητιάνος, Μιγκατζίνα».
- 266.** «Ποιος λοιπόν είναι ο Ευλογημένος Διδάσκαλός σου, τίνος είναι αυτά τα
καθαρά λόγια·

Διότι δεν είναι δυνατόν χωρίς να απαρνηθείς τον ασκητή του κοσμικού κύκλου ή τον ασκητή της αληθινής γνώσης, ταύρε των αρματηλατών·

λένε ότι ο ασκητής που διδάσκει, πώς γίνεται η υπέρβαση της δυστυχίας».

- 267.** «Όχι, Μιγκατζίνα, σίγουρα, εγώ κανέναν ποτέ·
ασκητή ή και βραχμάνο, τιμώντας δεν προσέγγισα».
- 268.** «Με μεγάλη δύναμη, πηγαίνοντας ακτινοβολώντας με μεγαλοπρέπεια·
Καθώς τραγουδιόντουσαν τραγούδια, καθώς ηχούσαν γλυκόηχα όργανα.
- 269.** «Στον κήπο που αντηχούσε από μουσικά όργανα και κρουστά, εξοπλισμένο με
ρυθμό και παλαμάκια·
Εγώ ο Μιγκατζίνα είδα, καρποφόρο μάνγκο που κάλυπτε τον τοίχο·
Χτυπημένο από ανθρώπους, από πλάσματα που επιθυμούσαν καρπούς.
- 270.** «Εγώ λοιπόν αυτήν την τύχη αφήνοντας, κατεβαίνοντας από το δέρμα
αντιλόπης·
στη ρίζα της μανγκιάς πλησίασα, της καρποφόρας και της άκαρπης.
- 271.** «Βλέποντας καρποφόρο μάνγκο καταστραμμένο, συντριμμένο, χωρίς
αλαζονεία·
Και ένα άλλο μάνγκο, με μπλε λάμψη, ευχάριστο.
- 272.** «Ακριβώς έτσι και εμείς, όταν ο άρχοντας είναι γεμάτος αγκάθια·
Οι εχθροί θα μας σκοτώσουν, όπως η μάνγκο με καρπούς καταστράφηκε.
- 273.** «Για το δέρμα του σκοτώνεται η λεοπάρδαλη, ο ελέφαντας για τους
χαυλιόδοντές του σκοτώνεται·
για τον πλούτο ο πλούσιος σκοτώνεται, αυτόν χωρίς κατοικία και χωρίς
οικειότητα·
η μάνγκο με καρπούς και η άκαρπη, αυτές οι δύο είναι οι Διδάσκαλοί μου».
- 274.** «Όλος ο κόσμος ταραγμένος, ο βασιλιάς αναχώρησε», έτσι·
Ελεφαντοδαμαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές.
- 275.** «Αφού καθησυχάσεις τον κόσμο, αφού εγκαταστήσεις την προστασία·
αφού εγκαταστήσεις τον γιο στη βασιλεία, τότε αργότερα θα αναχωρήσεις
από την κοσμική ζωή».
- 276.** «Εγκαταλείφθηκαν από εμένα οι κάτοικοι της υπαίθρου, οι φίλοι και
σύμβουλοι και οι συγγενείς·
υπάρχουν γιοι των Βιντέχα, ο Ντιγκάβου που αυξάνει το βασίλειο·
αυτοί θα κυβερνήσουν τη βασιλεία, στη Μιθιλά, σύζυγε».
- 277.** «Έλα να σε διδάξω, τα λόγια που μου αρέσουν·
τη βασιλεία εσύ κυβερνάς, πολύ κακό, κακή συμπεριφορά·
με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου, με τα οποία πηγαίνεις στον κακότυχο
κόσμο.

- 278.** «Με τροφή δοσμένη από άλλους, ετοιμασμένη από άλλους, με προσφερόμενη τροφή συντηρείται αυτός που έχει τη φύση του συνετού».
- 279.** «Ακόμη κι αν κάποιος δεν έτρωγε την τέταρτη ώρα του γεύματος, κι αν πέθαινε από την πείνα σαν άστεγος·
αλλά τέτοια προσφερόμενη τροφή λερωμένη, μη ευγενή, ένας που μοιάζει με γιο καλής οικογένειας, ένα ενάρετο άτομο, δεν θα πλησίαζε·
αυτό δεν είναι καλό, αυτό δεν είναι σωστό, τα αποφάγια σκύλου, Τζανάκα, τρως εσύ».
- 280.** «Ούτε όμως για μένα, Σίβαλι, αυτό είναι ακατάλληλη τροφή, αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από οικοδεσπότη ή από σκύλο·
όσα πλούτη εδώ αποκτήθηκαν με δικαιοσύνη, όλα αυτά είναι κατάλληλη τροφή χωρίς ελάττωμα», είπε.
- 281.** «Κοριτσάκι Ουπασενίγιε, πάντα στολισμένη χωρίς διακοπή·
γιατί ο ένας σου βραχίονας κάνει θόρυβο, ενώ ο άλλος σου βραχίονας δεν κάνει θόρυβο;»
- 282.** «Σε αυτό το χέρι μου, ασκητή, είναι δεμένα δύο βραχιόλια·
από τη σύγκρουσή τους παράγεται ήχος, αυτός είναι ο προορισμός του δεύτερου.
- 283.** «Σε αυτό το χέρι μου, ασκητή, είναι δεμένο ένα βραχιόλι·
αυτό χωρίς δεύτερο δεν κάνει θόρυβο, στέκεται σαν σοφός.
- 284.** «Ο δεύτερος που έχει φτάσει σε αντιδικία, με ποιον θα διαφωνήσει ένας μόνος;
Σε σένα που επιθυμείς τον παράδεισο, ας σου αρέσει η μοναξιά».
- 285.** «Άκουσες, Σίβαλι, την ομιλία, που διακηρύχθηκε από την κοπέλα·
σαν υπηρέτριά σου με επέκρινες, αυτός είναι ο προορισμός του δεύτερου.
- 286.** «Αυτή η διχάλα, ευλογημένη, είναι βατή από τους οδοιπόρους·
Από αυτές εσύ πάρε τη μία, εγώ την άλλη πάλι ξανά.
- 287.** «Μη με αποκαλείς εσύ "σύζυγέ μου", ούτε εγώ θα σε αποκαλέσω "σύζυγέ μου" ξανά»·
«Αυτά ακριβώς συζητώντας, έφτασαν στον στύλο κοντά στην πόλη.
- 288.** «Στο πρόπυλο του κατασκευαστή βελών, όταν η ώρα του γεύματος παρουσιάστηκε·
Εκεί αυτός ο κατασκευαστής βελών, (ένα ραβδί ευθύ έκανε·)
Και το ένα μάτι κλείνοντας, με το άλλο το στραβό κοιτάζει».
- 289.** «Έτσι λοιπόν καλά βλέπεις, κατασκευαστή βελών άκουσέ με·
Που το ένα μάτι κλείνοντας, με το άλλο το στραβό κοιτάζεις».
- 290.** «Με τα δύο μάτια, ασκητή, φαίνεται σαν ευρύχωρο·
χωρίς να φτάσει στο υπέρτατο σημάδι, δεν είναι επιτρεπτό για την ευθύτητα.

- 291.** «Και το ένα μάτι κλείνοντας, με το άλλο το στραβό αυτός που κοιτάζει· φτάνοντας στο υπέρτατο σημάδι, είναι επιτρεπτό για την ευθύτητα.
- 292.** «Ο δεύτερος που έχει φτάσει σε αντιδικία, με ποιον θα διαφωνήσει ένας μόνος;
Σε σένα που επιθυμείς τον παράδεισο, ας σου αρέσει η μοναξιά».
- 293.** «Άκουσες, Σίβαλι, την ομιλία, που διακηρύχθηκε από τον κατασκευαστή βελών·
σαν υπηρέτριά σου με επέκρινες, αυτός είναι ο προορισμός του δεύτερου.
- 294.** «Αυτή η διχάλα, ευλογημένη, είναι βατή από τους οδοιπόρους·
Από αυτές εσύ πάρε τη μία, εγώ την άλλη πάλι ξανά.
- 295.** «Μη με αποκαλείς εσύ "σύζυγέ μου", ούτε εγώ θα σε αποκαλέσω "σύζυγέ μου" ξανά»·
«Όπως το βέλος τραβήχτηκε από το καλάμι μούντζα, μόνη διαμένε, Σίβαλι».

Το τζάτακα του Μαχατζανάκα, δεύτερο.

540. Το τζάτακα του Σουβανναςάμα (3)

- 296.** «Ποιος άραγε με βέλος με τρύπησε, εμένα τον απρόσεκτο νεροκουβαλητή·
πολεμιστής, βραχμάνος ή έμπορος, ποιος αφού με τρύπησες κρύβεσαι;»
- 297.** «Τα κρέατά μου δεν είναι φαγώσιμα, χρήση για το δέρμα μου δεν υπάρχει·
τότε με ποιον λόγο, νόμισες ότι μπορούσες να με τρυπήσεις;
- 298.** «Ή ποιος είσαι εσύ ή ποιανού γιος, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;
ρωτημένος από μένα, φίλε, πες, γιατί αφού με τρύπησες κρύβεσαι;»
- 299.** «Είμαι βασιλιάς των Κασί, Πιλιγιάκκα με γνωρίζουν·
από απληστία το βασίλειο εγκαταλείποντας, αναζητώντας ελάφια περιπλανιέμαι εγώ.
- 300.** «Και στην τοξοβολία είμαι επιδέξιος, γνωστός ως αυτός με το δυνατό τόξο·
ούτε ελέφαντας δεν θα γλίστωνα από μένα, αν ερχόταν στη ρίψη του βέλους.
- 301.** «Ή ποιος είσαι εσύ ή ποιανού γιος, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;
Του πατέρα σου και του εαυτού σου επίσης, το όνομα και το σόι φανέρωσε».
- 302.** «Γιος κυνηγού, σεβάσμιε, Σάμα έτσι εμένα οι συγγενείς·
με αποκαλούσαν ζωντανό, σήμερα όμως εγώ έχω πάει να ξαπλώσω.
- 303.** «Τρυπήθηκα από πλατύ βέλος, όπως ελάφι από δηλητηριώδες·
στο δικό μου αίμα, βασιλιά, δες κείτομαι βυθισμένος.
- 304.** «Το βέλος που μπήκε και βγήκε από την άλλη πλευρά, δες, φτύνω αίμα·
Άρρωστος σε ρωτώ, γιατί αφού με τρύπησες κρύβεσαι;
- 305.** «Για το δέρμα του σκοτώνεται η λεοπάρδαλη, ο ελέφαντας για τους

χαυλιόδοντές του σκοτώνεται·

τότε με ποιον λόγο, νόμισες ότι μπορούσες να με τρυπήσεις;»

- 306.** «Ελάφι στάθηκε εκεί, ήρθε στη ρίψη του βέλους·
βλέποντάς το τρόμαξε ο Σάμα, γι' αυτό οργή με κατέλαβε».
- 307.** «Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, από τότε που έφτασα στη νοημοσύνη·
δεν με τρομάζουν τα ελάφια, ούτε τα άγρια ζώα στο δάσος.
- 308.** «Από τότε που φορώ το θησαυρό, από τότε που έφτασα στη νεότητα·
δεν με τρομάζουν τα ελάφια, ούτε τα άγρια ζώα στο δάσος.
- 309.** «Δειλά τα κιμπουρισά, βασιλιά, στο βουνό Γκαντζαμάντανα·
χαιρόμενα μαζί πηγαίνουμε, στα βουνά και στα δάση.
- 310.** («Δεν με τρομάζουν τα ελάφια, ούτε τα άγρια ζώα στο δάσος·)
τότε με ποιον τρόπο, τρομάζουν τα ελάφια εμένα;»
- 311.** «Δεν τρόμαξε το ελάφι βλέποντάς σε, Σάμα, γιατί να πω εγώ ψέμα σε σένα;
Κυριευμένος από οργή και απληστία εγώ, το βέλος σε σένα άφησα να φύγει.
- 312.** «Από πού λοιπόν, Σάμα, ερχόμενος, ή ποιανού σταλμένος εσύ·
"πήγαινε στο ποτάμι να φέρεις νερό", ήρθες στον εκλεκτό των ελαφιών;»
- 313.** «Τυφλοί η μητέρα και ο πατέρας μου, αυτούς συντηρώ στο μεγάλο δάσος·
σε αυτούς εγώ φέρνω νερό, ήρθα στον εκλεκτό των ελαφιών.
- 314.** «Υπάρχει σε αυτούς τροφή για λίγο, και ζωή για χίλια·
με την έλλειψη νερού, φαντάζομαι οι τυφλοί θα πεθάνουν.
- 315.** «Αυτός δεν είναι τόσο ο πόνος μου, διότι αυτό μπορεί να συμβεί σε άνθρωπο·
Αλλά που δεν βλέπω τη μητέρα, αυτό είναι πιο οδυνηρό για μένα από αυτό
εδώ.
- 316.** «Αυτός δεν είναι τόσο ο πόνος μου, διότι αυτό μπορεί να συμβεί σε άνθρωπο·
Αλλά που δεν βλέπω τον πατέρα, αυτό είναι πιο οδυνηρό για μένα από αυτό
εδώ.
- 317.** «Αυτή η άθλια μητέρα, σίγουρα, για πολύ καιρό θα θρηνεί·
στα μεσάνυχτα ή τη νύχτα, σαν ποτάμι θα στεγνώσει.
- 318.** «Αυτός ο άθλιος πατέρας, σίγουρα, για πολύ καιρό θα θρηνεί·
στα μεσάνυχτα ή τη νύχτα, σαν ποτάμι θα στεγνώσει.
- 319.** «Για την περιποίηση με σήκωμα και περπάτημα, και για το τρίψιμο των
ποδιών·
θρηνώντας "Σάμα, αγαπητέ", θα περιπλανιούνται στο μεγάλο δάσος.
- 320.** «Και αυτό το δεύτερο βέλος, συγκλονίζει την καρδιά μου·
και επειδή δεν βλέπω τους τυφλούς, φαντάζομαι θα αφήσω τη ζωή μου.»

- 321.** «Μη θρηνείς υπερβολικά, Σάμα με την όμορφη όψη·
Εγώ γινόμενος εργάτης, θα συντηρώ εσένα στο μεγάλο δάσος.
- 322.** «Και στην τοξοβολία είμαι επιδέξιος, γνωστός ως αυτός με το δυνατό τόξο·
Εγώ γινόμενος εργάτης, θα συντηρώ εσένα στο μεγάλο δάσος.
- 323.** Αναζητώντας τα υπολείμματα των ζώων, και τις ρίζες και τους καρπούς του
δάσους·
Εγώ γινόμενος εργάτης, θα συντηρώ εσένα στο μεγάλο δάσος.
- 324.** «Ποιο είναι αυτό το δάσος, Σάμα, όπου η μητέρα και ο πατέρας σου;
Εγώ θα τους συντηρώ έτσι, όπως εσύ τους συντηρούσες».
- 325.** «Αυτό είναι το μονοπάτι, βασιλιά, αυτό που είναι κοντά στο κεφάλι μου·
αφού πας από εδώ μισό κόσα, εκεί είναι το σπιτικό τους·
όπου η μητέρα και ο πατέρας μου, αυτούς συντήρησε αφού φύγω από εδώ.
- 326.** «Τιμή σε σένα, βασιλιά των Κάσι, τιμή σε σένα, ευημερία των Κάσι·
τυφλοί η μητέρα και ο πατέρας μου, αυτούς συντήρησε στο μεγάλο δάσος.
- 327.** «Ενώνω τις παλάμες μου σε σένα, βασιλιά της Κάσι, τιμή σε σένα·
στη μητέρα και τον πατέρα μου, όπως σου είπα, απόδωσε σεβασμό».
- 328.** Αφού είπε αυτά ο Σάμα, νεαρός με όμορφη εμφάνιση·
λιποθυμισμένος από τη δύναμη του δηλητηρίου, αναίσθητος έγινε.
- 329.** Αυτός ο βασιλιάς θρηνούσε, πολύ γεμάτος συμπόνια·
«Αγέραςτος και αθάνατος ήμουν, σήμερα αυτό γνωρίζω, όχι πριν·
έχοντας δει τον Σάμα πεθαμένο, δεν υπάρχει μη-έλευση του θανάτου.
- 330.** «Αυτός που με προσφωνούσε, τρυπημένος από δηλητηριώδες βέλος·
τώρα που έτσι πέρασε ο χρόνος, τίποτε δεν μου λείπει.
- 331.** «Σίγουρα θα πάω στην κόλαση, σε αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία μου·
διότι τότε διαπράχθηκε κακό, για πολύ καιρό αμάρτημα.
- 332.** Υπάρχουν αυτοί που θα λένε γι' αυτόν, στο χωριό ο κακοποιός·
στο δάσος χωρίς ανθρώπους, ποιος αξίζει να μου μιλήσει;
- 333.** «Οι πράξεις πράγματι υπενθυμίζουν, στο χωριό συναντώνται οι νεαροί·
στο δάσος χωρίς ανθρώπους, ποιος άραγε θα με υπενθυμίσει;»
- 334.** «Εκείνη η θεότητα εξαφανίστηκε, στο βουνό Γκαντζαμάντανα·
Από συμπόνια για τον βασιλιά, αυτούς τους στίχους είπε.
- 335.** «Παράπτωμα λοιπόν, μεγάλε βασιλιά, έκανες, ανάρμοστη πράξη·
αθώοι πατέρας και γιος, τρεις με ένα βέλος σκοτώθηκαν.
- 336.** «Έλα να σε διδάξω, πώς θα έχεις καλό προορισμό·
με τη Διδασκαλία τους τυφλούς στο δάσος συντήρησε, νομίζω ότι θα έχεις
καλό προορισμό από αυτό.

- 337.** Αυτός ο βασιλιάς αφού θρήνησε, πολύ γεμάτος συμπόνια·
αφού πήρε τη στάμνα με νερό, έφυγε με κατεύθυνση προς τον νότο.
- 338.** «Ποιανού είναι άραγε αυτός ο ήχος βημάτων, σαν ανθρώπου που έρχεται·
αυτός δεν είναι ο ήχος του Σάμα, ποιος είσαι άραγε εσύ, αγαπητέ;»
- 339.** «Ο Σάμα βαδίζει ήσυχα, ήσυχα κατευθύνει τα βήματά του·
αυτός δεν είναι ο ήχος του Σάμα, ποιος είσαι άραγε εσύ, αγαπητέ;»
- 340.** «Είμαι βασιλιάς των Κασί, Πιλιγιάκκα με γνωρίζουν·
από απληστία το βασίλειο εγκαταλείποντας, αναζητώντας ελάχια
περιπλανιέμαι εγώ.
- 341.** «Και στην τοξοβολία είμαι επιδέξιος, γνωστός ως αυτός με το δυνατό τόξο·
ούτε ελέφαντας δεν θα γλίστωνα από μένα, αν ερχόταν στη ρίψη του βέλους».
- 342.** «Καλώς ήρθες, μεγάλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
είσαι κύριος που έφτασες, ό,τι υπάρχει εδώ φανέρωσε.»
- 343.** Τιντούκα, πιγιάλα, μαντούκα, κασουμάρα·
μικροί καρπούς, φάε, βασιλιά, το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 344.** «Και αυτό το πόσιμο νερό είναι δροσερό, φερμένο από τη σπηλιά του βουνού·
από αυτό πιες, μεγάλε βασιλιά, αν εσύ το επιθυμείς».
- 345.** «Οι τυφλοί δεν μπορούν να δουν στο δάσος, ποιος άραγε σας έφερε τους
καρπούς·
Αυτή η συλλογή τροφής σωστά, σαν από μη τυφλό μου φαίνεται».
- 346.** «Νεαρός, νέος, όχι πολύ ψηλός, ο Σάμα με όμορφη εμφάνιση·
Μακριά τα μαλλιά του, μαύρα, και επίσης σγουρά στις άκρες σαν κρεατοκόπι.
- 347.** «Αυτός πράγματι αφού έφερε καρπούς, παίρνοντας από εδώ τη στάμνα με
νερό·
πήγε στο ποτάμι να φέρει νερό, φαντάζομαι δεν έχει πάει μακριά».
- 348.** «Εγώ τον σκότωσα τον Σάμα, αυτόν που ήταν υπηρέτης σου·
Τον νέο που αναζητούσες, τον Σάμα τον ωραίο στην όψη.
- 349.** «Μακριά τα μαλλιά του, μαύρα, και επίσης σγουρά στις άκρες σαν
κρεατοκόπι·
σε αυτά βαμμένα με αίμα, κείται ο Σάμα από εμένα σκοτωμένος».
- 350.** «Από ποιον, Ντουκούλα, έμαθες, από αυτόν που είπε "ο Σάμα σκοτώθηκε";
Ακούγοντας "ο Σάμα σκοτώθηκε", η καρδιά μου τρέμει.
- 351.** «Σαν της ιερής συκιάς το τρυφερό, κοράλλι παρασυρμένο από τον άνεμο·
ακούγοντας "ο Σάμα σκοτώθηκε", η καρδιά μου τρέμει».
- 352.** «Παρίκα, αυτός ο βασιλιάς της Κάσι, ο ίδιος στην όχθη του ποταμού
Μιγκασαμματά·

με βέλος οργής τρύπησε, ας μην ευχηθούμε κακό γι' αυτόν».

- 353.** «Με δυσκολία αποκτήθηκε ο αγαπητός γιος, αυτός που συντηρούσε τους τυφλούς στο δάσος·
Αυτόν τον μονάκριβο γιο σκότωσα, πώς να μην ταραξω τον νου;»
- 354.** «Με δυσκολία αποκτήθηκε ο αγαπητός γιος, αυτός που συντηρούσε τους τυφλούς στο δάσος·
Αυτόν τον μονάκριβο γιο σκότωσα, μη-οργή λένε οι σοφοί».
- 355.** «Μη θρηνείτε υπερβολικά, από αυτόν που είπε "ο Σάμα σκοτώθηκε".
Εγώ γινόμενος εργάτης, θα σας συντηρώ στο μεγάλο δάσος.
- 356.** «Και στην τοξοβολία είμαι επιδέξιος, γνωστός ως αυτός με το δυνατό τόξο·
Εγώ γινόμενος εργάτης, θα σας συντηρώ στο μεγάλο δάσος.
- 357.** Αναζητώντας τα υπολείμματα των ζώων, και τις ρίζες και τους καρπούς του δάσους·
Εγώ γινόμενος εργάτης, θα σας συντηρώ στο μεγάλο δάσος».
- 358.** «Αυτός δεν είναι ο κανόνας, μεγάλε βασιλιά, αυτό δεν είναι επιτρεπτό σε εμάς·
βασιλιάς είσαι εσύ δικός μας, τα πόδια σου προσκυνούμε εμείς».
- 359.** «Τη Διδασκαλία, κυνηγέ, μίλησε, εκτίμηση έγινε από σένα·
πατέρα είσαι εσύ δικός μας, μητέρα είσαι εσύ, Παρίκα».
- 360.** «Τιμή σε σένα, βασιλιά των Κάσι, τιμή σε σένα, ευημερία των Κάσι·
Ενώνουμε τις παλάμες μας σε σένα, μέχρι να μας οδηγήσεις στον Σάμα.
- 361.** «Τρίβοντας τα πόδια του, και το πρόσωπο με την όμορφη όψη·
Χτυπώντας τους εαυτούς μας, θα περιμένουμε τον θάνατο».
- 362.** «Μεγαλοπρεπές, γεμάτο άγρια ζώα, φαίνεται σαν το εσωτερικό του ουρανού·
Εκεί όπου ο Σάμα σκοτωμένος κείται, σαν τη σελήνη πεσμένη στο έδαφος.
- 363.** «Μεγαλοπρεπές, γεμάτο άγρια ζώα, φαίνεται σαν το εσωτερικό του ουρανού·
Εκεί όπου ο Σάμα σκοτωμένος κείται, σαν τον ήλιο πεσμένο στο έδαφος.
- 364.** «Μεγαλοπρεπές, γεμάτο άγρια ζώα, φαίνεται σαν το εσωτερικό του ουρανού·
Εκεί όπου ο Σάμα σκοτωμένος κείται, με σκόνη σκεπασμένος.
- 365.** «Μεγαλοπρεπές, γεμάτο άγρια ζώα, φαίνεται σαν το εσωτερικό του ουρανού·
εκεί όπου ο Σάμα σκοτωμένος κείται, ακριβώς εδώ μέινετε στο ερημητήριό μας».
- 366.** «Ακόμα κι αν εκεί χιλιάδες, εκατοντάδες και μυριάδες·
κανένας φόβος για μας, στο δάσος από τα άγρια θηρία δεν υπάρχει».
- 367.** «Τότε αφού πήρε τους τυφλούς, ο βασιλιάς των Κασί στο μεγάλο δάσος·
αφού τους έπιασε από τα χέρια έφυγε, εκεί όπου ο Σάμα σκοτωμένος ήταν.

- 368.** «Βλέποντας τον Σάμα πεσμένο, το παιδί σκεπασμένο με σκόνη· παρατημένο στο μεγάλο δάσος, σαν τη σελήνη πεσμένη στο έδαφος.
- 369.** «Βλέποντας τον Σάμα πεσμένο, το παιδί σκεπασμένο με σκόνη· παρατημένο στο μεγάλο δάσος, σαν τον ήλιο πεσμένο στο έδαφος.
- 370.** «Βλέποντας τον Σάμα πεσμένο, το παιδί σκεπασμένο με σκόνη· παρατημένο στο μεγάλο δάσος, οι τυφλοί θρηνούσαν.
- 371.** «Βλέποντας τον Σάμα πεσμένο, το παιδί σκεπασμένο με σκόνη· κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, "αδικία λοιπόν, αγαπητέ" έτσι.
- 372.** «Πολύ αμελής είσαι εσύ, Σάμα με την όμορφη όψη· εσύ που τώρα που έτσι πέρασε ο χρόνος, τίποτε δεν μου λες.
- 373.** «Πολύ αλαζονικός είσαι εσύ, Σάμα με την όμορφη όψη· εσύ που τώρα που έτσι πέρασε ο χρόνος, τίποτε δεν μου λες.
- 374.** «Πολύ θυμωμένος είσαι εσύ, Σάμα με την όμορφη όψη· εσύ που τώρα που έτσι πέρασε ο χρόνος, τίποτε δεν μου λες.
- 375.** «Πολύ κοιμισμένος είσαι εσύ, Σάμα με την όμορφη όψη· εσύ που τώρα που έτσι πέρασε ο χρόνος, τίποτε δεν μου λες.
- 376.** «Πολύ δυσареστημένος είσαι εσύ, Σάμα με την όμορφη όψη· εσύ που τώρα που έτσι πέρασε ο χρόνος, τίποτε δεν μου λες.
- 377.** «Τα πλεγμένα μαλλιά ρυτιδωμένα και σκονισμένα, ποιος τώρα θα τα τακτοποιήσει·
Ο Σάμα αυτός πέθανε, ο υπηρέτης των τυφλών.
- 378.** «Ποιος παίρνοντας τη σκούπα μου, θα σκουπίσει το ερημητήριο;
Ο Σάμα αυτός πέθανε, ο υπηρέτης των τυφλών.
- 379.** «Ποιος τώρα θα λούζει, με κρύο και ζεστό νερό·
Ο Σάμα αυτός πέθανε, ο υπηρέτης των τυφλών.
- 380.** «Ποιος τώρα θα τρέφει, με τις ρίζες και τους καρπούς του δάσους·
ο Σάμα αυτός πέθανε, ο υπηρέτης των τυφλών».
- 381.** «Βλέποντας τον Σάμα πεσμένο, το παιδί σκεπασμένο με σκόνη· βασανισμένη από τη λύπη για τον γιο, η μητέρα την αλήθεια είπε.
- 382.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, αυτός που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία ήταν πριν·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 383.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, ασκούμενος στην άγια ζωή ήταν πριν·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.

- 384.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, αυτός που λέει την αλήθεια ήταν πριν·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 385.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, φροντιστής μητέρας και πατέρα ήταν·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 386.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, σεβόταν τους μεγαλύτερους στην οικογένεια·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 387.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, από τη ζωή μου πιο αγαπητός·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 388.** «Όποια αξιέπαινη πράξη έχει γίνει, και δική μου και του πατέρα σου·
με όλο αυτό το καλό, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί».
- 389.** «Βλέποντας τον Σάμα πεσμένο, το παιδί σκεπασμένο με σκόνη·
βασανισμένος από τη λύπη για τον γιο, ο πατέρας την αλήθεια είπε.
- 390.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, αυτός που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία ήταν πριν·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 391.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, ασκούμενος στην άγια ζωή ήταν πριν·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 392.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, αυτός που λέει την αλήθεια ήταν πριν·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 393.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, φροντιστής μητέρας και πατέρα ήταν·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 394.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, σεβόταν τους μεγαλύτερους στην οικογένεια·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 395.** «Με την αλήθεια με την οποία αυτός ο Σάμα, από τη ζωή μου πιο αγαπητός·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 396.** «Όποια αξιέπαινη πράξη έχει γίνει, και δική μου και της μητέρας σου·
με όλο αυτό το καλό, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί».
- 397.** «Εκείνη η θεότητα εξαφανίστηκε, στο βουνό Γκαντζαμάντανα·
από συμπόνια για τον Σάμα, αυτή την αλήθεια είπε.

- 398.** «Στο βουνό εγώ Γκαντζαμάντανα, για πολύ καιρό κατοικούσα·
δεν υπάρχει κανείς πιο αγαπητός σε μένα, άλλος από τον Σάμα·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί.
- 399.** «Όλα τα δάση γεμάτα αρώματα, στο βουνό Γκαντζαμάντανα·
με αυτή την αληθινή ομιλία, το δηλητήριο του Σάμα ας καταστραφεί».
- 400.** Ενώ αυτοί θρηνούσαν, πολύ γεμάτοι συμπόνια·
γρήγορα ο Σάμα σηκώθηκε, νεαρός με όμορφη εμφάνιση.
- 401.** «Εγώ είμαι ο Σάμα, καλό να σας γίνει, με ασφάλεια έχω σηκωθεί·
μη θρηνείτε υπερβολικά, με γλυκιά φωνή να με χαιρετήσετε».
- 402.** «Καλώς ήρθες, μεγάλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
είσαι κύριος που έφτασες, ό,τι υπάρχει εδώ φανέρωσε.»
- 403.** Τιντούκα, πιγιάλα, μαντούκα, κασουμάρα·
μικροί καρπούς, φάε, βασιλιά, το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 404.** «Υπάρχει σε μένα πόσιμο νερό δροσερό, φερμένο από τη σπηλιά του βουνού·
από αυτό πιες, μεγάλε βασιλιά, αν εσύ το επιθυμείς».
- 405.** «Σαστίζω, μπερδεύομαι, όλες οι κατευθύνσεις μου μπερδεύονται·
φάντασμα εσένα ο ίδιος είδα, ποιος είσαι εσύ που μόνος σου ζεις;»
- 406.** «Ακόμη και ζωντανό, μεγάλε βασιλιά, άνθρωπο με έντονο αίσθημα·
με παραμερισμένη σκέψη, ζωντανό τον φαντάζεται νεκρό.
- 407.** «Ακόμη και ζωντανό, μεγάλε βασιλιά, άνθρωπο με έντονο αίσθημα·
αυτόν που έχει φτάσει στην παύση, υπάρχοντα, ζωντανό τον φαντάζεται
νεκρό.
- 408.** «Όποιος τη μητέρα ή τον πατέρα, ο θνητός με δικαιοσύνη συντηρεί·
ακόμη και οι θεοί τον θεραπεύουν, τον άνθρωπο που φροντίζει μητέρα και
πατέρα.
- 409.** «Όποιος τη μητέρα ή τον πατέρα, ο θνητός με δικαιοσύνη συντηρεί·
ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο».
- 410.** «Γι' αυτό μπερδεύομαι περισσότερο, όλες οι κατευθύνσεις μου μπερδεύονται·
σε εσένα καταφεύγω μόνος μου ως καταφύγιο, και εσύ γίνε καταφύγιο για
μένα».
- 411.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στη μητέρα και τον
πατέρα, πολεμιστή·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 412.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στους γιους και τη σύζυγο,
πολεμιστή·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.

- 413.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στους φίλους και συμβούλους, πολεμιστή·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 414.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στα οχήματα και τις δυνάμεις·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 415.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, σε χωριά και κωμοπόλεις·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 416.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, στα βασίλεια και στις επαρχίες·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 417.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στους ασκητές και βραχμάνους·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 418.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στα ζώα και τα πτηνά, πολεμιστή·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 419.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, η ασκηθείσα Διδασκαλία φέρνει ευτυχία·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 420.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, οι θεοί μαζί με τον Ίντα, μαζί με τους Βράχμα·
με την καλή συμπεριφορά έφτασαν στον ουρανό, μην αμελήσεις τη Διδασκαλία, βασιλιά».

Το τζάτακα του Σουβαννασάμα, τρίτο.

541. Το τζάτακα του Νίμι (4)

- 421.** «Θαυμαστό πράγματι στον κόσμο, εγείρονται διορατικοί·
Όταν ήταν ο βασιλιάς Νίμι, σοφός που επιζητούσε το καλό.
- 422.** «Ο βασιλιάς όλων των Βιντέχα, έδωσε δωρεά, ο δαμαστής εχθρών·
Σε αυτόν που έδινε αυτή τη δωρεά, σκέψη εγέρθηκε·
η δωρεά ή η άγια ζωή, ποιο άραγε έχει μεγάλο καρπό;»
- 423.** Γνωρίζοντας τη σκέψη του, ο Μαγκχαβάν, ο ελέφαντας μεταξύ των θεών·
ο χιλιομάτης εμφανίστηκε, διαλύοντας το σκοτάδι με τη λάμψη του.
- 424.** Με τις τρίχες του ανασηκωμένες, ο άρχοντας των ανθρώπων, ο Νίμι είπε στον Βασάβα·
«Είσαι θεότητα ή γκαντχάμπα, ή ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής;
- 425.** «Αλλά δεν έχω δει ή ακούσει τέτοια ομορφιά·
πες μου εσύ σεβάσμιε, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;»

- 426.** Γνωρίζοντας ότι είχε τις τρίχες του ανασηκωμένες, ο Βάσαβα είπε στον Νίμι·
«Είμαι ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, ήρθα κοντά σου·
χωρίς τις τρίχες σου ανασηκωμένες, άρχοντα των ανθρώπων, ρώτησε την
ερώτηση που επιθυμείς».
- 427.** Και αυτός αφού έλαβε άδεια από αυτόν, ο Νίμι είπε στον Βασάβα·
«Σε ρωτώ, μεγάλε βασιλιά, κύριε όλων των όντων·
η δωρεά ή η άγια ζωή, ποιο άραγε έχει μεγάλο καρπό;»
- 428.** Αυτός, ερωτηθείς από τον βασιλιά, ο Βάσαβα είπε στον Νίμι·
«Το επακόλουθο της άγιας ζωής, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν
γνώριζε.
- 429.** «Με κατώτερη άγια ζωή, επαναγεννιέται σε οικογένεια της πολεμικής
κάστας·
και με μεσαία στη θεϊκή κατάσταση, με την ανώτατη εξαγνίζεται.
- 430.** «Δεν είναι εύκολες αυτές οι κατηγορίες, με προσπάθεια ικεσίας από
οποιονδήποτε·
σε εκείνες τις κατηγορίες επαναγεννιούνται, οι άστεγοι αυστηροί ασκητές.
- 431.** «Ο Ντουντίπα, ο Σάγκαρα, ο Σέλα, ο Μουτζακίντα, ο Μπαγκιράσα·
ο Ουσίνταρα και ο Κάσσαπα, και ο Άσακα ο κοινός άνθρωπος.
- 432.** Αυτοί και άλλοι βασιλιάδες, πολλοί πολεμιστές και βραχμάνοι·
αφού τέλεσαν ποικίλες θυσίες, δεν ξεπέρασαν την κατάσταση του
φαντάσματος.
- 433.** «Τότε αυτοί ξεπέρασαν τον κύκλο, οι άστεγοι αυστηροί ασκητές·
ο Σαττισάγια, ο Γιαμαχάνου, ο Σομαγιάμα, ο ταχύς σαν τη σκέψη.
- 434.** «Ο Σαμούντα, ο Μάγκα και ο Μπαράτα, ο σοφός Κάλα ο διακεκριμένος·
ο Ανγκίρασα και ο Κάσσαπα, ο Κισαβάτα και ο Ακάττι.
- 435.** «Στα βόρεια ο ποταμός Σίντα, βαθύς και δύσκολος να διασχιστεί·
με χρώμα φωτιάς από καλάμια λάμπουν, πάντα τα χρυσά βουνά.
- 436.** «Με πυκνά βαλτώδη μέρη με ταγκάρα, με βαλτώδη μέρη με δάση τα βουνά·
Εκεί ήταν δέκα χιλιάδες, αρχαίοι σοφοί στο παρελθόν.
- 437.** «Εγώ ήμουν ο καλύτερος στη γενναιοδωρία, στην αυτοσυγκράτηση και στον
αυτοέλεγχο·
αφού έκαναν την ανυπέρβλητη ασκητική πρακτική, περιπλανώμενοι μόνοι,
αυτοσυγκεντρωμένοι.
- 438.** «Τον ευγενούς καταγωγής και τον ταπεινής καταγωγής, εγώ τον έντιμο
άνθρωπο·
υπερβολικά θα προσκυνήσω, διότι οι νεαροί είναι συγγενείς των πράξεών
τους.

- 439.** «Όλες οι κάστες που είναι εδραιωμένες στην αδικία, πέφτουν στην κόλαση κάτω·
όλες οι κάστες εξαγνίζονται, αφού ακολουθήσουν την ύψιστη Διδασκαλία».
- 440.** Αφού είπε αυτά ο Μαγκχαβάν, ο βασιλιάς των θεών, ο σύζυγος της Σουτζά·
αφού καθοδήγησε τον Βεντέχα, αναχώρησε προς τον ουράνιο κόσμο.
- 441.** «Ας ακούσουν αυτό οι αξιότιμοι, όσοι έχετε συγκεντρωθεί εδώ·
των δίκαιων ανθρώπων, έπαινο ψηλό και χαμηλό πολύ.
- 442.** «Όπως αυτός ο βασιλιάς Νίμι, σοφός που επιζητούσε το καλό·
ο βασιλιάς όλων των Βιντέχα, έδωσε δωρεά, ο δαμαστής εχθρών.
- 443.** Σε αυτόν που έδινε αυτή τη δωρεά, σκέψη εγέρθηκε·
η δωρεά ή η άγια ζωή, ποιο άραγε έχει μεγάλο καρπό;»
- 444.** Εκπληκτικό πράγματι στον κόσμο, εγέρθηκε τρόμος·
Θεϊκό άρμα εμφανίστηκε, του Βεντέχα του ένδοξου.
- 445.** Ο νεαρός θεός με μεγάλη υπερφυσική δύναμη, ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Προσκάλεσε τον βασιλιά, τον Βιντέχα, κάτοικο της Μιθίλα.
- 446.** «Έλα, ανέβα σε αυτό το άρμα, άριστε βασιλιά, κυρίαρχε των κατευθύνσεων·
Οι θεοί επιθυμούν να σε δουν, οι Τριάντα Τρεις μαζί με τον Ίντα·
Διότι αυτοί οι θεοί σε θυμούνται, συγκεντρωμένοι στη Σουντχάμμα».
- 447.** Τότε ο βασιλιάς βιαστικά, ο Βιντέχα κυρίαρχος της Μιθίλα·
αφού σηκώθηκε από το κάθισμα, ως επικεφαλής ανέβηκε στο άρμα.
- 448.** Αφού ανέβηκε στο θεϊκό άρμα, ο Μάταλι είπε αυτό:
«Με ποια οδό να σε οδηγήσω, άριστε βασιλιά, κυρίαρχε των κατευθύνσεων·
Με αυτή όπου αυτοί με κακόβουλες πράξεις, ή με αξιέπαινες πράξεις οι άνθρωποι;»
- 449.** «Και από τους δύο δρόμους οδήγησέ με, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
Με αυτή όπου αυτοί με κακόβουλες πράξεις, ή με αξιέπαινες πράξεις οι άνθρωποι;»
- 450.** «Με ποια να σε οδηγήσω πρώτα, άριστε βασιλιά, κυρίαρχε των κατευθύνσεων·
Με αυτή όπου αυτοί με κακόβουλες πράξεις, ή με αξιέπαινες πράξεις οι άνθρωποι;»
- 451.** «Στην κόλαση τώρα βλέπω, τις κατοικίες αυτών που κάνουν κακόβουλες πράξεις·
τις θέσεις αυτών που κάνουν σκληρές πράξεις, και ποιος είναι ο προορισμός των ανήθικων».
- 452.** Ο Μάταλι έδειξε στον βασιλιά, τον δύσβατο ποταμό Βεταρανί·
βραστό, γεμάτο καυστικό, πυρακτωμένο, σαν φλόγα φωτιάς.

- 453.** Ο Νιμί πράγματι μίλησε στον Μάταλι, βλέποντας τους ανθρώπους να πέφτουν σε δύσβατο μέρος·
«Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που πέφτουν στον ποταμό Βεταρανί;»
- 454.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 455.** «Αυτοί οι δυνατοί που τους αδύναμους στον κόσμο των ζωντανών, βλάπτουν και εξοργίζουν, εξαιρετικά κακόβουλου χαρακτήρα·
αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό, αυτοί οι άνθρωποι πέφτουν στον ποταμό Βεταρανί».
- 456.** «Σκουρόχρωμα και σκυλιά και παρδαλοί γύπες, σμήνη κορακιών τρώνε τρομακτικά·
Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτούς τους ανθρώπους που τα σμήνη κορακιών τρώνε;»
- 457.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 458.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι τσιγκούνηδες, φιλάργυροι, υβριστές ασκητών και βραχμάνων·
βλάπτουν και εξοργίζουν, εξαιρετικά κακόβουλου χαρακτήρα, αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό·
αυτούς τους ανθρώπους τα σμήνη κορακιών τρώνε».
- 459.** «Ολόφωτοι πατούν τη γη, και με πυρακτωμένες μάζες τους χτυπούν·
Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που χτυπημένοι από μάζες ξαπλώνουν;»
- 460.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 461.** «Αυτοί που στον κόσμο των ζωντανών είναι εξαιρετικά κακόβουλου χαρακτήρα, άνδρα και γυναίκα μη κακόβουλου χαρακτήρα·
βλάπτουν και εξοργίζουν, εξαιρετικά κακόβουλου χαρακτήρα, αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό·
αυτοί οι άνθρωποι χτυπημένοι από μάζες ξαπλώνουν».

- 462.** «Στον λάκκο με κάρβουνα άλλοι τινάζονται, άνθρωποι κλαίγοντας με καμένα σώματα·
Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που τινάζονται στον
λάκκο με κάρβουνα;»
- 463.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν
που δεν γνώριζε.
- 464.** «Όσοι εξαιτίας του πλούτου της συντεχνίας, αφού κάνουν ψευδομαρτυρία,
καταστρέφουν δάνεια·
αυτοί αφού καταστρέψουν τον κόσμο, ω άρχοντα των ανθρώπων, αυτοί οι
σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό·
αυτοί οι άνθρωποι τινάζονται στον λάκκο με κάρβουνα».
- 465.** «Ολόφωτο, φλεγόμενο, αναμμένο, φαίνεται ένα μεγάλο χάλκινο καζάνι·
Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που με το κεφάλι
κάτω πέφτουν στο χάλκινο καζάνι;»
- 466.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν
που δεν γνώριζε.
- 467.** «Αυτοί που τον ηθικό ασκητή ή βραχμάνο, βλάπτουν και εξοργίζουν,
εξαιρετικά κακόβουλου χαρακτήρα·
αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό, αυτοί οι άνθρωποι με το
κεφάλι κάτω στο χάλκινο καζάνι πέφτουν».
- 468.** «Ξεριζώνουν τον λαιμό αφού τον τυλίξουν, αφού τον βυθίσουν σε καυτό νερό·
Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που ξαπλώνουν με
κομμένα κεφάλια;»
- 469.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν
που δεν γνώριζε.
- 470.** «Αυτοί που στον κόσμο των ζωντανών είναι εξαιρετικά κακόβουλου
χαρακτήρα, αφού πιάσουν πτηνά τα βασανίζουν·
αφού βασανίσουν το πουλί, ω άρχοντα των ανθρώπων, αυτοί οι σκληρών
επιθυμιών έχοντας διαπράξει κακό·
αυτοί οι άνθρωποι ξαπλώνουν με κομμένα κεφάλια.
- 471.** «Με άφθονο νερό, με ρηχές όχθες, αυτός ο ποταμός ρέει με ωραίες όχθες·

καμένοι από τη ζέστη οι άνθρωποι πίνουν, και αυτό που ήπιαν γίνεται πολύ άχυρο το νερό τους.

- 472.** «Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, και αυτό που ήπιαν γίνεται πολύ άχυρο το νερό τους;»
- 473.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 474.** «Αυτοί που καθαρό σιτάρι αναμεμειγμένο με φύλλα, με ακάθαρτες πράξεις στους αγοραστές δίνουν·
καμένων από τη ζέστη και διψασμένων, και αυτό που ήπιαν γίνεται πολύ άχυρο το νερό τους».
- 475.** «Με βέλη και λόγχες και ακόντια, και τις δύο πλευρές τρυπούν αυτών που θρηνούν·
Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που χτυπημένοι με λόγχες ξαπλώνουν;»
- 476.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 477.** «Αυτοί που στον κόσμο των ζωντανών είναι κακοπράγμονες, παίρνοντας το μη δοσμένο κερδίζουν τη ζωή τους·
δημητριακά, πλούτη, ασήμι, χρυσό, και επίσης κατσίκες, πρόβατα, ζώα, βουβάλια·
αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό, αυτοί οι άνθρωποι χτυπημένοι με λόγχες ξαπλώνουν».
- 478.** «Δεμένοι από τον λαιμό, γιατί αυτοί εδώ πάλι κάποιοι, άλλοι κομμένοι σε κομμάτια ξαπλώνουν·
Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που κομμένοι σε κομμάτια ξαπλώνουν;»
- 479.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 480.** «Οι σφαγείς προβάτων, οι σφαγείς χοίρων και οι ψαράδες, ζώα, βουβάλια και κατσίκες, πρόβατα·

σκοτώνοντας στα σφαγεία τα άπλωσαν, αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό·
αυτοί οι άνθρωποι κομμένοι σε κομμάτια ξαπλώνουν.

- 481.** «Αυτή η λίμνη είναι γεμάτη ούρα και κόπρανα, δύσοσμη στην εμφάνιση, ακάθαρτη, μυρίζει σαπίλα·
κυριευμένοι από πείνα οι άνθρωποι τρώνε, φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας·
σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών, τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί;
Αυτοί οι άνθρωποι που τρώνε ούρα και κόπρανα».
- 482.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 483.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι δήμιοι, οι βλαπτικοί, στη βλάβη των άλλων πάντα αφοσιωμένοι·
αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό, αυτοί που προδίδουν τον φίλο τρώνε περιττώματα, οι αδαιείς.
- 484.** «Αυτή η λίμνη είναι γεμάτη αίμα και πύον, δύσοσμη στην εμφάνιση, ακάθαρτη, μυρίζει σαπίλα·
καμένοι από τη ζέστη οι άνθρωποι πίνουν, φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας·
σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών, τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί;
Αυτοί οι άνθρωποι που τρέφονται με αίμα και πύον».
- 485.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 486.** «Όσοι τη μητέρα ή τον πατέρα στον κόσμο των ζωντανών, απελαμένοι τους Άξιους σκοτώνουν·
αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό, αυτοί οι άνθρωποι τρέφονται με αίμα και πύον».
- 487.** «Και δες τη γλώσσα τρυπημένη με αγκίστρι, τεντωμένη όπως δέρμα με εκατό καρφιά·
σπαρταρούν σαν ψάρια πεταμένα στην ξηρά, αφήνουν σάλιο κλαίγοντας - γιατί αυτοί;
- 488.** «Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που καταπιωμένοι από αγκίστρια ξαπλώνουν;»
- 489.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·

Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.

- 490.** «Όσοι άνθρωποι έχουν φτάσει στην αγορά, με την τιμή μειώνουν την τιμή της αγοράς·
με απάτη επί απάτης εξαιτίας της απληστίας για πλούτο, κρυφά όπως το ψάρι για σφαγή.
- 491.** Διότι για αυτόν που κάνει απάτη δεν υπάρχει προστασία, για αυτόν που περιβάλλεται από τις δικές του πράξεις·
αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό, αυτοί οι άνθρωποι καταπιωμένοι από αγκίστρια ξαπλώνουν».
- 492.** «Αυτές οι γυναίκες με τα σώματα κομμένα σε κομμάτια, κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, δύσμορφες·
αλειμμένες, βαμμένες με αίμα και πύον, όπως αγελάδες κομμένες στον τόπο σφαγής·
αυτές πάντα μπηγμένες σε μέρος της γης, ολόφωτες τις ξεπερνούν οι μάζες.
- 493.** «Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
τι κακό άραγε έκαναν αυτές οι γυναίκες, αυτές που πάντα μπηγμένες σε μέρος της γης;
Ολόφωτες τις ξεπερνούν οι μάζες».
- 494.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 495.** «Γυναίκες από οικογένειες εδώ στον κόσμο των ζωντανών, με ακάθαρτες πράξεις, συμπεριφέρθηκαν ανάρμοστα στους μη αγαθούς·
αυτές απατηλές στη μορφή, αφού εγκατέλειψαν τον σύζυγο, πήγαν σε άλλον ανάρμοστα για χάρη τέρψης και διασκέδασης·
αυτές αφού διασκέδασαν στον κόσμο των ζωντανών, ολόφωτες τις ξεπερνούν οι μάζες.
- 496.** «Αφού τους πιάνουν από τα πόδια, γιατί αυτοί εδώ πάλι κάποιοι, με το κεφάλι κάτω στην κόλαση τους ρίχνουν;
Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που με το κεφάλι κάτω στην κόλαση τους ρίχνουν;»
- 497.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 498.** «Αυτοί που στον κόσμο των ζωντανών είναι κακοπράγμονες, τις γυναίκες του άλλου παραβιάζουν·

αυτοί τέτοιοι κλέφτες του ύψιστου αγαθού, αυτοί οι άνθρωποι με το κεφάλι κάτω στην κόλαση τους ρίχνουν.

499. «Αυτοί πολλές ομάδες ετών εκεί, στις κολάσεις δυσάρεστο αίσθημα βιώνουν· διότι για αυτόν που κάνει κακό δεν υπάρχει προστασία, για αυτόν που περιβάλλεται από τις δικές του πράξεις· αυτοί οι σκληρών πράξεων έχοντας διαπράξει κακό, αυτοί οι άνθρωποι με το κεφάλι κάτω στην κόλαση τους ρίχνουν».

500. «Μικρές και μεγάλες ποικίλες προσπάθειες, στις κολάσεις φαίνονται με πολύ τρομερές μορφές· Φόβος με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών· Τι κακό άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, αυτοί οι άνθρωποι που υπερβολικά οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα αισθήματα βιώνουν;»

501. Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών· Το επακόλουθο των κακόβουλων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.

502. «Αυτοί που στον κόσμο των ζωντανών έχουν εξαιρετικά κακές απόψεις, πράξεις με εμπιστοσύνη κάνουν από αυταπάτη· και άλλους στις λανθασμένες απόψεις παρακινούν, αυτοί την κακή άποψη έχοντας διαπράξει κακό· αυτοί οι άνθρωποι υπερβολικά οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα αισθήματα βιώνουν.

503. «Γνωστές σε σένα, μεγάλη βασιλιά, οι κατοικίες αυτών που κάνουν κακόβουλες πράξεις· οι θέσεις αυτών που κάνουν σκληρές πράξεις, και ποιος είναι ο προορισμός των ανήθικων· προχώρησε τώρα, βασιλιά σοφέ, κοντά στον βασιλιά των θεών».

504. «Με πέντε κορυφές φαίνεται αυτή η ουράνια κατοικία, στολισμένη με γιρλάντες στη μέση του κρεβατιού· Εκεί κάθεται μια γυναίκα με μεγάλη δύναμη, επιδεικνύοντας ποικίλες υπερφυσικές δυνάμεις.

505. «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών· Τι καλή πράξη έκανε αυτή η γυναίκα, που χαίρεται έχοντας φτάσει στον παράδεισο, στην ουράνια κατοικία;»

506. Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών· Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.

507. «Αν έχεις ακούσει για την Μπιρανί στον κόσμο των ζωντανών, ήταν σκλάβα

γεννημένη στο σπίτι ενός βραχμάνου·
Αυτή, γνωρίζοντας τον φιλοξενούμενο την κατάλληλη ώρα, τον καλωσόρισε
κάθε φορά όπως μητέρα τον γιο της·
Με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, αυτή χαίρεται στην ουράνια κατοικία.

- 508.** «Λάμποντας ακτινοβολούν, επτά παλάτια δημιουργημένα·
Εκεί ένας δαίμονας με μεγάλη υπερφυσική δύναμη, στολισμένος με όλα τα
κοσμήματα·
περιφέρεται ολόγυρα, περιστοιχισμένος από πλήθος γυναικών.
- 509.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι καλή πράξη έκανε αυτός ο θνητός, που χαίρεται έχοντας φτάσει στον
παράδεισο, στην ουράνια κατοικία;»
- 510.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 511.** «Ο Σονάντινο, ο οικοδεσπότης, αυτός ήταν γενναιόδωρος·
αυτός για τους μοναχούς, επτά μοναστήρια κατασκεύασε.
- 512.** »Προσεκτικά τους υπηρέτησε, τους μοναχούς που έμεναν εκεί·
Ρούχα και τροφή, κατάλυμα και φωτισμό.
Έδωσε στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 513.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
Και την περίοδο των θαυμάτων, καλά εδραιωμένη στους οκτώ παράγοντες.
- 514.** «Τηρούσε την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένος στην
ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, αυτός χαίρεται στην ουράνια κατοικία.
- 515.** «Λάμπει αυτή η κατοικία, καλοφτιαγμένη σε κρυστάλλινα τοιχώματα·
γεμάτη με πλήθος εξαίσιων γυναικών, στολισμένη με έξοχα πολυώροφα
κτίρια·
εφοδιασμένη με τροφή και ροφήματα, και με χορούς και τραγούδια, και με τα
δύο.
- 516.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι καλή πράξη άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, που χαίρονται έχοντας φτάσει
στον παράδεισο, στην ουράνια κατοικία;»
- 517.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 518.** «Όποιες γυναίκες εδώ στον κόσμο των ζωντανών, ηθικές λαϊκές ακόλουθοι·

χαίροντας στη δωρεά, πάντα με γαλήνια συνείδηση, εδραιωμένες στην αλήθεια, επιμελείς στην τήρηση των κανόνων·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, αυτές χαίρονται στην ουράνια κατοικία.

- 519.** «Λάμπει αυτή η κατοικία, φτιαγμένη σε τοιχώματα από βηρύλλιο·
προικισμένη με εκτάσεις γης, χωρισμένη σε μέρη και μετρημένη.
- 520.** Μεγάλα τύμπανα και μουντίνγκα, χοροί, τραγούδια, ωραία μουσική·
θεϊκοί ήχοι αναδύονται, ευχάριστοι στο άκουσμα, τερπνοί.
- 521.** «Ποτέ δεν γνωρίζω άμεσα τέτοιο, τόσο υπέροχο στο παρελθόν·
ήχο, είτε ιδωμένο είτε ακουσμένο.
- 522.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι καλή πράξη άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, που χαίρονται έχοντας φτάσει
στον παράδεισο, στην ουράνια κατοικία;»
- 523.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 524.** «Όσοι θνητοί εδώ στον κόσμο των ζωντανών, ηθικοί λαϊκοί ακόλουθοι·
μοναστήρια και πηγάδια, πηγές νερού και γέφυρες·
στους Άξιους τους γαλήνιους, προσεκτικά προσέφεραν.
- 525.** «Χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία·
έδωσαν στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 526.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
Και την περίοδο των θαυμάτων, καλά εδραιωμένη στους οκτώ παράγοντες.
- 527.** «Τηρούσαν την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένες στην
ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, αυτές χαίρονται στην ουράνια κατοικία.
- 528.** «Λάμπει αυτή η κατοικία, καλοφτιαγμένη σε κρυστάλλινα τοιχώματα·
γεμάτη με πλήθος εξάισιων γυναικών, στολισμένη με έξοχα πολυώροφα
κτίρια.
- 529.** «Εφοδιασμένη με τροφή και ροφήματα, και με χορούς και τραγούδια, και με τα
δύο·
και ποτάμι την περιτριγυρίζει, γεμάτο με δέντρα με ποικίλα λουλούδια.
- 530.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι καλή πράξη έκανε αυτός ο θνητός, που χαίρεται έχοντας φτάσει στον
ευδαιμονικό κόσμο, στην ουράνια κατοικία;»

- 531.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 532.** «Στη Μιθιλά ένας οικοδεσπότης, αυτός ήταν γενναιόδωρος·
μοναστήρια και πηγάδια, πηγές νερού και γέφυρες·
στους Άξιους τους γαλήνιους, προσεκτικά προσέφερε.
- 533.** «Χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία·
Έδωσε στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 534.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
Και την περίοδο των θαυμάτων, καλά εδραιωμένη στους οκτώ παράγοντες.
- 535.** «Τηρούσε την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένος στην
ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, αυτός χαίρεται στην ουράνια κατοικία».
- 536.** «Λάμπει αυτή η κατοικία, καλοφτιαγμένη σε κρυστάλλινα τοιχώματα·
γεμάτη με πλήθος εξάισιων γυναικών, στολισμένη με έξοχα πολυώροφα
κτίρια.
- 537.** «Εφοδιασμένη με τροφή και ροφήματα, και με χορούς και τραγούδια, και με τα
δύο·
και ποτάμι την περιτριγυρίζει, γεμάτο με δέντρα με ποικίλα λουλούδια.
- 538.** «Ρατζαγιατάνες και καπίθες, μανγκιές και σάλες και τζαμπούδες·
τιντούκες και πιγιάλες, δέντρα με μόνιμους καρπούς πολλά.
- 539.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι καλή πράξη έκανε αυτός ο θνητός, που χαίρεται έχοντας φτάσει στον
ευδαιμονικό κόσμο, στην ουράνια κατοικία;»
- 540.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 541.** «Στη Μιθιλά ένας οικοδεσπότης, αυτός ήταν γενναιόδωρος·
μοναστήρια και πηγάδια, πηγές νερού και γέφυρες·
στους Άξιους τους γαλήνιους, προσεκτικά προσέφερε.
- 542.** «Χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία·
Έδωσε στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 543.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
Και την περίοδο των θαυμάτων, καλά εδραιωμένη στους οκτώ παράγοντες.

- 544.** «Τηρούσε την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένος στην ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, αυτός χαίρεται στην ουράνια κατοικία».
- 545.** «Λάμπει αυτή η κατοικία, φτιαγμένη σε τοιχώματα από βηρύλλιο·
προικισμένη με εκτάσεις γης, χωρισμένη σε μέρη και μετρημένη.
- 546.** Μεγάλα τύμπανα και μουντίνγκα, χοροί, τραγούδια, ωραία μουσική·
θεϊκοί ήχοι αναδύονται, ευχάριστοι στο άκουσμα, τερπνοί.
- 547.** «Ποτέ δεν γνωρίζω άμεσα τέτοιο, τόσο υπέροχο στο παρελθόν·
ήχο, είτε ιδωμένο είτε ακουσμένο.
- 548.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι καλή πράξη έκανε αυτός ο θνητός, που χαίρεται έχοντας φτάσει στον
παράδεισο, στην ουράνια κατοικία;»
- 549.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 550.** «Στη Μπαρνασί ένας οικοδεσπότης, αυτός ήταν γενναιόδωρος·
μοναστήρια και πηγάδια, πηγές νερού και γέφυρες·
στους Άξιους τους γαλήνιους, προσεκτικά προσέφερε.
- 551.** «Χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία·
Έδωσε στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 552.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
Και την περίοδο των θαυμάτων, καλά εδραιωμένη στους οκτώ παράγοντες.
- 553.** «Τηρούσε την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένος στην ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, αυτός χαίρεται στην ουράνια κατοικία.
- 554.** «Όπως ο ανατέλλων ήλιος, είναι κόκκινος μεγάλος·
έτσι παρόμοια αυτή η κατοικία, από χρυσάφι κατασκευασμένη.
- 555.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι καλή πράξη έκανε αυτός ο θνητός, που χαίρεται έχοντας φτάσει στον
ευδαιμονικό κόσμο, στην ουράνια κατοικία;»
- 556.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 557.** «Στη Σαβάτθι ένας οικοδεσπότης, αυτός ήταν γενναιόδωρος·

μοναστήρια και πηγάδια, πηγές νερού και γέφυρες·
στους Άξιους τους γαλήνιους, προσεκτικά προσέφερε.

- 558.** «Χιτώννα και προσφερόμενη τροφή, αναγκαία είδη και κατοικία·
Έδωσε στους έντιμους, με γαλήνιο νου.
- 559.** «Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης
περιόδου·
Και την περίοδο των θαυμάτων, καλά εδραιωμένη στους οκτώ παράγοντες.
- 560.** «Τηρούσε την ημέρα τήρησης των κανόνων, πάντα συγκρατημένος στην
ηθική·
με αυτοσυγκράτηση και μοίρασμα, αυτός χαίρεται στην ουράνια κατοικία.
- 561.** «Στον αέρα μου πολλά, από χρυσάφι δημιουργημένα·
λάμποντας ακτινοβολούν, σαν αστραπή ανάμεσα σε πυκνά σύννεφα.
- 562.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι,
αμαξηλάτη των θεών·
Τι καλή πράξη άραγε έκαναν αυτοί οι θνητοί, που χαίρονται έχοντας φτάσει
στον παράδεισο, στην ουράνια κατοικία;»
- 563.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 564.** «Με πίστη καλά εδραιωμένη, ενώ η Άριστη Διδασκαλία είναι καλά εξηγημένη·
έκαναν τον λόγο του Διδασκάλου, στη Διδαχή του Πλήρως Αυτοφωτισμένου·
αυτές είναι οι θέσεις τους, τις οποίες εσύ, βασιλιά, βλέπεις.
- 565.** «Γνωστές σε σένα, μεγάλε βασιλιά, οι κατοικίες αυτών που κάνουν
κακόβουλες πράξεις·
και επίσης αυτών που κάνουν καλές πράξεις, οι θέσεις γνωστές σε σένα·
προχώρησε τώρα, βασιλιά σοφέ, κοντά στον βασιλιά των θεών».
- 566.** «Με χίλια άλογα ζεμένο άρμα, θεϊκό όχημα κατέχοντας·
ταξιδεύοντας ο μεγάλος βασιλιάς, είδε στη μέση της Σίδα θάλασσας όρη·
βλέποντας απευθύνθηκε στον αμαξηλάτη, "αυτά ποια βουνά ονομάζονται;"»
- 567.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που
δεν γνώριζε.
- 568.** «Σουντάσσανα, Καραβίκα, Ισαντχάρα, Γιουγκαντχάρα·
Νεμιντχάρα, Βινατάκα, Ασασκάννα, βουνά μεγαλοπρεπή.
- 569.** «Αυτά τα βουνά στη μέση της Σίδα θάλασσας, σταδιακά υψωμένα·
κατοικίες των Μεγάλων Βασιλιάδων, τα οποία εσύ, βασιλιά, βλέπεις.
- 570.** «Πολύμορφο, λαμπερό, ποικιλόχρωμο φανερώνει·

γεμάτο με όμοιους του Ίντα, σαν από τίγρεις καλά φυλαγμένο.

- 571.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
αυτή την πύλη πώς την αποκαλούν, (ευχάριστη φαίνεται ακόμα και από μακριά.)
- 572.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 573.** «Τσιτρακούτα» αυτό που λένε, είσοδος του βασιλιά των θεών·
του Σουντάσσανα όρους, την πύλη αυτή φανερώνει.
- 574.** «Πολύμορφο, λαμπερό, ποικιλόχρωμο φανερώνει·
γεμάτο με όμοιους του Ίντα, σαν από τίγρεις καλά φυλαγμένο·
μπες από εδώ, βασιλιά σοφέ, πάτησε το αμόλυντο έδαφος».
- 575.** «Με χίλια άλογα ζεμένο άρμα, θεϊκό όχημα κατέχοντας·
ταξιδεύοντας ο μεγάλος βασιλιάς, είδε αυτή την αίθουσα συνελεύσεων των θεών.
- 576.** «Όπως τον καιρό του φθινοπώρου στον ουρανό, η μπλε λάμψη φαίνεται·
έτσι παρόμοια αυτή η κατοικία, σε τοιχώματα από βηρύλλιο κατασκευασμένη.
- 577.** «Χαρά με καταλαμβάνει, αμαξηλάτη, βλέποντας, σε ρωτώ, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
αυτή την κατοικία πώς την αποκαλούν, (ευχάριστη φαίνεται ακόμα και από μακριά.)
- 578.** Σε αυτόν, ερωτηθείς, απάντησε ο Μάταλι, ο αμαξηλάτης των θεών·
Το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, γνωρίζοντας, εξήγησε σε αυτόν που δεν γνώριζε.
- 579.** «Σουντχαμμά» αυτό που λένε, κοίτα αυτή η αίθουσα συνελεύσεων φαίνεται·
λαμπερή από βελούριγια, ποικιλόχρωμη, τη στηρίζουν καλοφτιαγμένοι στύλοι.
- 580.** «Οκτάπλευροι καλοφτιαγμένοι στύλοι, όλοι από βηρύλλιο·
εκεί όπου οι Τριάντα Τρεις θεοί, όλοι με τον Ίντα ως αρχηγό.
- 581.** «Σκεπτόμενοι την ευημερία θεών και ανθρώπων, συγκεντρώθηκαν·
μπες από εδώ, βασιλιά σοφέ, στην ευχαριστία των θεών».
- 582.** Αυτόν οι θεοί χαιρέτησαν με χαρά, αφού είδαν τον βασιλιά που ήρθε·
«Καλώς ήρθες, μέγαλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
κάθισε τώρα, βασιλιά σοφέ, κοντά στον βασιλιά των θεών».
- 583.** Και ο Σάκκα χάρηκε, τον Βιντέχα, κάτοικο της Μιθίλα·
Τον προσκάλεσε με ηδονές, και με κάθισμα ο Βάσαβα.

- 584.** «Καλώς έφτασες, στην κατοικία εκείνων που ασκούν εξουσία·
Ζήσε μεταξύ των θεών, βασιλιά σοφέ, που έχουν επιτύχει κάθε ηδονή·
μεταξύ των Τριάντα Τριών θεών, απόλαυσε τις μη ανθρώπινες ηδονές».
- 585.** Όπως δανεικό όχημα, όπως δανεικός πλούτος·
έτσι είναι αυτό το προσόν, ό,τι από άλλον λόγω δωρεάς.
- 586.** Και δεν επιθυμώ εγώ αυτό, ό,τι από άλλον λόγω δωρεάς·
Οι αξιέπαινες πράξεις που έκανε κανείς ο ίδιος, αυτός είναι ο ιδιαίτερος
πλούτος μου.
- 587.** «Εγώ λοιπόν αφού πάω στους ανθρώπους, θα κάνω πολύ καλό·
Με δωρεά, με ίση συμπεριφορά, με αυτοσυγκράτηση και αυτοέλεγχο·
το οποίο κάνοντας γίνεται ευτυχής, και δεν μετανιώνει αργότερα».
- 588.** «Πολύ βοηθητικός σε μας είσαι, Μάταλι, αμαξηλάτη των θεών·
αυτός που σε μένα των καλών πράξεων, και των κακών έδειξε».
- 589.** «Αφού είπε αυτά ο βασιλιάς Νίμι, ο Βιντέχα κυρίαρχος της Μιθίλα·
αφού τέλεσε ποικίλες θυσίες, προσήλθε στον αυτοέλεγχο».

Το τζάτακα του Νίμι, τέταρτο.

542. Το τζάτακα του Ουμάνγκα (5)

- 590.** «Ο Παντσάλα με όλο τον στρατό, ο Βραχμαδάττα αυτός ήρθε·
Αυτός ο στρατός του Παντσάλα, αμέτρητος, Μαχοσάντα.
- 591.** «Με οδοποιούς, με πεζικό, έμπειρη σε κάθε μάχη·
Που παρασύρει, με ήχους, με τύμπανα και κόχλους που αφυπνίζουν.
- 592.** «Με τέχνες μετάλλων και στολίδια, με σημαίες και ιππείς από αριστερά·
Καλά εφοδιασμένη με τεχνίτες, καλά εδραιωμένη με γενναίους.
- 593.** «Δέκα σοφοί εδώ λένε, ευρείας σοφίας, που πηγαίνουν σε απόκρυφα μέρη·
η μητέρα είναι η ενδέκατη του βασιλιά, κυβερνά τους Παντσάλους.
- 594.** «Εδώ εκατό πολεμιστές, ακόλουθοι ένδοξοι·
με κατακτημένα βασίλεια, ταραγμένοι, υπό τον έλεγχο των Παντσάλων
ήρθαν.
- 595.** «Αυτοί που λένε ό,τι θέλει ο βασιλιάς, χωρίς θέληση ευχάριστα μιλώντας·
ακολουθούν τον Παντσάλα, χωρίς θέληση υποτελείς έγιναν.
- 596.** «Με αυτόν τον στρατό η Μιθίλα, περικυκλωμένη με τριπλή σύνδεση·
η βασιλική πρωτεύουσα των Βιντέχα, σκάβεται ολόγυρα.
- 597.** «Προς τα πάνω σαν αστέρια γεννημένα, ολόγυρα περικυκλωμένοι·
Μαχοσάντα, συνειδητοποίησέ το, πώς θα έρθει η απελευθέρωση;»
- 598.** «Άπλωσε τα πόδια σου, άρχοντα, απόλαυσε τις ηδονές και ευφραίνου·

αφήνοντας τον στρατό των Παντσάλων, ο Βραχμαντάττα τρέπεται σε φυγή».

- 599.** «Ο βασιλιάς επιθυμεί φιλία μαζί σου, κοσμήματα προσφέρει·
Ας έρθουν από εδώ αγγελιαφόροι, γλυκοί και ευχάριστα μιλώντας.
- 600.** «Ας λένε ήπια λόγια, η ομιλία που είναι ευπρόσδεκτη·
ο Παντσάλα και ο Βιντέχα, και οι δύο ας γίνουν ένα για σένα».
- 601.** «Πώς άραγε, Κεβάττα, με τον Μαχοσάντα, έγινε η συνάντηση; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου·
Μήπως σε κατανόησε, μήπως ικανοποιήθηκε ο Μαχοσάντας;»
- 602.** «Αγενοός μορφής άνθρωπος, ω άρχοντα των ανθρώπων, αφιλόξενος,
ισχυρογνώμονας, απρεπής·
Σαν βουβός και κουφός, τίποτε χρήσιμο δεν είπε».
- 603.** «Σίγουρα αυτό το ιερό εδάφιο είναι πολύ δυσδιάκριτο, ο αγνός σκοπός
ιδώθηκε με ανθρώπινη ενεργητικότητα·
Διότι έτσι το σώμα μου τρέμει, αφήνοντας τον εαυτό του ποιος θα πάει στα
χέρια άλλου;»
- 604.** «Των σοφών μία μόνο γνώμη συμφωνεί, αυτών που είναι σοφοί, που έχουν
φτάσει στην ύψιστη σοφία·
το να πάει ή να μην πάει ή επίσης να μείνει, Μαχοσάντα, κι εσύ σχημάτισε
γνώμη».
- 605.** «Γνωρίζεις, βασιλιά, ότι ο Τσουλανιπραχμαντάττα έχει μεγάλη επιρροή,
μεγάλη δύναμη·
και ο βασιλιάς σε ποθεί για σκοπό θανάτωσης, όπως ο κυνηγός το ελάφι με το
δόλωμα.
- 606.** «Όπως το ψάρι το αγκίστρι, το καμπυλωτό σκεπασμένο με κρέας·
Λαίμαργο για ωμό κρέας δεν γνωρίζει, το ψάρι τον θάνατο του εαυτού του.
- 607.** «Ακριβώς έτσι εσύ, βασιλιά, την κόρη του Τσουλανέγια·
λαίμαργος για ηδονή δεν γνωρίζει, σαν ψάρι τον θάνατο του εαυτού του.
- 608.** «Αν πας στους Παντσάλα, γρήγορα θα σε εγκαταλείψει·
όπως ελάφι που ακολουθείται στον δρόμο, μεγάλο φόβο θα βρει».
- 609.** «Εμείς οι ίδιοι είμαστε αδαείς, βουβοί, που σε σένα μιλήσαμε για τα ύψιστα
νοήματα·
Πώς εσύ που μεγάλωσες στην άκρη του αλετριού, γνωρίζεις τα νοήματα όπως
και οι άλλοι;»
- 610.** «Αφού πιάσετε τούτον από τον λαιμό, αποβάλετέ τον από τη χώρα μου·
Αυτός που μιλάει για εμπόδιο στην απόκτηση κοσμήματος για μένα».
- 611.** «Και τότε αυτός αποχωρώντας, από κοντά στον Βεντέχα·
Τότε απευθύνθηκε στον αγγελιαφόρο, τον Μάντχαρα τον σοφό παπαγάλο.

- 612.** «Έλα, φίλε πρασινόφτερε, κάνε μου μια υπηρεσία·
Υπάρχει του βασιλιά των Παντσάλα, μια σαλίκια φύλακας του υπνοδωματίου.
- 613.** «Αυτήν με δεσμό ρώτησε, αυτή πράγματι σε όλα είναι επιδέξια·
Αυτή όλα τους γνωρίζει, και του βασιλιά και του Κοσίγια.
- 614.** «Ναι», αφού απάντησε εκείνος, ο Μάνταρα ο σοφός παπαγάλος·
πήγε ο πρασινόφτερος, κοντά στην κίσσα.
- 615.** «Και τότε εκείνος αφού πήγε, ο Μάνταρα ο σοφός παπαγάλος·
τότε μίλησε στην ωραιόσπιτη, την κίσσα με τη γλυκιά φωνή.
- 616.** «Μήπως είσαι καλά στο ωραίο σπίτι, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια, της
εμπορικής κάστας·
Μήπως ρύζι με μέλι, λαμβάνεις στο ωραίο σπίτι εσύ;»
- 617.** «Είμαι καλά, φίλε, και επίσης, φίλε, χωρίς αρρώστια·
και επίσης ρύζι με μέλι, λαμβάνω, σοφέ παπαγάλε.
- 618.** «Από πού λοιπόν, φίλε, ερχόμενος, ή ποιανού σταλμένος εσύ·
Ούτε πριν από τώρα σε είδα ή σε άκουσα».
- 619.** «Ήμουν του βασιλιά Σίβι, στο παλάτι φύλακας της κλίνης·
τότε αυτός ο δίκαιος βασιλιάς, τους δέσμιους απελευθέρωσε από τα δεσμά.»
- 620.** «Αυτού μία σύντροφος ήμουν, μια σαλίκια με γλυκιά φωνή·
Αυτήν εκεί σκότωσε το γεράκι, ενώ εγώ παρακολουθούσα στο ωραίο σπίτι
μου».
- 621.** «Μεθυσμένος από τις ηδονές γι' αυτήν, ήρθα κοντά σου·
Αν μου έδινες άδεια, και οι δύο μαζί θα ζούσαμε».
- 622.** «Ένας παπαγάλος θα επιθυμούσε μια παπαγαλίνα, και μια κίσσα μια κίσσα·
τι είδους συγκατοικία υπάρχει μεταξύ ενός παπαγάλου και μιας κίσσας;»
- 623.** «Όποιος επιθυμεί τις ηδονές, ακόμη και μια παρίας·
καθένας είναι ίσος, δεν υπάρχει ανόμοιος στις ηδονές».
- 624.** «Υπάρχει η Τζαμπαβατί ονόματι, μητέρα του βασιλιά Σίβι·
Αυτή σύζυγος του Βασουντέβα, του Κάνχα αγαπημένη κύρια βασίλισσα.
- 625.** «Η Ρατθαβατί η κιμπουρισί, κι αυτή αγάπησε τον ασκητή·
άνθρωπος με ελαφίνα μαζί, δεν υπάρχει ανόμοιος στις ηδονές».
- 626.** «Λοιπόν, εγώ θα φύγω, γλυκόλαλη σαλίκη·
Αρνούμενη να με ακολουθήσεις, σίγουρα με περιφρονείς».
- 627.** «Δεν υπάρχει ευτυχία για αυτόν που βιάζεται, μητέρα, σοφέ παπαγάλε·
μείνε εδώ για τώρα, μέχρι να δεις τον βασιλιά·
θα ακούσεις τον ήχο των τυμπάνων, και τη δύναμη του βασιλιά».

- 628.** «Αυτός ο δυνατός ήχος, λοιπόν, που ακούστηκε πέρα από τη χώρα· η κόρη του βασιλιά των Παντσάλα, όμορφη σαν το άστρο της αυγής· αυτήν θα δώσει στους Βιντέχα, αυτή η διευθέτηση γάμου θα γίνει».
- 629.** «Τέτοια διευθέτηση γάμου ας μη γίνει για τους εχθρούς, μητέρα· Όπως θα γίνει του βασιλιά των Παντσάλα, με τον Βεντέχα».
- 630.** «Αφού φέρει τον Βιντέχα, των Παντσάλα ο άριστος αρματηλάτης· τότε αυτόν θα σκοτώσει, δεν θα γίνει φίλος του».
- 631.** «Λοιπόν, επίτρεψέ μου, επτά νύχτες περίπου· μέχρι να ενημερώσω τον βασιλιά Σίβι, τον μεγάλο σοφό· και βρήκα δημόσιο ξενώνα, κοντά στην κίσσα».
- 632.** «Λοιπόν, σου επιτρέπω, επτά νύχτες περίπου· αν εσύ σε επτά νύχτες, δεν έρθεις κοντά μου· φαντάζομαι ότι εγώ θα έχω πεθάνει, θα έρθεις σε μια νεκρή».
- 633.** «Και τότε εκείνος αφού πήγε, ο Μάνταρα ο σοφός παπαγάλος· στον Μαχοσάντα ανέφερε, αυτά τα λόγια της σαλίκας».
- 634.** «Σε όποιου το σπίτι θα απολάμβανε πλούτο, για εκείνου ακριβώς το όφελος ο άνθρωπος θα εργαζόταν»·
«Ας πάω λοιπόν εγώ στην πόλη, ω άρχοντα των ανθρώπων, στην πανέμορφη πόλη του βασιλιά των Παντσάλα· για να χτίσω κατοικίες, για τον ένδοξο Βεντέχα».
- 635.** «Αφού χτίσεις τις κατοικίες, του Βεντέχα του ένδοξου· Όταν θα σου στείλω μήνυμα, τότε να έρθεις, πολεμιστή».
- 636.** Και τότε κατευθύνθηκε στην πόλη ο Μαχοσάντας, στην πανέμορφη πόλη του βασιλιά των Παντσάλα· για να χτίσει κατοικίες, για τον ένδοξο Βεντέχα.
- 637.** «Αφού χτίσεις τις κατοικίες, του Βεντέχα του ένδοξου· τότε του έστειλε αγγελιαφόρο, στον Βιντέχα, κάτοικο της Μιθίλα· Έλα τώρα, μεγάλε βασιλιά, χτισμένη είναι η κατοικία σου».
- 638.** Και τότε ο βασιλιάς κατευθύνθηκε, με τον στρατό τεσσάρων σωμάτων· να δει την απέραντη συνοδεία, την ευημερούσα πόλη Καπιλία».
- 639.** «Και τότε εκείνος αφού πήγε, έστειλε μήνυμα στον Βραχμαδάττα· Ήρθα, μεγάλε βασιλιά, να προσκυνήσω τα πόδια σου».
- 640.** «Δώσε μου τώρα τη σύζυγο, τη γυναίκα που λάμπει σε όλα τα μέλη· ντυμένη με χρυσάφι, συνοδευόμενη από πλήθος υπηρετριών».
- 641.** «Καλώς ήρθες, Βεδέχα, και επίσης δεν ήρθες από μακριά· Ρώτησε μόνο για τον αστερισμό, εγώ σου δίνω την κόρη· ντυμένη με χρυσάφι, συνοδευόμενη από πλήθος υπηρετριών».

- 642.** Και τότε ο βασιλιάς Βιντέχα, το αστέρι ρωτούσε·
Αφού ρώτησε για το αστέρι, έστειλε μήνυμα στον Βραχμαδάττα.
- 643.** «Δώσε μου τώρα τη σύζυγο, τη γυναίκα που λάμπει σε όλα τα μέλη·
ντυμένη με χρυσάφι, συνοδευόμενη από πλήθος υπηρετριών».
- 644.** «Σου δίνω τώρα τη σύζυγο, τη γυναίκα που λάμπει σε όλα τα μέλη·
ντυμένη με χρυσάφι, συνοδευόμενη από πλήθος υπηρετριών».
- 645.** «Ελέφαντες, άλογα, άρματα, πεζοί, στρατός στέκεται θωρακισμένος·
λαμπάδες αναμμένες καίνε, τι άραγε σκέφτονται οι σοφοί;»
- 646.** «Ελέφαντες, άλογα, άρματα, πεζοί, στρατός στέκεται θωρακισμένος·
λαμπάδες αναμμένες καίνε, τι άραγε θα κάνουν οι σοφοί;»
- 647.** «Σε προστατεύει, μεγάλε βασιλιά, ο Τσούλανέγια ο μεγαλοδύναμος·
εξοργισμένος από τον Βραχμαντάτα, νωρίς με την ανατολή του ηλίου θα σε
σκοτώσει».
- 648.** «Αναταράζεται η καρδιά μου, και το στόμα μου στεγνώνει·
κατάπαυση δεν βρίσκω, σαν καμένη από φωτιά στη ζέστη.
- 649.** «Όπως των σιδηρουργών η φωτιά, μέσα καίει όχι έξω·
έτσι επίσης η καρδιά μου, μέσα καίει όχι έξω».
- 650.** «Αμελής ξεπέρασες τη συμβουλή, έσπασες τη συμφωνία, πολεμιστή·
Τώρα λοιπόν ας σε προστατεύσουν, οι σοφοί σύμβουλοι άνθρωποι.
- 651.** «Μη ακούγοντας τα λόγια του υπουργού, που επιθυμεί το καλό και αναζητά
την ευημερία·
ο βασιλιάς που απολαμβάνει τη δική του χαρά, σαν ελάφι σε παγίδα έχει
τοποθετηθεί.
- 652.** «Όπως το ψάρι το αγκίστρι, το καμπυλωτό σκεπασμένο με κρέας·
Λαίμαργο για ωμό κρέας δεν γνωρίζεις, το ψάρι τον θάνατο του εαυτού του.
- 653.** «Ακριβώς έτσι εσύ, βασιλιά, την κόρη του Τσουλανέγια·
λαίμαργος για ηδονή δεν γνωρίζεις, σαν ψάρι τον θάνατο του εαυτού του.
- 654.** «Αν πας στους Παντσάλα, γρήγορα θα σε εγκαταλείψει·
όπως ελάφι που ακολουθείται στον δρόμο, μεγάλο φόβο θα βρει».
- 655.** «Αγενοός μορφής άνθρωπος, ω άρχοντα των ανθρώπων, σαν φίδι που πήγε
στην αγκαλιά θα δαγκώσει·
ο σοφός δεν θα πρέπει να κάνει φιλία με αυτόν, δυστυχία πράγματι είναι η
συνάντηση με τον κακό άνθρωπο.
- 656.** «Όποιον άνθρωπο γνωρίζεις, ω άρχοντα των ανθρώπων, ότι αυτός είναι ηθικός
και πολυμαθής·

με αυτόν ακριβώς ας κάνει φιλία ο σοφός, ευτυχία πράγματι είναι η συνάντηση με ενάρετο άτομο.»

- 657.** «Αδαής εσύ είσαι και βουβός, βασιλιά, που σε μένα μίλησες για τα ύψιστα νοήματα·
Πώς εγώ που μεγάλωσα στην άκρη του αλετριού, γνωρίζω τα νοήματα όπως και οι άλλοι.
- 658.** «Αφού πιάσετε τούτον από τον λαιμό, αποβάλετέ τον από τη χώρα μου·
Αυτός που μιλάει για εμπόδιο στην απόκτηση κοσμήματος για μένα».
- 659.** «Μαχοσάντα, με το παρελθόν δεν τρυπούν οι σοφοί·
γιατί εμένα σαν άλογο δεμένο, με βούκεντρο τρυπάς;
- 660.** «Αν βλέπεις απελευθέρωση, ή ασφάλεια βλέπεις·
με αυτό ακριβώς καθοδήγησέ με, γιατί με το παρελθόν με τρυπάς;»
- 661.** «Παρελθούσα ανθρώπινη πράξη, δύσκολη να γίνει, δύσκολη να επιτευχθεί·
Δεν μπορώ να σε απελευθερώσω από αυτήν, εσύ να κατανοήσεις, πολεμιστή.
- 662.** «Υπάρχουν ελέφαντες που πετούν στον αέρα, κάτοχοι υπερφυσικής δύναμης,
ένδοξοι·
και αυτοί θα μπορούσαν να πάρουν και να φύγουν, όποιου είναι τέτοιοι.
- 663.** «Υπάρχουν άλογα που πετούν στον αέρα, κάτοχοι υπερφυσικής δύναμης,
ένδοξα·
και αυτοί θα μπορούσαν να πάρουν και να φύγουν, όποιου είναι τέτοιοι.
- 664.** «Υπάρχουν πτηνά που πετούν στον αέρα, κάτοχοι υπερφυσικής δύναμης,
ένδοξα·
και αυτοί θα μπορούσαν να πάρουν και να φύγουν, όποιου είναι τέτοιοι.
- 665.** «Υπάρχουν δαίμονες που πετούν στον αέρα, κάτοχοι υπερφυσικής δύναμης,
ένδοξοι·
και αυτοί θα μπορούσαν να πάρουν και να φύγουν, όποιου είναι τέτοιοι.
- 666.** «Παρελθούσα ανθρώπινη πράξη, δύσκολη να γίνει, δύσκολη να επιτευχθεί·
Δεν μπορώ να σε απελευθερώσω από αυτήν, μέσω του αιθέρα, πολεμιστή».
- 667.** «Ο άνθρωπος που δεν βλέπει την όχθη, στον μεγάλο ωκεανό·
Όπου αυτός βρίσκει πάτημα, εκεί αυτός βρίσκει ευτυχία.
- 668.** «Έτσι και για μας και για τον βασιλιά, εσύ είσαι η υποστήριξη, Μαχοσάντα·
εσύ δεν είσαι ο άριστος των συμβούλων; Από τη δυστυχία απελευθέρωσέ μας».
- 669.** «Παρελθούσα ανθρώπινη πράξη, δύσκολη να γίνει, δύσκολη να επιτευχθεί·
Δεν μπορώ να σε απελευθερώσω από αυτήν, εσύ να κατανοήσεις, Σενάκα.»
- 670.** «Άκουσε αυτά τα λόγια μου, δεξ τον στρατό τον μεγάλο κίνδυνο·

τον Σένακα τώρα ρωτώ, τι καθήκον εδώ νομίζεις;»

- 671.** «Ή φωτιά από την πόρτα δίνουμε, παίρνουμε μαχαίρι·
αφού σκοτώσουμε ο ένας τον άλλον, γρήγορα θα αφήσουμε τη ζωή·
ας μη μας ο βασιλιάς Βραχμαντάττα, για πολύ καιρό με βάσανα σκοτώσει».
- 672.** «Άκουσε αυτά τα λόγια μου, δες τον στρατό τον μεγάλο κίνδυνο·
τον Πούκκουσα τώρα ρωτώ, τι καθήκον εδώ νομίζεις;»
- 673.** «Αφού φάμε δηλητήριο ας πεθάνουμε, γρήγορα θα αφήσουμε τη ζωή·
ας μη μας ο βασιλιάς Βραχμαντάττα, για πολύ καιρό με βάσανα σκοτώσει».
- 674.** «Άκουσε αυτά τα λόγια μου, δες τον στρατό τον μεγάλο κίνδυνο·
τον Καμίντα τώρα ρωτώ, τι καθήκον εδώ νομίζεις;»
- 675.** «Με σχοινί δεμένοι ας πεθάνουμε, από γκρεμό ας πέσουμε·
ας μη μας ο βασιλιάς Βραχμαντάττα, για πολύ καιρό με βάσανα σκοτώσει».
- 676.** «Άκουσε αυτά τα λόγια μου, δες τον στρατό τον μεγάλο κίνδυνο·
τον άρχοντα των θεών τώρα ρωτώ, τι καθήκον εδώ νομίζεις;»
- 677.** «Ή φωτιά από την πόρτα δίνουμε, παίρνουμε μαχαίρι·
αφού σκοτώσουμε ο ένας τον άλλον, γρήγορα θα αφήσουμε τη ζωή·
δεν μπορεί να μας απελευθερώσει, με ευκολία ο Μαχοσάντας».
- 678.** «Όπως της μπανανιάς την ουσία, αναζητώντας δεν βρίσκει·
έτσι αναζητώντας αυτήν, την ερώτηση δεν βρήκαμε.
- 679.** «Όπως της σιμπαλί την ουσία, αναζητώντας δεν βρίσκει·
έτσι αναζητώντας αυτήν, την ερώτηση δεν βρήκαμε.
- 680.** «Πράγματι σε ακατάλληλο μέρος εγκατασταθήκαμε, σαν ελέφαντες σε δάσος
χωρίς νερό·
κοντά σε κακούς ανθρώπους, αδαείς που δεν κατανοούν.
- 681.** «Αναταράζεται η καρδιά μου, και το στόμα μου στεγνώνει·
κατάπαυση δεν βρίσκω, σαν καμένη από φωτιά στη ζέστη.
- 682.** «Όπως των σιδηρουργών η φωτιά, μέσα καίει όχι έξω·
έτσι επίσης η καρδιά μου, μέσα καίει όχι έξω».
- 683.** «Τότε αυτός ο σοφός και συνετός, αυτός που βλέπει το όφελος, ο Μαχοσάντα·
Έχοντας δει τον Βιντέχα δυστυχισμένο, είπε αυτά τα λόγια.
- 684.** «Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, ταύρε των αρματηλατών·
Εγώ θα σε απελευθερώσω, όπως τη σελήνη από τη σύλληψη του Ράχου.»
- 685.** «Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, ταύρε των αρματηλατών·
Εγώ θα σε απελευθερώσω, όπως τον ήλιο από τη σύλληψη του Ράχου.»
- 686.** «Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, ταύρε των αρματηλατών·

Εγώ θα σε απελευθερώσω, όπως ελέφαντα βυθισμένο στη λάσπη.»

- 687.** «Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, τάυρε των αρματηλατών·
Εγώ θα σε απελευθερώσω, όπως το φίδι δεμένο στο καλάθι.»
- 688.** «Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, τάυρε των αρματηλατών·
Εγώ θα σε απελευθερώσω, όπως πουλί δεμένο σε κλουβί.»
- 689.** «Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, τάυρε των αρματηλατών·
Εγώ θα σε απελευθερώσω, όπως τα ψάρια που έχουν πιαστεί στο δίχτυ.»
- 690.** «Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, τάυρε των αρματηλατών·
Εγώ θα σε απελευθερώσω, μαζί με τα ζεύγη, τον στρατό και τα οχήματα.
- 691.** «Μη φοβάσαι, μεγάλε βασιλιά, μη φοβάσαι, τάυρε των αρματηλατών·
Θα διώξω τους Παντσαλά, όπως στρατό κορακιών με βώλο.
- 692.** «Ποιος ο σκοπός της σοφίας, ή και ενός τέτοιου αξιωματούχου·
που αυτόν τον εγκλωβισμένο στη στενοχώρια, από τη δυστυχία δεν θα
απελευθέρωνε;»
- 693.** «Ελάτε νέοι σηκωθείτε, καθαρίστε το στόμιο της σύνδεσης·
Ο Βιντέχα με τους υπουργούς του, θα περάσει από τη σήραγγα».
- 694.** Αφού άκουσαν αυτά τα λόγια του, οι ακόλουθοι του σοφού·
άνοιξαν την πόρτα της σήραγγας, και τους σύρτες που ήταν συνδεδεμένοι με
μηχανισμό.
- 695.** «Μπροστά ο Σενάκα πηγαίνει, και πίσω ο Μαχοσάντα·
Στη μέση και ο βασιλιάς Βιντέχα, περιστοιχισμένος από υπουργούς».
- 696.** «Βγαίνοντας από τη σήραγγα, ο Βιντέχα ανέβηκε στο πλοίο·
Και γνωρίζοντας ότι αυτός είχε ανεβεί, τον καθοδήγησε ο Μαχοσάντας.
- 697.** «Αυτός είναι ο πεθερός σου, μεγαλειότατε, αυτή η πεθερά σου, κυρίαρχε των
ανθρώπων·
Όπως η συμπεριφορά προς τη μητέρα, έτσι ας είναι και προς την πεθερά σου.
- 698.** «Όπως ο δικός σου αδελφός, ομομήτριος από την ίδια μητέρα·
Έτσι ο Παντσαλατσάντα για σένα, πρέπει να αγαπηθεί, τάυρε των
αρματηλατών.
- 699.** «Αυτή η Παντσαλατσαντί για σένα, η πριγκίπισσα επιθυμητή·
κάνε την επιθυμία σου με αυτήν, σύζυγος για σένα, τάυρε των αρματηλατών».
- 700.** «Ανεβαίνοντας στο πλοίο διασχίζοντας, γιατί άραγε στην όχθη στέκεσαι;
Με δυσκολία απελευθερωθήκαμε από τη δυστυχία, ας πάμε τώρα,
Μαχοσάντα».
- 701.** «Αυτός δεν είναι ο κανόνας, μεγάλε βασιλιά, εγώ που είμαι στρατιωτικός
διοικητής·

αφήνοντας πίσω μέλος του στρατού, τον εαυτό μου να απελευθερώσω.

- 702.** «Στην κατοικία σου, μεγαλειότατε, μέλος του στρατού αφέθηκε πίσω· αυτό δοσμένο από τον Βραχμαντάτα, θα φέρω, ταύρε των αρματηλατών».
- 703.** «Με μικρό στρατό εναντίον μεγάλου στρατού, πώς θα σταθείς ερχόμενος σε διαμάχη;
Αδύναμος με δυνατό, θα ταλαιπωρηθείς, σοφέ».
- 704.** «Ακόμη κι αν ο σοφός έχει μικρό στρατό, εναντίον μεγάλου στρατού χωρίς σοφία·
νικά ο βασιλιάς τους βασιλιάδες, όπως ο ήλιος ανατέλλοντας το σκοτάδι».
- 705.** «Πράγματι ευτυχισμένη είναι η συγκατοικία με τους σοφούς, Σενάκα·
όπως πουλιά δεμένα σε κλουβί, όπως ψάρια πιασμένα σε δίχτυ·
πεσμένους στα χέρια εχθρών, μας απελευθέρωσε ο Μαχοσάντας.»
- 706.** «Έτσι είναι αυτό, μεγάλε βασιλιά, οι σοφοί πράγματι φέρνουν ευτυχία·
όπως πουλιά δεμένα σε κλουβί, όπως ψάρια πιασμένα σε δίχτυ·
πεσμένους στα χέρια εχθρών, μας απελευθέρωσε ο Μαχοσάντας.»
- 707.** «Αφού φύλαξε ολόκληρη τη νύχτα, ο Τσούλανέγια ο μεγαλοδύναμος·
στο χάραμα της αυγής, πλησίασε την Ουπακάρι.
- 708.** Αφού ανέβηκε στον εξαίρετο ελέφαντα, τον δυνατό εξηντάχρονο·
ο βασιλιάς Παντσάλα είπε, ο Τσούλανέγια ο μεγαλοδύναμος.
- 709.** «Οπλισμένος με πανοπλία από πολύτιμους λίθους, αφού πήρε βέλος στο χέρι·
τους στρατιώτες προσφώνησε, όταν τα πολλά πλήθη συγκεντρώθηκαν.
- 710.** «Ελεφαντοκαβαλάρηδες, στρατιωτικούς διοικητές, αρματηλάτες,
πεζικάριους·
στη μάχη εκπαιδευμένους, τοξότες που χτυπούν τρίχα, συγκεντρωμένους».
- 711.** «Στείλτε τους ελέφαντες με χαυλιόδοντες, τους δυνατούς εξηντάχρονους·
ας καταπατήσουν οι ελέφαντες την πόλη, που καλά ανεγέρθηκε από τον Βεντέχα.
- 712.** «Λευκά με αιχμές σαν δόντια μοσχარიού, με οξείες άκρες που διαπερνούν τα οστά·
Εκτοξευμένα με τη δύναμη του τόξου, ας πέσουν το ένα μετά το άλλο.
- 713.** «Νεαροί θωρακοφόροι γενναίοι, με όπλα με πολύχρωμες λαβές·
επιδρομείς, μεγάλοι ήρωες σαν ελέφαντες, ας σταθούν μπροστά στους ελέφαντες.
- 714.** «Λόγχες λαδωμένες, φλογερές και λαμπερές·
ας στέκονται αστράφτοντας, σαν άστρα με εκατό ακτίνες.
- 715.** «Αυτών που έχουν δύναμη όπλων, που φορούν θώρακες και περιβραχιόνια·

τέτοιων πολεμιστών, που δεν τρέπονται σε φυγή στη μάχη·
ο Βιντέχα πώς θα ξεφύγει, ακόμα κι αν πετάξει σαν πουλί;

- 716.** «Τριάντα χιλιάδες εννιάκόσιοι άνδρες μου, όλοι πράγματι ένας προς έναν επιλεγμένοι·
Των οποίων ίσο δεν βλέπω, ολόκληρη τη γη περιφερόμενος.
- 717.** «Και ελέφαντες έτοιμοι με χαυλιόδοντες, δυνατοί εξηντάχρονοι·
στους ώμους των οποίων λάμπουν πρίγκιπες με όμορφη όψη·
- 718.** «Με κίτρινα στολίδια, με κίτρινα ρούχα, με κίτρινο εξωτερικό ένδυμα·
στους ώμους των ελεφάντων λάμπουν, σαν γιοι θεών στο Νάνταμα.
- 719.** «Με χρώμα σαν πέτρινο ψάρι τα ξίφη, λαδωμένα και λαμπερά·
Κατασκευασμένα από σοφούς άνδρες, με ίσια λεπίδα και καλά ακονισμένα.
- 720.** «Λαμπερά, απαλλαγμένα από ρύπο, σταθερά με επτά στρώσεις·
Κρατημένα από δυνατούς, που καταφέρουν ισχυρά χτυπήματα.
- 721.** «Εφοδιασμένα με χρυσές λαβές, καλυμμένα με κόκκινη θήκη·
καθώς περιστρέφονται λάμπουν, σαν αστραπή ανάμεσα σε πυκνά σύννεφα.
- 722.** «Σημαιοφόροι θωρακοφόροι γενναίοι, επιδέξιοι με ξίφος και ασπίδα·
Τοξότες εκπαιδευμένοι, που πέφτουν στους ώμους των ελεφάντων.
- 723.** «Περικυκλωμένος από τέτοιους, δεν υπάρχει απελευθέρωση από εδώ για σένα·
δύναμη σου δεν βλέπω, με την οποία εσύ θα πήγαινες στη Μιθίλα».
- 724.** «Τι άραγε σαν βιαστικός, έστειλες τον ελέφαντα, τον κύριο·
Με χαρούμενη όψη έρχεσαι, νομίζεις ότι είσαι επιτυχημένος.
- 725.** «Κατέβασε αυτό το τόξο, το καμπύλο, απόσυρε το βέλος με τη σχιστή αιχμή·
Κατέβασε αυτόν τον όμορφο θώρακα, στολισμένο με βηρύλλιο και πολύτιμους λίθους».
- 726.** «Έχεις γαλήνιο πρόσωπο, και μιλάς με μέτρο·
υπάρχει βέβαια κατά τη στιγμή του θανάτου, τέτοιο προσόν στην ομορφιά».
- 727.** «Μάταια βρόντηξες, βασιλιά, έσπασες τη συμφωνία, πολεμιστή·
δύσκολα σε πιάνει, βασιλιά, σαν άλογο Σίντχαβα με κακό άλογο.
- 728.** «Ο βασιλιάς διέβη χθες τον Γάγγη, μαζί με τους συμβούλους και την ακολουθία του·
όπως το κοράκι τον βασιλιά των χηνών, κατά ρου θα τον ακολουθήσεις».
- 729.** «Τα τσακάλια τη νύχτα, βλέποντας το ανθισμένο κιμσούκα·
νομίζοντας ότι είναι κομμάτι κρέας, το περικύκλωσαν τα κατώτερα ζώα.
- 730.** «Αφού πέρασαν οι νύχτες, όταν ανέτειλε ο ήλιος·
Βλέποντας το ανθισμένο κιμσούκα, τα κατώτερα ζώα με κομμένες ελπίδες.

- 731.** «Ακριβώς έτσι εσύ, βασιλιά, αφού περικυκλώσεις τον Βιντέχα·
θα φύγεις με κομμένες ελπίδες, όπως τα τσακάλια το κιμούκα».
- 732.** «Κόψτε του τα χέρια και τα πόδια, και τα αυτιά και τη μύτη·
αυτού που τον εχθρό μου που είχα στα χέρια μου, τον Βιντέχα, απελευθέρωσε.
- 733.** «Αυτόν σαν κρέας για μαγείρεμα, αφού τον βάλουν σε πάσσαλο ας τον
ψήσουν·
αυτού που τον εχθρό μου που είχα στα χέρια μου, τον Βιντέχα, απελευθέρωσε.
- 734.** «Όπως το δέρμα του ταύρου, απλώνεται στη γη·
του λιονταριού και επίσης της τίγρης, γίνεται καρφωμένο με πασσάλους.
- 735.** «Έτσι αφού τον τεντώσω, θα τον τρυπήσω με λόγχη·
αυτόν που τον εχθρό μου που είχα στα χέρια μου, τον Βιντέχα,
απελευθέρωσε».
- 736.** «Αν μου κόψεις τα χέρια και τα πόδια, και τα αυτιά και τη μύτη·
έτσι και του Παντσαλατσάντα, ο Βιντέχα θα κόψει.
- 737.** «Αν μου κόψεις τα χέρια και τα πόδια, και τα αυτιά και τη μύτη·
έτσι και της Παντσαλατσαντί, ο Βιντέχα θα κόψει.
- 738.** «Αν μου κόψεις τα χέρια και τα πόδια, και τα αυτιά και τη μύτη·
έτσι και της βασίλισσας Νάντα, ο Βιντέχα θα κόψει.
- 739.** «Αν μου κόψεις τα χέρια και τα πόδια, και τα αυτιά και τη μύτη·
έτσι και των παιδιών και της συζύγου σου, ο Βιντέχα θα κόψει.
- 740.** «Αν σαν κρέας για μαγείρεμα, αφού τον βάλεις σε πάσσαλο θα τον ψήσεις·
έτσι και του Παντσαλατσάντα, ο Βιντέχα θα ψήσει.
- 741.** «Αν σαν κρέας για μαγείρεμα, αφού τον βάλεις σε πάσσαλο θα τον ψήσεις·
έτσι και της Παντσαλατσαντί, ο Βιντέχα θα ψήσει.
- 742.** «Αν σαν κρέας για μαγείρεμα, αφού τον βάλεις σε πάσσαλο θα τον ψήσεις·
έτσι και της βασίλισσας Νάντα, ο Βιντέχα θα ψήσει.
- 743.** «Αν σαν κρέας για μαγείρεμα, αφού τον βάλεις σε πάσσαλο θα τον ψήσεις·
έτσι και των παιδιών και της συζύγου σου, ο Βιντέχα θα ψήσει.
- 744.** «Αν εμένα αφού τεντώσεις, θα με τρυπήσεις με λόγχη·
έτσι και του Παντσαλατσάντα, ο Βιντέχα θα τρυπήσει.
- 745.** «Αν εμένα αφού τεντώσεις, θα με τρυπήσεις με λόγχη·
έτσι και της Παντσαλατσαντί, ο Βιντέχα θα τρυπήσει.
- 746.** «Αν εμένα αφού τεντώσεις, θα με τρυπήσεις με λόγχη·
έτσι και της βασίλισσας Νάντα, ο Βιντέχα θα τρυπήσει.
- 747.** «Αν εμένα αφού τεντώσεις, θα με τρυπήσεις με λόγχη·

έτσι και των παιδιών και της συζύγου σου, ο Βιντέχα θα τρυπήσει·
έτσι συμβουλευτήκαμε κρυφά, με τον Βιντέχα εγώ μαζί.

- 748.** «Όπως ένα δέρμα από εκατό φύλλα, καλοφτιαγμένο με λόγχες·
πηγαίνει για λεπτή προστασία, για να αποκρούει τα βέλη.
- 749.** «Φέρνοντας ευτυχία, διώχνοντας τη δυστυχία, του Βεντέχα του ένδοξου·
τη γνώμη σου θα αντικρούσω, με βέλος ή με εκατό κρέατα».
- 750.** «Έλα δες, μεγάλε βασιλιά, άδαιο το εσωτερικό παλάτι σου·
οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και η μητέρα σου, πολεμιστή·
από τη σήραγγα αφού τους έβγαλαν, στον Βιντέχα παραδόθηκαν».
- 751.** «Έλα λοιπόν, αφού πας στο εσωτερικό παλάτι μου, ερεύνησέ το·
αν τα λόγια αυτού είναι αλήθεια ή ψέμα».
- 752.** «Έτσι είναι αυτό, μεγάλε βασιλιά, όπως είπε ο Μαχοσάντας·
Άδαιο το εσωτερικό παλάτι ολόκληρο, όπως πόλη κοράκων».
- 753.** «Από εδώ έφυγε, μεγάλε βασιλιά, μια γυναίκα πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
με γοφούς σαν χρυσή πλάκα κοσάμπα, με φωνή σαν κύκνου κελάηδισμα.
- 754.** «Από εδώ οδηγήθηκε, μεγάλε βασιλιά, μια γυναίκα πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
ντυμένη με μετάξι, σκουρόχρωμη, με υπέροχη ζώνη από χρυσάφι.
- 755.** «Με βαμμένα πόδια, όμορφη, με ζώνη από χρυσό και πολύτιμους λίθους·
με μάτια σαν περιστέρι, με όμορφο σώμα, με χείλη σαν καρπό μπίμπα, με
λεπτή μέση.
- 756.** «Σαν καλοφτιαγμένο αναρριχητικό φυτό, σαν βωμός με λεπτή μέση·
Μακριά τα μαλλιά της, μαύρα, ελαφρώς σγουρά στις άκρες.
- 757.** «Καλογεννημένη σαν μικρό ελάφι, σαν φλόγα φωτιάς του χειμώνα·
σαν ποτάμι στα δυσπρόσιτα βουνά, σκεπασμένη με μικρά μπαμπού.
- 758.** «Με μύτη ελέφαντα, όμορφη, υπέρτατη σαν δέντρο τιμπαρού·
ούτε πολύ μακριά ούτε πολύ κοντά, ούτε χωρίς τρίχες ούτε πολύ τριχωτά».
- 759.** «Με τον θάνατο της Νάντα βέβαια, χαίρεσαι Σιριβάχανα·
Εγώ βέβαια και η Νάντα, πηγαίνουμε στην κατοικία του Γιάμα».
- 760.** «Θεϊκή μαγεία μελετάς, έκανες θάμπωμα των ματιών·
αυτόν που τον εχθρό μου που είχα στα χέρια μου, τον Βιντέχα,
απελευθέρωσε».
- 761.** «Μαθαίνουν, μεγάλε βασιλιά, θεϊκή μαγεία εδώ οι σοφοί·
Αυτοί απελευθερώνουν τον εαυτό τους, οι σοφοί σύμβουλοι άνθρωποι.
- 762.** «Έχω γιους νεαρούς, επιδέξιους διαρρήκτες·
με τη διαδρομή που έφτιαξαν αυτοί, ο Βιντέχα πήγε στη Μιθίλα».

- 763.** «Έλα δεσ, μεγάλε βασιλιά, τη σήραγγα καλώς κατασκευασμένη· για ελέφαντες και για άλογα, για άρματα και για πεζικό· φωτεινή στεκόμενη, τη σήραγγα καλώς κατασκευασμένη».
- 764.** «Τι κέρδος πράγματι για τους Βιντέχα, που τέτοιοι σοφοί· κατοικούν στο σπίτι στο βασίλειο, όπως εσύ είσαι, Μαχοσάντα».
- 765.** «Και συντήρηση και προστασία, διπλή τροφή και μισθό· δίνω άφθονα πλούτη, απόλαυσε τις ηδονές και ευφραίνου· μην επιστρέψεις στον Βιντέχα, τι θα κάνει ο Βιντέχας;»
- 766.** «Όποια θα εγκατέλειπε, μεγάλε βασιλιά, τον σύζυγο για χάρη του πλούτου· είναι αξιόμεμπτη και για τους δύο, για τον εαυτό της και για τον άλλο· όσο θα ζούσε ο Βιντέχα, δεν θα ήταν υπηρέτης άλλου.
- 767.** «Όποια θα εγκατέλειπε, μεγάλε βασιλιά, τον σύζυγο για χάρη του πλούτου· είναι αξιόμεμπτη και για τους δύο, για τον εαυτό της και για τον άλλο· όσο θα ζούσε ο Βιντέχα, δεν θα κατοικούσε στο βασίλειο άλλου».
- 768.** «Σου δίνω χίλια νίκκα, και ογδόντα χωριά στις καλλιέργειες· Τετρακόσιες δούλες, σου δίνω και εκατό συζύγους· Παίρνοντας όλα τα τμήματα του στρατού, πήγαινε με ασφάλεια, Μαχοσάντα.
- 769.** «Ας δώσουν στους ελέφαντες, στα άλογα διπλή μερίδα· ας ικανοποιήσουν με τροφή και ρόφημα, τους αρματηλάτες και τους πεζικάριους».
- 770.** «Με ελέφαντες, άλογα, άρματα, πεζούς, πήγαινε παίρνοντάς τους, σοφέ· ας δει αυτόν ο μεγάλος βασιλιάς, ο Βιντέχα που πήγε στη Μιθίλα.
- 771.** «Ελέφαντες, άλογα, άρματα, πεζοί, στρατός φαίνεται μεγάλος· τεσσάρων σωμάτων, τρομερής μορφής, τι άραγε νομίζεις, σοφέ;»
- 772.** «Χαρά σου, μεγάλε βασιλιά, η ανώτατη φαίνεται· παίρνοντας όλα τα τμήματα του στρατού, με ασφάλεια έφτασε ο Μαχοσάντα».
- 773.** «Όπως ένα φάντασμα στο νεκροταφείο, αφού το εγκατέλειψαν τέσσερις άνθρωποι· έτσι εμείς στην Καπίλα, αφού σε εγκαταλείψαμε, ήρθαμε εδώ.
- 774.** «Τότε εσύ με ποια ομορφιά, ή ακόμα με ποια αιτία· Ή με ποιο όφελος που προέκυψε, τον εαυτό σου απελευθέρωσες;»
- 775.** «Το όφελος με όφελος, Βεδέχα, τη μάντρα με μάντρα, πολεμιστή· Περιέβαλα τον βασιλιά, όπως ο ωκεανός την ινδική χερσόνησο».
- 776.** «Χίλια νίκκα μου δόθηκαν, και ογδόντα χωριά στις καλλιέργειες· Τετρακόσιες δούλες, και εκατό σύζυγοι μου δόθηκαν· Παίρνοντας όλα τα τμήματα του στρατού, με ασφάλεια ήρθα εδώ».

- 777.** «Πράγματι ευτυχισμένη είναι η συγκατοικία με τους σοφούς, Σενάκα·
όπως πουλιά δεμένα σε κλουβί, όπως ψάρια πιασμένα σε δίχτυ·
πεσμένους στα χέρια εχθρών, μας απελευθέρωσε ο Μαχοσάντας.»
- 778.** «Έτσι είναι αυτό, μεγάλε βασιλιά, οι σοφοί πράγματι φέρνουν ευτυχία·
όπως πουλιά δεμένα σε κλουβί, όπως ψάρια πιασμένα σε δίχτυ·
πεσμένους στα χέρια εχθρών, μας απελευθέρωσε ο Μαχοσάντας.»
- 779.** «Ας χτυπήσουν όλες οι βίνες, τα τύμπανα και οι ντιντιμά·
ας φουσήξουν οι κόχλες της Μαγκάντα, ας ηχήσουν όμορφα τα μεγάλα
τύμπανα».
- 780.** «Οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και οι έμποροι και οι βραχμάνοι·
πολλή τροφή και ρόφημα, στον σοφό έφεραν.
- 781.** «Ελεφαντοδασμάστες, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί
πολεμιστές·
πολλή τροφή και ρόφημα, στον σοφό έφεραν.
- 782.** «Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων
συγκεντρώθηκαν·
πολλή τροφή και ρόφημα, στον σοφό έφεραν.
- 783.** «Πολύς κόσμος γέμισε με πίστη, βλέποντας τον σοφό να έρχεται·
Όταν ο σοφός δεν είχε φτάσει, το κούνημα των ρούχων δεν συνέβη».

Το τζάτακα του Ουμάνγκα, πέμπτο.

543. Το τζάτακα του Μπουριντάττα (6)

- 784.** «Ό,τι κόσμημα υπάρχει, στην κατοικία του Ντατάρατα·
όλα αυτά ας έρθουν σε σένα, δώσε την κόρη στον βασιλιά».
- 785.** «Διευθέτηση γάμου με δράκους, δεν έχει γίνει από εμάς ποτέ·
αυτή τη διευθέτηση γάμου ασύνδετη, πώς εμείς να κάνουμε;»
- 786.** «Η ζωή σου σίγουρα έχει εγκαταλειφθεί, ή το βασίλειο, άρχοντα των
ανθρώπων·
διότι όταν ο δράκος είναι θυμωμένος, τέτοιοι δεν ζουν για πολύ.
- 787.** «Εσύ που είσαι θεός ή άνθρωπος, χωρίς υπερφυσική δύναμη τον κάτοχο
υπερφυσικής δύναμης·
τον δικό του Βαρούνα γιο, τον Γιαμούνα περιφρονείς».
- 788.** «Δεν περιφρονώ τον βασιλιά, τον ένδοξο Ντχαταράττα·
Ο Ντχαταράττα είναι κύριος πολλών δρακόντων.
- 789.** «Ακόμη και το φίδι με μεγάλη δύναμη, δεν είναι άξιο για την κόρη μου·
και ο πολεμιστής των Βιντέχα, ευγενούς καταγωγής, γεννημένη στη
θάλασσα».

- 790.** «Ο Κάμπαλα και ο Ασσατάρα ας σηκωθούν, ειδοποίησε όλους τους δράκους· ας πορευτούν στη Μπαρνασί, και ας μην ενοχλήσουν κανέναν».
- 791.** «Στις κατοικίες, στις λίμνες, στους δρόμους και στις πλατείες· και στις κορυφές των δέντρων ας κρέμονται, απλωμένες και στις ασίδες.
- 792.** «Κι εγώ με ολόλευκο, μεγάλο την πολύ μεγάλη πόλη· θα περικυκλώσω με πλούτη, προκαλώντας φόβο στους Κασί».
- 793.** Αφού άκουσαν αυτά τα λόγια του, τα φίδια με τα πολλά χρώματα· πορεύτηκαν στη Μπαρνασί, και δεν ενόχλησαν κανέναν.
- 794.** Στις κατοικίες, στις λίμνες, στους δρόμους και στις πλατείες· και στις κορυφές των δέντρων κρέμονταν, απλωμένες και στις ασίδες.
- 795.** Βλέποντας αυτούς να κρέμονται, πολλές γυναίκες θρήνησαν· βλέποντας τον δράκο δεμένο με τη μύτη, να εκπνέει ξανά και ξανά.
- 796.** Η Μπαρνασί ταραγμένη, σε αγωνία περιήλθε· με τα χέρια υψωμένα φώναξαν, «δώσε την κόρη στον βασιλιά».
- 797.** «Στη μέση του δάσους με τα λουλούδια, ποιος είναι αυτός με τα κόκκινα μάτια, με τους ώμους χωρίς ενδιάμεσο διάστημα· ποιες είναι αυτές που φορούν βραχιόλια από κοχύλια, καλοντυμένες, στέκονται δέκα γυναίκες προσκυνώντας.
- 798.** «Ποιος είσαι εσύ με τα μεγάλα χέρια στη μέση του δάσους, λάμπεις σαν φωτιά περιχυμένη με βούτυρο· Είσαι κάποιος ισχυρός δαίμονας με επιρροή, ή μήπως είσαι δράκος με μεγάλη επιρροή;»
- 799.** «Είμαι δράκος με υπερφυσική δύναμη, με λάμψη, δυσπέραστος· θα δάγκωνα με τη δύναμή μου οργισμένος, ακόμη και την ευημερούσα χώρα.
- 800.** «Η μητέρα μου γεννήθηκε στη θάλασσα, και ο Ντχαταράττχα είναι ο πατέρας μου· είμαι ο μικρότερος αδελφός του Σουντασσανά, Μπχουριντάττα με γνωρίζουν».
- 801.** «Αυτή τη βαθιά, πάντα με δίνες, λίμνη τρομερή που βλέπεις· αυτή είναι η θεϊκή μου κατοικία, με πολλές εκατοντάδες υπηρέτες.
- 802.** «Με παγώνια και γερανούς να κελαηδούν, με γαλάζια νερά από τη μέση του δάσους· Μπες στη Γιαμούνα μη φοβισμένος, ασφαλή για τους ενάρετους, ειρηνική».
- 803.** «Εκεί έφτασες με τον ακόλουθο, μαζί με τον γιο, βραχμάνε· χαίρεις ευσέβειας από τις ηδονές μου, ευτυχισμένος θα πας, βραχμάνε».
- 804.** «Επίπεδη ολόγυρα, με άφθονα ταγκάρα η γη·

σκεπασμένη με ινδαγκόπακα, λάμπει με άριστη πράσινη βλάστηση.

- 805.** «Γοητευτικά τα ιερά του δάσους, γοητευτικά με το κελάηδημα των κύκνων·
Σκεπασμένα με λωτούς στέκονται, λίμνες με λωτούς καλοφτιαγμένες.
- 806.** «Οκτάπλευροι καλοφτιαγμένοι στύλοι, όλοι από βηρύλλιο·
μέγαρα με χίλιους στύλους, γεμάτα με κοπέλες λάμπουν.
- 807.** «Σε ουράνια κατοικία αναγεννήθηκες, θεϊκή, με τις αξιέπαινες πράξεις του
εαυτού σου·
χωρίς περιορισμό, ειρηνική, ευχάριστη, συνδεδεμένη με απόλυτη ευτυχία.
- 808.** «Φαντάζομαι του χιλιομάτη, την ουράνια κατοικία δεν επιθυμείς·
η υπερφυσική δύναμή σου αυτή είναι άφθονη, όπως του ίδιου του λαμπρού
Σάκκα».
- 809.** «Ούτε με τη σκέψη δεν μπορεί να επιτευχθεί η ισχύς του λαμπρού·
εκείνων που απολαμβάνουν τη ζωή, μαζί με τον Ίντα, που ασκούν εξουσία».
- 810.** «Ποθώντας εκείνη την ουράνια κατοικία, των αθανάτων που αναζητούν την
ευτυχία·
τηρώντας τους κανόνες, κοιμάμαι στην κορυφή της τερμιτοφωλιάς».
- 811.** «Και εγώ κυνηγώντας ελάφια, μαζί με τον γιο μου μπήκα στο δάσος·
εμένα εκείνον νεκρό ή ζωντανό, δεν ενημερώνουν οι συγγενείς.
- 812.** «Θα απευθυνθώ στον Μπουριντάττα, τον γιο του Κάσι, τον ένδοξο·
Εγκεκριμένοι από σένα εμείς, ας δούμε τους συγγενείς».
- 813.** «Αυτή είναι πράγματι η επιθυμία μου, που μένεις κοντά μου·
διότι τέτοιες ηδονές, δεν είναι εύκολες στον ανθρώπινο κόσμο.
- 814.** «Αν εσύ επιθυμείς τον τόπο, χαίροντας ευσέβειας από τις ηδονές μου·
από εμένα εσύ έχεις εγκριθεί, με ασφάλεια να δεις τους συγγενείς».
- 815.** «Φορώντας αυτόν τον θεϊκό πολύτιμο λίθο, ζώα και γιους αποκτά·
υγιής και ευτυχής γίνεται, πήγαινε παίρνοντάς τον, βραχμάνε».
- 816.** «Χαίρομαι για τα καλά σου λόγια, Μπουριντάττα·
Θα αναχωρήσω, είμαι γέρος, ηδονές να μην επιθυμώ».
- 817.** «Αν υπάρξει διάλυση της άγιας ζωής, υπάρχει καθήκον με τα πλούτη·
μη κλονιζόμενος έλα, θα δώσω σε σένα πολύ πλούτο».
- 818.** «Χαίρομαι για τα καλά σου λόγια, Μπουριντάττα·
πάλι θα έρθω, αν υπάρξει ανάγκη».
- 819.** «Αφού είπε αυτά ο Μπουρίνταττα, έστειλε τέσσερις ανθρώπους·
Ελάτε πηγαίνετε σηκωθείτε, γρήγορα φέρτε τον βραχμάνο.
- 820.** Αφού άκουσαν αυτά τα λόγια του, σηκώθηκαν τέσσερις άνθρωποι·

σταλμένοι από τον Μπουριντάττα, γρήγορα έφεραν τον βραχμάνο.

- 821.** «Σηκώνοντας ψηλά τον ευοίωνο πολύτιμο λίθο, καλό πλούτο, ευχάριστο· τον βράχο με τέλεια χαρακτηριστικά, ποιος βρήκε αυτό το πετράδι;»
- 822.** «Από χίλια κόκκινα μάτια, ολόγυρα περιτριγυρισμένο· σήμερα πηγαίνοντας στο μονοπάτι τη σωστή ώρα, βρήκα αυτόν τον πολύτιμο λίθο».
- 823.** «Αυτός ο βράχος είναι καλά περιποιημένος, τιμημένος και σεβαστός πάντα· Καλά διατηρημένος, καλά τοποθετημένος, θα εκπληρώσει κάθε σκοπό.
- 824.** «Για αυτόν που απέτυχε στην προσέγγιση, στην εναπόθεση ή στη συγκράτηση· Αυτός ο βράχος για καταστροφή, περιποιήθηκε ασύνετα.
- 825.** «Αυτό το θεϊκό πολύτιμο λίθο δεν είναι άξιος να το κρατήσει ένας ανίκανος· Πρόσφερε εκατό νικκά, δώσε μου αυτό το κόσμημα».
- 826.** «Και αυτό το πετράδι δεν είναι προς πώληση για μένα, ούτε με αγελάδες ούτε με κοσμήματα· ο βράχος προικισμένος με χαρακτηριστικά, δεν είναι καθόλου προς πώληση το πετράδι μου».
- 827.** «Αν αυτό το πετράδι δεν είναι προς πώληση από σένα, ούτε με αγελάδες ούτε με κοσμήματα· τότε με τι είναι προς πώληση το πετράδι; Πες μου αυτό που ρωτήθηκες».
- 828.** «Όποιος μου υποδείξει τον μεγάλο ελέφαντα, με λάμψη, δύσκολο να ξεπεραστεί· σε αυτόν θα έδινα αυτόν τον βράχο, που λάμπει σαν με φωτιά».
- 829.** «Ποιος άραγε με εμφάνιση βραχμάνου, σουπάννα, ο άριστος των πτηνών· αναζητούσε το ερπετό επιθυμώντας να το καταβροχθίσει, αναζητώντας την τροφή του.
- 830.** «Δεν είμαι ο βασιλιάς των πτηνών, δεν έχω δει γκαρούλα· με δηλητηριώδες φίδι πλουτίζω, Βάτζα με γνωρίζουν, βραχμάνε».
- 831.** «Τι δύναμη άραγε έχεις εσύ, ποια τέχνη υπάρχει σε σένα; Ή σε τι εσύ στηριζόμενος, το φίδι δεν σέβεσαι;»
- 832.** Στον δασόβιο σοφό, τον μακροχρόνιο αυστηρό ασκητή· ο σουπάννα αποκάλυψε στον Κοσίγια, την ανυπέρβλητη γνώση για το δηλητήριο.
- 833.** »Αυτόν με αναπτυγμένο εαυτό, έναν από τους ανώτατους, που ασκούσαν στα βάθη των βουνών· προσεκτικά τον υπηρέτησα, νύχτα και μέρα χωρίς λήθαργο.
- 834.** «Αυτός τότε υπηρετήθηκε από μένα, ο τηρητής των καθηκόντων, αυτός που

ζει την άγια ζωή·

θεϊκή μάντρα αποκάλυψε, ολοκληρωτικά ο Ευλογημένος σε μένα.

- 835.** «Εγώ στηριζόμενος στα ιερά κείμενα, δεν φοβάμαι το φίδι·
δάσκαλος αυτών που εξουδετερώνουν το δηλητήριο, Αλαμπάνα με
γνωρίζουν».
- 836.** «Ας πάρουμε τον πολύτιμο λίθο, αγαπητέ, Σομαδάττα, να γνωρίζεις·
Μην με ραβδί την τύχη που ήρθε, ολοκληρωτικά εγκαταλείψουμε».
- 837.** «Στη δική του κατοικία έφτασε, αυτόν που εσύ, βραχμάνε, τίμησες·
έτσι σε αυτόν που κάνει το καλό, γιατί από αυταπάτη προδοσία επιθυμείς;»
- 838.** «Αν εσύ επιθυμείς πλούτο, ο Μπουρίνταττα θα δώσει·
σε αυτόν ακριβώς αφού πας ζήτα, θα δώσει σε σένα πολύ πλούτο».
- 839.** «Αυτό που είναι στο χέρι, αυτό που είναι στο κύπελλο, αυτό που έχει
αγοραστεί, είναι καλύτερο να φαγωθεί·
ας μη μας παρέλθει το ορατό εδώ και τώρα όφελος, Σομαδάττα».
- 840.** «Καίγεται στη φρικτή κόλαση, ανοίγεται και για τους βουβάλους·
Ο προδότης φίλων, αυτός που εγκαταλείπει την ωφέλεια, ξεραίνεται ακόμα
και ζωντανός.
- 841.** «Αν εσύ επιθυμείς πλούτο, ο Μπουρίνταττα θα δώσει·
φαντάζομαι ότι την έχθρα που δημιουργήσες ο ίδιος, σύντομα θα την
βιώσεις».
- 842.** «Τελώνοντας μεγάλη θυσία, έτσι εξαγνίζονται οι βραχμάνοι·
Θα τελέσουμε μεγάλη θυσία, έτσι θα απελευθερωθούμε από το κακό».
- 843.** «Λοιπόν τώρα φεύγω, εγώ σήμερα μαζί σου
ούτε ένα βήμα δεν θα πήγαινα, με τέτοιο κακοποιό».
- 844.** Αφού είπε αυτά στον πατέρα, ο Σομαντάττα ο πολυμαθής·
αφού προκάλεσε περιφρόνηση στα πλάσματα, από εκείνη τη θέση αναχώρησε.
- 845.** «Πιάσε αυτόν τον μεγάλο δράκο, φέρε μου αυτόν τον πολύτιμο λίθο·
με χρώμα που λάμπει σαν ινδαγκοπάκα, του οποίου το κεφάλι είναι κόκκινο.
- 846.** «Σαν σωρός από βαμβάκι, αυτό το σώμα φαίνεται·
στην κορυφή της φωλιάς του τερμίτη κείται, αυτό εσύ πάρε, βραχμάνε».
- 847.** «Τότε με θεϊκά βότανα, ψιθύρισμα και μαντρικά λόγια·
έτσι κατάφερε να τον θεραπεύσει, κάνοντας προστασία του εαυτού της».
- 848.** «Βλέποντάς με να έρχομαι, με όλες τις ηδονικές επιτυχίες·
οι ικανότητές σου ανέκφραστες, θλιμμένο έγινε το πρόσωπό σου.
- 849.** «Όπως λωτός που κρατιέται στο χέρι, τσαλακωμένος με την παλάμη·
θλιμμένο έγινε το πρόσωπό σου, βλέποντάς με έτσι.

- 850.** «Μήπως δεν φοβάσαι, μήπως έχεις πόνο;
Γι' αυτό θλιμμένο το πρόσωπό σου, βλέποντάς με να έρχομαι».
- 851.** «Όνειρο, αγαπητέ, είδα, πριν από ένα μήνα·
Το δεξί μου χέρι σαν να έκοψαν, αλειμμένο με αίμα·
Ένας άνθρωπος αφού το πήρε έφυγε, ενώ εγώ έκλαιγα.
- 852.** «Από τότε που είδα το όνειρο, Σουντασσάνα, να γνωρίζεις·
έκτοτε ούτε την ημέρα ούτε τη νύχτα, ευτυχία σε μένα δεν βρίσκεται».
- 853.** «Αυτόν που πριν περικούκλωναν, κοπέλες με όμορφα σώματα·
Σκεπασμένος με χρυσό δίχτυ, ο Μπουριντάττα δεν φαίνεται.
- 854.** «Αυτόν που πριν περικούκλωναν, οι φέροντες εξαίρετα σπαθιά·
Σαν ανθισμένες κανικάρες, ο Μπουριντάττα δεν φαίνεται.
- 855.** «Λοιπόν τώρα θα πάμε, στην κατοικία του Μπουριντάττα·
τον εδραιωμένο στη Διδασκαλία, τέλειο στην ηθική, ας δούμε τον αδελφό σου».
- 856.** «Και αφού την είδαν να έρχεται, τη μητέρα του Μπουριντάττα·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, οι γυναίκες του Μπουριντάττα.
- 857.** «Τον γιο σου, αξιότιμη, δεν γνωρίζουμε, πριν από ένα μήνα πήγε κάτω·
νεκρός ή ζωντανός, τον Μπουριντάττα τον ένδοξο».
- 858.** «Σαν πουλί με σκοτωμένα τα μικρά του, βλέποντας τη φωλιά άδεια·
Για πολύ καιρό με πόνο θα θρηνώ, μη βλέποντας τον Μπουριντάττα.
- 859.** «Σαν γεράκι με σκοτωμένα τα μικρά του, βλέποντας τη φωλιά άδεια·
Για πολύ καιρό με πόνο θα θρηνώ, μη βλέποντας τον Μπουριντάττα.
- 860.** «Αυτή σίγουρα σαν τσακραβάκι, σε λιμνούλα χωρίς νερό·
Για πολύ καιρό με πόνο θα θρηνώ, μη βλέποντας τον Μπουριντάττα.
- 861.** «Όπως των σιδηρουργών η φωτιά, μέσα καίει όχι έξω·
έτσι θρηνώ με λύπη, μη βλέποντας τον Μπουριντάττα».
- 862.** «Σαν δέντρα σάλα ξεριζωμένα, από τον άνεμο συντριμμένα·
κείτονται γιοι και σύζυγοι, στην κατοικία του Μπουριντάττα».
- 863.** «Ακούγοντας αυτή την αντήχηση, στην κατοικία του Μπουριντάττα·
ο Αρίτθα και ο Σουμπόγκα, έτρεξαν με εγγύτητα.
- 864.** «Μητέρα, ανάσανε, μη λυπάσαι, διότι τα έμβια όντα έχουν τέτοια φύση·
πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, αυτή είναι η μεταβολή τους».
- 865.** «Κι εγώ, αγαπητέ, γνωρίζω, διότι τα έμβια όντα έχουν τέτοια φύση·
και κυριευμένη από τη λύπη, μη βλέποντας τον Μπουριντάττα.
- 866.** «Αν σήμερα αυτή τη νύχτα για μένα, Σουντασσάνα, να γνωρίζεις·

μη βλέποντας τον Μπουριντάττα, φαντάζομαι θα αφήσω τη ζωή μου.»

- 867.** «Μητέρα, ανάσανε, μη λυπάσαι, θα φέρουμε τον αδελφό·
προς κάθε κατεύθυνση θα πάμε, περιφερόμενοι αναζητώντας τον αδελφό.
- 868.** «Στα βουνά και στα δυσπρόσιτα βουνά, σε χωριά και κωμοπόλεις·
μέσα σε επτά νύχτες, δες τον αδελφό που ήρθε».
- 869.** «Το φίδι απελευθερωμένο από το χέρι, στο πόδι σου έπεσε σφοδρά·
μήπως σε δάγκωσε, αγαπητέ; Μη φοβάσαι, γίνε ευτυχής».
- 870.** «Αυτό το ερπετό δεν είναι καθόλου δικό μου, ικανό για οδύνη σε οποιοδήποτε
σώμα·
όσοι φιδοπιάστες υπάρχουν, ανώτερος από εμένα δεν υπάρχει».
- 871.** «Ποιος άραγε με εμφάνιση βραχμάνου, παχύς ήρθε στη συνέλευση·
Ας τον προκαλέσουν σε καλή μάχη, ας ακούσει η ακολουθία μου».
- 872.** «Εσύ με προκάλεσες με ελέφαντα, εγώ με βατραχάκι·
ας υπάρξει στοίχημα μεταξύ μας εκεί, με πέντε χιλιάδες».
- 873.** «Εγώ πράγματι είμαι πλούσιος σε αγαθά, εσύ είσαι φτωχός, νεαρέ·
Ποιος λοιπόν είναι ο εγγυητής σου, και τι θα ήταν η προσφορά σου;»
- 874.** «Και η προσφορά μου θα ήταν, και τέτοιος εγγυητής·
ας υπάρξει στοίχημα μεταξύ μας εκεί, με πέντε χιλιάδες».
- 875.** «Άκουσέ με, μεγάλε βασιλιά, ας είναι ευλογία σε σένα·
για πέντε χιλιάδες δικές μου, είμαι εγγυητής, ένδοξε».
- 876.** «Είτε πατρικό χρέος είναι, είτε είναι αυτοδημιούργητο·
γιατί εσύ έτσι πολύ από μένα, πλούτο ζητάς, βραχμάνε;»
- 877.** «Ο γητευτής φιδιών με ελέφαντα, εμένα θέλει να νικήσει·
Εγώ με βατραχάκι, θα δαγκώσω τον βραχμάνο.
- 878.** «Αυτόν εσύ να δεις, μεγάλε βασιλιά, σήμερα, εσύ που το βασίλειο ευημερείς·
περιτριγυρισμένος από πλήθος πολεμιστών, έβγα να δεις το φίδι».
- 879.** «Ούτε σε περιφρονώ, λόγω της τέχνης σου, νεαρέ·
υπερβολικά υπερήφανος είσαι για την τέχνη σου, το φίδι δεν σέβεσαι».
- 880.** «Κι εγώ δεν περιφρονώ, λόγω της τέχνης σου, βραχμάνε·
με άδηλο ελέφαντα, σφοδρά εξαπατάς τον κόσμο.
- 881.** «Αν έτσι αυτό ο κόσμος το γνώριζε, όπως εγώ το γνωρίζω·
δεν αποκτάς, λαμπρέ, ούτε μια χούφτα άχυρο, πώς θα υπάρξει πλούτος;»
- 882.** «Με τραχύ δέρμα αντιλόπης, πλεξουδωτός, με κακή εμφάνιση, παχύς ήρθε στη
συνέλευση·
Εσύ που έτσι περιπεσόντα ερπετό, χωρίς δηλητήριο περιφρονείς.

- 883.** «Αγγίζοντάς την θα γνωρίσεις, την πλήρη δύναμη του Ούγκα· φαντάζομαι σε σωρό στάχτης, γρήγορα αυτή θα σε μετατρέψει».
- 884.** «Μπορεί να υπάρχει δηλητήριο στο βέλος, στο σαρανταποδαρούσα που τρώει πέτρες· αλλά στον κοκκινοκέφαλο, δηλητήριο του φιδιού δεν υπάρχει».
- 885.** «Αυτό έχει ακουστεί από τους Άξιους, τους συγκρατημένους αυστηρούς ασκητές· αφού δώσουν εδώ δωρεές, οι δωρητές πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο· ζώντας δώσε δωρεές, αν έχεις κάτι να δώσεις».
- 886.** «Αυτός ο δράκος με μεγάλη υπερφυσική δύναμη, με λάμψη, δυσπέραστος· με αυτόν θα σε δαγκώσω, αυτός θα σε κάνει στάχτη».
- 887.** «Κι εγώ αυτό έχω ακούσει, φίλε, από τους συγκρατημένους αυστηρούς ασκητές· αφού δώσουν εδώ δωρεές, οι δωρητές πηγαίνουν στον ευδαιμονικό κόσμο· εσύ ο ίδιος δώσε ζώντας, αν έχεις κάτι να δώσεις».
- 888.** «Αυτή ονομάζεται Αγιαμούκχι, γεμάτη με τη δύναμη του Ούγκα· με αυτήν θα σε δαγκώσω, αυτή θα σε κάνει στάχτη».
- 889.** «Η κόρη του Ντατάραττα, ετεροθαλής αδελφή μου· Αυτή ας σε δαγκώσει η Αγιαμούκχι, γεμάτη με τη δύναμη του Ούγκα».
- 890.** «Αν το έχυνα στο δάπεδο, Βραχμαδάττα, να γνωρίζεις· χορτάρια, αναρριχητικά φυτά, βότανα, θα μαράζωναν αναμφίβολα».
- 891.** «Αν το ρίξω προς τα πάνω, Βραχμαδάττα, να γνωρίζεις· για επτά χρόνια ο ουρανός, δεν θα βρέξει ούτε χιόνι θα πέσει».
- 892.** «Αν το έχυνα στο νερό, Βραχμαδάττα, να γνωρίζεις· όσα έμβια όντα γεννήθηκαν στο νερό, θα πέθαιναν, ψάρια και χελώνες».
- 893.** «Στην Παγιάγκα εδραιωμένο, νερό που ρέει καθαρό· ποιος βυθισμένος στον ποταμό Γιαμούνα, κατάπιε το ον;»
- 894.** «Αυτός ο ένδοξος κυρίαρχος του κόσμου, που κυβερνά τη Μπαρνασί ολόγυρα· εκείνου είμαι γιος, του ταύρου των φιδιών, Σουμπχόγκα με αποκαλούν, βραχμάνε».
- 895.** «Αν πράγματι είσαι γιος του ταύρου των φιδιών, του βασιλιά των Κάσι, του κυρίαρχου των αθανάτων· κάποιος ισχυρός με επιρροή είναι ο πατέρας σου, και η μητέρα σου ανάμεσα στους θνητούς είναι ασύγκριτη· τέτοιος με μεγάλη επιρροή δεν αξίζει να κατεβάσει ακόμη και δούλο ενός βραχμάνου».

- 896.** «Κρυμμένος πίσω από δέντρο τόξευσε, την αντιλόπη που ήρθε να πει·
Αυτή τρυπημένη έτρεξε μακριά, γρήγορα από την ορμή του βέλους.
- 897.** «Αυτόν εσύ πεσμένο είδες, σε ένα μεγάλο δάσος στην ερημιά·
Αφού πήρες μαζί τον συγγενή σου, το βράδυ στο δέντρο νιγκρόντα ήρθες.
- 898.** «Γεμάτο με κελαηδήματα παπαγάλων και αγιοπουλιών, καστανοκίτρινο,
σκεπασμένο με αεροφυή ρίζες·
γεμάτο με κελαηδήματα κούκων, ευχάριστο, σταθερά με πράσινο γρασίδι.
- 899.** «Εκεί αυτός εμφανίστηκε σε σένα, λάμποντας με υπερφυσική δύναμη και φήμη·
ο αδελφός μου με μεγάλη επιρροή, περιτριγυρισμένος από κοπέλες.
- 900.** «Αυτός από εκείνον υπηρετήθηκες εσύ, με κάθε είδους απολαύσεις
ικανοποιήθηκες·
Αυτόν χωρίς μίσος εσύ πρόδωσες, αυτή η έχθρα σου ήρθε εδώ.
- 901.** «Γρήγορα άπλωσε τον λαιμό σου, δεν θα σου δώσω τη ζωή·
Για την έχθρα γύρω από τον αδελφό μου, θα κόψω το κεφάλι σου».
- 902.** «Απαγγελέας, αφοσιωμένος στην ικεσία, και ο βραχμάνος που διατηρεί την
ιερή φωτιά·
με αυτούς τους τρεις λόγους, ο βραχμάνος είναι άθικτος».
- 903.** «Αυτό που είναι γεμάτο του Ντατάραττα, βυθισμένο στον ποταμό Γιαμούνα·
λάμπει ολόχρυσο, φτάνοντας στο βουνό της Γιαμούνα.
- 904.** «Εκεί αυτοί οι τίγρεις μεταξύ των ανδρών, οι ομομήτριοι αδελφοί μου·
Όπως αυτοί εκεί θα πουν, έτσι θα γίνεις, βραχμάνε».
- 905.** «Όχι ανώτερες, με τα ασήμαντα συνδεδεμένες, οι θυσίες και οι Βέδες στον
κόσμο της ευημερίας·
αυτά τα κορυφαία αξίζοντα κατηγορώντας, εγκαταλείπει τον πλούτο και την
αρχή των αγαθών.
- 906.** «Οι ευγενείς μελετούσαν, οι άρχοντες των ανθρώπων τη γη, οι έμποροι το
όργωμα και οι εργάτες την υπηρεσία·
Πήγαν ο καθένας ξεχωριστά σύμφωνα με την υπόδειξη, αυτοί έγιναν
κυρίαρχοι λένε».
- 907.** «Ο Ντάτα, ο Βιντάτα, ο Βαρούνα, ο Κουβέρα, ο Σόμα, ο Γιάμα, η σελήνη, ο
άνεμος, ο ήλιος·
και αυτοί θυσία τελώντας πολλαπλώς, στους απαγγελτές και επίσης όλες τις
ηδονές.
- 908.** «Πεντακόσια τόξα τεντωμένα, αυτός ο Ατζούνα ο δυνατός με τον τρομερό
στρατό·
ο Χιλίοχειρας ασύγκριτος στη γη, κι αυτός τότε δεν τίμησε τη φωτιά».
- 909.** «Όποιος τους βραχμάνους τάισε για πολύ καιρό, με τροφή και ρόφημα

σύμφωνα με τη δύναμή του·

με γαλήνια συνείδηση δίνοντας ευχαριστίες, ο Σουμπχόγκα κάποιος από τους θεούς έγινε».

- 910.** «Μεγάλο κάθισμα θεϊκής ομορφιάς, αυτός που με βουτυρέλαιο κατάφερε να τροφοδοτήσει τη φωτιά·
Αυτός την τελετουργία της θυσίας άριστα τελώντας, θεϊκό προορισμό στον Μουτσαλίντα έφτασε».
- 911.** «Με μεγάλη επιρροή, ζώντας χίλια χρόνια, αυτός που αναχώρησε, αξιοθέατος, μεγαλοπρεπής·
αφήνοντας το απεριόριστο βασίλειο μαζί με τον στρατό, ο βασιλιάς ακόμη και από δύο νησιά πήγε στον ευδαιμονικό κόσμο».
- 912.** «Αυτός που κατέκτησε τη γη μέχρι τον ωκεανό, τον όμορφο στύλο θυσίας χρυσό, υπέροχο·
ανήγειρε ανάβοντας τη φωτιά του Βεσσάναρα, ο Σουμπχόγκα κάποιος από τους θεούς έγινε».
- 913.** «Με τη δύναμη του οποίου, Σουμπχόγκα, ο Γάγγης ρέει προς τον ωκεανό που μοιάζει με πηγμένο γάλα·
με τριχωτά πόδια υπηρετώντας τη φωτιά, ο Άνγκα έφτασε στην πόλη του Χιλιόφθαλμου».
- 914.** «Με μεγάλη υπερφυσική δύναμη, ο άριστος των θεών, ένδοξος, στρατηγός στον τριπλό ουρανό του Βασάβα·
αυτός με τη θυσία σόμα αφού απομάκρυνε τον ρύπο, ο Σουμπχόγκα κάποιος από τους θεούς έγινε».
- 915.** «Δημιούργησε αυτόν τον κόσμο και τον άλλο, τον Μπαγκιράθι και τα Ιμαλάρια και τον Γκίτζα·
αυτός ο κάτοχος υπερφυσικής δύναμης, ο άριστος των θεών, ο ένδοξος, κι αυτός τότε τίμησε τη φωτιά».
- 916.** «Μαλάγκιρι, Ιμαλάρια και Γκίτζα, Σουντάσσανα, Νισάμπα, Κουβέρου·
Αυτά και άλλα βουνά μεγάλα, τόποι λατρείας έγιναν από αυτούς που κάνουν θυσίες».
- 917.** «Τον διδάσκαλο, προικισμένο με τις αρετές των ύμνων, τον αυστηρό ασκητή, λένε ότι είναι "αφοσιωμένος στην ικεσία"·
στην όχθη της θάλασσας ρίχνοντας νερό, ο ωκεανός τον κατάπιε, γι' αυτό είναι μη πόσιμος».
- 918.** «Τόποι θυσίας πολλοί στη γη, υπάρχουν βραχμάνοι του Βασάβα·
Προς την ανατολική κατεύθυνση, τη δυτική, τη νότια και τη βόρεια, υπάρχοντες παράγουν έμπνευση».
- 919.** «Η ατυχία των σοφών είναι η νίκη των ανόητων, οι Βέδες που κατακτήθηκαν είναι ατυχείς, Αρίτθα·

Λόγω της φύσης του αντικατοπτρισμού, από έλλειψη εξέτασης, οι ιδιότητες της απάτης δεν παρασύρουν τον σοφό.

- 920.** «Οι Βέδες δεν γίνονται προστασία γι' αυτόν, τον προδότη του φίλου, τον καταστροφέα της ανάπτυξης, τον άνθρωπο·
Δεν προστατεύει η υπηρετημένη φωτιά, τον θνητό με μίσος μέσα, με ανευγενή πράξη.
- 921.** «Και όλα οι θνητοί με περιουσία και απολαύσεις, αναμμένα ξύλα αναμειγμένα με χορτάρι·
καίγοντας δεν θα ικανοποιούσε αυτή την ασύγκριτη θερμότητα, ποιος θα την έκανε ευχαριστημένη με διπλή γεύση;
- 922.** Όπως το γάλα είναι υποκείμενο σε μεταβολή, γινόμενο γιαούρτι γίνεται επίσης βούτυρο·
έτσι επίσης η φωτιά είναι υποκείμενη σε μεταβολή, η θερμότητα αναδύεται συνδεδεμένη με προσπάθεια.
- 923.** «Δεν φαίνεται η φωτιά να έχει εισέλθει, στα στεγνά ξύλα ούτε στα νέα επίσης·
Ούτε τριβόμενη με το ξύλο τριβής από άνθρωπο, ούτε χωρίς ενέργεια γεννιέται η φωτιά.
- 924.** «Αν πράγματι η φωτιά κατοικούσε μέσα, στα στεγνά ξύλα και στα νέα επίσης·
Όλα τα δάση στον κόσμο θα στέγνωναν, και τα στεγνά ξύλα θα φλέγονταν.
- 925.** «Αν κάνει αξιέπαινη πράξη με ξύλα και χόρτα, ο άνθρωπος που τρέφει τη φλόγα με καπνό, τη θερμή·
οι ανθρακοποιοί και οι αλατοποιοί και οι μάγειροι, ακόμη και οι καυστές σωμάτων θα έκαναν αξιέπαινη πράξη.
- 926.** «Αν πράγματι αυτοί δεν κάνουν αξιέπαινη πράξη, αφού τρέφουν εδώ τη φωτιά με ύμνους·
κανείς στον κόσμο δεν κάνει αξιέπαινη πράξη, ο άνθρωπος που τρέφει τη φλόγα με καπνό, τη θερμή.
- 927.** «Πώς αυτός που χαίρει εκτίμησης από τον κόσμο, τη δυσάρεστη οσμή που είναι ανεπιθύμητη για πολλούς·
αυτό ακριβώς που οι θνητοί αποφεύγουν, αυτό το μη επαινετό πώς θα έτρωγε αυτός με τη διπλή γεύση;
- 928.** «Τη φωτιά μεταξύ των θεών κάποιοι λένε, το νερό οι βάρβαροι όμως θεό αποκαλούν·
Όλοι αυτοί ψέματα λένε, η φωτιά δεν είναι κάποιος από τους θεούς ούτε το νερό.
- 929.** «Αδέσμευτο από αισθήσεις, χωρίς αντίληψη σώμα, τη φωτιά που κάνει έργο γνωρίζοντας·
υπηρετώντας την, στον καλότυχο κόσμο πώς θα πήγαινε, κακές πράξεις διαπράττοντας;

- 930.** «Ο κυρίαρχος όλων, λένε εδώ για βιοπορισμό, ο Βράχμα είναι υπηρέτης της φωτιάς·
και ο παντοδύναμος και κυρίαρχος για ποιον λόγο, ο αδημιούργητος θα προσκυνούσε το δημιουργήμα;
- 931.** «Γέλιο, ανάξιο περισυλλογής, αναληθές, εξαιτίας της τιμής διέδωσαν στο παρελθόν·
Αυτοί, όταν το υλικό κέρδος και η τιμή δεν εμφανίζονταν, συνδέθηκαν με τα πλάσματα στη διδασκαλία της ειρήνης.
- 932.** «Οι ευγενείς μελετούσαν, οι άρχοντες των ανθρώπων τη γη, οι έμποροι το όργωμα και οι εργάτες την υπηρεσία·
πήγαν ο καθένας ξεχωριστά σύμφωνα με την υπόδειξη, αυτοί έγιναν κυρίαρχοι λένε».
- 933.** «Και αν αυτά τα λόγια ήταν αληθινά, όπως αυτό ειπώθηκε από τους βραχμάνους·
ποτέ ο πολεμιστής δεν θα αποκτούσε βασιλεία, ούτε ο μη-βραχμάνος θα μάθαινε τα μαντρικά λόγια·
ούτε κάποιος άλλος εκτός από τους εμπόρους θα έκανε όργωμα, ο εργάτης δεν θα ελευθερωνόταν από την υπηρεσία άλλων.
- 934.** «Επειδή αυτά τα λόγια είναι αναληθή, ψέματα αυτοί οι κοιλιόδουλοι λένε·
αυτά οι ανόητοι πιστεύουν, οι σοφοί τα βλέπουν με τον ίδιο τον εαυτό τους.
- 935.** «Οι πολεμιστές πράγματι παίρνουν φόρο από τους εμπόρους, οι βραχμάνοι παίρνοντας μαχαίρια περιφέρονται·
τέτοιον ταραγμένο και διασπασμένο, γιατί ο Βράχμα δεν κάνει τον κόσμο ευθύ;
- 936.** «Αν πράγματι αυτός είναι ο κύριος σε ολόκληρο τον κόσμο, ο Βράχμα, ο άρχοντας πολλών όντων, των γενεών·
γιατί όρισε ατυχία σε ολόκληρο τον κόσμο, γιατί δεν έκανε ολόκληρο τον κόσμο ευτυχισμένο;
- 937.** «Αν πράγματι αυτός είναι ο κύριος σε ολόκληρο τον κόσμο, ο Βράχμα, ο άρχοντας πολλών όντων, των γενεών·
με μαγεία, ψέμα, σφάλμα και ματαιότητα επίσης, για ποιο σκοπό δημιούργησε τον κόσμο με αδικία;
- 938.** «Αν πράγματι αυτός είναι ο κύριος σε ολόκληρο τον κόσμο, ο Βράχμα, ο άρχοντας πολλών όντων, των γενεών·
άδικος είναι ο κύριος των όντων, Αρίτθα, αυτός που ενώ υπάρχει η Διδασκαλία όρισε το άδικο.
- 939.** «Σκαθάρια, ακρίδες, φίδια και βάτραχοι, σκοτώνοντας σκουλήκια εξαγνίζεται κανείς και μύγες·
και αυτά τα φαινόμενα είναι μη ευγενούς μορφής, ψευδή των πολλών Καμπότζων.

- 940.** «Αν πράγματι αυτός που σκοτώνει εξαγνίζεται, και ο σκοτωμένος πηγαίνει στον ουράνιο τόπο·
οι βραχμάνοι θα σκότωναν βραχμάνους, και όσοι τους πίστευαν.
- 941.** «Ούτε ελάφια ούτε ζώα ούτε αγελάδες, κανένα δεν ικετεύει για τη δολοφονία του εαυτού του·
σπαρταρώντας εδώ για βιοπορισμό, στις θυσίες έμβια όντα και ζώα σφάζουν.
- 942.** «Στις θυσίες με στύλους και στα δεσίματα ζώων οι αδαείς, με ποικίλους επαίνους το πρόσωπο κατευθύνουν·
Αυτός ο στύλος σου θα είναι εκπληρωτής επιθυμιών στην επόμενη ζωή, θα είναι αιώνιος στον μελλοντικό κόσμο.
- 943.** «Και αν στον στύλο θυσίας πολύτιμοι λίθοι, κοχύλια, μαργαριτάρια, δημητριακά, πλούτη, ασήμι, χρυσός·
στα στεγνά ξύλα και στα νέα επίσης, αν έδινε στον τριπλό ουρανό όλες τις ηδονές·
οι κάτοχοι της τριπλής γνώσης πολλαπλώς θα τελούσαν θυσία, κανέναν μη-βραχμάνο δεν θα έβαζαν να θυσιάσει.
- 944.** «Και πώς στον στύλο θυσίας πολύτιμοι λίθοι, κοχύλια, μαργαριτάρια, δημητριακά, πλούτη, ασήμι, χρυσός·
στα στεγνά ξύλα και στα νέα επίσης, πώς θα έδινε στον τριπλό ουρανό όλες τις ηδονές;
- 945.** «Δόλιοι και σκληροί και που εξαπατούν τους αδαείς, με ποικίλους επαίνους το πρόσωπο κατευθύνουν·
αφού πάρεις τη φωτιά δώσε μου περιουσία, τότε θα είσαι ευτυχισμένος σε όλες τις ηδονές.
- 946.** «Αυτόν οδηγώντας στο καταφύγιο της θυσίας στη φωτιά, με ποικίλους επαίνους το πρόσωπο κατευθύνουν·
Αφαιρώντας μαλλιά και γένια και νύχια, με τις Βέδες την περιουσία καταστρέφουν.
- 947.** «Κοράκια σαν κουκουβάγια σε απόκρυφο μέρος βρίσκοντας, ένα όντας πολλά συγκεντρώθηκαν·
τροφές αφού έφαγαν οι απατεώνες αφού εξαπάτησαν, αφού τον έκαναν ξυρισμένο στο μονοπάτι της θυσίας τον εγκαταλείπουν.
- 948.** «Έτσι λοιπόν αυτός εξαπατήθηκε από τους βραχμάνους, ένας όντας πολλοί συγκεντρώθηκαν·
Αυτοί με κάθε τέχνασμα λεηλατώντας, τον ορατό πλούτο με το αόρατο αρπάζουν.
- 949.** «Σαν βασιλικοί υπάλληλοι διορισμένοι από βασιλιάδες, αφού πήραν τον πλούτο του τον αρπάζουν·
Αυτοί τέτοιοι όμοιοι με κλέφτες κακοί, που πρέπει να σκοτωθούν δεν σκοτώνονται, Αρίτθα, στον κόσμο.

- 950.** «Του Ίντα το χέρι είναι η δεξιά προσφορά», στις θυσίες κόβουν τον κλάδο του παλάσα·
αν αυτό είναι αλήθεια, ο Μαγκχαβάν με κομμένο χέρι, με ποια δύναμη ο Ίντα νικά τους τιτάνες;
- 951.** «Κι αυτό είναι κούφιο· ο Μαγκχαβάν είναι αρτιμελής, φονιάς, άθικτος, ύψιστος αυτός ο θεός·
τα ξόρκια αυτών των βραχμάνων είναι κούφιας φύσης, ορατή εδώ και τώρα απάτη είναι αυτή στον κόσμο.
- 952.** «Μαλάγκιρι, Ιμαλάν και Γκίτζα, Σουντάσσανα, Νισάμπα, Κουβέρου·
Αυτά και άλλα βουνά μεγάλα, τόποι λατρείας έγιναν από αυτούς που κάνουν θυσίες».
- 953.** «Όπως τα τούβλα είναι διαφόρων ειδών, τόποι λατρείας έγιναν από αυτούς που κάνουν θυσίες·
τα βουνά δεν είναι τέτοιων ειδών, σε άλλες κατευθύνσεις ακλόνητα στέκονται τα βράχια.
- 954.** «Τα τούβλα δεν γίνονται πέτρες με τον καιρό, ούτε εκεί παράγεται σίδηρο ούτε χαλκός·
και αυτήν τη θυσία εγκωμιάζοντας, τόποι λατρείας έγιναν από αυτούς που κάνουν θυσίες».
- 955.** «Τον διδάσκαλο, προικισμένο με τις αρετές των ύμνων, τον αυστηρό ασκητή, λένε ότι είναι "αφοσιωμένος στην ικεσία"·
στην όχθη της θάλασσας ρίχνοντας νερό, ο ωκεανός τον κατάπιε, γι' αυτό είναι μη πόσιμος.
- 956.** «Ακόμη και πάνω από χίλιοι στις Βέδες ολοκληρωμένοι, στα μάντρα εξοικειωμένοι, τα ποτάμια παρασύρουν·
δεν είναι γι' αυτό χαλασμένης γεύσης το νερό τους; γιατί ο ωκεανός ο ανυπέρβλητος είναι μη πόσιμος;
- 957.** «Όσα πηγάδια εδώ στον κόσμο των ζωντανών, αλμυρόνερα σκαμμένα από σκαφτάδες πηγαδιών·
όχι με την κατάποση των βραχμάνων σε αυτά, το νερό μη πόσιμο διπλής γεύσης έγινε.
- 958.** «Παλιά, στο παρελθόν, ποια ήταν τίνος σύζυγος; Ο νους γέννησε τον άνθρωπο πριν·
με αυτή επίσης την αρχή κανείς δεν είναι κατώτερος, έτσι επίσης την ανάλυση της αποδέσμευσης είπαν.
- 959.** «Ακόμη και γιος παρία, αφού μελετήσει τις Βέδες, θα μπορούσε να απαγγείλει τα ιερά κείμενα, επιδέξιος και συνετός·
το κεφάλι του δεν θα έσπαγε σε επτά κομμάτια, αυτά τα ξόρκια έγιναν για την καταστροφή του εαυτού τους.
- 960.** «Φτιαγμένα με λόγια, φτιαγμένα με απληστία, πιασμένα, δύσκολα να

απελευθερωθούν, ακολουθώντας το μονοπάτι των ποιητών·
η συνείδηση των ανόητων εγκατεστημένη στο άδικο, αυτά οι ανόητοι
πιστεύουν.

- 961.** «Του λιονταριού και της τίγρης και της λεοπάρδαλης, δεν υπάρχει με
ανθρώπινη δύναμη·
και η ανθρώπινη ύπαρξη πρέπει να θεωρηθεί όπως των βοδιών, η γέννηση
τους είναι ασύγκριτη αν και όμοια.
- 962.** «Και αν ένας βασιλιάς κατακτούσε τη γη, με συντρόφους που ζουν μαζί του
και υπάκουη ακολουθία·
αν ο ίδιος νικούσε το πλήθος των εχθρών, οι υπήκοοί του θα ήταν πάντα
ευτυχισμένοι.
- 963.** «Τα μάντρα των πολεμιστών και οι τρεις Βέδες, ως προς τον σκοπό αυτά
είναι ίσα·
Και χωρίς να διακρίνει κανείς το νόημά τους, δεν κατανοεί, όπως μονοπάτι
σκεπασμένο από πλημμύρα.
- 964.** «Τα μάντρα των πολεμιστών και οι τρεις Βέδες, ως προς τον σκοπό αυτά
είναι ίσα·
υλικό κέρδος και απώλεια, κακοφημία και φήμη, όλα αυτά είναι φαινόμενα και
των τεσσάρων.
- 965.** «Όπως οι κατώτεροι για χάρη πλούτου και σιτηρών, κάνουν πολλές εργασίες
στη γη·
Οι κοινότητες των κατόχων της τριπλής γνώσης επίσης έτσι σήμερα, κάνουν
πολλές εργασίες στη γη.
- 966.** «Αυτοί που γίνονται ίσοι με τους κατώτερους, πάντα πρόθυμοι,
προσκολλημένοι στα είδη αισθησιακής ηδονής·
κάνουν πολλές εργασίες στη γη, αυτοί οι ανόητοι με διπλή γεύση άγνοιας».
- 967.** «Ποιανού τα τύμπανα και τα μουντίνγκα, τα κόχυλια, τα μικρά τύμπανα και οι
ντιντιμά·
μπροστά προχωρούν, διασκεδάζοντας τον ταύρο μεταξύ των αρματηλατών;
- 968.** «Ποιανού είναι αυτός με το χρυσό διάδημα, το πλατύ, με χρώμα αστραπής·
Νεαρός με φαρέτρα δεμένη, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με
μεγαλοπρέπεια;
- 969.** Σαν να βγήκε από στόμιο φούρνου, όμοιο με αναμμένα κάρβουνα ακακίας·
Και το πρόσωπο λαμπερό φέγγει, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με
μεγαλοπρέπεια;
- 970.** «Ποιανού είναι η χρυσή ομπρέλα, με ακτίνες, ευχάριστη·
που σκεπάζει τις ακτίνες του ήλιου, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με
μεγαλοπρέπεια;
- 971.** Ποιανού το σώμα περιβάλλοντας, με την έξοχη βεντάλια από τρίχες ουράς·

Και από τις δύο πλευρές του εξαίρετα αξιέπαινου, στην κορυφή του κεφαλιού πάνω-πάνω.

- 972.** «Ποιανού τα βεντάλια με φτερά παγωνιού, ποικίλα και απαλά·
Με χρυσές και πολύτιμες λαβές, κινούνται και στις δύο πλευρές του προσώπου;
- 973.** «Με λάμψη σαν αναμμένα κάρβουνα ακακίας, γυαλισμένα στο στόμιο της φωτιάς·
Τίνος αυτά τα όμορφα σκουλαρίκια, λάμπουν και στις δύο πλευρές του προσώπου;
- 974.** «Ποιανού από τον άνεμο φυσηγμένα, λαμπερά, μαλακά και μαύρα μαλλιά·
Όμορφαίνουν το μέτωπο, σαν αστραπή που ξεπετάγεται από τον ουρανό;
- 975.** «Ποιανού είναι αυτά τα μάτια, επιμήκη και πλατιά·
Ποιος λάμπει με ευρύ βλέμμα, ποιανού είναι αυτό το πρόσωπο με την ούνα.
- 976.** «Τίνος αυτά τα γεννημένα στο στόμα, αγνά, σαν το εξαίρετο κοχύλι·
Καθώς μιλάει λάμπουν, τα δόντια σαν μπουμπούκια μανταλάκας.
- 977.** «Ποιανού τα χέρια και τα πόδια είναι όμοια με χυμό λάκας, τρεφόμενα με ευτυχία;
Ποιος είναι αυτός με τέλεια χείλη, που λάμπει όπως ο ήλιος την ημέρα;»
- 978.** «Μετά το πέρασμα του χειμώνα στα Ιμαλία, ανθισμένος σαν μεγάλο σάλα δέντρο·
Ποιος είναι αυτός με τον λευκό μανδύα, που λάμπει σαν τον Ίντρα νικητή;»
- 979.** «Καλυμμένο με χρυσές πλάκες, διακοσμημένο με λαβή από πολύτιμους λίθους·
ποιος είναι αυτός που, αφού μπήκε στη συνέλευση, τραβάει λίγο το σπαθί;»
- 980.** «Χρυσοποίκιλα, στολισμένα, καλοφτιαγμένα με στολισμένο ράψιμο·
Ποιος είναι αυτός που τα βγάζει από τα πόδια, αφού έκανε τιμή στον μεγάλο σοφό;»
- 981.** «Διότι αυτοί οι δράκοντες είναι Ντχαταράττα, κάτοχοι υπερφυσικής δύναμης, ένδοξοι·
γεννημένοι στον ωκεανό, αυτοί οι δράκοντες έχουν μεγάλη υπερφυσική δύναμη».

Το τζάτακα του Μπουριντάττα, έκτο.

544. Η τζάτακα του πρίγκιπα Τσάντα (7)

- 982.** «Ήσουν βασιλιάς με σκληρές πράξεις, ο μοναδικός βασιλιάς της Πουππαβατί·
Αυτός ρώτησε τον ψευδοβραχμάνο, τον Κχαντάχαλα, τον μωρό ιερέα.
- 983.** «Δείξε μου την οδό προς τους παραδείσους, εσύ είσαι βραχμάνε επιδέξιος στη Διδασκαλία και τη διαγωγή·

Πώς από εδώ πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο, οι άνθρωποι αφού κάνουν αξιέπαινες πράξεις».

- 984.** «Αφού δώσουν υπέρμετρη δωρεά, αφού σκοτώσουν, θεέ, αυτούς που δεν πρέπει να σκοτωθούν·
Έτσι πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο, οι άνθρωποι αφού κάνουν αξιέπαινες πράξεις».
- 985.** «Ποια όμως είναι αυτή η υπέρμετρη δωρεά, και ποιοι δεν πρέπει να σκοτωθούν σε αυτόν τον κόσμο;
Και αυτό πες μας, θα θυσιάσω, δίνω δωρεές».
- 986.** «Με γιους, θεέ, πρέπει να γίνει θυσία, με βασίλισσες και πολίτες·
με ταύρους, με τέσσερα ευγενή άλογα, με όλα τα τετράδια, θεέ, πρέπει να γίνει θυσία».
- 987.** «Ακούγοντας αυτό στο εσωτερικό παλάτι, οι πρίγκιπες και οι βασίλισσες ας σκοτωθούν·
ένας ήταν ο θρήνος, τρομακτικός, πολύ δυνατός ήχος».
- 988.** «Πηγαίνετε πείτε στους πρίγκιπες, τον Τσάντα και τον Σούριγια και τον Μπαντασένα·
και τον Σούρα και τον Βαμαγκόττα, άφθονοι λένε να γίνετε για τη θυσία.
- 989.** «Πείτε και στις πριγκίπισσες, την Ουπασένα και την Κοκίλα και τη Μουντίτα·
και τη Νάντα επίσης την πριγκίπισσα, άφθονες λένε να γίνετε για τη θυσία.
- 990.** «Και τη Βιτζάγια τη μεγάλη σύζυγό μου, την Εράβατι, την Κεσίνι και τη Σουνάντα·
προικισμένες με εξαιρετικά χαρακτηριστικά, άφθονες λένε να γίνετε για τη θυσία.
- 991.** «Και στους οικοδεσπότες πείτε, τον Πουνναμούκχα τον Μπαντίγια και τον Σινγκάλα·
και τον Βάντα τον οικοδεσπότη, άφθονοι λένε να γίνετε για τη θυσία».
- 992.** «Αυτοί εκεί οι οικοδεσπότες, είπαν συγκεντρωμένοι περιτριγυρισμένοι από γιους και συζύγους·
Όλα τα παγώνια, θεέ, κάνε τα, ή αλλιώς τους δούλους μας ειδοποίησε».
- 993.** «Και τον ελέφαντα μου τον Αμπχαγιαμκάρα, τον Νάλαγκίρι τον πολύ υψηλό με χαυλιόδοντες σαν του Βαρούνα·
φέρτε τους γρήγορα, για τη θυσία θα είναι.
- 994.** «Και τα κοσμήματα αλόγων, τον Κεσί, τον Σουράμουκχα, τον Πούννακα και τον Βινατάκα·
φέρτε τους γρήγορα, για τη θυσία θα είναι.
- 995.** «Και τον ταύρο τον αρχηγό της αγέλης, το λουλούδι ανότζα, τον εξαίρετο κύριο των αγελάδων, φέρτε τους κι αυτούς σε μένα·

ας κάνουν σωρό τα πάντα, θα θυσιάσω, δίνω δωρεές.

- 996.** «Όλα ετοιμάστε, τη θυσία όμως με την ανατολή του ηλίου·
Και διατάξτε τους πρίγκιπες, ας ευφρανθούν αυτή τη νύχτα.
- 997.** «Όλα ετοιμάστε, τη θυσία όμως με την ανατολή του ηλίου·
πείτε τώρα στους πρίγκιπες, σήμερα πράγματι είναι το τέλος της νύχτας».
- 998.** «Αυτό η μητέρα είπε, κλαίγοντας αφού ήρθε από το ουράνιο άρμα·
θυσία λοιπόν για σένα, γιε μου, θα γίνει με τους τέσσερις γιους».
- 999.** «Όλοι οι γιοι μου εγκαταλείφθηκαν, ενώ ο Τσάντα σφαζόταν·
με τους γιους θυσία τελώντας, στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο
θα πάω».
- 1000.** «Μην το πιστεύεις αυτό, γιε μου, καλός προορισμός, λένε, υπάρχει με τη θυσία
γιου·
αυτή είναι η οδός προς την κόλαση, αυτή δεν είναι η οδός προς τους
παραδείσους.
- 1001.** «Δώσε δωρεές, Κοντάνια, αβλάβεια σε όλα τα δημιουργημένα όντα·
αυτή είναι η οδός προς τον καλότυχο κόσμο, και όχι η οδός με τη θυσία γιου».
- 1002.** «Με τα λόγια των δασκάλων, θα σκοτώσω και τον Τσάντα και τον Σούριγια·
με τους γιους θυσία τελώντας, τους δύσκολους να εγκαταλειφθούν, στον
καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο θα πάω».
- 1003.** «Αυτό ο πατέρας είπε, ο παντοδύναμος στον γνήσιο δικό του γιο·
θυσία λοιπόν για σένα, γιε μου, θα γίνει με τους τέσσερις γιους».
- 1004.** «Όλοι οι γιοι μου εγκαταλείφθηκαν, ενώ ο Τσάντα σφαζόταν·
με τους γιους θυσία τελώντας, στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο
θα πάω».
- 1005.** «Μην το πιστεύεις αυτό, γιε μου, καλός προορισμός, λένε, υπάρχει με τη θυσία
γιου·
αυτή είναι η οδός προς την κόλαση, αυτή δεν είναι η οδός προς τους
παραδείσους.
- 1006.** «Δώσε δωρεές, Κοντάνια, αβλάβεια σε όλα τα δημιουργημένα όντα·
αυτή είναι η οδός προς τον καλότυχο κόσμο, και όχι η οδός με τη θυσία γιου».
- 1007.** «Με τα λόγια των δασκάλων, θα σκοτώσω και τον Τσάντα και τον Σούριγια·
με τους γιους θυσία τελώντας, τους δύσκολους να εγκαταλειφθούν, στον
καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο θα πάω».
- 1008.** «Δώσε δωρεές, Κοντάνια, αβλάβεια σε όλα τα δημιουργημένα όντα·
εσύ περιτριγυρισμένος από γιους, προστάτευε το βασίλειο και την επαρχία».
- 1009.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα·

Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, ελέφαντες και άλογα θα φροντίζουμε.

- 1010.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα·
Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, κοπριές ελεφάντων θα μαζεύουμε.
- 1011.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα·
Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, κοπριές αλόγων θα μαζεύουμε.
- 1012.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα·
όποιου είναι οι επιθυμίες σου, ακόμη και εξόριστοι από το βασίλειο·
θα ακολουθήσουμε τη ζητεία τροφής».
- 1013.** «Οδύνη μου προκαλείτε, θρηνώντας από επιθυμία για ζωή·
Αφήστε τώρα τους πρίγκιπες, αρκετά μου είναι με τη θυσία γιων».
- 1014.** «Πρώτα εσύ από μένα ειπώθηκες, δύσκολο να γίνει και δύσκολο να επιτευχθεί
αυτό·
Τότε στην ετοιμασμένη θυσία μας, γιατί κάνεις παρεμπόδιση;
- 1015.** «Όλοι πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο, αυτοί που προσφέρουν θυσίες και
αυτοί που κάνουν άλλους να προσφέρουν θυσίες·
Και αυτοί επίσης που δίνουν ευχαριστίες, για τέτοια μεγάλη θυσία αυτών που
προσφέρουν θυσίες».
- 1016.** «Τότε γιατί ο κόσμος στο παρελθόν, ευημερία στους βραχμάνους ανήγγειλε;
Τότε εμάς χωρίς λόγο, για τη θυσία, θεέ, σκοτώνεις.
- 1017.** «Πριν, όταν ήμασταν παιδιά, δεν μας σκότωσες ούτε μας θανάτωσες·
Από παιδιά φτάσαμε στη νεότητα, αθώοι, αγαπητέ, σκοτωνόμαστε.
- 1018.** «Με ελέφαντες και με άλογα, θωρακισμένους δες εμάς, μεγάλε βασιλιά·
είτε στη μάχη είτε στον πόλεμο, διότι όμοιοι με εμάς γενναίοι δεν είναι για τη
θυσία.
- 1019.** «Στους παραμεθόριους ή και στους εξεγερμένους, στα δάση ή τέτοιους σαν
εμάς αναθέτουν·
Τότε εμάς χωρίς λόγο, σε ακατάλληλο τόπο, αγαπητέ, σκοτωνόμαστε.
- 1020.** «Ακόμα και εκείνα τα πουλιά, που κατοικούν αφού έφτιαξαν φωλιές από
χόρτα·
Ακόμα και σε αυτά οι γιοι είναι αγαπητοί, τότε εμάς εσύ, θεέ, σκοτώνεις.
- 1021.** «Μην τον πιστεύεις, ο Κχαντάχαλα δεν θα με σκότωνε·
Διότι αφού με σκοτώσει, αμέσως μετά, θεέ, θα σκότωνε και εκείνον.
- 1022.** «Εκλεκτό χωριό, εκλεκτή κωμόπολη δίνουν, και πλούτη σε αυτόν, μεγάλε
βασιλιά·
Και αυτοί που λαμβάνουν την πρώτη μερίδα, από οικογένεια σε οικογένεια
αυτοί τρώνε.

- 1023.** «Ακόμη και σε τέτοιους όπως αυτοί, επιθυμούν να προδώσουν, μεγάλη βασιλιά·
Ως επί το πλείστον αυτοί, οι αχάριστοι βραχμάνοι, θεέ.
- 1024.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα·
Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, ελέφαντες και άλογα θα φροντίζουμε.
- 1025.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα·
Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, κοπριές ελεφάντων θα μαζεύουμε.
- 1026.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα·
Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, κοπριές αλόγων θα μαζεύουμε.
- 1027.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα·
όποιον είναι οι επιθυμίες σου, ακόμη και εξόριστοι από το βασίλειο·
θα ακολουθήσουμε τη ζητεία τροφής».
- 1028.** «Οδύνη μου προκαλείτε, θρηνώντας από επιθυμία για ζωή·
Αφήστε τώρα τους πρίγκιπες, αρκετά μου είναι με τη θυσία γιων».
- 1029.** «Πρώτα εσύ από μένα ειπώθηκες, δύσκολο να γίνει και δύσκολο να επιτευχθεί
αυτό·
Τότε στην ετοιμασμένη θυσία μας, γιατί κάνεις παρεμπόδιση;
- 1030.** «Όλοι πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο, αυτοί που προσφέρουν θυσίες και
αυτοί που κάνουν άλλους να προσφέρουν θυσίες·
Και αυτοί επίσης που δίνουν ευχαριστίες, για τέτοια μεγάλη θυσία αυτών που
προσφέρουν θυσίες».
- 1031.** «Αν λοιπόν θυσιάζοντας με τους γιους, στον κόσμο των θεών από εδώ
πεθαίνουντας πηγαίνουν·
ο βραχμάνος πρώτα ας θυσιάσει, και αργότερα θυσιάζεις εσύ, βασιλιά.
- 1032.** «Αν λοιπόν θυσιάζοντας με τους γιους, στον κόσμο των θεών από εδώ
πεθαίνουντας πηγαίνουν·
αυτός ακριβώς ο Κχαντάχαλα, ας θυσιάσει με τους δικούς του γιους.
- 1033.** «Έτσι γνωρίζοντας ο Κχαντάχαλα, γιατί δεν σκότωσε τα παιδιά του;
Και όλους τους συγγενείς, και τον εαυτό του δεν σκότωσε.
- 1034.** «Όλοι πηγαίνουν στην κόλαση, αυτοί που προσφέρουν θυσίες και αυτοί που
κάνουν άλλους να προσφέρουν θυσίες·
Και αυτοί επίσης που δίνουν ευχαριστίες, για τέτοια μεγάλη θυσία αυτών που
προσφέρουν θυσίες».
- 1035.** «Αν πράγματι αυτός που σκοτώνει εξαγνίζεται, και ο σκοτωμένος πηγαίνει
στον ουράνιο τόπο·
οι βραχμάνοι θα σκότωναν βραχμάνους, και όσοι τους πίστευαν».
- 1036.** «Πώς λοιπόν οι γυναίκες που επιθυμούν γιους, οι οικοδεσπότες και οι σύζυγοι·

στην πόλη δεν διαμαρτύρονται στον βασιλιά, μη σκοτώσεις τον γιο από τα σπλάχνα σου.

1037. «Πώς λοιπόν οι γυναίκες που επιθυμούν γιους, οι οικοδεσπότες και οι σύζυγοι· στην πόλη δεν διαμαρτύρονται στον βασιλιά, μη σκοτώσεις τον γιο σου.

1038. «Του βασιλιά είμαι και επιθυμώ το καλό, και ευεργετικός για όλη τη χώρα· κανείς δεν έχει αποστροφή προς αυτόν, ο λαός της χώρας δεν ανακοινώνει σε εμένα».

1039. «Πηγαίνετε εσείς σύζυγοι, και πείτε στον πατέρα και τον Κχαντάχαλα· Μη σκοτώσετε τους πρίγκιπες, τους αθώους που μοιάζουν με λιοντάρια.

1040. «Πηγαίνετε εσείς σύζυγοι, και πείτε στον πατέρα και τον Κχαντάχαλα· Μη σκοτώσετε τους πρίγκιπες, τους αγαπημένους από ολόκληρο τον κόσμο».

1041. «Μακάρι εγώ να γεννιόμουν, σε οικογένειες αμαξοποιών ή· σε οικογένειες σκουπιδιάρηδων ή σε εμπόρους να γεννιόμουν· δεν θα με σκότωνε σήμερα ο βασιλιάς στη θυσία».

1042. «Όλες οι παντρεμένες γυναίκες πηγαίνετε, στον κύριο Κχαντάχαλα· στα πόδια του πέστε, σφάλμα εγώ δεν βλέπω.

1043. «Όλες οι παντρεμένες γυναίκες πηγαίνετε, στον κύριο Κχαντάχαλα· στα πόδια του πέστε, τι σου κάναμε, σεβάσμιε κύριε, εμείς;»

1044. «Η άθλια Σελά θρηνεί, βλέποντας τους αδελφούς της να οδηγούνται στον θάνατο·
θυσία λοιπόν για μένα ανεστάλη, από τον πατέρα που επιθυμεί τον παράδεισο».

1045. «Στρέφεται και περιστρέφεται, ο Βάσουλα μπροστά στον βασιλιά· Μη σκοτώσεις τον πατέρα μας, από παιδιά φτάσαμε στη νεότητα».

1046. «Αυτός είναι ο πατέρας σου, χαμηλέ, συνάντησε τον πατέρα·
Οδύνη μου προκαλείς, θρηνώντας στο εσωτερικό παλάτι·
Αφήστε τώρα τους πρίγκιπες, αρκετά μου είναι με τη θυσία γιων».

1047. «Πρώτα εσύ από μένα ειπώθηκες, δύσκολο να γίνει και δύσκολο να επιτευχθεί αυτό·
Τότε στην ετοιμασμένη θυσία μας, γιατί κάνεις παρεμπόδιση;

1048. «Όλοι πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο, αυτοί που προσφέρουν θυσίες και αυτοί που κάνουν άλλους να προσφέρουν θυσίες·
Και αυτοί επίσης που δίνουν ευχαριστίες, για τέτοια μεγάλη θυσία αυτών που προσφέρουν θυσίες».

1049. «Η θυσία με όλα τα πολύτιμα αντικείμενα είναι ετοιμασμένη, μοναδική βασιλιά, για σένα προετοιμασμένη·
Έξελθε, θεέ, αφού πας στον ευδαιμονικό κόσμο θα χαρείς».

- 1050.** «Αυτές οι επτακόσιες νέες, σύζυγοι του πρίγκιπα Τσάντα·
Με λυμένα μαλλιά, κλαίγοντας ακολούθησαν τον δρόμο.
- 1051.** «Άλλες πάλι με λύπη, αναχώρησαν σαν θεοί από το Νάνταμα·
Με λυμένα μαλλιά, κλαίγοντας ακολούθησαν τον δρόμο».
- 1052.** «Φορώντας καθαρά ρούχα από το Κάσι, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη
και σανταλόξυλο·
Οδηγούνται ο Τσάντα και ο Σούριγια, για τη θυσία του βασιλιά Εκαράτζα.
- 1053.** «Φορώντας καθαρά ρούχα από το Κάσι, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη
και σανταλόξυλο·
Οδηγούνται ο Τσάντα και ο Σούριγια, αφού προκάλεσαν λύπη στην καρδιά της
μητέρας.
- 1054.** «Φορώντας καθαρά ρούχα από το Κάσι, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη
και σανταλόξυλο·
Οδηγούνται ο Τσάντα και ο Σούριγια, αφού προκάλεσαν λύπη στην καρδιά των
ανθρώπων.
- 1055.** «Τρεφόμενοι με ζωμό κρέατος, λουσμένοι από λουτροκόμους, με σκουλαρίκια,
αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγούνται ο Τσάντα και ο Σούριγια, για τη θυσία του βασιλιά Εκαράτζα.
- 1056.** «Τρεφόμενοι με ζωμό κρέατος, λουσμένοι από λουτροκόμους, με σκουλαρίκια,
αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγούνται ο Τσάντα και ο Σούριγια, αφού προκάλεσαν λύπη στην καρδιά της
μητέρας.
- 1057.** «Τρεφόμενοι με ζωμό κρέατος, λουσμένοι από λουτροκόμους, με σκουλαρίκια,
αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγούνται ο Τσάντα και ο Σούριγια, αφού προκάλεσαν λύπη στην καρδιά των
ανθρώπων.
- 1058.** «Αυτοί που πριν πήγαιναν πάνω σε εκλεκτούς ελέφαντες, ακολουθούμενοι από
ελέφαντες·
αυτοί σήμερα η σελήνη και ο ήλιος, και οι δύο πεζοί πηγαίνουν.
- 1059.** «Αυτοί που πριν πήγαιναν πάνω σε εκλεκτά άλογα, ακολουθούμενοι από
άλογα·
αυτοί σήμερα η σελήνη και ο ήλιος, και οι δύο πεζοί πηγαίνουν.
- 1060.** «Αυτοί που πριν πήγαιναν πάνω σε εκλεκτά άρματα, ακολουθούμενοι από
άρματα·
αυτοί σήμερα η σελήνη και ο ήλιος, και οι δύο πεζοί πηγαίνουν.
- 1061.** «Με τα οποία άλογα χρυσοστόλιστα στο παρελθόν οδηγούνταν·
αυτοί σήμερα η σελήνη και ο ήλιος, και οι δύο πεζοί πηγαίνουν».
- 1062.** «Αν πουλί ποθείς κρέας, πέτα ανατολικά της Πουππαβατί·

Θυσιάζει εκεί ένας βασιλιάς, παραπλανημένος με τους τέσσερις γιους του.

- 1063.** «Αν πουλί ποθείς κρέας, πέτα ανατολικά της Πουππαβατί·
Θυσιάζει εκεί ένας βασιλιάς, παραπλανημένος με τις τέσσερις κόρες του.
- 1064.** «Αν πουλί ποθείς κρέας, πέτα ανατολικά της Πουππαβατί·
Θυσιάζει εκεί ένας βασιλιάς, παραπλανημένος με τις τέσσερις βασίλισσες του.
- 1065.** «Αν πουλί ποθείς κρέας, πέτα ανατολικά της Πουππαβατί·
Θυσιάζει εκεί ένας βασιλιάς, παραπλανημένος με τους τέσσερις οικοδεσπότες.
- 1066.** «Αν πουλί ποθείς κρέας, πέτα ανατολικά της Πουππαβατί·
Θυσιάζει εκεί ένας βασιλιάς, παραπλανημένος με τους τέσσερις ελέφαντες.
- 1067.** «Αν πουλί ποθείς κρέας, πέτα ανατολικά της Πουππαβατί·
Θυσιάζει εκεί ένας βασιλιάς, παραπλανημένος με τα τέσσερα άλογα.
- 1068.** «Αν πουλί ποθείς κρέας, πέτα ανατολικά της Πουππαβατί·
Θυσιάζει εκεί ένας βασιλιάς, παραπλανημένος με τέσσερις ταύρους.
- 1069.** «Αν πουλί ποθείς κρέας, πέτα ανατολικά της Πουππαβατί·
Θυσιάζει εκεί ένας βασιλιάς, παραπλανημένος με όλα τα τετράδια».
- 1070.** «Αυτό είναι το παλάτι του, αυτό το εσωτερικό παλάτι πολύ γοητευτικό·
τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.
- 1071.** «Αυτό είναι το θολωτό δωμάτιό του, χρυσό σκορπισμένο με άνθη και στεφάνια·
τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.
- 1072.** «Αυτός είναι ο κήπος του, ανθισμένος, ευχάριστος σε κάθε εποχή·
τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.
- 1073.** «Αυτό είναι το άλσος ασόκα του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε εποχή·
τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.
- 1074.** «Αυτό είναι το δάσος με τα κανικάρα του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε εποχή·
τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.
- 1075.** «Αυτό είναι το δάσος πατάλι του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε εποχή·
τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.
- 1076.** «Αυτό είναι το άλσος μανγκοδέντρων του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε εποχή·
τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.
- 1077.** «Αυτή είναι η λιμνούλα του, σκεπασμένη με λωτούς και λευκά νούφαρα·
και πλοίο χρυσοποίκιλτο, στολισμένο με γιρλάντες λουλουδιών, πολύ γοητευτικό·

τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή».

1078. «Αυτό είναι το κόσμημα του ελέφαντά του, ο Εράβανα, ο δυνατός ελέφαντας με χαυλιόδοντες·

τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.

1079. «Αυτό είναι το κόσμημα του αλόγου του, άλογο με ενιαία οπλή·

τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.

1080. «Αυτή είναι η άμαξα με τα άλογά του, Σαλίγια, με γλυκό ήχο, όμορφη, στολισμένη με κοσμήματα·

όπου οι γιοι του κυρίου, έλαμπαν σαν θεοί στο Νάνταμα·

τώρα οι γιοι του κυρίου, οι τέσσερις οδηγήθηκαν για σφαγή.

1081. «Πώς άραγε με τους χρυσούς, ίσους και όμορφους, με σώματα μαλακά σαν σανταλόξυλο·

Ο βασιλιάς θα τελέσει θυσία, παραπλανημένος με τους τέσσερις γιους του.

1082. «Πώς άραγε με τις χρυσές, ίσες και όμορφες, με σώματα μαλακά σαν σανταλόξυλο·

Ο βασιλιάς θα τελέσει θυσία, παραπλανημένος με τις τέσσερις κοπέλες.

1083. «Πώς άραγε με τις χρυσές, ίσες και όμορφες, με σώματα μαλακά σαν σανταλόξυλο·

Ο βασιλιάς θα τελέσει θυσία, παραπλανημένος με τις τέσσερις βασίλισσες.

1084. «Πώς άραγε με τους χρυσούς, ίσους και όμορφους, με σώματα μαλακά σαν σανταλόξυλο·

Ο βασιλιάς θα τελέσει θυσία, παραπλανημένος με τους τέσσερις οικοδεσπότες.

1085. «Όπως γίνονται τα χωριά και οι κωμοπόλεις, άδεια από ανθρώπους τα μεγάλα δάση·

Έτσι θα γίνει στην Πουπχαβατί, όταν θυσιαστούν ο Τσάντα και ο Σούριγια».

1086. «Παράφρων θα γίνω, καταστραμμένη και με σκόνη σκορπισμένη·

Αν τον Τσάντα τον εκλεκτό σκοτώσει, η ζωή μου, θεέ, καταστρέφεται.

1087. «Παράφρων θα γίνω, καταστραμμένη και με σκόνη σκορπισμένη·

Αν τον Σουρίγια τον εκλεκτό σκοτώσει, η ζωή μου, θεέ, καταστρέφεται».

1088. «Γιατί άραγε δεν με ευχαρίστησαν, μιλώντας η μία στην άλλη με αγάπη;

Η Γκαττικά και η Ουπαρικκχί, και η Ποκκχαρανί και η Μπαρρικά·

χορεύοντας για τον Τσάντα και τον Σούριγια, ίση με αυτές δεν υπάρχει».

1089. «Αυτή τη λύπη της καρδιάς μου, ας λάβει, Κχαντάχαλα, η μητέρα σου·

αυτή η λύπη της καρδιάς μου, όταν ο Τσάντα οδηγήθηκε για σφαγή.

1090. «Αυτή τη λύπη της καρδιάς μου, ας λάβει, Κχαντάχαλα, η μητέρα σου·

αυτή η λύπη της καρδιάς μου, όταν ο Σούριγια οδηγήθηκε για σφαγή.

- 1091.** «Αυτή τη λύπη της καρδιάς μου, ας λάβει, Κχαντάχαλα, η σύζυγός σου· αυτή η λύπη της καρδιάς μου, όταν ο Τσάντα οδηγήθηκε για σφαγή.
- 1092.** «Αυτή τη λύπη της καρδιάς μου, ας λάβει, Κχαντάχαλα, η σύζυγός σου· αυτή η λύπη της καρδιάς μου, όταν ο Σούριγια οδηγήθηκε για σφαγή.
- 1093.** «Μήτε τους γιους μήτε τον σύζυγο, είδε, Κχαντάχαλα, η μητέρα σου· Εσύ που σκότωσες τους πρίγκιπες, τους αθώους που μοιάζουν με λιοντάρια.
- 1094.** «Μήτε τους γιους μήτε τον σύζυγο, είδε, Κχαντάχαλα, η μητέρα σου· Εσύ που σκότωσες τους πρίγκιπες, τους αγαπημένους από ολόκληρο τον κόσμο.
- 1095.** «Μήτε τους γιους μήτε τον σύζυγο, είδε, Κχαντάχαλα, η σύζυγός σου· Εσύ που σκότωσες τους πρίγκιπες, τους αθώους που μοιάζουν με λιοντάρια.
- 1096.** «Μήτε τους γιους μήτε τον σύζυγο, είδε, Κχαντάχαλα, η σύζυγός σου· Εσύ που σκότωσες τους πρίγκιπες, τους αγαπημένους από ολόκληρο τον κόσμο».
- 1097.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα· Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, ελέφαντες και άλογα θα φροντίζουμε.
- 1098.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα· Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, κοπριές ελεφάντων θα μαζεύουμε.
- 1099.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα· Ακόμη κι αν δεμένοι με αλυσίδες, κοπριές αλόγων θα μαζεύουμε.
- 1100.** «Μη μας σκοτώσεις, θεέ, δούλους μας δώσε στον Κχαντάχαλα· όποιου είναι οι επιθυμίες σου, ακόμη και εξόριστοι από το βασίλειο· θα ακολουθήσουμε τη ζητεία τροφής».
- 1101.** «Θεικό, θεέ, ικετεύουν, επιθυμώντας γιο ακόμα και οι φτωχές· ακόμα και τις επιθυμίες εγκαταλείποντας, γιους δεν λαμβάνουν κάποιες.
- 1102.** «Ευχές κάνουν, γιοι ας μας γεννηθούν και έπειτα εγγόνια· Τότε εμάς χωρίς λόγο, για τη θυσία, θεέ, σκοτώνεις.
- 1103.** «Με ικεσία στους θεούς γιο αποκτούν, μη μας σκοτώσεις, αγαπητέ· Μη με γιους αποκτημένους με δυσκολία, τελέσεις αυτή τη θυσία.
- 1104.** «Με ικεσία στους θεούς γιο αποκτούν, μη μας σκοτώσεις, αγαπητέ· Μη μας χωρίσεις από τη μητέρα μας, με γιους που αποκτήθηκαν σαν φτωχοί».
- 1105.** «Με πολλή δυστυχία αφού ανέθρεψες τον Τσάντα, μητέρα, εσύ χάνεις τον γιο σου· Προσκυνώ πράγματι τα πόδια σου, ας λάβει ο πατέρας τον μεταθανάτιο κόσμο.
- 1106.** «Λοιπόν αγκάλιασέ με, και δώσε μου να προσκυνήσω τα πόδια σου, μητέρα·

Πηγαίνω τώρα στο εξωτερικό, για τη θυσία του βασιλιά Εκαράτζα.

- 1107.** «Λοιπόν αγκάλιασέ με, και δώσε μου να προσκυνήσω τα πόδια σου, μητέρα·
πηγαίνω τώρα στο εξωτερικό, αφού προκάλεσα λύπη στην καρδιά της
μητέρας.
- 1108.** «Λοιπόν αγκάλιασέ με, και δώσε μου να προσκυνήσω τα πόδια σου, μητέρα·
πηγαίνω τώρα στο εξωτερικό, αφού προκάλεσα λύπη στην καρδιά των
ανθρώπων».
- 1109.** «Λοιπόν δέσε τον κότσο σου με πέταλα λωτού, γιε της Γκοτάμι·
ανάμεικτα με πέταλα καμπάκα, αυτή είναι η αρχαία σου συνήθεια.
- 1110.** «Λοιπόν και το καλλυντικό σου, το τελευταίο σανταλόξυλο άλειψε·
Με τα οποία και καλά αλειμμένος, λάμπεις στη βασιλική συνέλευση.
- 1111.** «Λοιπόν και τα μαλακά ρούχα, το τελευταίο κασικό ύφασμα φόρεσε·
Με τα οποία και καλά ντυμένος, λάμπεις στη βασιλική συνέλευση.
- 1112.** «Πάρε τα βραχιόλια, στολισμένα με μαργαριτάρια, πολύτιμους λίθους και
χρυσό·
Με τα οποία βραχιόλια και λάμπεις στη βασιλική συνέλευση».
- 1113.** «Διότι αυτός ο Ρατταπάλα σίγουρα δεν είναι κύριος της γης, κληρονόμος της
περιοχής·
ο μεγάλος κύριος του κόσμου γεννά προσκόλληση στους γιους».
- 1114.** «Και σε μένα αγαπητοί είναι οι γιοι, και ο εαυτός μου αγαπητός και εσείς οι
σύζυγοι·
και επιθυμώντας τον παράδεισο, γι' αυτό εγώ θα σκοτώσω».
- 1115.** «Εμένα πρώτα σκότωσε, μην μου τη καρδιά με οδύνη σπάσεις·
Στολισμένος, όμορφος, ο γιος, θεέ, δικός σου λεπτοφυής.
- 1116.** «Έλα, κύριε, σκότωσέ με, στον μεταθανάτιο κόσμο θα είμαι με τον Τσάντακα·
κάνε άφθονη αξιέπαινη πράξη, θα περιφερόμαστε και οι δύο στον μεταθανάτιο
κόσμο».
- 1117.** «Μην εσύ, Τσαντά, επιθυμείς τον θάνατο, πολλοί είναι οι αδελφοί του συζύγου
σου, με τα μεγάλα μάτια·
αυτοί θα σε ευχαριστήσουν, όταν θυσιαστεί ο γιος της Γκοτάμι.»
- 1118.** Όταν αυτό ειπώθηκε, η Τσαντά τον εαυτό της, χτυπά με τις παλάμες των
χεριών της·
«Αρκετά εδώ με τη ζωή, θα πιω δηλητήριο, θα πεθάνω.
- 1119.** Σίγουρα αυτός ο βασιλιάς δεν έχει φίλους και συμβούλους με καλή καρδιά·
που δεν λένε στον βασιλιά, μη σκοτώσεις τους γιους από τα σπλάχνα σου.
- 1120.** Σίγουρα αυτός ο βασιλιάς δεν έχει συγγενείς και φίλους με καλή καρδιά·

που δεν λένε στον βασιλιά, μη σκοτώσεις τους γιους από τα σπλάχνα σου.

- 1121.** «Αυτοί επίσης είναι οι γιοι μου, στολισμένοι με γιρλάντες, φορώντας περιβραχιόνια, βασιλιά·
με αυτούς επίσης τέλεσε τη θυσία, και ας αφήσει τους γιους της Γκοτάμι.
- 1122.** «Αφού με κάνεις εκατό κομμάτια, θυσίασε σε επτά μέρη, μεγάλε βασιλιά·
μη σκοτώσεις τον πρωτότοκο γιο, τον αθώο που μοιάζει με λιοντάρι.
- 1123.** «Αφού με κάνεις εκατό κομμάτια, θυσίασε σε επτά μέρη, μεγάλε βασιλιά·
μη σκοτώσεις τον πρωτότοκο γιο, τον αγαπημένο ολόκληρου του κόσμου».
- 1124.** «Πολλά τα κοσμήματα που σου δόθηκαν, ποικίλα στον καλά ομιλούντα·
μαργαριτάρια, πολύτιμοι λίθοι και βηρύλλια, αυτή είναι η τελευταία σου δωρεά».
- 1125.** «Στους ώμους των οποίων στο παρελθόν, ανθισμένες γιρλάντες λουλουδιών κρέμονταν·
στους ώμους αυτών σήμερα, καλά ακονισμένο ξίφος θα πέσει.
- 1126.** «Στους ώμους των οποίων στο παρελθόν, στολισμένες γιρλάντες λουλουδιών κρέμονταν·
στους ώμους αυτών σήμερα, καλά ακονισμένο ξίφος θα πέσει.
- 1127.** «Σύντομα πράγματι το ξίφος, θα πέσει στους ώμους των βασιλόπουλων·
Τότε η καρδιά μου δεν σπάει, τόσο σταθερά δεμένη ήταν.
- 1128.** «Φορώντας καθαρά ρούχα από το Κάσι, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγήστε τον Τσάντα και τον Σούριγια, για τη θυσία του βασιλιά Εκαράτζα.
- 1129.** «Φορώντας καθαρά ρούχα από το Κάσι, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγήστε τον Τσάντα και τον Σούριγια, αφού προκάλεσαν λύπη στην καρδιά της μητέρας.
- 1130.** «Φορώντας καθαρά ρούχα από το Κάσι, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγήστε τον Τσάντα και τον Σούριγια, αφού προκάλεσαν λύπη στην καρδιά των ανθρώπων.
- 1131.** «Τρεφόμενοι με ζωμό κρέατος, λουσμένοι από λουτροκόμους, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγήστε τον Τσάντα και τον Σούριγια, για τη θυσία του βασιλιά Εκαράτζα.
- 1132.** «Τρεφόμενοι με ζωμό κρέατος, λουσμένοι από λουτροκόμους, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγήστε τον Τσάντα και τον Σούριγια, αφού προκάλεσαν λύπη στην καρδιά της μητέρας.

- 1133.** «Τρεφόμενοι με ζωμό κρέατος, λουσμένοι από λουτροκόμους, με σκουλαρίκια, αλειμμένοι με αλόη και σανταλόξυλο·
Οδηγήστε τον Τσάντα και τον Σούριγια, αφού προκάλεσαν λύπη στην καρδιά των ανθρώπων».
- 1134.** «Όταν όλα ήταν έτοιμα, καθώς ο Τσάντα καθόταν για τη θυσία·
η κόρη του βασιλιά των Παντσάλα με ενωμένες παλάμες, περιήλθε όλη τη συνέλευση.
- 1135.** «Με την αλήθεια με την οποία ο Κχαντάχαλα, διαπράττει κακόβουλη πράξη ο άφρονας·
με αυτή την αληθινή ομιλία, ενωμένη με τον σύζυγο ας γίνω.
- 1136.** «Όσα μη ανθρώπινα πνεύματα υπάρχουν εδώ, και όσοι δαίμονες, όντα και μελλοντικά όντα·
ας μου κάνουν υπηρεσία, ενωμένη με τον σύζυγο ας γίνω.
- 1137.** «Όσες θεότητες ήρθαν εδώ, και όσοι δαίμονες, όντα και μελλοντικά όντα·
Προστατέψτε με που αναζητώ καταφύγιο, την απροστάτευτη, σας ικετεύω, ο σύζυγός μου να μην σκοτωθεί».
- 1138.** «Ακούγοντας αυτό το πνεύμα, περιστρέφοντας ένα σιδερένιο ρόπαλο·
προκαλώντας του φόβο, είπε αυτά στον βασιλιά.
- 1139.** «Συνειδητοποίησε, βασιλιά κακότυχε, μη σου συντρίψω το κεφάλι·
μη σκοτώσεις τον πρωτότοκο γιο, τον αθώο που μοιάζει με λιοντάρι.
- 1140.** «Πού είδες, βασιλιά κακότυχε, γιους και συζύγους να σκοτώνονται;
Και πλούσιους και οικοδεσπότες, αθώους που επιθυμούν τον παράδεισο.
- 1141.** Ακούγοντας αυτό ο Κχαντάχαλα, και ο βασιλιάς βλέποντας αυτό το θαυμαστό·
απελευθέρωσαν όλους από τα δεσμά, όπως ήταν χωρίς βλάβη.
- 1142.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε·
όλοι ο ένας με τον άλλο έριξαν από μια πέτρα, αυτή ήταν η δολοφονία του Κχαντάχαλα».
- 1143.** «Όλοι μπήκαν στην κόλαση, όπως ήταν αναμενόμενο αφού έκαναν το κακό·
διότι αφού κάνει κανείς κακόβουλη πράξη, δεν είναι δυνατόν να πάει από εδώ σε καλότυχο κόσμο».
- 1144.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε·
τον Τσάντα έχρισαν, η συγκεντρωμένη βασιλική ακολουθία.
- 1145.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε·
τον Τσάντα έχρισαν, οι συγκεντρωμένες βασιλοπούλες.
- 1146.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε·
τον Τσάντα έχρισαν, η συγκεντρωμένη ακολουθία θεών.

- 1147.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε· τον Τσάντα έχρισαν, οι συγκεντρωμένες θεϊκές κόρες.
- 1148.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε· κουνούσαν υφάσματα, η συγκεντρωμένη βασιλική ακολουθία.
- 1149.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε· κουνούσαν υφάσματα, οι συγκεντρωμένες βασιλοπούλες.
- 1150.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε· κουνούσαν υφάσματα, η συγκεντρωμένη ακολουθία θεών.
- 1151.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, αυτοί που εκεί είχαν συγκεντρωθεί τότε· κουνούσαν υφάσματα, οι συγκεντρωμένες θεϊκές κόρες.
- 1152.** «Όταν όλοι απελευθερώθηκαν, πολλοί χαρούμενοι ήταν· χαρά μπήκε στην πόλη, απελευθέρωση από τα δεσμά διακηρύχθηκε».

Το τζάτακα του πρίγκιπα Τσάντα, έβδομο.

545. Η τζάτακα του μεγάλου Ναράντα Κασσάπα (8)

- 1153.** «Ήταν βασιλιάς των Βιντέχα, Ανγκάτι ονόματι πολεμιστής· με άφθονα οχήματα, πλούσιος, με απεριόριστη δύναμη ανθρώπων.
- 1154.** Αυτός τη δέκατη πέμπτη νύχτα, πριν τελειώσει η πρώτη βάρδια· Του Κομούντι στο τέλος της τετράμηνης περιόδου, τους υπουργούς συγκέντρωσε.
- 1155.** «Τους σοφούς, τους τέλειους στη μάθηση, τους διορατικούς που πρώτα χαμογελούν· Και τον Βιτζάγια και τον Σουνάμα, τον στρατηγό Αλάτακα.
- 1156.** Αυτόν ρώτησε ο Βιντέχα: «Ο καθένας ξεχωριστά πείτε τη δική σας προτίμηση· Του Κομούντι στο τέλος της τετράμηνης περιόδου, η φεγγαρόλουστη νύχτα διέλυσε το σκοτάδι· Με ποια τέρψη σήμερα τη νύχτα, ας περάσουμε αυτή την εποχή;»
- 1157.** Τότε ο στρατηγός του βασιλιά, ο Αλάτα, είπε αυτό· «Χαρούμενα ζώα έλξης, όλη τη δύναμη, ας εξοπλίσουμε τον στρατό.
- 1158.** «Ας εκστρατεύσουμε, θεέ, για μάχη, με άπειρη δύναμη και ανδρεία· αυτούς που δεν υποτάσσονται σε σένα, ας τους φέρουμε υπό τον έλεγχό σου· αυτή είναι η δική μου άποψη, ας νικήσουμε το αήττητο.»
- 1159.** Ακούγοντας τα λόγια του Αλάτα, ο Σουνάμα είπε αυτό· «Όλοι οι εχθροί σου, μεγάλε βασιλιά, έχουν υποταχθεί.
- 1160.** «Οι εχθροί έχουν αφήσει τα όπλα, ακολουθούν την ειρήνη· Η ύψιστη γιορτή είναι σήμερα, ο πόλεμος δεν μου αρέσει.

- 1161.** «Τροφή και ποτό και σνακ, ας σου φέρουν γρήγορα·
Απόλαυσε, άρχοντα, τις ηδονές, με χορό, τραγούδι και ωραία μουσική».
- 1162.** Ακούγοντας τα λόγια του Σουνάμα, ο Βιτζάγια είπε αυτό·
«Όλες οι ηδονές, μεγάλε βασιλιά, πάντα είναι στη διάθεσή σου.
- 1163.** «Δεν είναι δυσεύρετες αυτές, θεέ, για να απολαύσεις τις ηδονές σου·
πάντα οι ηδονές είναι εύκολες, αυτό δεν είναι η επιθυμία της συνείδησής μου.
- 1164.** «Ασκητή ή και βραχμάνο, ας προσεγγίσουμε πολυμαθή·
όποιος σήμερα απομακρύνει την αβεβαιότητα, γνώστης του νοήματος και της
Διδασκαλίας, σοφέ».
- 1165.** Ακούγοντας τα λόγια του Βιτζάγια, ο βασιλιάς Ανγκάτι είπε·
«Όπως ο Βιτζάγια λέει, αυτό κι εμένα μου αρέσει.
- 1166.** «Ασκητή ή και βραχμάνο, ας προσεγγίσουμε πολυμαθή·
όποιος σήμερα απομακρύνει την αβεβαιότητα, γνώστης του νοήματος και της
Διδασκαλίας, σοφέ».
- 1167.** «Όλοι εσείς που είστε εδώ σχηματίστε γνώμη, ποιον σοφό να προσεγγίσουμε·
όποιος σήμερα απομακρύνει την αβεβαιότητα, γνώστης του νοήματος και της
Διδασκαλίας, σοφέ».
- 1168.** Ακούγοντας τα λόγια του Βεντέχα, ο Αλάτα είπε αυτό·
«Υπάρχει αυτός στο πάρκο των ελαφιών, γυμνός ασκητής θεωρούμενος
σοφός.
- 1169.** «Ο Γκούνα από το σόι του Κασσάπα, πολυμαθής, ευφράδης ομιλητής, αρχηγός
ομάδας·
Αυτόν, θεέ, ας επισκεφθούμε, αυτός θα απομακρύνει την αβεβαιότητά μας».
- 1170.** «Ακούγοντας τα λόγια του Αλάτα, ο βασιλιάς διέταξε τον αμαξηλάτη·
"Θα πάμε στο Μιγκαντάγια, φέρε εδώ το ζεμένο όχημα"».
- 1171.** Του ετοίμασαν το όχημα, από ελεφαντόδοντο με ασημένια εξαρτήματα·
με λευκή γυαλισμένη συνοδεία, λαμπερό σαν το πρόσωπο της φεγγαρόφωτης
νύχτας.
- 1172.** «Εκεί ήταν ζεμένα, τέσσερα άλογα της Σίνδου·
με ορμή σαν τον άνεμο, καλά δαμασμένα, με χρυσά στεφάνια.
- 1173.** «Λευκή ομπρέλα, λευκό άρμα, λευκά άλογα, λευκή βεντάλια·
Ο Βιντέχα με τους υπουργούς του, εξερχόμενος λάμπει σαν τη σελήνη.
- 1174.** Τον ακολούθησαν πολλοί, δυνατοί που κρατούσαν σπαθιά·
Ήρωες καβάλα σε άλογα, άνδρες, τον άρχοντα των αρίστων ανδρών.
- 1175.** Αφού πήγε για λίγο, κατεβαίνοντας από το όχημα ο πολεμιστής·
Ο Βιντέχα με τους υπουργούς του, πεζός πλησίασε τον Γκούνα.

- 1176.** Και αυτοί που ήταν εκεί τότε, βραχμάνοι και πλούσιοι συγκεντρωμένοι·
Δεν τους απομάκρυνε ο βασιλιάς, που ήρθαν σε μη προετοιμασμένο έδαφος.
- 1177.** Τότε αυτός σε μαλακό στρώμα, σε μαλακό ζωγραφισμένο χαλί·
σε μαλακό κάλυμμα ο βασιλιάς, κάθισε στο πλάι.
- 1178.** Αφού κάθισε ο βασιλιάς χαιρέτησε, την αξιομνημόνευτη συζήτηση τότε·
«Μήπως είναι ανεκτή η κατάσταση, σεβάσμιε κύριε, χωρίς διαταραχή των
ανέμων;
- 1179.** «Μήπως η διαβίωση είναι χωρίς δυσκολία, λαμβάνεις προσφερόμενη τροφή;
Μήπως είσαι χωρίς ασθένεια, η όραση δεν παρακμάζει;»
- 1180.** Αυτόν ο Γκούνα χαιρέτησε, τον Βιντέχα που χαιρόταν στη μοναστική διαγωγή·
«Τα βγάζεις πέρα, μεγάλε βασιλιά, όλο αυτό και τα δύο αυτά.
- 1181.** «Μήπως και για σένα, Βεδέχα, οι παραμεθόριοι δεν επικρατούν·
Μήπως τα ζώα έλξης σου είναι υγιή, μήπως το όχημα μεταφέρει·
Μήπως ασθένειες δεν υπάρχουν σε σένα, που προκαλούν ταλαιπωρία στο
σώμα;»
- 1182.** Αφού χαιρέτησε ο βασιλιάς, έπειτα ρώτησε με εγγύτητα·
το νόημα και τη Διδασκαλία και την πραγματική μέθοδο, ο αγαπών τη
Διδασκαλία άριστος αρματηλάτης.
- 1183.** «Πώς να ασκεί τη Διδασκαλία ο θνητός, απέναντι στη μητέρα και τον πατέρα,
Κάσσαπα;
Πώς να συμπεριφέρεται απέναντι στους δασκάλους, πώς να συμπεριφέρεται
απέναντι στους γιους και τις συζύγους;»
- 1184.** «Πώς να συμπεριφέρεται στους μεγαλύτερους, πώς στους ασκητές και
βραχμάνους·
και πώς στο στρατιωτικό σώμα, πώς να συμπεριφέρεται στην επαρχία;»
- 1185.** «Πώς ασκώντας τη Διδασκαλία, οι θνητοί πηγαίνουν στον καλότυχο κόσμο;
Και πώς κάποιοι εδραιωμένοι στην αδικία, πέφτουν στην κόλαση επίσης;»
- 1186.** Ακούγοντας τα λόγια του Βεντέχα, ο Κάσσαπα είπε αυτό·
«Άκουσέ με, μεγάλε βασιλιά, την αλήθεια, τον αλάνθαστο λόγο.
- 1187.** «Δεν υπάρχει για αυτόν που ακολουθεί τη Διδασκαλία, καρπός καλός ή κακός·
Δεν υπάρχει, μεγαλειότητα, άλλος κόσμος, ποιος από εκεί λοιπόν ήρθε εδώ.
- 1188.** «Δεν υπάρχουν, μεγαλειότητα, πατέρες ή, πού λοιπόν μητέρα πού πατέρας;
Δεν υπάρχει δάσκαλος, ποιος θα δαμάσει τον αδάμαστο;
- 1189.** «Τα πλάσματα είναι ίσα και όμοια, δεν υπάρχει σεβασμός προς τους
μεγαλύτερους·
Δεν υπάρχει δύναμη ούτε ενεργητικότητα, πού λοιπόν η εργατικότητα και η
ανθρώπινη προσπάθεια;

Τα πλάσματα είναι πράγματι καθορισμένα, όπως ακριβώς το πηδάλιο.

- 1190.** «Ό,τι πρέπει να λάβει λαμβάνει ο θνητός, εκεί καρπός της δωρεάς από πού; Δεν υπάρχει καρπός της δωρεάς, θεέ, ανίσχυρος ο θεός της ενεργητικότητας.
- 1191.** «Από τους αδαείς η δωρεά θεσπίστηκε, από τους σοφούς λαμβάνεται· ανίσχυροι δίνουν στους σοφούς, αδαείς που θεωρούν τους εαυτούς τους σοφούς.
- 1192.** «Αυτά τα επτά σώματα είναι αιώνια, άκοπα, αδιατάρακτα· η θερμότητα, η γη, το νερό, ο αέρας, η ευτυχία και η δυστυχία, αυτά· και η ψυχή, αυτά τα επτά σώματα, των οποίων κόπτης δεν υπάρχει.
- 1193.** «Δεν υπάρχει ούτε φονιάς ούτε κόπτης, ούτε κάποιος που θα σκότωνε αυτόν· ανάμεσα ακριβώς στα σώματα, τα μαχαίρια περνούν.
- 1194.** »Και αυτός που παίρνοντας το κεφάλι των άλλων, με κοφτερό σπαθί· αυτός δεν κόβει αυτά τα σώματα, εκεί πώς θα υπάρξει κακό αποτέλεσμα;
- 1195.** «Σε ογδόντα τέσσερις μεγάλους κοσμικούς κύκλους, όλοι εξαγνίζονται περιπλανώμενοι· στο μέλλον εκείνη την εποχή, ακόμη και ο συγκρατημένος δεν εξαγνίζεται.
- 1196.** «Ακόμα κι αν έχει κάνει πολύ καλό, δεν καθαρίζεται πριν έρθει ο καιρός· ακόμα κι αν έχει κάνει πολύ κακό, εκείνη τη στιγμή δεν ξεπερνά.
- 1197.** «Σταδιακά η αγνότητά μας, σε ογδόντα τέσσερις κοσμικούς κύκλους· δεν υπερβαίνουμε τη μοίρα, όπως ο ωκεανός την ακτή».
- 1198.** Ακούγοντας τα λόγια του Κάσσαπα, ο Αλάτα είπε αυτό· «Όπως ο σεβαστός λέει, αυτό κι εμένα μου αρέσει.
- 1199.** «Κι εγώ την προηγούμενη γέννηση, θυμάμαι την περιπλάνηση του εαυτού μου· Πινγκάλα ονομαζόμουν, κυνηγός, χασάπης βοδιών στο παρελθόν.
- 1200.** «Στην ευημερούσα Μπαρνασί, πολύ κακό έγινε από εμένα· πολλά έμβια όντα σκοτώθηκαν από εμένα, βουβάλια, χοίροι, κατσίκες.
- 1201.** «Πεθαίνοντας από εκεί εδώ γεννήθηκα, σε εύπορη οικογένεια στρατηγού· δεν υπάρχει σίγουρα καρπός του κακού, αφού εγώ δεν πήγα στην κόλαση.
- 1202.** Τότε εδώ Μπιτζάκα ονόματι, δούλος ήταν φτωχός· τηρώντας τους κανόνες, πήγε κοντά στον Γκούνα.
- 1203.** Ακούγοντας τα λόγια του Κάσσαπα, και τη ρήση του Αλάτα· Εκπνέοντας ξανά και ξανά θερμά, κλαίγοντας έχυne δάκρυα.
- 1204.** Αυτόν ρώτησε ο Βιντέχα: «Για ποιον λόγο, φίλε, κλαις; Τι άκουσες ή τι είδες, τι αίσθημα μου φανερώνεις;»
- 1205.** Ακούγοντας τα λόγια του Βεντέχα, ο Μπιτζάκα είπε αυτό·

«Δεν υπάρχει σε μένα οδυνηρό αίσθημα, μεγάλε βασιλιά άκουσέ με.

- 1206.** «Κι εγώ την προηγούμενη γέννηση, θυμάμαι την ευτυχία του εαυτού μου· στη Σακέτα εγώ παλιά ήμουν, ο Μπαβασέθι, χαίροντας στην αρετή.
- 1207.** «Εγκεκριμένος από τους βραχμάνους, χαίρομαι στο μοίρασμα, καθαρός· ούτε όμως κακόβουλη πράξη, θυμάμαι να έχω κάνει ο ίδιος.
- 1208.** «Πεθαίνοντας από εκεί, Βεδέχα, εδώ γεννήθηκα σε κακότυχη γυναίκα· στη μήτρα μιας δούλης που κουβαλά στάμνες, από τότε που γεννήθηκα πολύ φτωχός.
- 1209.** «Έτσι επίσης δυστυχής όντας, στην ομοιόμορφη συμπεριφορά εγκατεστημένος· το μισό μερίδιο της τροφής, δίνω σε όποιον με ποθεί.
- 1210.** «Τη δέκατη τέταρτη και τη δέκατη πέμπτη, πάντα νηστεύω· ούτε όμως βλάπτω τα όντα, και την κλοπή απέφευγα.
- 1211.** «Όλα αυτά πράγματι, αν και καλά ασκημένα, γίνονται άκαρπα· χωρίς νόημα θεωρώ αυτή την ηθική, όπως λέει ο Αλάτα.
- 1212.** «Σίγουρα παίρνω την ήττα, όπως ένας ανειδίκευτος απατεώνας· Ο Αλάτα παίρνει τη νίκη, όπως ένας εκπαιδευμένος τζογαδόρος.
- 1213.** «Δεν βλέπω πύλη, με την οποία πηγαίνω στον καλότυχο κόσμο· Για αυτό, βασιλιά, θρηνώ, αφού άκουσα τη ρήση του Κασσάπα».
- 1214.** Ακούγοντας τα λόγια του Μπιτζάκα, ο βασιλιάς Ανγκάτι είπε· «Δεν υπάρχει πύλη προς τον καλότυχο κόσμο, κοίτα τη μοίρα, Μπιτζάκα.
- 1215.** «Είτε ευτυχία είτε δυστυχία, από τη μοίρα, λένε, αποκτάται· Εξαγνισμός στον κύκλο των επαναγεννήσεων για όλους, μη βιάζεσαι για το μέλλον.
- 1216.** «Κι εγώ στο παρελθόν ήμουν καλός, επιφορτισμένος μεταξύ βραχμάνων και οικοδεσποτών· καθοδηγώντας στις συναλλαγές, στερημένος από τέρψη στο μεταξύ».
- 1217.** «Πάλι, σεβάσμιε κύριε, θα σε δούμε, αν υπάρξει συνάντηση»· Αφού είπε αυτά ο Βιντέχα, επέστρεψε στην κατοικία του.
- 1218.** Έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, στην επίσημη αίθουσα ο Ανγκάτι· Συγκεντρώνοντας τους υπουργούς, είπε αυτά τα λόγια.
- 1219.** «Στο λαμπρό μου ουράνιο ανάκτορο, πάντα τις ηδονές ας μου παρέχουν· Ας μη με πλησιάσουν σε υποθέσεις, μυστικές και δημόσιες.
- 1220.** «Ο Βιτζάγια και ο Σουνάμα, και ο στρατηγός Αλάτακα· αυτοί οι τρεις επιδέξιοι στις συναλλαγές ας καθίσουν για τις υποθέσεις».

- 1221.** Αφού είπε αυτά ο Βιντέχα, πράγματι εκτιμούσε πολύ τις ηδονές·
ούτε όμως μεταξύ βραχμάνων και οικοδεσποτών, ήταν επιφορτισμένος σε
κάποια υπόθεση.
- 1222.** Έπειτα, μετά από δεκατέσσερις νύχτες, η αγαπημένη κόρη του Βιντέχα·
η βασιλοπούλα ονόματι Ρουτσά, είπε στην τροφό της.
- 1223.** «Στολίστε με γρήγορα, και οι φίλες ας με στολίσουν·
αύριο τη δέκατη πέμπτη θεϊκή, πηγαίνω κοντά στον άρχοντα».
- 1224.** Της έφεραν γιρλάντες, και σανταλόξυλο πολύτιμο·
Πολύτιμα κοσμήματα από μαργαριτάρια και κοχύλια, και υφάσματα σε
διάφορα χρώματα.
- 1225.** Και αυτήν που καθόταν σε χρυσή καρέκλα, πολλές γυναίκες·
περιβάλλοντας στόλισαν, τη Ρουτσά με την υπέροχη ομορφιά.
- 1226.** Και αυτή, ανάμεσα στις φίλες της, στολισμένη με όλα τα κοσμήματα·
με εκατοντάδες ακτίνες σαν σύννεφο, η Ρουτσά μπήκε στο Τσαντάκα.
- 1227.** Αφού πλησίασε τον Βιντέχα, αφού προσκύνησε αυτόν που χαιρόταν στη
μοναστική διαγωγή·
σε χρυσοστόλιστη καρέκλα, κάθισε στο πλάι».
- 1228.** Και αφού την είδε ο Βιντέχα, σαν συνάντηση ουράνιων νυμφών·
Τη Ρουτσά ανάμεσα στις φίλες της, είπε αυτά τα λόγια.
- 1229.** «Μήπως διασκεδάζεις στο παλάτι, κοντά στην εσωτερική λιμνούλα;
Μήπως πολλών ειδών μασητά, πάντα σου φέρνουν;
- 1230.** «Μήπως πολλών ειδών γιρλάντες, αφού μαζέψετε κορίτσια·
Σπιτάκια φτιάχνετε ξεχωριστά, απολαμβάνοντας παιχνίδι και τέρψη ξανά και
ξανά;
- 1231.** «Τι σου λείπει, τι να σου φέρουν γρήγορα;
Κάνε επιθυμία, Κουντταμουκχί, ακόμη και για κάτι όμοιο με τη σελήνη».
- 1232.** Ακούγοντας τα λόγια του Βεντέχα, η Ρουτσά είπε στον πατέρα της·
«Όλο αυτό, μεγάλε βασιλιά, μπορεί να βρεθεί κοντά στον κύριο.
- 1233.** «Αύριο τη δέκατη πέμπτη θεϊκή, ας μου φέρουν χίλια·
και όπως δόθηκε θα δώσω, δωρεά σε όλους τους ζητιάνους εγώ».
- 1234.** Ακούγοντας τα λόγια της Ρουτσά, ο βασιλιάς Ανγκάτι είπε·
«Πολλή περιουσία καταστράφηκε, χωρίς νόημα, χωρίς καρπό, από σένα.
- 1235.** «Στην τήρηση των κανόνων διαμένοντας πάντα, τροφή και ρόφημα δεν τρως·
Αυτό είναι καθορισμένο να μη φαγωθεί, δεν υπάρχει αξιέπαινη πράξη για
αυτόν που δεν τρώει.»
- 1236.** «Και ο Μπιτζάκα πράγματι αφού άκουσε, τότε τη ρήση του Κασσάπα·

Εκπνέοντας ξανά και ξανά θερμά, κλαίγοντας έχυne δάκρυα.

- 1237.** «Όσο σου αρέσει ζώντας, μην αποβάλλεις την τροφή·
δεν υπάρχει, ευλογημένη, άλλος κόσμος, γιατί ταλαιπωρείσαι χωρίς νόημα;»
- 1238.** Ακούγοντας τα λόγια του Βεντέχα, η Ρουτσά με το λαμπρό χρώμα·
γνωρίζοντας τα πρότερα και τα μεταγενέστερα πράγματα, είπε αυτό στον
πατέρα της.
- 1239.** «Πριν είχα μόνο ακούσει, αυτό το είδα εγώ η ίδια με τα μάτια μου·
όποιος συναναστρέφεται με ανόητους, σαν ανόητος γίνεται.
- 1240.** «Ο κυριευμένος από αυταπάτη, πλησιάζοντας τον κυριευμένο από αυταπάτη,
περισσότερη αυταπάτη υφίσταται·
πρέπον είναι να παραπλανηθεί κανείς από τον Αλάτα και τον Μπίτζακα.
- 1241.** «Και εσύ, θεέ, είσαι σοφός, συνετός, επιδέξιος στο όφελος·
πώς, όμοια με τους αδαείς, υιοθέτησες κατώτερη άποψη;
- 1242.** «Ακόμη κι αν εξαγνίζεται κανείς μέσω της ατραπού της περιπλάνησης στον
κύκλο των επαναγεννήσεων, άνευ νοήματος είναι η αναχώρηση του Γκούνα·
Όπως έντομο που πέφτει σε αναμμένη φωτιά, επαναγεννιέται ο
παραπλανημένος από την αυταπάτη στην κατάσταση της γύμνιας.
- 1243.** «Με τον εξαγνισμό μέσω της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων
στο παρελθόν εδραιωμένοι, την πράξη διαφθείρουν πολλοί μη γνωρίζοντας·
Στο παρελθόν η ατυχία είναι σαν παρανόηση του οφέλους, και δύσκολο να
ελευθερωθεί όποιος είναι στο αγκίστρι σαν ψάρι.
- 1244.** «Θα σου δώσω μια παρομοίωση, μεγάλε βασιλιά, για χάρη σου·
Με μια παρομοίωση μερικοί εδώ, οι σοφοί κατανοούν το νόημα.
- 1245.** «Όπως το πλοίο των εμπόρων, βαρύ με απεριόριστο φορτίο·
αναλαμβάνοντας υπερβολικό φορτίο, βυθίζεται στον ωκεανό.
- 1246.** «Ακριβώς έτσι ο άνθρωπος το κακό, συσσωρεύοντας λίγο λίγο·
αναλαμβάνοντας υπερβολικό φορτίο, βυθίζεται στην κόλαση.
- 1247.** «Δεν είναι ακόμα πλήρες το φορτίο του Αλάτα, κυρίαρχε της γης·
και συσσωρεύει αυτό το κακό, με το οποίο πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο.
- 1248.** «Στο παρελθόν έγινε αξιέπαινη πράξη, του Αλάτα, κυρίαρχε της γης·
Εκείνου ακριβώς, θεέ, είναι το επακόλουθο, όποια ευτυχία αυτός αποκτά.
- 1249.** «Και εξαντλείται αυτή η αξιέπαινη πράξη του, διότι έτσι χαίρεται στην κακία·
αφήνοντας τον ευθύ δρόμο, τρέχει πίσω από τον κακό δρόμο.
- 1250.** «Όπως μια ζυγαριά που έχει σηκωθεί, όταν ο δίσκος της ζυγαριάς έχει
τοποθετηθεί·
Ανυψώνει την κεφαλή της ζυγαριάς, όταν το φορτίο έχει κατεβεί.

- 1251.** «Ακριβώς έτσι ο άνθρωπος την αξιέπαινη πράξη, συσσωρεύοντας λίγο λίγο· με υπεροψία για τον παράδεισο, σαν δούλος, ο Μπιτζάκα χαίρεται στην άνεση.
- 1252.** «Αυτό που σήμερα ο δούλος Μπιτζάκα, βλέπει ως οδύνη στον εαυτό του· στο παρελθόν από αυτόν διαπράχθηκε κακό, αυτό εκείνος αποκομίζει.
- 1253.** «Και εξαντλείται αυτό το κακό του, διότι έτσι χαίρεται στη μοναστική διαγωγή· και προσεγγίζοντας τον Κασσάπα, μην ακολουθήσεις τον παράδρομο.
- 1254.** «Διότι όποιον συναναστρέφεται ο βασιλιάς, είτε αγαθό είτε μη αγαθό· είτε ηθικό είτε ανήθικο, υπό την επιρροή εκείνου πηγαίνει.
- 1255.** «Όποιον κάνει φίλο, όποιον συναναστρέφεται· κι αυτός γίνεται τέτοιος, διότι η συμβίωση είναι τέτοια.
- 1256.** «Αυτός που συναναστρέφεται αυτόν που συναναστρέφεται, αγγίζοντας τον άλλο που αγγίζει· όπως το δηλητηριασμένο βέλος τη φάρετρα, μολύνει το αμόλυντο· από φόβο μόλυνσης ο σοφός, δεν θα γίνει φίλος του κακού.
- 1257.** «Το σάπιο ψάρι με την άκρη του χόρτου, όποιος άνθρωπος το τυλίγει· ακόμη και τα χόρτα μυρίζουν σαπίλα, έτσι είναι η συναναστροφή με τον ανόητο.
- 1258.** «Το σανταλόξυλο με φύλλο, όποιος άνθρωπος το τυλίγει· ακόμη και τα φύλλα μυρίζουν ευωδία, έτσι είναι η συναναστροφή με τον σοφό.
- 1259.** «Γι' αυτό όπως με το τύλιγμα του φύλλου, γνωρίζοντας το επακόλουθο για τον εαυτό του· τους μη αγαθούς δεν θα συναναστρέφεται, τους αγαθούς θα συναναστρέφεται ο σοφός· οι μη αγαθοί οδηγούν στην κόλαση, οι αγαθοί οδηγούν στον καλότυχο κόσμο».
- 1260.** Κι εγώ επτά γεννήσεις, θυμάμαι την περιπλάνηση του εαυτού μου· και στο μέλλον επίσης επτά, στις οποίες θα πάω αφού πεθάνω από εδώ.
- 1261.** «Η οποία ήταν η έβδομη γέννησή μου, υπήρξε στο παρελθόν, κυρίαρχε των ανθρώπων· γιος χρυσοχόου στους Μαγκάντα, ήμουν στην πόλη Ρατζάγκαχα.
- 1262.** «Αφού συναναστράφηκα κακό σύντροφο, πολύ κακό έγινε από εμένα· Βλάπτοντας τη γυναίκα άλλου, ζούσαμε σαν αθάνατοι.
- 1263.** «Εκείνη η πράξη παρέμεινε αποθηκευμένη, όπως η φωτιά σκεπασμένη με στάχτη· τότε με άλλες πράξεις, γεννήθηκα στη χώρα Βάμσα.
- 1264.** «Στην Κοσάμπι σε οικογένεια εμπόρου, εύπορη, ακμάζουσα, με μεγάλο πλούτο· Μοναχοπαίδι, μεγάλε βασιλιά, πάντα τιμημένος και λατρεμένος.

- 1265.** «Εκεί συναναστράφηκα έναν φίλο, σύντροφο που χαίρεται στην άνεση· σοφό, προικισμένο με μάθηση, αυτός με εγκατέστησε στο καλό.
- 1266.** «Τη δέκατη τέταρτη και τη δέκατη πέμπτη, πολλές νύχτες τήρησα τους κανόνες· εκείνη η πράξη παρέμεινε αποθηκευμένη, όπως θησαυρός κοντά στο νερό.
- 1267.** «Τότε των κακόβουλων πράξεων, αυτό που στη Μάγκαντα έγινε· ο καρπός με κατέλαβε αργότερα, όπως αυτός που έφαγε δηλητήριο.
- 1268.** «Πεθαίνοντας από εκεί, Βεδέχα, στην κόλαση Ρορούβα για πολύ καιρό· με τις δικές μου πράξεις υπέφερα, αυτό θυμούμενος δεν βρίσκω ευτυχία.
- 1269.** «Για πολλά χρόνια εκεί, αφού πέρασα πολλή δυστυχία· στη Μπιννάγκατα ήμουν, βασιλιά, τράγος με κομμένους όρχεις.
- 1270.** «Γιοι υπουργών μεταφέρθηκαν από εμένα, στην πλάτη και με άρμα· αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης της πράξης, της μοιχείας μου.
- 1271.** «Πεθαίνοντας από εκεί, Βεδέχα, πίθηκος ήμουν στο μεγάλο δάσος· με ξεριζωμένα γεννητικά όργανα ακριβώς, από τον αρχηγό της αγέλης τον θρασύ· αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης της πράξης, της μοιχείας μου.
- 1272.** «Πεθαίνοντας από εκεί, Βεδέχα, στα βασίλεια Ντασσάνα ζώο έγινα· ευνοχισμένο, γρήγορο, καλό, ζεμένο σε ζυγό για πολύ καιρό από εμένα· αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης της πράξης, της μοιχείας μου.
- 1273.** «Πεθαίνοντας από εκεί, Βεδέχα, στους Βατζτζί σε οικογένεια ήρθα· ούτε γυναίκα ούτε άνδρας ήμουν, στην ανθρώπινη ύπαρξη που είναι τόσο δυσεύρετη· αυτό είναι το επακόλουθο εκείνης της πράξης, της μοιχείας μου.
- 1274.** «Πεθαίνοντας από εκεί, Βεδέχα, γεννήθηκα στο δάσος Νάνταμα· στην κατοικία των Τριάντα Τριών εγώ, ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής.
- 1275.** Με ποικίλα ρούχα και κοσμήματα, στολισμένες με σκουλαρίκια από πολύτιμους λίθους· επιδέξιες στον χορό και το τραγούδι, υπηρέτριες του Σάκκα.
- 1276.** «Εκεί παραμένοντας εγώ, Βεδέχα, θυμάμαι αυτές τις γεννήσεις· και στο μέλλον επίσης επτά, στις οποίες θα πάω αφού πεθάνω από εδώ.
- 1277.** «Ήρθε η σειρά εκείνου του καλού, που έκανα στην Κοσάμπι· σε θεούς και σε ανθρώπους, θα περιπλανηθώ αφού πεθάνω από εδώ.
- 1278.** «Επτά γεννήσεις, μεγάλε βασιλιά, πάντα τιμημένη και λατρεμένη· από τη γυναικεία φύση δεν θα απαλλαγώ, αυτοί είναι οι έξι προορισμοί.
- 1279.** «Και ο έβδομος προορισμός, θεέ, νεαρός θεός με μεγάλη υπερφυσική δύναμη·

άνδρας θεός θα γίνω, ο ανώτατος στην κατηγορία των θεών.

- 1280.** «Ακόμα και σήμερα γιρλάντα από συνεχή ροή, πλέκουν στο Νάνταμα· ο νεαρός θεός Τζάβα ονόματι, αυτός που δέχεται τη γιρλάντα μου.
- 1281.** «Μια στιγμή σαν αυτή η θεϊκή, εδώ είναι δεκαέξι χρόνια· και μια μέρα και νύχτα θεϊκή, είναι εκατό ανθρώπινα φθινόπωρα.
- 1282.** «Έτσι οι πράξεις ακολουθούν, ακόμη και σε αναρίθμητες γεννήσεις· καλή ή κακή, διότι η πράξη δεν χάνεται.
- 1283.** «Όποιος άνθρωπος επιθυμεί να γίνεται, γέννηση με γέννηση ξανά και ξανά· τη γυναίκα άλλου ας αποφεύγει, όπως το πλυμένο πόδι τη λάσπη.
- 1284.** «Όποια επιθυμεί να γίνεται άνδρας, γέννηση με γέννηση ξανά και ξανά· ας σέβεται τον σύζυγο, όπως η υπηρέτρια τον ίντρα.
- 1285.** «Όποιος επιθυμεί θεϊκές απολαύσεις, θεϊκή διάρκεια ζωής, φήμη και ευτυχία· αποφεύγοντας τις κακές πράξεις, ας ασκεί την τριπλή αρχή.
- 1286.** «Με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου, επιμελής και διορατικός· γίνεται για το όφελος του εαυτού του, είτε γυναίκα είτε άνδρας.
- 1287.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι άνθρωποι στον κόσμο των ζωντανών, ένδοξοι με πλήρεις απολαύσεις παντού· αναμφίβολα από αυτούς στο παρελθόν καλά ασκήθηκε, κύριοι των πράξεών τους τα πολλά όντα όλα.
- 1288.** «Έλα, σκέψου μόνος σου, θεέ, από πού προέρχονται αυτές, ω άρχοντα των ανθρώπων· Αυτές που μοιάζουν με ουράνιες νύμφες, στολισμένες, καλυμμένες με χρυσό δίχτυ».
- 1289.** Έτσι η κοπέλα τον πατέρα, η Ρουτσά ικανοποίησε τον Άνγκατι· στον παραπλανημένο τον δρόμο υπέδειξε, τη Διδασκαλία δίδαξε η καλοσυμπεριφερόμενη.
- 1290.** Τότε ήρθε από τον κόσμο του Βράχμα, ο Νάραντα στην ανθρώπινη γενιά· Κοιτάζοντας την ινδική χερσόνησο, είδε τον βασιλιά Ανγκάτι.
- 1291.** «Τότε στάθηκε στο παλάτι, ανατολικά του Βεντέχα· Και αφού τον είδε να έρχεται, η Ρουτσά προσκύνησε τον σοφό.
- 1292.** Τότε κατεβαίνοντας από το κάθισμα, ο βασιλιάς με ταραγμένο νου· Ρωτώντας τον Νάραντα, είπε αυτά τα λόγια.
- 1293.** «Από πού λοιπόν έρχεσαι, με θεϊκή ομορφιά, φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις σαν τη σελήνη; Πες μου ρωτημένος το όνομα και το σόι, πώς σε γνωρίζουν στον κόσμο των ανθρώπων;»

- 1294.** «Εγώ πράγματι από τους θεούς τώρα έρχομαι, φωτίζοντας όλες τις κατευθύνσεις σαν τη σελήνη· σου λέω ρωτημένος το όνομα και το σόι, με γνωρίζουν ως Νάραντα Κάσσαπα».
- 1295.** «Θαυμαστή η μορφή σου, τέτοια που είναι, στον ουρανό πηγαίνεις και στέκεσαι· σε ρωτώ, Νάραντα, αυτό το νόημα, τότε με ποιον τρόπο έχεις αυτή την υπερφυσική δύναμη;»
- 1296.** «Αλήθεια και αρχή και δάμασμα και γενναιοδωρία, αυτές οι αρετές μου είναι γνωστές από παλιά· από αυτές ακριβώς τις ιδιότητες καλά καλλιεργημένες, ταχύς σαν τη σκέψη όπου θέλω πήγα».
- 1297.** «Θαυμαστό περιγράφεις την επιτυχία της αξιέπαινης πράξης, αν πράγματι με αυτά όπως λες· σε ρωτώ, Νάραντα, αυτό το νόημα, και ερωτηθείς καλώς εξήγησέ μου».
- 1298.** «Ρώτησέ με, βασιλιά, αυτός είναι ο σκοπός σου, όποια αμφιβολία έχεις, άρχοντα της γης· εγώ θα σε οδηγήσω στην απαλλαγή από την αμφιβολία, με μεθόδους, με γνώσεις και με αιτίες».
- 1299.** «Σε ρωτώ, Νάραντα, αυτό το νόημα, και ερωτηθείς από μένα, Νάραντα, μη μου πεις ψέματα· υπάρχουν άραγε θεοί, υπάρχουν άραγε πατέρες, υπάρχει άλλος κόσμος που ο κόσμος λέει;»
- 1300.** «Υπάρχουν πράγματι θεοί και υπάρχουν πατέρες, υπάρχει άλλος κόσμος που ο κόσμος λέει· Άπληστοι στις ηδονές και οι άνθρωποι παραπλανημένοι, τον άλλο κόσμο δεν γνωρίζουν ζευγμένοι με αυταπάτη».
- 1301.** «Αν πιστεύεις, Νάραντα, ότι υπάρχει κατοικία των νεκρών στον μεταθανάτιο κόσμο· δώσε μου εδώ ακριβώς πεντακόσια, θα σου δώσω χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο».
- 1302.** «Θα δίναμε πεντακόσια στον αξιότιμο, αν γνωρίζαμε ότι είναι ηθικός, γενναιόδωρος· τον σκληρό αυτόν τον αξιότιμο που διαμένει στην κόλαση, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;
- 1303.** «Ακριβώς εδώ όποιος είναι ανήθικος, με κακή συμπεριφορά, τεμπέλης, με σκληρές πράξεις· οι σοφοί δεν δίνουν σε αυτόν δάνειο, διότι δεν υπάρχει επιστροφή από έναν τέτοιο.
- 1304.** «Και τον ικανό άνδρα οι άνθρωποι γνωρίζοντας, εργατικό, ηθικό,

γενναιόδωρο·

Από μόνοι τους με πλούτη τον προσκαλούν, αφού κάνεις εργασία πάλι μας φέρνεις».

- 1305.** «Πεθαίνοντας από εδώ θα δεις εκεί, βασιλιά, να σέρνεσαι από σμήνη κορακιών·
αυτόν τον αξιότιμο τρωγόμενο που διαμένει στην κόλαση, από κοράκια και γύπες και γεράκια·
με κομμένα μέλη, αίμα να ρέει, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;
- 1306.** «Τυφλό σκοτάδι εκεί, δεν υπάρχει σελήνη ούτε ήλιος, η κόλαση πάντα θορυβώδης με τρομερή μορφή·
Εκεί ούτε νύχτα ούτε μέρα είναι εμφανής, σε τέτοιο μέρος ποιος θα περιφερόταν επιθυμώντας πλούτη;»
- 1307.** «Ο Σαμπάλα και ο Σάμα, δύο σκύλοι, με ογκώδη σώματα, δυνατοί, τεράστιοι·
τρώνε με σιδερένια δόντια, αυτόν που διώχτηκε από εδώ και έφτασε στον μεταθανάτιο κόσμο.
- 1308.** «Αυτόν τον τρωγόμενο που διαμένει στην κόλαση, από σκληρά άγρια θηρία και δυστυχισμένα ζώα·
με κομμένα μέλη, αίμα να ρέει, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;
- 1309.** «Με βέλη και λόγχες καλά ακονισμένες, χτυπούν και τρυπούν οι εχθροί·
ο Κάλα και ο Ουπακάλα στη φρικτή κόλαση, τον άνθρωπο που στο παρελθόν έκανε κακές πράξεις.
- 1310.** «Αυτόν που χτυπιέται στην κόλαση τρέχοντας, με σχισμένη κοιλιά στην κοιλιά και στα πλευρά·
με κομμένα μέλη, αίμα να ρέει, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;
- 1311.** «Λόγχες, βέλη, ακόντια και ρόπαλα, ποικίλα όπλα βρέχουν εκεί οι θεοί·
Πέφτουν σαν κάρβουνα φλογισμένα, βροχή από πέτρες και κεραυνούς πέφτει στους σκληρόκαρδους.
- 1312.** «Ζεστός άνεμος στην κόλαση αφόρητος, δεν βρίσκεται σε αυτήν ευτυχία ούτε η ελάχιστη·
αυτόν που τρέχει εδώ κι εκεί, άρρωστο χωρίς καταφύγιο, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;»
- 1313.** «Ακόμα και αυτόν που μεταναστεύει δεμένος σε άρματα, ολόφωτος πατώντας τη γη·
αυτόν που κεντρίζουν καλά με βούκεντρα, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;
- 1314.** «Αυτόν που ανεβαίνει το βουνό γεμάτο ξυράφια, τρομακτικό, φλεγόμενο, τρομερό·

με κομμένα μέλη, αίμα να ρέει, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;

1315. «Αυτόν που ανεβαίνει τον σωρό από κάρβουνα που μοιάζει με βουνό, φλεγόμενο, τρομακτικό·
με το σώμα καλά καμένο, ελεεινό, που κλαίει, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;

1316. «Ψηλά σαν κορυφές σύννεφων, δέντρα γεμάτα αγκάθια·
με σιδερένια οξυμένα, που πίνουν ανθρώπινο αίμα.

1317. «Αυτό ανεβαίνουν οι γυναίκες, και οι άνδρες που πηγαίνουν με τη γυναίκα άλλου·
σπρωγμένοι από αυτούς με λόγχες στα χέρια, που εκτελούν τις εντολές του Γιάμα.

1318. «Αυτόν που ανεβαίνει στην κόλαση, στο δέντρο σιμπαλί αλειμμένο με αίμα·
Με καμένο σώμα, χωρίς δέρμα, άρρωστο, με έντονο αίσθημα.

1319. Εκπνέοντας ξανά και ξανά θερμά, λόγω παραπτώματος προηγούμενης πράξης·
Με σώμα χωρίς δέρμα στην κορυφή δέντρου, ποιος θα του ζητούσε πλούτο;

1320. «Ψηλά σαν κορυφές σύννεφων, δέντρα γεμάτα φύλλα από σπαθιά·
με σιδερένια οξυμένα, που πίνουν ανθρώπινο αίμα.

1321. «Αυτόν που ανεβαίνει το δέντρο με φύλλα από σπαθιά, και με κοφτερά ξίφη κόβεται·
με κομμένα μέλη, αίμα να ρέει, ποιος θα απαιτήσει χίλια στον μεταθανάτιο κόσμο;

1322. «Μόλις βγει από εκεί, δέντρα γεμάτα φύλλα από σπαθιά·
πεσμένος στον ποταμό Βεταρανί, ποιος θα του ζητούσε πλούτο;

1323. «Τραχύς, με καυστικό νερό, καυτός, δυσπρόσιτος ο ποταμός Βεταρανί·
σκεπασμένος με σιδερένια λωτόφυλλα, οξύς με τα πέταλα ρέει.

1324. «Εκεί με κομμένα μέλη αυτόν, παρασυρόμενο, αλειμμένο με αίμα·
στον ποταμό Βεταρανί χωρίς λαβή, ποιος θα του ζητούσε πλούτο;»

1325. «Τρέμω σαν δέντρο που κόβεται, δεν γνωρίζω την κατεύθυνση, με σαστισμένη αντίληψη·
Καίγομαι από φόβο και μεγάλος είναι ο φόβος μου, ακούγοντας την ομιλία που ειπώθηκε από σένα, σοφέ.

1326. «Όπως νερό στη μέση όταν φλέγεται, όπως νησί στην πλημμύρα του μεγάλου ωκεανού·
όπως φως στο σκοτάδι, εσύ είσαι για μας καταφύγιο, σοφέ.

1327. «Το όφελος και τη Διδασκαλία καθοδήγησέ με, σοφέ, στην παρελθούσα

περίοδο έκανα κακό·
πες μου, Νάραντα, την οδό προς την αγνότητα, ώστε εγώ να μην πέσω στην
κόλαση».

- 1328.** «Όπως ήταν ο Ντχαταράττχα, ο Βεσσάμιττα, ο Ατθάκα, ο Γιαματάγκι·
ο Ουσίνταρα και επίσης ο βασιλιάς Σιβί, υπηρέτες ασκητών και βραχμάνων.
- 1329.** «Αυτοί και άλλοι βασιλιάδες, που στον ουράνιο κόσμο πήγαν·
αποφεύγοντας το άδικο, άσκησε τη Διδασκαλία, κυρίαρχε της γης.
- 1330.** «Με τροφή στα χέρια, στην κατοικία σου, ας διαλαλούν στην πόλη σου·
Ποιος είναι πεινασμένος και ποιος διψασμένος, ποιος θέλει γιρλάντα, ποιος
καλλυντικό·
Πολύχρωμα ρούχα, ποιος γυμνός θα φορέσει;»
- 1331.** «Ποιος στον δρόμο φέρνει ομπρέλα, και σανδάλια απαλά και όμορφα·
Έτσι βράδυ και πρωί, ας διαλαλούν στην πόλη σου.
- 1332.** «Τον γηρασμένο άνδρα και βόδια και άλογα, μη ζέψεις όπως πριν·
και προστασία να δώσεις, στον δυνατό που έχει προσφέρει υπηρεσίες.
- 1333.** «Το σώμα σου ας είναι γνωστό ως άρμα, με τον νου ως ηνίοχο, ελαφρύ·
Με άξονα φτιαγμένο από μη βία, με κάλυμμα από γενναιοδωρία.
- 1334.** «Με στεφάνη τη συγκράτηση των ποδιών, με ακτίνες τη συγκράτηση των
χεριών·
Αλειμμένο με τη συγκράτηση της κοιλιάς, χωρίς θόρυβο μέσω της
συγκράτησης της ομιλίας.
- 1335.** «Με πλήρη μέλη αληθινού λόγου, καλά συγκρατημένος χωρίς διχαστική
ομιλία·
Με άσπογα μέλη ευγενικής ομιλίας, καλά συνδεδεμένος με μετρημένη ομιλία.
- 1336.** «Με καλή διακόσμηση πίστης και αφιλοκέρδειας, με κουβούρα ταπεινότητας
και ενωμένων παλαμών·
Με τισάκο μη-ισχυρογνωμοσύνης, με νανθάνα αυτοσυγκράτησης ηθικής.
- 1337.** «Με μη-οργή ως προστασία, με λευκή ομπρέλα της Διδασκαλίας·
με πολυμάθεια ως στήριγμα, με σταθερή συνείδηση ως κάθισμα.
- 1338.** «Με γνώση του κατάλληλου χρόνου ως ουσία του νου, με αυτοπεποίθηση ως
τρίποδα·
Με ταπεινή συμπεριφορά ως ζυγό, με μη-υπεροψία ως ζεύγος, ελαφρύ.
- 1339.** «Με στρώμα ανοιχτής συνείδησης, αναζητώντας πρόοδο, με σκόνη
αφαιρεμένη·
η μνήμη είναι το βούκεντρο του σοφού, η επιμονή και η συνεχής προσπάθεια
τα ηνία.
- 1340.** «Ο νους οδηγεί τον δαμασμένο στο μονοπάτι, με ομοιόμορφα δαμασμένα

υποζύγια·

Η επιθυμία και η απληστία είναι κακή οδός, και η ευθεία οδός είναι ο αυτοέλεγχος.

1341. «Στα υλικά φαινόμενα, στους ήχους, στις γεύσεις, στις οσμές, όταν το όχημα τρέχει·

η σοφία είναι το βούκεντρο, βασιλιά, εκεί ο ίδιος ο εαυτός είναι ο αμαξηλάτης.

1342. «Αν με αυτό το όχημα, η γαλήνια συμπεριφορά και η επιμονή είναι σταθερές· βασιλιά, αυτός που εκπληρώνει κάθε επιθυμία, ποτέ δεν θα πάει στην κόλαση».

1343. «Ο Αλάτα ήταν ο Ντεβαντάττα, ο Σουνάμα ήταν ο Μπαντάτζι· Ο Βιτζάγια ήταν ο Σαριπούττα, ο Μογκαλλάνα ήταν ο Μπιτζάκα.

1344. «Ο Σουνακκχάττα, γιος των Λίτσαβι, ο Γκούνα ήταν γυμνός ασκητής· Ο Άναντα ήταν εκείνη η Ρουτσά, που ενέπνευσε πεποίθηση στον βασιλιά.

1345. «Ο Ουρουβέλα Κασσάπα ήταν ο βασιλιάς, με κακές απόψεις τότε ήταν· ο Μέγας Βράχμα ήταν ο Μπόντχισαττα, έτσι να θυμάστε την ιστορία γέννησης».

Η τζάτακα του μεγάλου Ναράντα Κασσάπα, όγδοη.

546. Η τζάτακα του Βιντούρα (9)

Το κεφάλαιο της λιγούρας

1346. «Χλωμή, αδύνατη είσαι και εξασθενημένη, η ομορφιά της μορφής σου δεν ήταν τέτοια πριν· Βιμάλε, πες μου αφού ρωτήθηκες, τι είδους είναι το σωματικό σου αίσθημα».

1347. «Η φύση μεταξύ των ανθρώπων για τις μητέρες, επιθυμία ονομάζεται, ω άρχοντα των ανθρώπων· σύμφωνα με τη φύση φερμένη, ω ελέφαντα, την καρδιά του Βιντούρα επιθυμώ».

1348. «Τη σελήνη λοιπόν εσύ επιθυμείς, ή τον ήλιο ή επίσης τον άνεμο· γιατί δυσεύρετη είναι η θέα του Βιντούρα, ποιος τον Βιντούρα εδώ θα φέρει;»

1349. «Τι άραγε, αγαπητέ, εσύ σκέφτεσαι συνεχώς, σαν λωτός στο χέρι πιασμένος το πρόσωπό σου· Τι άραγε δυσαρεστημένος φαίνεσαι, κύριε, μη λυπάσαι, εσύ που τσακίζεις τους εχθρούς».

1350. «Η μητέρα σου βέβαια υποφέρει, την καρδιά του Βιντούρα ποθεί· γιατί δυσεύρετη είναι η θέα του Βιντούρα, ποιος τον Βιντούρα εδώ θα φέρει;»

1351. «Πήγαινε σε αναζήτηση συζύγου γι' αυτήν, ο οποίος τον Βιντούρα εδώ θα φέρει»·

«Και αυτή αφού άκουσε τα λόγια του πατέρα, τη νύχτα βγαίνοντας περιπλανήθηκε με πάθος».

1352. «Ποιος γκαντχάμπα, ράκσασα και δράκοντα, ποιος κιμπουρίσα και επίσης άνθρωπο·
Ποιος σοφός που δίνει κάθε επιθυμία, για πολύ καιρό σύζυγός μου θα γίνει;»

1353. «Θα είμαι ανακούφιση για σένα, σύζυγε, θα είμαι ο άντρας σου, εσύ με τα άψογα μάτια·
η σοφία μου είναι τέτοια, θα είσαι ανακούφιση, σύζυγέ μου.

1354. «Είπε στον Πούννακα η Ιραντατί, με νου που ακολουθούσε το προηγούμενο μονοπάτι·
Έλα ας πάμε κοντά στον πατέρα μου, αυτός θα σου εξηγήσει αυτό το θέμα.

1355. «Στολισμένη, με όμορφα ρούχα, με στεφάνια, αλειμμένη με σανταλόξυλο·
Αφού πήρε τον δαίμονα από το χέρι, πήγε κοντά στον πατέρα της».

1356. «Άριστε των νάγκα, τα λόγια μου άκουσε, πρόσφερε την κατάλληλη προίκα·
επιθυμώ εγώ την Ιραντατί, με αυτήν ενωμένο κάνε με εσύ.

1357. «Εκατό χιλιάδες ελέφαντες, εκατό χιλιάδες άλογα, εκατό χιλιάδες άρματα με ημίονους·
εκατό κάρα γεμάτα, ολόκληρα με διάφορα πολύτιμα πετράδια·
αυτά, νάγκα, ακολούθησε, δώσε μου την κόρη σου».

1358. «Μέχρι να ενημερώσω τους συγγενείς, τους φίλους και τους καλοθελητές·
πράξη που έγινε χωρίς να ενημερώσω, αυτή μετά μετανιώνει».

1359. Τότε αυτός ο Βαρούνα ο δράκος, αφού μπήκε στην κατοικία·
Αφού αποχαιρέτησε τη σύζυγο, είπε αυτά τα λόγια.

1360. «Αυτός ο δαίμονας Πούννακα, ζητάει από μένα την Ιραντατί·
με πολύ υλικό κέρδος, σε αυτόν δίνουμε την αγαπημένη μου».

1361. «Ούτε με πλούτη ούτε με περιουσία, μπορεί να αποκτηθεί η Ιραντατί μας·
αλλά αν την καρδιά του σοφού, με δικαιοσύνη αποκτημένη εδώ μου φέρεις·
με αυτή την περιουσία η κόρη μπορεί να αποκτηθεί, δεν επιθυμούμε άλλο πλούτο πέρα από αυτό».

1362. Τότε αυτός ο Βαρούνα ο δράκος, αφού βγήκε από την κατοικία·
Αφού κάλεσε τον Πούννακα, είπε αυτά τα λόγια.

1363. «Ούτε με πλούτη ούτε με περιουσία, μπορεί να αποκτηθεί η Ιραντατί μας·
αλλά αν εσύ την καρδιά του σοφού, με δικαιοσύνη αποκτημένη εδώ μου φέρεις·
με αυτή την περιουσία η κόρη μπορεί να αποκτηθεί, δεν επιθυμούμε άλλο πλούτο πέρα από αυτό».

1364. «Αυτόν που κάποιοι αποκαλούν σοφό στον κόσμο, τον ίδιο ακριβώς άλλοι πάλι

λένε ανόητο·

πες μου διαφωνούν εδώ, ποιον σοφό, ερπετό, εσύ αποκαλείς;»

1365. «Του βασιλιά Κοράμπυα του Ντανάντζαγια, αν έχεις ακούσει για τον γιο του Βιντχούρα τον ομιλητή·

φέρε τον εκείνον τον σοφό αποκτημένο με δικαιοσύνη, η Ιραντατί ας γίνει υπηρέτρια των ποδιών σου.

1366. «Και αφού άκουσε αυτά τα λόγια του Βαρούνα, αφού σηκώθηκε ο δαίμονας εξαιρετικά ευχαριστημένος·

εκεί ακριβώς όντας διέταξε τον άνθρωπο, φέρε εδώ ακριβώς ένα ευγενές άλογο ετοιμασμένο.

1367. «Τα αυτιά του από χρυσάφι, οι οπλές του από ρουμπίνι·

Από ώριμο χρυσό του ποταμού Τζαμπού, χρυσό θωράκιο στο στήθος του».

1368. «Αφού ανέβηκε στο άλογο, το όχημα που μεταφέρει τους θεούς, ο Πούννακα· στολισμένος, με περιποιημένα μαλλιά και γένια, έφυγε μέσα από τον ουρανό.

1369. Αυτός ο Πούννακα λαίμαργος από ηδονικό πάθος, αναζητώντας την κόρη δράκου Ιραντατί·

αφού πήγε σε εκείνον τον ένδοξο κύριο των όντων, έτσι είπε στον Βεσσαβάνα Κουβέρα.

1370. «Μπογκαβατί ονομάζεται το ανάκτορο, η κατοικία Χιρανναβατί καλείται·

στην πόλη δημιουργημένη από χρυσάφι, του φιδιού με τις σπείρες ολοκληρωμένη.

1371. «Πύργοι με λαιμούς καμήλας, από κόκκινους πολύτιμους λίθους

μασσαραγκάλλα·

Παλάτια εδώ από πέτρα, σκεπασμένα με χρυσά κοσμήματα.

1372. «Μανγκιές και τιλάκες και τζαμπούδες, σατταπάννες, μουτσαλίντες και κετάκες·

Πιγιάνγκου, ουνταλάκες, σαχές, ουπαριμπαντάκες και σιντουβάρακες.

1373. «Τσαμπέγιακα και ναγκαμαλλίκα, μπαγκκινιμάλα και επίσης εδώ κολίγια·

Αυτά τα δέντρα μεταμορφωμένα, ομορφαίνουν το ανάκτορο του φιδιού.

1374. «Φοινικιές εδώ από πέτρα, ανθισμένες πάντα με χρυσά άνθη πολλές·

Εκεί όπου διαμένει αυτογέννητος, ο βασιλιάς των ερπετών Βαρούνα με τη μεγάλη υπερφυσική δύναμη.

1375. «Η σύζυγός του ήταν νεαρή κοπέλα, άσπιλη, με σώμα σαν χρυσή αναρριχητική·

Σκούρα σαν νεαρό φυτό που υψώνεται, με στήθη σαν καρπούς νιμ, με όμορφη όψη.

1376. «Με όμορφο δέρμα βαμμένο με χυμό λάκκας, σαν κανικάρα ανθισμένη σε ήρεμο μέρος·

Σαν ουράνια νύμφη που περιφέρεται στον ουρανό, σαν αστραπή που ξεπετάγεται από πυκνά σύννεφα.

- 1377.** «Αυτή η έγκυος γεμάτη θαυμασμό, την καρδιά του Βιντούρα ποθεί·
αυτήν σε αυτούς δίνω, κύριε, γι' αυτό αυτοί δίνουν την Ιραντατί σε μένα».
- 1378.** Αυτός ο Πούννακα τον ένδοξο κύριο των όντων, αφού απευθύνθηκε στον
Βεσσαβάννα Κουβέρα·
εκεί ακριβώς όντας διέταξε τον άνθρωπο, φέρε εδώ ακριβώς ένα ευγενές
άλογο ετοιμασμένο.
- 1379.** «Τα αυτιά του από χρυσάφι, οι οπλές του από ρουμπίνι·
Από ώριμο χρυσό του ποταμού Τζαμπού, χρυσό θωράκιο στο στήθος του».
- 1380.** «Αφού ανέβηκε στο άλογο, το όχημα που μεταφέρει τους θεούς, ο Πούννακα·
στολισμένος, με περιποιημένα μαλλιά και γένια, έφυγε μέσα από τον ουρανό».
- 1381.** Αυτός πήγε στη Ρατζάγκαχα την πανέμορφη, την πόλη του βασιλιά της Άνγκα,
δύσκολη να κατακτηθεί·
Με άφθονη τροφή και πολύ φαγητό και ποτό, σαν την Μασακκασάρα του
Βασάβα.
- 1382.** «Γεμάτο με κραυγές σμηνών παγωνιών και γερανών, γεμάτο με κελαηδήματα
πουλιών, που συχνάζουν σμήνη πουλιών·
Αντηχώντας από ποικίλα πουλιά, με όμορφες αυλές, σκεπασμένο με λουλούδια,
σαν το βουνό Ιμαλία».
- 1383.** «Αυτός ο Πούννακα ανέβηκε στο Βέπουλα, τον βραχώδη λόφο κατοικημένο
από κιμπουρίσες·
Αναζητώντας το εξαίρετο πολύτιμο πετράδι, το είδε ανάμεσα στις κορυφές
του βουνού».
- 1384.** «Αφού είδε το πετράδι το λαμπρό, ευγενούς καταγωγής, το γοητευτικό
πολύτιμο πετράδι, το εξαίρετο·
ακτινοβολώντας με τη φήμη, ένδοξο, λάμπει σαν αστραπή στον ουρανό».
- 1385.** «Αυτό το άρπαξε, το πολύτιμο βηρύλλιο, το γοητευτικό ονομαζόμενο, με
μεγάλη δύναμη·
ανεβαίνοντας στον ευγενή ίππο, με χρώμα δημιουργημένο από τον νου, έφυγε
μέσα από τον ουρανό».
- 1386.** Αυτός πήγε στην πόλη Ιντάπατθα, κατέβηκε και ήρθε στη συνέλευση των
Κούρου·
όταν συγκεντρώθηκαν εκατό ενωμένοι, ο δαίμονας προκάλεσε μη
κλονιζόμενος.
- 1387.** «Ποιος εδώ μεταξύ των βασιλιάδων κερδίζει το έξοχο, ποιον να νικήσουμε με
τον έξοχο πλούτο;
Ποιον ανυπέρβλητο, με το έξοχο κόσμημα να νικήσουμε, ή ποιος μας νικά με
τον έξοχο πλούτο;»

- 1388.** «Σε ποιο βασίλειο είναι η γενέτειρά σου, δεν είναι σαν του Κοράβια αυτά τα λόγια σου·
Είσαι άφοβος, όλοι μας με την ομορφιά σου, πες μου το όνομα και τους συγγενείς».
- 1389.** «Κατσαγιάννα είμαι νεαρός, βασιλιά, Ανούνα με αποκαλούν·
στους Άνγκα είναι οι συγγενείς μου και οι οικείοι, με τα ζάρια, κύριε, έφτασα εδώ».
- 1390.** «Τι κοσμήματα έχει ο νεαρός, που νικώντας σε θα τα πάρει ο απατεώνας των ζαριών;
Πολλά κοσμήματα έχει ο βασιλιάς, αυτόν εσύ ο φτωχός πώς προκαλείς;»
- 1391.** «Μανόχαρο ονομάζεται το πετράδι μου αυτό, γοητευτικό πολύτιμο πετράδι, εξαίρετο·
Και αυτό το ευγενές άλογο που καίει τους εχθρούς, αυτά νικώντας με θα τα πάρει ο απατεώνας των ζαριών».
- 1392.** «Ένα πετράδι, νεαρέ, τι θα κάνει, ένα ευγενές άλογο όμως τι θα κάνει;
Πολλά πολύτιμα πετράδια έχει ο βασιλιάς, ευγενή άλογα γρήγορα σαν τον άνεμο όχι λίγα».

Το κεφάλαιο της λιγούρας.

Το κεφάλαιο του πολύτιμου λίθου

- 1393.** «Και αυτό το πολύτιμο πετράδι μου, δες εσύ, ύψιστε μεταξύ των δίποδων·
μορφές γυναικών είναι εδώ, και μορφές ανδρών.
- 1394.** «Μορφές ζώων είναι εδώ, και μορφές πουλιών·
Βασιλιάδες ερπετών και σουπάνες, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1395.** «Μονάδα ελεφάντων, αρματική μονάδα, άλογα, πεζούς και θωρακοφόρους·
στρατό τεσσάρων σωμάτων αυτόν, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1396.** «Ελεφαντοκαβαλάρηδες, στρατιωτικούς διοικητές, αρματηλάτες,
πεζικάριους·
παρατεταγμένα στρατεύματα, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1397.** «Πόλη με τείχη εξοπλισμένη, με πολλά τείχη και πύλες·
Στα σταυροδρόμια εδάφη, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1398.** «Στύλοι και τάφροι, και μοχλοί και σύρτες·
Και πύργοι και θύρες, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1399.** «Δες στις πύλες των δρόμων, πολλές ομάδες διαφόρων πτηνών·
χήνες, γερανοί και παγώνια, τσακαβάκες και κουκούχες.
- 1400.** «Κουνάλακες πολλές ποικιλόχρωμες, σικχαντί και τζιβατζίβακες·
γεμάτο με σμήνη διαφόρων πτηνών, δες στο μανί το κατασκευασμένο.

- 1401.** «Δες την πόλη με τον ωραίο τοίχο, την εκπληκτική που προκαλεί τρόμο·
με υψωμένες σημαίες, ευχάριστη, στρωμένη με χρυσή άμμο.
- 1402.** «Δείτε εδώ τα καταστήματα, χωρισμένα σε μέρη και μετρημένα·
Σε οικόπεδα και κατοικίες, αδιέξοδα και κεντρικούς δρόμους.
- 1403.** «Και ποτοπωλεία και μέθυσοι, σφαγεία και σπίτια μαγειρικής·
Και πόρνες και εταίρες, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1404.** «Ανθοπώλες και πλύντες, αρωματοπώλες και υφασματέμπορους·
Χρυσοχόους και κοσμηματοπώλες, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1405.** «Μάγειρες γλυκών και μάγειρες τροφής, χορευτές, ηθοποιούς, τραγουδιστές·
παλαμοκροτητές, τυμπανιστές κεραμικών, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1406.** «Δες τύμπανα και μουντίνγκα, κόχυλια, μικρά τύμπανα και ντιντιμά·
Και όλα τα μουσικά όργανα, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1407.** «Κύμβαλα και βίνα, χορός και τραγούδι με καλή μουσική·
Αντηχώντας από το χτύπημα των μουσικών οργάνων, δες στο μανί το
κατασκευασμένο.
- 1408.** «Ακροβάτες και πυγμάχοι εδώ, και μάγοι και ωραίοι·
Και βετάλικες και κουρείς, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1409.** «Γιορτές εδώ γίνονται, γεμάτες με άνδρες και γυναίκες·
Κρεβάτια πάνω σε κρεβάτια εδάφη, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1410.** «Δες τους παλαιστές στη συγκέντρωση, χτυπώντας τα διπλωμένα μπράτσα
τους·
Και τους νικητές και τους ηττημένους, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1411.** «Δες στους πρόποδες των βουνών, πολλές ομάδες διαφόρων ζώων·
Λιοντάρια και τίγρεις και αγριογούρουνα, αρκούδες, λύκοι και ύαινες.
- 1412.** «Ρινόκεροι και γκαούρ, βουβάλια, ροχίτα και ρούρου·
Αντιλόπες και αγριογούρουνα, γκοκάννα και αγριόχοιροι.
- 1413.** «Ελάφια καθαλί πολλά ποικιλόχρωμα, γάτες και σκαντζόχοιροι λαγοί·
γεμάτο με ομάδες διαφόρων ελαφιών, δες στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1414.** «Ποτάμια με ωραίες όχθες, στρωμένα με χρυσή άμμο·
Διαυγή ρέουν τα νερά, γεμάτα κοπάδια ψαριών.
- 1415.** Κροκόδειλοι και μακάρες εδώ, γαβιάλοι και χελώνες·
Ψάρια πατίνα και πάβουσα, μπαλάτζα και μούντζα-ροχίτα.
- 1416.** «Γεμάτα με σμήνη διαφόρων πτηνών, εφοδιασμένα με ομάδες διαφόρων
δέντρων·
Με ρυάκια από βηλούρια, δες στο μανί το κατασκευασμένο.

- 1417.** «Δείτε εδώ τις λιμνούλες, καλά διαμορφωμένες στις τέσσερις κατευθύνσεις· γεμάτες με σμήνη διαφόρων πτηνών, κατοικούμενες από ψάρια με πλατιά λέπια.
- 1418.** «Τη γη με νερό παντού προικισμένη, με τη θάλασσα ως σκουλαρίκι· εφοδιασμένη με δασικές σειρές, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1419.** «Μπροστά στη Βιντέχα δεξ, και στη Γκογιανίγια πίσω· Τους Κούρου και την Τζαμπουντίπα, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1420.** «Δες τη σελήνη και τον ήλιο, που φωτίζουν τις τέσσερις κατευθύνσεις· Περιστρεφόμενους γύρω από το Σινέρου, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1421.** «Το Σινέρου και τα Ιμαλάια, και τη θάλασσα και την επιφάνεια της Γης· Και τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1422.** «Σε πάρκα και σε δασώδεις συστάδες, σε επίπεδους βράχους και σε βραχώδεις κορυφές· σε ωραία γεμάτα κιμπούρισα, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1423.** «Το Φαρούσακα, το Τσιτταλατά, το Μισσακά, το δάσος Νανδάνα· και το παλάτι Βετζαγιάντα, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1424.** «Και τη Σουντχάμμα και τους Ταβατίμα, και το ανθισμένο Παριτοσχάττα· Τον Εράβανα τον βασιλιά των ελεφάντων, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1425.** «Δείτε εδώ τις θεϊκές κόρες, σαν αστραπές που ξεπετάγονται από τον ουρανό· περιφερόμενες στο Νάνταμα, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1426.** «Δείτε εδώ τις θεϊκές κόρες, που δελεάζουν τους νεαρούς θεούς· Τους νεαρούς θεούς που διασκεδάζουν, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1427.** «Πάνω από χίλια ανάκτορα, στρωμένα με βελούριους καρπούς· Και λαμπερά στο χρώμα, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1428.** «Στους Τριάντα Τρεις και στους Γιάμα, στους Τουσίτα και στους Νιμμίτα· στους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, δεξ στο μανί το κατασκευασμένο.
- 1429.** «Δείτε εδώ τις λιμνούλες, με διαυγή νερά καθαρές· Σκεπασμένη με μανδάλακες, και με λωτούς και νούφαρα.
- 1430.** «Δέκα λευκές ρίγες εδώ, δέκα μπλε ευχάριστες· Έξι ξανθοκόκκινες δεκαπέντε, και κιτρινωπές δεκατέσσερις.
- 1431.** «Είκοσι από αυτές είναι χρυσές, είκοσι ασημένιες· με λάμψη σαν το χρώμα της κοκκινέλας, τριάντα τόσες φαίνονται.
- 1432.** «Δέκα εδώ μαύρες και έξι, ερυθρές είκοσι πέντε· αναμειγμένες με άνθη μπαντούκα, ποικιλμένες με μπλε λωτούς.

1433. «Έτσι τέλειο σε όλες τις ιδιότητες, ακτινοβόλο, λαμπρό·
Ως μερίδιο στοιχήματος, μεγάλε βασιλιά, δες εσύ, ύψιστε μεταξύ των
δίποδων».

Το κεφάλαιο του πολύτιμου λίθου.

Το κεφάλαιο των ζαριών

1434. «Το παιχνίδι έχει έρθει, βασιλιά, πήγαινε στον στόχο, τέτοιο πολύτιμο πετράδι
δεν έχεις·
με δικαιοσύνη θα νικήσουμε, χωρίς βία, και αν νικηθείς, γρήγορα εκπλήρωσέ
το σε μας.

1435. «Παντσάλα, διακεκριμένε Σουρασένα, Μάτσα και Μάντα μαζί με τους Κεκάκες·
ας δουν αυτοί τη μάχη μας χωρίς δόλο, στη συνέλευση δεν μας αφήνουν χωρίς
μάρτυρες».

1436. Αυτοί μπήκαν μεθυσμένοι από τη μέθη των ζαριών, ο βασιλιάς των Κούρου και
επίσης ο δαίμονας Πούννακα·
Ο βασιλιάς διαλέγοντας πήρε την ατυχία, τη νίκη πήρε ο δαίμονας ονόματι
Πούννακα.

1437. «Αυτοί εκεί στο τζόγο και οι δύο συγκεντρώθηκαν, μπροστά στους βασιλιάδες
και ανάμεσα στους φίλους·
ο δαίμονας νίκησε τον άριστο ήρωα των ανθρώπων, εκεί θορυβώδης κραυγή
υπήρξε».

1438. «Νίκη, μεγάλε βασιλιά, και ήττα, σε έναν από τους δύο που αγωνίζονται
συμβαίνει·
Άρχοντα των ανθρώπων, νικήθηκες με τον έξοχο πλούτο, και αφού νικήθηκα,
γρήγορα εκπλήρωσέ το σε μένα».

1439. «Ελέφαντες, βόδια και άλογα και σκουλαρίκια με πολύτιμους λίθους, και ό,τι
κόσμημα δικό μου υπάρχει στη γη·
πάρε, Κατσάνα, το καλύτερο από τα πλούτη, αφού το πήρες, πήγαινε όπου
ποθείς».

1440. «Ελέφαντες, βόδια και άλογα και σκουλαρίκια με πολύτιμους λίθους, και ό,τι
κόσμημα δικό σου υπάρχει στη γη·
από αυτά ο άριστος είναι ο ομιλητής που ονομάζεται Βιντχούρα, αυτόν τον
κέρδισα, αυτόν δώσε μου».

1441. «Αυτός είναι ο εαυτός μου και το καταφύγιό μου και ο προορισμός μου, και το
νησί μου και το άσυλό μου και ο τελικός μου σκοπός·
αυτός δεν μπορεί να συγκριθεί με τα πλούτη μου, αυτός ο ομιλητής είναι ίσος
με τη ζωή μου».

1442. «Για πολύ καιρό η αντιδικία μεταξύ εμού και εσού, ας πάμε λοιπόν σε αυτόν
ακριβώς να ρωτήσουμε·

αυτός ακριβώς ας μας διευκρινίσει αυτό το νόημα, ό,τι θα πει ας είναι η συζήτηση και των δύο μας».

1443. «Σίγουρα αλήθεια λες, και δεν είναι, νεαρέ, βιαστικά· σε αυτόν ακριβώς αφού πάμε ας ρωτήσουμε, με αυτό ας ικανοποιηθούμε και οι δύο μας».

1444. «Αλήθεια άραγε οι θεοί διακηρύττουν για τους Κούρου, τον εδραιωμένο στη Διδασκαλία υπουργό ονόματι Βιντχούρα· Είσαι δούλος του βασιλιά ή είσαι συγγενής, ο όρος Βιντχούρα ποιος είναι στον κόσμο;»

1445. «Κάποιοι γίνονται δούλοι γεννημένοι από δούλη, κάποιοι γίνονται δούλοι αγορασμένοι με χρήματα· κάποιοι γίνονται δούλοι από μόνοι τους, κάποιοι γίνονται δούλοι διωγμένοι από φόβο.

1446. «Αυτοί είναι οι τέσσερις δούλοι των ανθρώπων, σίγουρα κι εγώ γεννήθηκα από τέτοια γενιά· είτε ευημερία του βασιλιά είτε δυστυχία του βασιλιά, δούλος εγώ της Μεγαλειότητάς σας ακόμη και πηγαίνοντας μακριά· με δικαιοσύνη εμένα, νεαρέ, σε σένα ας δώσει».

1447. «Αυτή είναι η δεύτερη νίκη μου σήμερα, γιατί ερωτηθείς ο ομιλητής εξήγησε την ερώτηση· Άδικος πράγματι ο έξοχος βασιλιάς, τα καλά ειπωμένα μου δεν επιδοκιμάζεις».

1448. «Αν έτσι αυτός μας εξηγούσε την ερώτηση, 'δούλος είμαι και δεν είμαι συγγενής'· πάρε, Κατσάνα, το καλύτερο από τα πλούτη, αφού το πήρες, πήγαινε όπου ποθείς».

Το κεφάλαιο των ζαριών.

Το ερώτημα της οικιακής ζωής

1449. «Βιντχούρα, για αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή, που μένει στο δικό του σπίτι· πώς θα ήταν ασφαλής η διαβίωση, πώς άραγε θα ήταν η αρμονική συμβίωση;

1450. «Πώς θα ήταν η μη επιβλαβής κατάσταση, και πώς ο νεαρός βραχμάνος θα ήταν αυτός που λέει την αλήθεια; Από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, πώς πεθαίνοντας δεν θλίβεται κανείς;»

1451. Τότε εκεί αυτός με διορατικότητα, με σταθερότητα, με σοφία, βλέποντας το νόημα· γνώστης όλων των φαινομένων, ο Βιντχούρα είπε αυτό.

- 1452.** «Ας μην έχει κοινή σύζυγο, ας μην τρώει νόστιμα μόνος του·
ας μην ακολουθεί τη λοκαγιάτικα, αυτό δεν είναι ανάπτυξη της σοφίας.
- 1453.** «Ηθικός, τέλειος στα καθήκοντα, επιμελής, διορατικός·
ταπεινός στη συμπεριφορά, χωρίς ισχυρογνωμοσύνη, ευγενής, ευπροσήγορος,
πράος.
- 1454.** «Συγκεντρωτικός των φίλων, μοιραζόμενος, ικανός στη διαχείριση·
ας ικανοποιεί με τροφή και ρόφημα, πάντα τους ασκητές και βραχμάνους.
- 1455.** «Αγαπών τη Διδασκαλία, φύλακας της μάθησης, ας είναι ερευνητής·
προσεκτικά ας υπηρετεί τους ηθικούς, τους πολυμαθείς.
- 1456.** «Για αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή, που μένει στο δικό του σπίτι·
έτσι θα ήταν ασφαλής η διαβίωση, έτσι άραγε θα ήταν η αρμονική συμβίωση.
- 1457.** «Έτσι θα ήταν η μη επιβλαβής κατάσταση, και ο νεαρός βραχμάνος θα ήταν
αυτός που λέει την αλήθεια·
από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, έτσι πεθαίνοντας δεν
θλίβεται.»

Το ερώτημα της οικιακής ζωής.

Το κεφάλαιο των χαρακτηριστικών

- 1458.** «Έλα τώρα θα πάμε, δόθηκα σε σένα από τον κύριό μου·
Ακολούθησε το δικό μου όφελος, αυτή είναι η αιώνια αρχή».
- 1459.** «Γνωρίζω, νεαρέ, ότι είμαι δικός σου, δόθηκα σε σένα από τον κύριό σου·
και για τρεις μέρες θα σε φιλοξενήσω στο σπίτι, με όσο χρόνο θα καθοδηγήσω
τα παιδιά».
- 1460.** «Αυτό ας γίνει έτσι για μένα, ας μείνουμε τρεις μέρες, ας κάνει ο αξιότιμος
σήμερα τα καθήκοντα στα σπίτια·
ας καθοδηγήσει ο αξιότιμος σήμερα τους γιους και τις συζύγους, ώστε όταν
εσύ φύγεις να είναι ευτυχισμένοι».
- 1461.** Αφού είπε «καλώς», ο πλούσιος δαίμονας έφυγε μαζί με τον Βιντούρα·
εισήλθε στο εσωτερικό παλάτι γεμάτο με ελέφαντες και ευγενή άλογα, ο
άριστος μεταξύ των ευγενών.
- 1462.** «Με γερανούς και παγώνια και αγαπημένα σημάδια, πλησίασε εκεί την
ευχάριστη μορφή·
Με άφθονη τροφή και πολύ φαγητό και ποτό, σαν την κατοικία του Βασάβα.»
- 1463.** Εκεί χορεύουν και τραγουδούν, προσκαλούν τον καλύτερο από τους
καλύτερους·
σαν ουράνιες νύμφες μεταξύ των θεών, στολισμένες κυρίες.
- 1464.** «Αφού συνένωσε τον δαίμονα με τις αμελείς γυναίκες, με τροφή και ρόφημα ο
Νταμμαπάλα·

σκεπτόμενος ακριβώς το όφελός μου, εισήλθε τότε κοντά στη σύζυγό του.

1465. «Αυτήν που είναι αλειμμένη με το άρωμα του σανδαλόξυλου, που μοιάζει με χρυσό κόσμημα από το Τζαμπουνάντα·
τη σύζυγο προσφώνησε: "έλα, άκουσε, κυρία, κάλεσε τα παιδιά, χαλκομάτα".

1466. «Αφού άκουσε τα λόγια του συζύγου η Ανούτζα, τη νύφη προσφώνησε, τη χαλκονύχα, με τα ωραία μάτια·
"Κάλεσε τα θωρακοφόρα αυτά, τα παιδιά, που μοιάζουν με άνθη μπλε λωτού"».

1467. «Αυτούς που ήρθαν στην κορυφή του κεφαλιού ο Νταμμαπάλα, αφού φίλησε τους γιους μη κλονιζόμενος·
αποχαιρετώντας είπε τα λόγια, δοσμένος είμαι εγώ από τον βασιλιά εδώ στον νεαρό.

1468. «Σ' αυτόν από σήμερα εγώ ευτυχής με τον εαυτό μου είμαι υπάκουος, αφού με πάρει όπου θέλει εκεί πηγαίνει·
και εγώ ήρθα να σας διδάξω, πώς να φύγω χωρίς να σας δώσω προστασία;

1469. «Αν ο βασιλιάς σας, ο κάτοικος της χώρας των Κούρου, ο Τζανασάντα, ο πλούσιος, σας ρωτούσε·
τι γνωρίζετε άμεσα από το παρελθόν, τι σας παραίνεσε ο πατέρας σας πριν.

1470. «Να γίνετε ισότιμοι στο κάθισμα με εμένα όλοι, ποιος άραγε εδώ είναι ο πιο αφοσιωμένος άνθρωπος του βασιλιά;
Σε αυτόν αφού κάνετε χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες πείτε έτσι, μην μιλάς έτσι, θεέ, διότι αυτός δεν είναι ο κανόνας·
Του βασιλιά των τίγρεων αυτός της κατώτερης γέννησης, θεέ, πώς θα γινόταν ισότιμος στο κάθισμα;»

Το κεφάλαιο των χαρακτηριστικών.

Η βασιλική κατοικία

1471. Αυτός και στους γιους και στους υπουργούς, στους συγγενείς και στους καλοθελητές·
με ακλόνητη νοητική σκέψη, ο Βιντχούρα είπε αυτό.

1472. «Ελάτε, κύριοι, στη βασιλική κατοικία, αφού καθίσετε ακούστε με·
Πώς αυτός που έφτασε στη βασιλική οικογένεια, ο άνθρωπος αποκτά φήμη.

1473. «Διότι αυτός που έφτασε στη βασιλική οικογένεια, αν είναι άγνωστος δεν αποκτά φήμη·
ούτε ο δειλός ούτε ο άφρονας, ούτε ο αμελής ποτέ.

1474. «Όταν την ηθική του και τη σοφία, και την αγνότητα γνωρίζει·
Τότε εμπιστεύεται σε αυτόν, και τα μυστικά του δεν κρύβει.

1475. «Όπως μια ζυγαριά που έχει σηκωθεί, με ίσιο βραχίονα, καλά ρυθμισμένη·
παρακληθείς ας μην ταλαντεύεται, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική

κατοικία.

- 1476.** «Όπως μια ζυγαριά που έχει σηκωθεί, με ίσιο βραχίονα, καλά ρυθμισμένη· υπομένοντας τα πάντα, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1477.** «Την ημέρα ή τη νύχτα, στα βασιλικά καθήκοντα ο σοφός· παρακληθείς ας μην ταλαντεύεται, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1478.** «Την ημέρα ή τη νύχτα, στα βασιλικά καθήκοντα ο σοφός· υπομένοντας τα πάντα, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1479.** «Όποιος έχει καλοφτιαγμένο δρόμο, καλά προετοιμασμένο από τον βασιλιά· αν του πουν να πάει από εκεί και δεν πάει, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1480.** «Ας μην απολαμβάνει όμοια με τον βασιλιά, τις αισθησιακές απολαύσεις ποτέ· παντού ας πηγαίνει πίσω, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1481.** «Ούτε ρούχο όμοιο με του βασιλιά, ούτε γιρλάντα ούτε καλλυντικό· συμπεριφορά ή τρόπο ομιλίας, ούτε όμοια με του βασιλιά να συμπεριφέρεται· διαφορετική συμπεριφορά ας κάνει, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1482.** «Ο βασιλιάς παίζει με τους υπουργούς, περιτριγυρισμένος από τις συζύγους· Ο σοφός υπουργός δεν θα πρέπει να δείχνει πρόθεση στις συζύγους του βασιλιά.
- 1483.** «Χωρίς ανησυχία, χωρίς επιπολαιότητα, συνετός, με συγκρατημένες ικανότητες· προικισμένος με νοητική φιλοδοξία, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1484.** «Ας μην παίζει με τις συζύγους του, ας μην συμβουλευέται αφού μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο· ας μην παίρνει πλούτο από το θησαυροφυλάκιό του, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1485.** «Ας μη θεωρεί τον ύπνο σημαντικό, ας μην πίνει οινοπνευματώδη για μέθη· ας μη σκοτώνει ζώα στο δάσος του, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1486.** «Ούτε την καρέκλα του ούτε το ανάκλιντρο, ούτε το σκαμνί ούτε το πλοίο ή το άρμα· λέγοντας "είμαι εγκεκριμένος" ας μην ανεβαίνει, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1487.** «Ούτε πολύ μακριά ας συναναστρέφεται με τον βασιλιά, ούτε πολύ κοντά ο διορατικός· και ας στέκεται μπροστά του, φαινόμενος μαζί με τον κύριό του.

- 1488.** «Πράγματι ο βασιλιάς δεν είναι σύντροφος, ούτε ο βασιλιάς είναι για συνουσία·
γρήγορα οργίζονται οι βασιλιάδες, όπως το μάτι που χτυπήθηκε από αγκάθι.
- 1489.** «Ο ευφυής σοφός άνθρωπος που φαντάζεται ότι χαίρει ευσέβειας·
ας μην απαντά σκληρά στον βασιλιά που βρίσκεται στη συνέλευση.
- 1490.** «Αφού βρήκε πόρτα ας λάβει πόρτα, ποτέ στους βασιλιάδες ας μην
εμπιστεύεται·
σαν φωτιά συγκρατημένος ας στέκεται, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική
κατοικία.
- 1491.** «Τον γιο ή τον αδελφό του, ενθαρρύνει ο πολεμιστής·
με χωριά ή με κωμοπόλεις, με βασιλεία ή με επαρχίες·
σιωπηλός ας παραμείνει αδιάφορος, ας μην πει το ωραίο ή το άσχημο.
- 1492.** «Ελεφαντοκαβαλάρηδες, στρατιωτικούς διοικητές, αρματηλάτες,
πεζικάριους·
σε αυτούς σύμφωνα με την εργασιακή τους απόδοση, ο βασιλιάς αυξάνει τον
μισθό·
ας μην παρεμποδίζει το κέρδος τους, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική
κατοικία.
- 1493.** «Με κοίλη κοιλιά σαν τόξο ο σοφός, σαν μπαμπού επίσης ας τρέμει·
αντίθετα ας μην ενεργεί, αυτός στη βασιλική κατοικία θα κατοικούσε.
- 1494.** «Με κοίλη κοιλιά σαν τόξο ας είναι, σαν ψάρι ας είναι χωρίς γλώσσα·
λιγοφάγος, συνετός, γενναίος, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1495.** «Δεν πρέπει να πηγαίνει υπερβολικά σε γυναίκα, βλέποντας την εξάλειψη της
ζωτικότητας·
βήχα, άσθμα, οδύνη, αδυναμία, αυτός με εξαντλημένη νόηση υφίσταται.
- 1496.** «Ας μη μιλά υπερβολικά, ούτε σιωπηλός πάντα να είναι·
ασκόρπιστα, μετρημένα λόγια, στον κατάλληλο χρόνο ας εκφράζει.
- 1497.** «Χωρίς οργή, χωρίς να συγκρούεται, αληθινός, ήπιος, χωρίς διαβολές·
ανούσια λόγια δεν θα έλεγε, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1498.** «Φροντιστής μητέρας και πατέρα ας είναι, σεβόμενος τους μεγαλύτερους
στην οικογένεια·
ήπιος, με ευγενική ομιλία, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1499.** «Πειθαρχημένος, επιδέξιος, δαμασμένος, με καλλιεργημένο εαυτό, βέβαιος,
πράος·
επιμελής, καθарός, ικανός, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1500.** «Ταπεινός στη συμπεριφορά προς τους μεγαλύτερους, με σεβασμό και
ευλάβεια·

ευγενής και ευχάριστος στη συμβίωση, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.

- 1501.** «Από μακριά θα απέφευγε, αυτόν που στάλθηκε για να υπονομεύσει· μόνο τον κύριό του θα κοίταζε, και όχι άλλου βασιλιά.
- 1502.** Ασκητές και βραχμάνους επίσης, ηθικούς, πολυμαθείς· προσεκτικά ας υπηρετεί, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1503.** Ασκητές και βραχμάνους επίσης, ηθικούς, πολυμαθείς· προσεκτικά ας τους υπηρετεί, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1504.** Ασκητές και βραχμάνους επίσης, ηθικούς, πολυμαθείς· ας ικανοποιεί με τροφή και ρόφημα, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1505.** Ασκητές και βραχμάνους επίσης, ηθικούς, πολυμαθείς· πλησιάζοντας τους σοφούς ας συναναστρέφεται, επιθυμώντας την πρόοδο του εαυτού του.
- 1506.** «Αυτό που δόθηκε στο παρελθόν ας μην αφήνει να παρακμάσει, τη δωρεά σε ασκητές και βραχμάνους· και τίποτα ας μην αρνείται, την ώρα της δωρεάς στους ζητιάνους.
- 1507.** «Σοφός, τέλειος στην ανώτερη νοημοσύνη, επιδέξιος στις διατάξεις και τους κανόνες· γνώστης του χρόνου και γνώστης της κατάλληλης περιόδου, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1508.** «Δραστήριος στις εργασίες, επιμελής, διορατικός· με καλά οργανωμένες δραστηριότητες, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1509.** «Το αλώνι, την αίθουσα, τα ζώα, το χωράφι, θα πρέπει να πηγαίνει συχνά· μετρημένα δημητριακά θα πρέπει να αποθηκεύει, και μετρημένα να μαγειρεύει στο σπίτι.
- 1510.** «Τον γιο ή τον αδελφό του, μη εδραιωμένο στην ηθική· διότι αυτοί οι αδαείς είναι χωρίς μέλη, όπως τα φαντάσματα έτσι είναι αυτοί· ρούχο και τροφή σε αυτούς, που κάθονται, ας δίνει.
- 1511.** «Δούλους, εργάτες, υπηρέτες, καλά εδραιωμένους στην ηθική· ικανούς, προικισμένους με εργατικότητα, σε θέση εξουσίας να τοποθετεί.
- 1512.** «Ηθικός και χωρίς λαιμαργία, και προστάτης του βασιλιά· φανερά και κρυφά ευεργετικός σε αυτόν, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.
- 1513.** «Γνώστης της θέλησης του βασιλιά θα ήταν, και εδραιωμένος στον νου του βασιλιά·

με ανεπίληπτη συμπεριφορά θα ήταν, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.

1514. «Ας τρίβει και ας λούζει, ας πλένει τα πόδια με το κεφάλι προς τα κάτω· ακόμη και χτυπημένος ας μην οργίζεται, αυτός θα κατοικούσε στη βασιλική κατοικία.

1515. «Στην υδρία με ενωμένες παλάμες χαιρετά, και το πουλί περιέρχεται κρατώντας το στα δεξιά του·
τι λοιπόν τον δωρητή όλων των επιθυμιών, τον σοφό και ύψιστο.

1516. «Όποιος δίνει κρεβάτι, ύφασμα, όχημα, δημόσιο ξενώνα, σπίτι·
Όπως ο Παζούνα στα πλάσματα, με πλούτη βρέχει.

1517. «Αυτή είναι η βασιλική υπηρεσία, όπως ο άνθρωπος που συμπεριφέρεται·
ευχαριστεί τον βασιλιά, λαμβάνει τιμή μεταξύ των κυρίων του».

Η βασιλική υπηρεσία.

Διαδοχικές επαναλήψεις

1518. «Έτσι αφού καθοδήγησε, τον κύκλο των συγγενών ο διορατικός·
περιτριγυρισμένος από καλόκαρδους, πλησίασε τον βασιλιά.

1519. «Αφού προσκύνησε τα πόδια του με το κεφάλι του, και τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του·
ο Βιντχούρα είπε στον βασιλιά, αφού σήκωσε τις ενωμένες παλάμες.

1520. «Αυτός ο νεαρός βραχμάνος με οδηγεί, επιθυμώντας να κάνει όπως θέλει·
θα μιλήσω για το καλό των συγγενών, άκουσέ το, δαμαστή των εχθρών.

1521. «Και τους γιους μου θα επιβλέπεις, και τον άλλο πλούτο στο σπίτι·
ώστε πεθαίνοντας να μην παρακμάσει, η συγγενική κοινότητα όταν εγώ φύγω.

1522. «Όπως ακριβώς κάποιος γλιστράει στο έδαφος, στο έδαφος ακριβώς
στηρίζεται·
έτσι αυτό το γλίστρημα είναι δικό μου, αυτό το σφάλμα βλέπω».

1523. «Δεν είναι δυνατόν να φύγει, έτσι σκέφτομαι, αφού κόψω και σκοτώσω εδώ
τους Κατιγιάνα·
ακριβώς εδώ θα είναι, έτσι μου αρέσει, μη φύγεις εσύ, ύψιστε ευρείας
σοφίας».

1524. «Μην κατευθύνεις τον νου σε τέτοια άδικα πράγματα, στο όφελος και στη
Διδασκαλία να είσαι αφοσιωμένος·
αλίμονο στην πράξη φαύλη, μη ευγενή, την οποία κάνοντας αργότερα θα
πήγαινε στην κόλαση.

1525. «Αυτός δεν είναι ο κανόνας ούτε πάλι το καθήκον, διότι ο κύριος είναι
δεσπότης του δούλου, ω άρχοντα των ανθρώπων·

να σκοτώσει, να κάψει και ακόμη να θανατώσει· αλλά δεν υπάρχει οργή σε μένα, και εγώ φεύγω».

1526. Αφού αγκάλιασε τον πρωτότοκο γιο, αφού απομάκρυνε την αγωνία από την καρδιά·

με μάτια γεμάτα δάκρυα, μπήκε αυτός στο μεγάλο σπίτι.

1527. «Σαν δέντρα σάλα πεσμένα, από τον άνεμο συντριμμένα·

κείτονται γιοι και σύζυγοι, στην κατοικία του Βιντούρα.

1528. «Χίλιες γυναίκες σύζυγοι, και επτακόσιες υπηρέτριες·

κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, στην κατοικία του Βιντούρα.

1529. «Οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και οι έμποροι και οι βραχμάνοι·

κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, στην κατοικία του Βιντούρα.

1530. «Ελεφαντοδομαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές·

κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, στην κατοικία του Βιντούρα.

1531. «Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων συγκεντρώθηκαν·

κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, στην κατοικία του Βιντούρα.

1532. «Χίλιες γυναίκες σύζυγοι, και επτακόσιες υπηρέτριες·

κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, γιατί θα μας εγκαταλείψεις;

1533. «Οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και επτακόσιες υπηρέτριες·

κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, γιατί θα μας εγκαταλείψεις;

1534. «Ελεφαντοδομαστές, στρατιωτικοί διοικητές, και επτακόσιες υπηρέτριες·

κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, γιατί θα μας εγκαταλείψεις;

1535. «Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και επτακόσιες υπηρέτριες·

κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, γιατί θα μας εγκαταλείψεις;»

1536. «Αφού έκανα τα καθήκοντα στα σπίτια, αφού καθοδήγησα τους δικούς μου ανθρώπους·

φίλους και συμβούλους και υπηρέτες, γιους και συζύγους και συγγενείς.

1537. «Αφού οργάνωσε τη δραστηριότητα, αφού υπέδειξε τον πλούτο στο σπίτι· και τον θησαυρό και τον δανεισμό, είπε αυτό στον Πούννακα.

1538. «Έμεινες εσύ στο σπίτι μου τρεις μέρες, έγιναν τα καθήκοντα στα σπίτια μου· Καθοδηγήθηκαν γιοι και σύζυγος από εμένα, θα κάνουμε, Κατσάνα, σύμφωνα με τη γνώμη σου».

1539. «Αν πράγματι, ευεργέτη, καθοδηγημένοι είναι οι γιοι σου και οι σύζυγοι και οι εξαρτώμενοι·

έλα τώρα βιαστικά, μακρός είναι πράγματι ο δρόμος αυτός μπροστά.

- 1540.** «Χωρίς φόβο πιάσε την ουρά του ευγενούς αλόγου·
Αυτή είναι η τελευταία σου θέα του κόσμου των ζωντανών».
- 1541.** «Εγώ λοιπόν τι άραγε να φοβηθώ, αφού σε μένα δεν υπάρχει ανάρμοστη πράξη·
με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου, με την οποία θα πήγαινα στον κακότυχο κόσμο».
- 1542.** Αυτός ο βασιλιάς των αλόγων μεταφέροντας τον Βιντχούρα, έφυγε μέσα από τον ουρανό·
χωρίς να κολλά σε κλαδιά και βράχους, έφτασε γρήγορα στο Μαύρο Βουνό.
- 1543.** «Χίλιες γυναίκες σύζυγοι, και επτακόσιες υπηρέτριες·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, ο δαίμονας με εμφάνιση βραχμάνου·
παίρνοντας τον Βιντχούρα φεύγει.
- 1544.** «Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων συγκεντρώθηκαν·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, ο δαίμονας με εμφάνιση βραχμάνου·
παίρνοντας τον Βιντχούρα φεύγει.
- 1545.** «Χίλιες γυναίκες σύζυγοι, και επτακόσιες υπηρέτριες·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, ο σοφός εκείνος πού πήγε;
- 1546.** «Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων συγκεντρώθηκαν·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, ο σοφός εκείνος πού πήγε;»
- 1547.** «Αν αυτός σε επτά νύχτες, δεν έρθει ο σοφός·
όλοι θα μπορούμε στη φωτιά, δεν υπάρχει όφελος από τη ζωή για μας».
- 1548.** «Σοφός και ικανός, διακριτικός και διορατικός·
γρήγορα απελευθερώνοντας τον εαυτό του, μη φοβάστε, θα έρθει».

Η ενδιάμεση συντόμευση.

Το κεφάλαιο της διδασκαλίας του καλού ανθρώπου

- 1549.** «Αυτός αφού πήγε εκεί σκεπτόμενος, ποικίλες προθέσεις γίνονται·
Δεν υπάρχει τίποτε δικό μου με τη ζωή αυτού, αφού τον σκοτώσω θα φέρω την καρδιά του.»
- 1550.** «Αυτός αφού πήγε εκεί στο εσωτερικό του βουνού, αφού μπήκε μέσα με διεφθαρμένο νου·
σε απροστάτευτο μέρος της γης, με το κεφάλι προς τα κάτω τον κράτησε ο Κατιγιάννα.
- 1551.** Αυτός κρεμασμένος στην κόλαση, στον γκρεμό, στον μεγάλο κίνδυνο, στον τρόπο, σε δύσβατο μέρος·
χωρίς να τρομάζει ο άριστος δημιουργός των Κούρου, έτσι είπε στον δαίμονα με το όνομα Πούννακα.

- 1552.** «Έχεις χώρο για ευγενή αλλά αγενούς μορφής, ασυγκράτητος με εμφάνιση συγκρατημένου·
επιβλαβή πράξη κάνεις, σκληρή, και στην ύπαρξή σου καλό δεν υπάρχει τίποτε.
- 1553.** «Που εμένα στον γκρεμό θέλεις να ρίξεις, ποιος άραγε ο σκοπός σου με τον θάνατο μου;
Μη ανθρώπινη πράγματι η ομορφιά σου σήμερα, πες μου εσύ ποια θεότητα είσαι».
- 1554.** «Αν έχεις ακούσει για τον δαίμονα ονόματι Πούννακα, αυτός είναι υπουργός του βασιλιά Κουβέρα·
Ο Βαρούνα ονόματι ερπετό, ο κυρίαρχος της γης, μεγαλοπρεπής, καθαρός, προικισμένος με ομορφιά και δύναμη.
- 1555.** «Την μικρότερη κόρη του ποθώ, Ιραντατί ονομάζεται αυτή η κόρη δράκου·
Εξαιτίας αυτής με την ωραία μέση, της αγαπημένης, αποφάσισα τη δολοφονία σου, σοφέ».
- 1556.** «Μακάρι εσύ, δαίμονα, να μην ήσουν κυριευμένος από αυταπάτη, πολλοί χάθηκαν στον κόσμο από εσφαλμένη αντίληψη·
Τι δουλειά έχεις εσύ με αυτήν με την ωραία μέση, την αγαπημένη; Με τον θάνατό μου, έλα λοιπόν, ακούω τα πάντα».
- 1557.** «Του μεγάλου φιδιού με μεγάλη επιρροή, επιθυμώ την κόρη, είμαι συντηρούμενος από συγγενείς·
Σε μένα που ζητούσα ο πεθερός είπε, επειδή με θεώρησαν καλά οδηγημένο από επιθυμία.
- 1558.** «Θα σου δίνω πράγματι μια με όμορφο σώμα, με ωραία μάτια, με όμορφο χαμόγελο, με σώμα αλειμμένο με σανδαλόξυλο·
αλλά αν εσύ την καρδιά του σοφού, με δικαιοσύνη αποκτημένη εδώ μου φέρεις·
με αυτή την περιουσία η κόρη μπορεί να αποκτηθεί, δεν επιθυμούμε άλλο πλούτο πέρα από αυτό.
- 1559.** «Έτσι δεν είμαι σαστισμένος, άκουσε, ευεργέτη, ούτε υπάρχει κάποια παρανόηση σε μένα·
με την καρδιά σου που κέρδισες με τη Διδασκαλία, οι δράκοι την Ιραντατί, την κόρη δράκου, δίνουν.
- 1560.** «Γι' αυτό εγώ για τη δολοφονία σου είμαι ορισμένος, έτσι ο σκοπός μου είναι με τον θάνατό σου·
ακριβώς εδώ αφού σε ρίξω στην κόλαση, αφού σε σκοτώσω θα φέρω την καρδιά σου.»
- 1561.** «Γρήγορα εμένα σήκωσε, Κατιγιάνα, αν με την καρδιά μου έχεις δουλειά·
όποιες κι αν είναι αυτές οι ιδιότητες του καλού ανθρώπου, όλες αυτές θα σου φανερώσω σήμερα».

- 1562.** Αυτός ο Πούννακα, αφού τοποθέτησε γρήγορα τον έξοχο δημιουργό των Κούρου στην κορυφή του βουνού·
βλέποντας αυτόν που καθόταν ανακουφισμένος, ρώτησε τον δημιουργό με την ασύγκριτη σοφία.
- 1563.** «Ανασύρθηκες εσύ από τον γκρεμό, με την καρδιά σου σήμερα έχω υπόθεση·
όποιες κι αν είναι αυτές οι ιδιότητες του καλού ανθρώπου, όλες σε μένα φανέρωσε σήμερα».
- 1564.** «Ανασύρθηκα από σένα εγώ από τον γκρεμό, αν με την καρδιά μου έχεις υπόθεση·
όποιες κι αν είναι αυτές οι ιδιότητες του καλού ανθρώπου, όλες αυτές θα σου φανερώσω σήμερα».
- 1565.** «Να ακολουθείς αυτόν που πηγαίνει και να γίνεις, νεαρέ, και το υγρό χέρι να αποφεύγεις·
Μην γίνεις ποτέ προδότης στους φίλους, και στην εξουσία των ανήθικων γυναικών μην υποκύπτεις».
- 1566.** «Πώς άραγε γίνεται κάποιος ακόλουθος αυτού που πηγαίνει, και πώς αυτός καίει το υγρό χέρι;
Και ποια είναι η άπιστη, ποιος είναι ο προδότης φίλου, πες μου ρωτημένος αυτό το νόημα».
- 1567.** «Έναν άγνωστο και που δεν τον είχε δει πριν, όποιος ακόμα και με κάθισμα θα τον προσκαλούσε·
για εκείνου ακριβώς το όφελος ο άνθρωπος θα εργαζόταν, αυτόν που ακολουθεί τον ευεργέτη τον αποκαλούν οι σοφοί.
- 1568.** «Στου οποίου το σπίτι θα έμενε κανείς έστω και μία νύχτα, όπου ένας άνθρωπος θα έπαιρνε τροφή και ποτό·
δεν θα σκεφτόταν κακό γι' αυτόν ούτε με τη σκέψη, αυτός με τα αβλαβή χέρια καίει τον προδότη φίλου.
- 1569.** «Στη σκιά όποιου δέντρου θα καθόταν ή θα ξάπλωνε,
κλαδί του δεν θα έσπαζε, διότι ο προδότης φίλου είναι κακός.
- 1570.** «Ακόμα κι αν ένας άνδρας έδινε αυτή τη γη γεμάτη με πλούτη, σε μια εγκεκριμένη γυναίκα·
αφού βρει ευκαιρία θα περιφρονούσε κι αυτό, στην εξουσία αυτών των ανήθικων γυναικών να μην υποκύπτει.
- 1571.** «Έτσι λοιπόν γίνεται κάποιος ακόλουθος αυτού που πηγαίνει, και καίει το υγρό χέρι με τον ίδιο τρόπο·
και αυτή είναι η άπιστη, αυτός όμως ο προδότης φίλου, αυτός γίνεται δίκαιος· εγκατάλειψε το άδικο».

Το κεφάλαιο της διδασκαλίας του καλού ανθρώπου.

Το κεφάλαιο του Καλάγκιρι

- 1572.** «Έμεινα εγώ στο σπίτι σου τρεις μέρες, με τροφή και ρόφημα εξυπηρετήθηκα· Φίλος μου ήσουν· σε αποχαιρετώ, πήγαινε όπως επιθυμείς στο σπίτι, εσύ με την ύψιστη σοφία.
- 1573.** «Ας χαθεί το όφελος από την οικογένεια των νάγκα, ας είναι αρκετό για μένα με την κόρη των νάγκα·
εσύ λοιπόν με τα δικά σου καλά ειπωμένα λόγια, είσαι ελεύθερος από εμένα σήμερα από τη δολοφονία, σοφέ».
- 1574.** «Λοιπόν εσύ, δαίμονα, οδήγησε κι εμένα, το όφελος του πεθερού σου σε μένα εκτέλεσε·
κι εμείς του άρχοντα των δρακόντων την ουράνια κατοικία, θα δούμε του δράκοντα αυτό που δεν είχαμε δει ποτέ πριν».
- 1575.** «Αυτό πράγματι που θα ήταν για βλάβη του ανθρώπου, ο σοφός δεν αξίζει να το δει·
τότε με ποιον τρόπο στο χωριό του εχθρού, εσύ με την ύψιστη σοφία επιθυμείς να πας;»
- 1576.** «Σίγουρα κατανοώ κι εγώ αυτό, ο σοφός δεν αξίζει να το δει·
και κακό δεν έχω κάνει πουθενά, γι' αυτό δεν φοβάμαι τον ερχομό του θανάτου».
- 1577.** «Λοιπόν τον τόπο με ασύγκριτη δύναμη, μαζί μου θα δεις, έλα, ευεργέτη·
όπου κάθεται με χορούς και τραγούδια ο δράκος, όπως ο βασιλιάς Βεσσαβάνα στη Ναλινί.
- 1578.** «Αυτό που διασχιζόταν από συντροφιά κορών δράκων, όπου έπαιζαν πάντα μέρα και νύχτα·
με άφθονα στεφάνια, σκεπασμένο με πολλά λουλούδια, λάμπει σαν αστραπή στον ουρανό.
- 1579.** «Προικισμένο με τροφή και ρόφημα, με χορούς, τραγούδια και μουσική·
γεμάτο με στολισμένες κοπέλες, λάμπει με ρούχα και κοσμήματα.
- 1580.** Αυτός ο Πούννακα, τον έξοχο δημιουργό των Κούρου, τον έβαλε να καθίσει πίσω στο κάθισμα·
αφού πήρε τον δημιουργό με την ασύγκριτη σοφία, τον οδήγησε στην κατοικία του βασιλιά των νάγκα.
- 1581.** «Αφού έφτασε στον τόπο με ασύγκριτη δύναμη, στάθηκε ο ομιλητής πίσω από τον Πούννακα·
βλέποντας την ομόνοια ο βασιλιάς των ερπετών, πρώτος αυτός μίλησε στον γαμπρό».
- 1582.** «Μήπως εσύ πήγες στον κόσμο των θνητών, αναζητώντας την καρδιά του σοφού;
Μήπως με επιτυχία έφτασες εδώ, αφού πήρες τον δημιουργό με την ασύγκριτη σοφία;»

1583. «Γιατί αυτός έχει έρθει, αυτόν που εσύ ποθείς, με δικαιοσύνη αποκτήθηκε ο Νταμμαπάλα μου·
αυτόν κοιτάζτε που μιλά μπροστά σας, ευτυχία πράγματι είναι η συνάντηση με ενάρετα άτομα.»

Το κεφάλαιο του Καλάγκιρι.

1584. «Αφού είδες κάτι που δεν είχες δει ποτέ πριν, ο θνητός τρομαγμένος από τον φόβο του θανάτου·
φοβισμένος δεν απέδωσε σεβασμό, αυτό δεν είναι όπως των σοφών».

1585. «Δεν είμαι τρομαγμένος, ερπετό, ούτε τρομαγμένος από τον φόβο του θανάτου·
αυτός που πρέπει να σκοτωθεί δεν θα απέδιδε σεβασμό, ούτε σε αυτόν που πρέπει να σκοτωθεί θα απέδιδε σεβασμό.

1586. «Πώς λοιπόν θα απέδιδε σεβασμό, ή πράγματι θα δεχόταν σεβασμό·
αυτόν που ο άνθρωπος θα επιθυμούσε να σκοτώσει, εκείνη η πράξη δεν αρμόζει».

1587. «Έτσι είναι αυτό όπως λες, αλήθεια μιλάς, σοφέ·
αυτός που πρέπει να σκοτωθεί δεν θα απέδιδε σεβασμό, ούτε σε αυτόν που πρέπει να σκοτωθεί θα απέδιδε σεβασμό.

1588. «Πώς λοιπόν θα απέδιδε σεβασμό, ή πράγματι θα δεχόταν σεβασμό·
αυτόν που ο άνθρωπος θα επιθυμούσε να σκοτώσει, εκείνη η πράξη δεν αρμόζει».

1589. «Μη-αιώνια ή αιώνια είναι αυτά τα δικά σου, η υπερφυσική δύναμη, η λάμψη, η δύναμη, η ενεργητικότητα, η επαναγέννηση·
σε ρωτώ εσένα βασιλιά των νάγκα αυτό το θέμα, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτή η ουράνια κατοικία;»

1590. «Τυχαία αποκτημένο, γεννημένο από μεταμόρφωση, από σένα τον ίδιο φτιαγμένο ή από θεούς δοσμένο;
Πες μου βασιλιά των νάγκα αυτό το νόημα, πώς ακριβώς αποκτήθηκε από σένα αυτή η ουράνια κατοικία.

1591. «Ούτε τυχαία αποκτημένο ούτε γεννημένο από μεταμόρφωση, ούτε από μένα τον ίδιο φτιαγμένο ούτε από θεούς δοσμένο·
από τις δικές μου πράξεις, τις μη κακόβουλες, από τις αξιέπαινες πράξεις μου αποκτήθηκε αυτή η ουράνια κατοικία».

1592. «Ποια ήταν η ασκητική σου πρακτική, ποια η άγια σου ζωή, ποιας καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο;
Η υπερφυσική δύναμη, η λάμψη, η δύναμη, η ενεργητικότητα, η επαναγέννηση, και αυτό το μεγάλο ουράνιο παλάτι σου, ερπετό».

1593. «Εγώ και η σύζυγός μου στον κόσμο των ανθρώπων, με πίστη και οι δύο γενναιόδωροι ήμασταν·

Σαν πηγάδι έγινε το σπίτι μου τότε, και ικανοποιήθηκαν ασκητές και βραχμάνοι.

- 1594.** Γιρλάντα και άρωμα και καλλυντικό, φωτισμό και τόπο ύπνου και κατοικία· ρούχα και γεύση και τροφή και ρόφημα, προσεκτικά δωρεές δώσαμε εκεί.
- 1595.** «Αυτή ήταν η ασκητική μου πρακτική, αυτή η άγια μου ζωή, αυτής της καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο·
Η υπερφυσική δύναμη, η λάμψη, η δύναμη, η ενεργητικότητα, η επαναγέννηση, και αυτό το μεγάλο ουράνιο παλάτι μου, σοφέ».
- 1596.** «Αν έτσι αποκτήθηκε από σένα αυτή η ουράνια κατοικία, γνωρίζεις τον καρπό και την επαναγέννηση των αξιέπαινων πράξεων·
γι' αυτό λοιπόν άσκησε τη Διδασκαλία επιμελής, ώστε πάλι να κατοικήσεις σε ουράνια κατοικία».
- 1597.** «Δεν υπάρχουν εδώ ασκητές και βραχμάνοι, σε αυτούς τροφή και ρόφημα να δώσουμε, ευεργέτη·
πες μου ρωτημένος αυτό το νόημα, πώς πάλι να κατοικήσουμε σε ουράνια κατοικία».
- 1598.** «Διότι έχεις πλούσιους εδώ γεννημένους, γιους και συζύγους και εξαρτώμενους·
Σε αυτούς εσύ με λόγο και με πράξη, να είσαι πάντα χωρίς εχθρότητα.
- 1599.** «Έτσι εσύ, ερπετό, χωρίς εχθρότητα, διαφύλαξε με λόγο και με πράξη·
αφού σταθείς εδώ για όλη τη διάρκεια της ζωής στην ουράνια κατοικία, προς τα πάνω από εδώ θα πας στον κόσμο των θεών».
- 1600.** «Σίγουρα θλίβεται ο έξοχος βασιλιάς, χωρίς εσένα του οποίου εσύ είσαι υπουργός·
ακόμα κι αν οδηγήθηκε στη δυστυχία, συναντώντας σε, θα βρει ευτυχία ο άνθρωπος ακόμα κι αν είναι άρρωστος».
- 1601.** «Σίγουρα τη Διδασκαλία των αγαθών λες, ερπετό, την ανυπέρβλητη πορεία του οφέλους, καλά ασκημένη·
σε τέτοιες πράγματι δυσκολίες, φανερώνεται η υπεροχή αυτών σαν εμένα».
- 1602.** «Πες μας αυτός δωρεάν άραγε αποκτήθηκε, πες μας αυτός νίκησε στο τζόγο με ζάρια·
με δικαιοσύνη αποκτήθηκε», έτσι αυτός λέει, «πώς άραγε εσύ στα χέρια αυτού ήρθες;»
- 1603.** «Όποιος ήταν ο κυρίαρχος βασιλιάς εκεί, αυτόν με ζάρια νίκησε στο τζόγο·
Αυτός ο νικημένος βασιλιάς εμένα σε αυτόν έδωσε, με δικαιοσύνη αποκτήθηκα, χωρίς βία.
- 1604.** Ο μεγάλος δράκος ικανοποιημένος, ενθουσιασμένος, αφού άκουσε τα καλά λόγια του σοφού·

αφού πήρε από το χέρι αυτόν με την ασύγκριτη σοφία, εισήλθε τότε κοντά στη σύζυγό του.

- 1605.** «Εξαιτίας του οποίου εσύ, Βιμάλε, είσαι χλωμή, εξαιτίας του οποίου η τροφή δεν σου αρέσει·
αλλά δεν έχω τέτοια ομορφιά, αυτός είναι ο διαλύτης του σκότους.
- 1606.** «Αυτός για τον οποίο η καρδιά σου έχει ανάγκη, ο φωτοδότης έχει έρθει·
τα λόγια του πρόσεχε, σπάνια είναι η θέα του ξανά.
- 1607.** «Αφού τον είδε η Βιμαλά, τον ευρείας σοφίας, αφού σήκωσε τις ενωμένες παλάμες με τα δέκα δάχτυλα·
με χαρούμενη διάθεση, γεμάτη ευχαρίστηση, έτσι είπε στον έξοχο δημιουργό των Κούρου.
- 1608.** «Αφού είδες κάτι που δεν είχες δει ποτέ πριν, ο θνητός τρομαγμένος από τον φόβο του θανάτου·
φοβισμένος δεν απέδωσες σεβασμό, αυτό δεν είναι όπως των σοφών».
- 1609.** «Δεν είμαι τρομαγμένος, ερπετό, ούτε τρομαγμένος από τον φόβο του θανάτου·
αυτός που πρέπει να σκοτωθεί δεν θα απέδιδε σεβασμό, ούτε σε αυτόν που πρέπει να σκοτωθεί θα απέδιδε σεβασμό.
- 1610.** «Πώς λοιπόν θα απέδιδε σεβασμό, ή πράγματι θα δεχόταν σεβασμό·
αυτόν που ο άνθρωπος θα επιθυμούσε να σκοτώσει, εκείνη η πράξη δεν αρμόζει».
- 1611.** «Έτσι είναι αυτό όπως λες, αλήθεια μιλάς, σοφέ·
αυτός που πρέπει να σκοτωθεί δεν θα απέδιδε σεβασμό, ούτε σε αυτόν που πρέπει να σκοτωθεί θα απέδιδε σεβασμό.
- 1612.** «Πώς λοιπόν θα απέδιδε σεβασμό, ή πράγματι θα δεχόταν σεβασμό·
αυτόν που ο άνθρωπος θα επιθυμούσε να σκοτώσει, εκείνη η πράξη δεν αρμόζει».
- 1613.** «Μη-αιώνια ή αιώνια είναι αυτά τα δικά σου, η υπερφυσική δύναμη, η λάμψη, η δύναμη, η ενεργητικότητα, η επαναγέννηση·
σε ρωτώ εσένα, κόρη των νάγκα, αυτό το νόημα, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτή η ουράνια κατοικία;»
- 1614.** «Τυχαία αποκτημένο, γεννημένο από μεταμόρφωση, από σένα τον ίδιο φτιαγμένο ή από θεούς δοσμένο;
Πες μου κόρη των νάγκα αυτό το νόημα, πώς ακριβώς αποκτήθηκε από σένα αυτή η ουράνια κατοικία».
- 1615.** «Ούτε τυχαία αποκτημένο ούτε γεννημένο από μεταμόρφωση, ούτε από μένα τον ίδιο φτιαγμένο ούτε από θεούς δοσμένο·
από τις δικές μου πράξεις, τις μη κακόβουλες, από τις αξιέπαινες πράξεις μου αποκτήθηκε αυτή η ουράνια κατοικία».

- 1616.** «Ποια ήταν η ασκητική σου πρακτική, ποια η άγια σου ζωή, ποιας καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο;
Η υπερφυσική δύναμη, η λάμψη, η δύναμη, η ενεργητικότητα, η επαναγέννηση, και αυτό το μεγάλο ουράνιο παλάτι σου, ερπετό».
- 1617.** «Εγώ και ο σύζυγός μου επίσης, με πίστη και οι δύο γενναιόδωροι ήμασταν·
Σαν πηγάδι έγινε το σπίτι μου τότε, και ικανοποιήθηκαν ασκητές και βραχμάνοι.
- 1618.** Γιρλάντα και άρωμα και καλλυντικό, φωτισμό και τόπο ύπνου και κατοικία·
ρούχα και γεύση και τροφή και ρόφημα, προσεκτικά δωρεές δώσαμε εκεί.
- 1619.** «Αυτή ήταν η ασκητική μου πρακτική, αυτή η άγια μου ζωή, αυτής της καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο·
Η υπερφυσική δύναμη, η λάμψη, η δύναμη, η ενεργητικότητα, η επαναγέννηση, και αυτό το μεγάλο ουράνιο παλάτι μου, σοφέ».
- 1620.** «Αν έτσι αποκτήθηκε από σένα αυτή η ουράνια κατοικία, γνωρίζεις τον καρπό και την επαναγέννηση των αξιέπαινων πράξεων·
γι' αυτό λοιπόν άσκησε τη Διδασκαλία επιμελής, ώστε πάλι να κατοικήσεις σε ουράνια κατοικία».
- 1621.** «Δεν υπάρχουν εδώ ασκητές και βραχμάνοι, σε αυτούς τροφή και ρόφημα να δώσουμε, ευεργέτη·
πες μου ρωτημένος αυτό το νόημα, πώς πάλι να κατοικήσουμε σε ουράνια κατοικία».
- 1622.** «Διότι έχεις πλούσιους εδώ γεννημένους, γιους και συζύγους και εξαρτώμενους·
Σε αυτούς εσύ με λόγο και με πράξη, να είσαι πάντα χωρίς εχθρότητα.
- 1623.** «Έτσι εσύ, ερπετό, χωρίς εχθρότητα, διαφύλαξε με λόγο και με πράξη·
αφού σταθείς εδώ για όλη τη διάρκεια της ζωής στην ουράνια κατοικία, προς τα πάνω από εδώ θα πας στον κόσμο των θεών».
- 1624.** «Σίγουρα θλίβεται ο έξοχος βασιλιάς, χωρίς εσένα του οποίου εσύ είσαι υπουργός·
ακόμα κι αν οδηγήθηκε στη δυστυχία, συναντώντας σε, θα βρει ευτυχία ο άνθρωπος ακόμα κι αν είναι άρρωστος».
- 1625.** «Σίγουρα τη Διδασκαλία των αγαθών λες, ερπετό, την ανυπέρβλητη πορεία του οφέλους, καλά ασκημένη·
σε τέτοιες πράγματι δυσκολίες, φανερώνεται η υπεροχή αυτών σαν εμένα».
- 1626.** «Πες μας αυτός δωρεάν άραγε αποκτήθηκε, πες μας αυτός νίκησε στο τζόγο με ζάρια·
με δικαιοσύνη αποκτήθηκε», έτσι αυτός λέει, «πώς άραγε εσύ στα χέρια αυτού ήρθες;»
- 1627.** «Όποιος ήταν ο κυρίαρχος βασιλιάς εκεί, αυτόν με ζάρια νίκησε στο τζόγο·

Αυτός ο νικημένος βασιλιάς εμένα σε αυτόν έδωσε, με δικαιοσύνη
αποκτήθηκα, χωρίς βία.

- 1628.** «Όπως ακριβώς ο Βαρούνα ο δράκος, ρώτησε τον σοφό·
έτσι ακριβώς και η κόρη του δράκου, ρώτησε τον σοφό.
- 1629.** «Όπως ακριβώς τον Βαρούνα το ερπετό, ο σοφός ικανοποίησε ερωτηθείς·
έτσι ακριβώς και την κόρη του ερπετού, ο σοφός ικανοποίησε ερωτηθείς.
- 1630.** «Γνωρίζοντας ότι και οι δύο αυτοί ήταν ευχαριστημένοι, το μεγάλο ερπετό
και την κόρη του ερπετού, ο σοφός·
ατρόμητος, άφοβος, χωρίς τις τρίχες του ανασηκωμένες, έτσι είπε στον
Βαρούνα τον βασιλιά των ερπετών.
- 1631.** «Μη φοβηθείς, ερπετό, εγώ είμαι ο σίδηρος, με τον οποίο ο σκοπός σου είναι
αυτό το σώμα·
με την καρδιά και το κρέας κάνε το καθήκον, ο ίδιος θα κάνω όπως θέλεις».
- 1632.** «Η σοφία πράγματι είναι η καρδιά των σοφών, εμείς είμαστε πολύ
ικανοποιημένοι με τη σοφία σου·
ο Ανούνα ας λάβει σήμερα σύζυγο, σήμερα κιόλας ας τον οδηγήσει στους
Κούρου.»
- 1633.** Αυτός ο Πούννακα ικανοποιημένος, ενθουσιασμένος, αφού απέκτησε την κόρη
δράκου Ιραντατί·
με χαρούμενη διάθεση, γεμάτος ευχαρίστηση, έτσι είπε στον έξοχο δημιουργό
των Κούρου.
- 1634.** «Με τη σύζυγό σου με ένωσες εσύ, και εγώ, Βιντχούρα, εκτελώ το καθήκον
σου·
και αυτό το πολύτιμο πετράδι σου δίνω, σήμερα κιόλας θα σε οδηγήσω στους
Κούρου».
- 1635.** «Αήττητη ας είναι αυτή η φιλικότητά σου, μαζί με τη σύζυγο, Κατσάνα, την
αγαπημένη·
χαρούμενος, ευτυχισμένος, ευχαριστημένος, ικανοποιημένος, αφού έδωσες
τον πολύτιμο λίθο και εμένα, πήγαινε στην Ινταπάτθα.
- 1636.** Αυτός ο Πούννακα, τον έξοχο δημιουργό των Κούρου, τον έβαλε να καθίσει
μπροστά στο κάθισμα·
αφού πήρε τον δημιουργό με την ασύγκριτη σοφία, τον οδήγησε στην πόλη
Ινταπάτθα.
- 1637.** «Ο νους του ανθρώπου όπως θα πήγαινε, πιο γρήγορα από αυτόν ήταν·
Αυτός ο Πούννακα τον έξοχο δημιουργό των Κούρου, τον οδήγησε στην πόλη
Ινταπάτθα.»
- 1638.** «Αυτή η πόλη Ινταπάτθα φαίνεται, και τα ευχάριστα μανγκοδάση σε μέρη·
και εγώ με τη σύζυγό μου ενωμένος, και εσύ έφτασες στο δικό σου σπίτι».

- 1639.** «Αυτός ο Πούννακα, τον έξοχο δημιουργό των Κούρου, αφού τον κατέβασε στη μέση της αίθουσας της Διδασκαλίας·
ανεβαίνοντας στον ευγενή ίππο, με ασύγκριτη ομορφιά, έφυγε μέσα από τον ουρανό.
- 1640.** «Βλέποντάς τον ο βασιλιάς εξαιρετικά ευχαριστημένος, αφού σηκώθηκε τον αγκάλιασε με τα χέρια του·
χωρίς να τρέμει στη μέση της αίθουσας της Διδασκαλίας, τον έβαλε να καθίσει στο πρώτο κάθισμα».
- 1641.** «Εσύ μας καθοδηγείς όπως δεμένο άρμα, χαίρονται οι Κούρου με την όρασή σου·
πες μου ρωτημένος αυτό το νόημα, πώς έγινε η απελευθέρωση του νεαρού».
- 1642.** «Αυτόν που αποκαλείς νεαρό, ω άρχοντα των ανθρώπων, δεν είναι άνθρωπος, ω άριστε ήρωα μεταξύ των ανθρώπων·
Αν έχεις ακούσει για τον δαίμονα ονόματι Πούννακα, αυτός είναι υπουργός του βασιλιά Κουβέρα.
- 1643.** Ο Βαρούνα ονόματι ερπετό, ο κυρίαρχος της γης, μεγαλοπρεπής, καθαρός, προικισμένος με ομορφιά και δύναμη·
ποθώντας την μικρότερη κόρη του, Ιραντατί ονομάζεται αυτή η κόρη δράκου.
- 1644.** «Εξαιτίας αυτής με την ωραία μέση, της αγαπημένης, αποφάσισε τη δολοφονία μου·
και αυτός με τη σύζυγό του ενωμένος, και εγώ με την άδεια, και το πολύτιμο πετράδι αποκτήθηκε».
- 1645.** «Πράγματι ένα δέντρο καλά γεννημένο στην αυλή μου, με κορμό σοφίας και κλαδιά από ηθική·
Εδραιωμένο στο όφελος και στη Διδασκαλία, συνετό, με καρπό αγελάδων, σκεπασμένο με ελέφαντες, αγελάδες και άλογα.
- 1646.** Ενώ αντηχούσε από χορό, τραγούδι και μουσικά όργανα, ένας άνθρωπος διέλυσε τον στρατό και τον πήρε·
αυτός ο δικός μας ήρθε στην κατοικία, δείξτε εκτίμηση σε αυτό το δέντρο.
- 1647.** «Όσοι είναι ικανοποιημένοι εξαιτίας μου, όλοι αυτοί ας εμφανιστούν σήμερα·
αφού κάνετε πλούσια δώρα, δείξτε εκτίμηση σε αυτό το δέντρο.
- 1648.** «Όσοι δέσμιοι υπάρχουν στο βασίλειό μου, όλοι αυτοί ας απελευθερωθούν από τα δεσμά·
Όπως ακριβώς αυτός από τα δεσμά απελευθερώθηκε, έτσι κι αυτοί ας ελευθερωθούν από τα δεσμά.
- 1649.** «Ας σηκώσουν τα αλέτρια αυτόν τον μήνα, ας φάνε οι βραχμάνοι ρύζι με κρέας·
ας πίνουν οι πότες μεθυστικά στα μέρη που πίνουν, με γεμάτα πιάτα που ξεχειλίζουν.

- 1650.** «Στον μεγάλο δρόμο πάντα ας προσκαλούν, και αυστηρή προστασία ας οργανώσουν στο βασίλειο·
ώστε ο ένας τον άλλον να μην παρενοχλούν, δείξτε εκτίμηση σε αυτό το δέντρο.»
- 1651.** Οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και οι έμποροι και οι βραχμάνοι·
πολλή τροφή και ρόφημα, στον σοφό έφεραν.
- 1652.** Ελεφαντοδομαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές·
πολλή τροφή και ρόφημα, στον σοφό έφεραν.
- 1653.** Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων
συγκεντρώθηκαν·
πολλή τροφή και ρόφημα, στον σοφό έφεραν.
- 1654.** Πολύς κόσμος γέμισε με πίστη, βλέποντας τον σοφό να έρχεται·
Όταν ο σοφός δεν είχε φτάσει, το κούνημα των ρούχων δεν συνέβαινε».

Η τζάτακα του Βιντούρα, ένατη.

547. Η τζάτακα του Βεσσαντάρα (10)

Η ομιλία των δέκα ευχών

- 1655.** «Φουσσατί, με την εξαίσια λάμψη ομορφιάς, διάλεξε δέκα ευχές·
στη γη, εσύ με τα όμορφα μέλη, ό,τι είναι αγαπητό στον νου σου».
- 1656.** «Βασιλιά των θεών, τιμή σε σένα, τι κακό διαπράχθηκε από εμένα;
Από τη γοητευτική θέση με διώχνεις, σαν άνεμος το δέντρο».
- 1657.** «Ούτε έχεις κάνει κακό, ούτε είσαι μη αγαπημένη σε μένα·
και η αξιέπαινη πράξη σου έχει εξαλειφθεί, γι' αυτό σου λέω έτσι.
- 1658.** «Κοντά σου είναι ο θάνατος, αποχωρισμός θα συμβεί·
δέξου από μένα αυτές, τις δέκα ευχές που δίνω».
- 1659.** «Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων·
σεβάσμιε, στην κατοικία του βασιλιά Σίβι, εκεί να είμαι.
- 1660.** «Με γαλάζια μάτια, γαλάζια φρύδια, και γαλάζια βλέμματα όπως ελαφίνα·
Φουσσατί με το όνομα, εκεί ας είμαι, πρώτε δωρητή.
- 1661.** «Είθε να αποκτήσω γιο χορηγό ευλογιών, αφοσιωμένο στο να δίνει, μη
τσιγκούνη·
τιμημένο από άλλους βασιλιάδες, φημισμένο, ένδοξο.
- 1662.** «Ενώ κυοφορώ το έμβρυο, το μεσαίο μέλος μου να μην εξογκωθεί·
η κοιλιά μου να μην εξογκωθεί, σαν τόξο καλοσκαλισμένο ομοιόμορφο.
- 1663.** «Τα στήθη μου να μην πέσουν, γκρίζες τρίχες να μην υπάρχουν, Βασάβα·

σκόνη στο σώμα να μη λερώνει, και τον καταδικασμένο σε θάνατο να απελευθερώνω.

- 1664.** «Με κραυγές παγωνιών και γερανών, με πλήθη εκλεκτών γυναικών·
Γεμάτο καμπούρηδες και υπηρέτες, εγκωμιασμένο από μαγείρους και βάρδους.
- 1665.** «Με ποικιλόχρωμους σύρτες που αντηχούν, με κρασί και κρέας που
αφυπνίζουν·
σεβάσμιε, του βασιλιά Σίβι, εκεί να είμαι η αγαπημένη κύρια βασίλισσα».
- 1666.** «Αυτές οι δέκα ευχές που δόθηκαν σε σένα, από εμένα, εσύ με ομορφιά σε όλα
τα μέλη·
στο βασίλειο του βασιλιά Σίβι, όλες αυτές τις ευχές θα λάβεις.
- 1667.** «Αφού είπε αυτά ο Μαγκχαβάν, ο βασιλιάς των θεών, ο σύζυγος της Σουτζά·
δίνοντας στη Φουσσατί μια ευχή, έδωσε ευχαριστίες ο Βάσαβα.

Η ομιλία των δέκα ευχών.

Τα Ιμαλάρια

- 1668.** «Με μακριές τρίχες στις μασχάλες, μακριά νύχια και μακριές τρίχες στο
σώμα, με λερωμένα δόντια και σκονισμένα κεφάλια·
σηκώνοντας το δεξί χέρι, τι μου ζητούν οι βραχμάνοι;»
- 1669.** «Κόσμημα, θεέ, ζητάμε, αυτόν που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί·
δώσε τον εξαίρετο ελέφαντα, με χαυλιόδοντες σαν ρυμούς, με μεγάλο σώμα.»
- 1670.** «Δίνω χωρίς να διστάζω, ό,τι μου ζητούν οι βραχμάνοι·
τον οργισμένο ελέφαντα με χαυλιόδοντες, το βασιλικό όχημα, τον άριστο των
ελεφάντων».
- 1671.** «Κατεβαίνοντας από τη ράχη του ελέφαντα, ο βασιλιάς με νου αφοσιωμένο
στη γενναιοδωρία·
έδωσε δωρεά στους βραχμάνους, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί».
- 1672.** «Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος·
όταν δόθηκε ο ελέφαντας, η γη σείστηκε.
- 1673.** «Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος·
όταν δόθηκε ο ελέφαντας, η πόλη ταραχτήκε τότε.
- 1674.** «Η πόλη ήταν σε αναταραχή, και ο θόρυβος ήταν άφθονος και μεγάλος·
όταν δόθηκε ο ελέφαντας, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί».
- 1675.** «Γενναίοι και πρίγκιπες, και έμποροι και βραχμάνοι·
Ελεφαντοδαμαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές.
- 1676.** «Ολόκληρη η κωμόπολη, και οι Σίβι συγκεντρώθηκαν·
Βλέποντας τον ελέφαντα να οδηγείται μακριά, ενημέρωσαν τον βασιλιά.

- 1677.** «Καταστρέφοντας, θεέ, το βασίλειό σου, ο γιος σου ο Βεσσαντάρα·
πώς λοιπόν τον ελέφαντα θα έδινε, τον ελέφαντα που χαίρει ευσέβειας από το
βασίλειο;
- 1678.** «Πώς λοιπόν θα έδινε σε εμάς τον ελέφαντα, με χαυλιόδοντες σαν ρυμούς, με
μεγάλο σώμα·
τον γνώστη του πεδίου όλων των μαχών, τον κατάλευκο, τον άριστο των
ελεφάντων;
- 1679.** «Σκεπασμένο με κίτρινη μάλλινη κουβέρτα, οργισμένο, συντρίβοντας τους
εχθρούς·
με χαυλιόδοντες, με βεντάλια από τρίχες ουράς, λευκό, όμοιο με το όρος
Κελάσα.
- 1680.** «Μαζί με λευκή ομπρέλα, μαζί με στρώματα, μαζί με ελεφαντογιατρό, μαζί με
ελεφαντοδηγούς·
το κορυφαίο όχημα, τον βασιλικό μεταφορέα, έδωσε τον ελέφαντα στους
βραχμάνους.
- 1681.** «Όποιος θα έδινε τροφή και ρόφημα, ρούχα και καταλύματα·
αυτή βέβαια η δωρεά είναι πρέπουσα, αυτή βέβαια είναι άξια βραχμάνου.
- 1682.** «Αυτός είναι ο βασιλιάς της γενιάς μας, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των
Σιβί·
πώς ο γιος Βεσσαντάρα, διανέμει τον ελέφαντα, Σαντζάγια;»
- 1683.** «Αν εσύ δεν εκτελέσεις, των Σιβί αυτά τα λόγια·
φαντάζομαι εσένα μαζί με τον γιο, οι Σιβί στα χέρια τους θα πάρουν».
- 1684.** «Ας χαθεί η χώρα, και το βασίλειο ας καταστραφεί·
εγώ δεν θα εξόριζα από τα λόγια των Σιβί, τον βασιλόπουλο τον αθώο·
από το δικό μου βασίλειο, ο γιος είναι πράγματι δικός μου γνήσιος.
- 1685.** «Ας χαθεί η χώρα, και το βασίλειο ας καταστραφεί·
εγώ δεν θα εξόριζα από τα λόγια των Σιβί, τον βασιλόπουλο τον αθώο·
από το δικό μου βασίλειο, ο γιος είναι πράγματι δικός μου γνήσιος.
- 1686.** «Και δεν θα τον πρόδιδα εγώ αυτόν, διότι αυτός είναι ευγενής και ηθικός·
και κακή φήμη θα είχα εγώ, και πολύ κακό θα γεννούσα·
πώς τον Βεσσαντάρα τον γιο, με μαχαίρι θα σκοτώναμε;»
- 1687.** «Μην τον σκοτώσεις με ραβδί ή μαχαίρι, διότι αυτός δεν είναι άξιος
φυλάκισης·
εξόρισέ τον από το βασίλειο, ας κατοικήσει στο επικίνδυνο βουνό».
- 1688.** «Αν αυτή είναι η επιθυμία των Σιβί, την επιθυμία δεν θα απωθήσουμε·
ας μείνει αυτός αυτή τη νύχτα, και ας απολαύσει τις ηδονές.
- 1689.** «Έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·
ενωμένοι οι Σίβι γενόμενοι, από το βασίλειο ας τον εξορίσουν».

- 1690.** «Σήκω, αγγελιοφόρε, βιαστικά, αφού πας πες στον Βεσσαντάρ·
οι Σίβι, θεέ, είναι οργισμένοι εναντίον σου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων
συγκεντρώθηκαν.
- 1691.** «Γενναίοι και πρίγκιπες, και έμποροι και βραχμάνοι·
Ελεφαντοδαμαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές·
Ολόκληρη η κωμόπολη, και οι Σίβι συγκεντρώθηκαν.
- 1692.** «Από αυτή τη νύχτα όταν τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·
ενωμένοι οι Σίβι γενόμενοι, από το βασίλειο τον εξορίζουν.
- 1693.** «Αυτός ο ομιλητής βιαστικά, σταλμένος από τον βασιλιά των Σίβι·
φορώντας βραχιόλια στα χέρια, καλοντυμένος, στολισμένος με σανδαλόξυλο.
- 1694.** «Αφού έλουσε το κεφάλι του στο νερό, φορώντας σκουλαρίκια με πολύτιμους
λίθους·
πλησίασε την ευχάριστη πόλη, την κατοικία του Βεσσάνταρα.
- 1695.** «Εκεί είδε τον πρίγκιπα, να διασκεδάζει στη δική του πόλη·
περιτριγυρισμένο από υπουργούς, όπως ο Βασάβα από τους θεούς.
- 1696.** «Αυτός αφού πήγε εκεί βιαστικά, ο ομιλητής είπε στον Βεσσαντάρ·
Θα σου αναγγείλω δυστυχία, μην οργίζεσαι σε μένα, τ αύρε των αρματηλατών.
- 1697.** «Αφού προσκύνησε κλαίγοντας, αυτός ο ομιλητής είπε στον βασιλιά·
Είσαι ο κύριός μου, μεγάλε βασιλιά, αυτός που φέρνει τη γεύση όλων των
ηδονών.
- 1698.** «Θα σου αναγγείλω δυστυχία, σε αυτό ας με παρηγορήσουν·
οι Σίβι, θεέ, είναι οργισμένοι εναντίον σου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων
συγκεντρώθηκαν.
- 1699.** «Γενναίοι και πρίγκιπες, και έμποροι και βραχμάνοι·
Ελεφαντοδαμαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές·
Ολόκληρη η κωμόπολη, και οι Σίβι συγκεντρώθηκαν.
- 1700.** «Από αυτή τη νύχτα όταν τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·
ενωμένοι οι Σίβι γενόμενοι, από το βασίλειο τον εξορίζουν».
- 1701.** «Για ποιο λόγο οι Σίβι είναι οργισμένοι μαζί μου, δεν βλέπω εγώ ανάρμοστη
πράξη·
αυτό εξήγησέ μου, ευεργέτη, γιατί με εξορίζουν;»
- 1702.** «Γενναίοι και πρίγκιπες, και έμποροι και βραχμάνοι·
Ελεφαντοδαμαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές·
Επικρίνουν τη δωρεά του ελέφαντα, γι' αυτό τον εξορίζουν».
- 1703.** «Την καρδιά και τα μάτια μου θα έδινα, τι μου χρειάζεται ο εξωτερικός
πλούτος;
Ασήμι ή χρυσάφι, μαργαριτάρια, βηρύλλια, πολύτιμα πετράδια.

- 1704.** «Το δεξί μου χέρι ακόμα, αφού δω τον ζητιάνο που ήρθε·
θα έδινα, δεν θα δίσταζα, ο νους μου χαίρεται στη δωρεά.
- 1705.** «Ας με εξορίσουν όλοι οι Σίβι, ή ας με σκοτώσουν·
ποτέ δεν θα σταματήσω τη δωρεά, ας με κόψουν σε επτά κομμάτια».
- 1706.** «Έτσι αυτό οι Σίβι είπαν, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων που συγκεντρώθηκαν·
κατά μήκος της όχθης του ποταμού Κοντιμάρα, προς το βουνό Αράντζαρα·
από όπου οι εξόριστοι πηγαίνουν, από εκεί ας πάει ο ενάρετος».
- 1707.** «Εγώ λοιπόν εκεί θα πάω, όπου πηγαίνουν οι φθορείς·
νύχτα και μέρα να με ανεχτείτε, μέχρι να δώσω εγώ τη δωρεά».
- 1708.** «Απευθύνθηκε στον βασιλιά, τη Μαντί την πανέμορφη σε όλα τα μέλη·
Ό,τι σου δόθηκε από εμένα, πλούτος και σιτηρά υπάρχουν.
- 1709.** «Ασήμι ή χρυσάφι, πολλά μαργαριτάρια και βηρύλλια·
Όλα αυτά θα αποθήκευες, και ό,τι πατρικός πλούτος σου υπάρχει.
- 1710.** Αυτόν προσφώνησε η πριγκίπισσα, η Μαντί η πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
«Πού, θεέ, να το αποθέσω; Πες μου αυτό που ρωτήθηκες».
- 1711.** «Στους ηθικούς να δίνεις, δωρεά, Μάντι, όπως αρμόζει·
διότι δεν υπάρχει τίποτα πέρα από τη δωρεά, η εδραίωση όλων των όντων.
- 1712.** «Στα παιδιά, Μάντι, να δείχνεις στοργή, στην πεθερά και στον πεθερό επίσης·
και όποιος θα φανταζόταν ότι είναι σύζυγός σου, προσεκτικά αυτόν να
υπηρετείς.
- 1713.** «Αν κανείς δεν φανταζόταν ότι είναι σύζυγός σου, με τον αποχωρισμό σου από
εμένα·
άλλον σύζυγο αναζήτησε, μην αδυνατίσεις χωρίς εμένα».
- 1714.** «Εγώ πράγματι πηγαίνω στο δάσος, το φρικτό γεμάτο άγρια θηρία·
αμφίβολη είναι η ζωή μου, του μοναχικού στο μεγάλο δάσος».
- 1715.** Αυτόν προσφώνησε η πριγκίπισσα, η Μαντί η πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
«Αλίμονό μου, τι άραγε λες, κακόβουλα πράγματι μιλάς.
- 1716.** «Αυτός δεν είναι ο κανόνας, μεγάλε βασιλιά, που εσύ θα πήγαινες μόνος·
κι εγώ επίσης εκεί πηγαίνω, όπου πηγαίνεις, πολεμιστή.
- 1717.** «Είτε ο θάνατος μαζί σου, είτε η ζωή χωρίς εσένα·
αυτός ακριβώς ο θάνατος είναι καλύτερος, παρά να ζω χωρίς εσένα.
- 1718.** «Ανάβοντας τη φωτιά, συγκεντρωμένη σε μία φλόγα·
εκεί ο θάνατός μου είναι καλύτερος, παρά να ζω χωρίς εσένα.
- 1719.** «Όπως τον δασόβιο ελέφαντα, με χαυλιόδοντες, ακολουθεί η ελεφαντίνα·
τον περιπλανώμενο στα δυσπρόσιτα βουνά, σε ομαλά και ανώμαλα μέρη.

- 1720.** «Έτσι σε ακολουθώ, παίρνοντας τους γιους πίσω·
θα είμαι εύκολη στη συντήρηση για σένα, δεν θα είμαι δυσυποστήρικτη για σένα.
- 1721.** «Βλέποντας αυτούς τους πρίγκιπες, τους γλυκομίλητους που μιλούν αγαπητά·
καθισμένους στη δασική συστάδα, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1722.** «Βλέποντας αυτούς τους πρίγκιπες, τους γλυκομίλητους που μιλούν αγαπητά·
παίζοντας στη δασική συστάδα, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1723.** «Βλέποντας αυτούς τους πρίγκιπες, τους γλυκομίλητους που μιλούν αγαπητά·
στο ερημητήριο το γοητευτικό, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1724.** «Βλέποντας αυτούς τους πρίγκιπες, τους γλυκομίλητους που μιλούν αγαπητά·
παίζοντας στο ωραίο ερημητήριο, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1725.** «Βλέποντας αυτούς τους πρίγκιπες, φορώντας γιρλάντες, στολισμένους·
στο ερημητήριο το γοητευτικό, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1726.** «Βλέποντας αυτούς τους πρίγκιπες, φορώντας γιρλάντες, στολισμένους·
παίζοντας στο ωραίο ερημητήριο, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1727.** «Όταν θα δεις να χορεύουν, τους πρίγκιπες που φορούν στεφάνια·
στο ερημητήριο το γοητευτικό, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1728.** «Όταν θα δεις να χορεύουν, τους πρίγκιπες που φορούν στεφάνια·
παίζοντας στο ωραίο ερημητήριο, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1729.** «Όταν θα δεις τον ελέφαντα, τον χαυλιοδοντωτό εξηντάχρονο·
μόνο του να περιφέρεται στο δάσος, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1730.** «Όταν θα δεις τον ελέφαντα, τον χαυλιοδοντωτό εξηντάχρονο·
το βράδυ και νωρίς με την ανατολή του ηλίου να περιφέρεται, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1731.** «Όταν του κοπαδιού των ελεφαντίνων, πηγαίνοντας μπροστά από την αγέλη·
κραυγή γερανού θα κάνει ο ελέφαντας, ο ελέφαντας εξήντα ετών·
αφού ακούσεις αυτόν να βρυχάται, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1732.** «Και στις δύο πλευρές του δασικού ανοίγματος, όταν θα δεις, εσύ που δίνεις
κάθε επιθυμία·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1733.** «Βλέποντας το ελάφι το απόγευμα, που έρχεται με πέντε στεφάνια·
και τους κιμπουρίσες να χορεύουν, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1734.** «Όταν θα ακούσεις την αντήχηση, του ποταμού που ρέει·
και το τραγούδι των κιμπουρίσων, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1735.** «Όταν θα ακούσεις την αντήχηση, αυτού που περιφέρεται στις σπηλιές των
βουνών·

της κουκουβάγιας που κράζει, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.

- 1736.** «Όταν του λιονταριού και της τίγρης, του ρινόκερου και του γκαούρ·
στο δάσος θα ακούσεις τους άγριους, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1737.** «Όταν θα δεις το παγώνι περιτριγυρισμένο από παγωνίνες, σκεπασμένο με
φτερά, καθισμένο στην κορυφή του βουνού·
να χορεύει, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1738.** «Όταν θα δεις το παγώνι περιτριγυρισμένο από παγωνίνες, το ωτόκο με τα
πολύχρωμα φτερά·
να χορεύει, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1739.** «Όταν θα δεις το παγώνι περιτριγυρισμένο από παγωνίνες, με γαλάζιο λαιμό,
με λοφίο·
να χορεύει, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1740.** «Όταν θα δεις τον χειμώνα, τα φυτά της γης ανθισμένα·
ευωδιαστά να αναδίδουν άρωμα, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1741.** «Όταν στον χειμωνιάτικο μήνα, θα δεις την πράσινη γη·
σκεπασμένη με ινδαγκόπακα, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1742.** «Όταν θα δεις τον χειμώνα, τα φυτά της γης ανθισμένα·
το κουτάτζα και το μπιμπατζάλα, το ανθισμένο λόντα και παντμάκα·
ευωδιαστά να αναδίδουν άρωμα, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία.
- 1743.** «Όταν στον χειμωνιάτικο μήνα, θα δεις το δάσος ανθισμένο·
και τα λωτά με τα κρεμαστά άνθη, δεν θα θυμάσαι τη βασιλεία».

Τα Ιμαλάια.

Το κεφάλαιο της δωρεάς

- 1744.** «Αφού άκουσε τον θρήνο τους, του γιου και της νύφης·
θλιβερά θρηνούσε, η πριγκίπισσα η ένδοξη.
- 1745.** «Καλύτερα να έτρωγα δηλητήριο, από γκρεμό να έπεφτα·
με σχοινί δεμένη να πέθαινα, γιατί τον Βεσσαντάρα τον γιο
εξορίζουν τον αθώο;
- 1746.** «Τον διδάσκαλο, τον κύριο της δωρεάς, αφοσιωμένο στο να δίνει, μη
τσιγκούνη·
τιμημένο από άλλους βασιλιάδες, φημισμένο, ένδοξο·
γιατί τον Βεσσαντάρα τον γιο, εξορίζουν τον αθώο;»
- 1747.** «Το ον που φροντίζει μητέρα και πατέρα, που τιμά τους πρεσβύτερους της
οικογένειας·
γιατί τον Βεσσαντάρα τον γιο, εξορίζουν τον αθώο;»
- 1748.** «Ευεργετικός για τον βασιλιά, ευεργετικός για τη βασίλισσα, ευεργετικός για

τους συγγενείς και φίλους·
ευεργετικός για ολόκληρο το βασίλειο, γιατί τον Βεσσαντάρα τον γιο
εξορίζουν τον αθώο;

1749. «Όπως μέλι που έχουν πετάξει οι μέλισσες, όπως μάνγκο πεσμένα στο έδαφος·
έτσι θα γίνει το βασίλειό σου, εξορίζοντας τον αθώο.

1750. «Σαν χήνα με πεσμένα φτερά, σε λιμνούλα χωρίς νερό·
εγκαταλειμμένος από τους υπουργούς, μόνος βασιλιάς θα εξαντληθείς.

1751. «Αυτό σου λέω, μεγάλε βασιλιά, το όφελός σου ας μη σε παρέλθει·
μην τον εξορίσεις από τα λόγια των Σιβί, τον αθώο».

1752. «Εκτίμηση στη Διδασκαλία κάνω, των Σιβί την απομάκρυνση, τη σημαία·
εξορίζω τον δικό μου γιο, από τη ζωή μου πιο αγαπητός είναι σε μένα».

1753. Αυτού που στο παρελθόν οι κορυφές των σημαιών, σαν ανθισμένες κανικάρες·
ακολουθούσαν αυτόν που πήγαινε, αυτός σήμερα μόνος θα πορευτεί.

1754. Αυτού που στο παρελθόν οι κορυφές των σημαιών, σαν δάση κανικάρων·
ακολουθούσαν αυτόν που πήγαινε, αυτός σήμερα μόνος θα πορευτεί.

1755. Αυτού που στο παρελθόν οι στρατιωτικές μονάδες, σαν ανθισμένες
κανικάρες·
ακολουθούσαν αυτόν που πήγαινε, αυτός σήμερα μόνος θα πορευτεί.

1756. Αυτού που στο παρελθόν οι στρατιωτικές μονάδες, σαν δάση κανικάρων·
ακολουθούσαν αυτόν που πήγαινε, αυτός σήμερα μόνος θα πορευτεί.

1757. Με λάμψη σαν το χρώμα της κοκκινέλας, οι κίτρινες κουβέρτες από τη
Γκαντάρ·
ακολουθούσαν αυτόν που πήγαινε, αυτός σήμερα μόνος θα πορευτεί.

1758. «Αυτός που πρώτα με ελέφαντα πηγαίνει, με φορείο και με άρμα·
αυτός σήμερα ο βασιλιάς Βεσσαντάρ· πώς πηγαίνει με τα πόδια;

1759. «Πώς αυτός με το σώμα αλειμμένο με σανδαλόξυλο, που ξυπνούσε με χορό και
τραγούδι,
θα κουβαλήσει ξυράφι και δέρμα αντιλόπης, τσεκούρι και ζυγό μεταφοράς;

1760. «Γιατί δεν θα φέρουν, πορτοκαλί ράσα και δέρματα αντιλόπης;
Αυτόν που εισέρχεται στο μεγάλο δάσος, γιατί δεν δένουν φλοιώδη ρούχα;

1761. «Πώς άραγε φορούν φλοιώδη ρούχα, οι άνθρωποι που ήταν βασιλιάδες και
έγιναν αναχωρητές;
Πώς τραχύ φλοιώδες ρούχο, η Μαντί θα φορέσει;»

1762. «Αφού φόρεσε τα κασιανά και τα λινά κοτουμπάρα·
φορώντας φλοιώδη ενδύματα από γρασίδι, πώς η Μαντί θα τα καταφέρει;»

1763. «Αφού ταξίδεψε με φορητά μέσα, με φορείο και με άρμα·

Αυτή πώς σήμερα με άψογα μέλη, πηγαίνει το μονοπάτι πεζή.

- 1764.** «Αυτής τα απαλά χέρια, και τα πόδια τρεφόμενα με ευτυχία·
Αυτή πώς σήμερα με άψογα μέλη, πηγαίνει το μονοπάτι πεζή.
- 1765.** «Αυτής τα απαλά πόδια, και τα πόδια τρεφόμενα με ευτυχία·
με χρυσά σανδάλια, τρεκλίζοντας πηγαίνει·
Αυτή πώς σήμερα με άψογα μέλη, πηγαίνει το μονοπάτι πεζή.
- 1766.** «Αυτή που από χιλιάδες γυναίκες, μπροστά πηγαίνει με στεφάνια·
Αυτή πώς σήμερα με άψογα μέλη, πηγαίνει στο δάσος μόνη.
- 1767.** «Αυτή που ακούγοντας τσακάλι, συχνά τρόμαζε πριν·
Αυτή πώς σήμερα με άψογα μέλη, πηγαίνει στο δάσος η δειλή.
- 1768.** «Αυτή που από την κουκουβάγια του σογιού του Ίντα, όταν βρέχει·
αφού άκουσε να βρυχάται φοβισμένη, σαν δαιμονισμένη τρέμει·
Αυτή πώς σήμερα με άψογα μέλη, πηγαίνει στο δάσος η δειλή.
- 1769.** «Σαν πουλί με σκοτωμένα τα μικρά του, βλέποντας τη φωλιά άδεια·
Για πολύ καιρό με πόνο θα θρηνώ, ερχόμενη σε αυτή την άδεια πόλη.
- 1770.** «Σαν πουλί με σκοτωμένα τα μικρά του, βλέποντας τη φωλιά άδεια·
αδύνατη και χλωμή θα γίνω, μη βλέποντας τους αγαπημένους γιους.
- 1771.** «Σαν πουλί με σκοτωμένα τα μικρά του, βλέποντας τη φωλιά άδεια·
θα τρέχω εδώ κι εκεί, μη βλέποντας τους αγαπημένους γιους.
- 1772.** «Σαν γεράκι με σκοτωμένα τα μικρά του, βλέποντας τη φωλιά άδεια·
Για πολύ καιρό με πόνο θα θρηνώ, ερχόμενη σε αυτή την άδεια πόλη.
- 1773.** «Σαν γεράκι με σκοτωμένα τα μικρά του, βλέποντας τη φωλιά άδεια·
αδύνατη και χλωμή θα γίνω, μη βλέποντας τους αγαπημένους γιους.
- 1774.** «Σαν γεράκι με σκοτωμένα τα μικρά του, βλέποντας τη φωλιά άδεια·
θα τρέχω εδώ κι εκεί, μη βλέποντας τους αγαπημένους γιους.
- 1775.** «Αυτή σίγουρα σαν τσακραβάκι, σε λιμνούλα χωρίς νερό·
Για πολύ καιρό με πόνο θα θρηνώ, ερχόμενη σε αυτή την άδεια πόλη.
- 1776.** «Αυτή σίγουρα σαν τσακραβάκι, σε λιμνούλα χωρίς νερό·
αδύνατη και χλωμή θα γίνω, μη βλέποντας τους αγαπημένους γιους.
- 1777.** «Αυτή σίγουρα σαν τσακραβάκι, σε λιμνούλα χωρίς νερό·
θα τρέχω εδώ κι εκεί, μη βλέποντας τους αγαπημένους γιους.
- 1778.** «Έτσι σε μένα που θρηνώ, ο βασιλιάς τον γιο τον αθώ·
εξόρισε στο δάσος από το βασίλειο, φαντάζομαι θα αφήσω τη ζωή μου.»
- 1779.** «Ακούγοντας τον θρήνο της, όλες στο εσωτερικό παλάτι πολλές·
με τα χέρια υψωμένα έκλαψαν, οι κόρες των Σίβι συγκεντρωμένες.

- 1780.** «Σαν δέντρα σάλα ξεριζωμένα, από τον άνεμο συντριμμένα·
κείτονται γιοι και σύζυγοι, στην κατοικία του Βεσσάνταρα.
- 1781.** «Οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και οι έμποροι και οι βραχμάνοι·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, στην κατοικία του Βεσσάνταρα.
- 1782.** «Ελεφαντοδασμάστες, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί
πολεμιστές·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, στην κατοικία του Βεσσάνταρα.
- 1783.** «Έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·
τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, πλησίασε για να δώσει δωρεά.
- 1784.** «Ρούχα σε αυτούς που επιθυμούν ρούχα, στους μέθυσους δώστε ηδύποτο·
τροφή σε αυτούς που χρειάζονται τροφή, δώστε τους σωστά.
- 1785.** «Και μην κανέναν επαίτη, κακομεταχειριστείτε που ήρθε εδώ·
ας ικανοποιηθούν με τροφή και ρόφημα, ας φύγουν τιμημένοι.
- 1786.** Τότε εδώ ακούγεται ήχος, θορυβώδης, τρομακτικός, μεγάλος·
Εξαιτίας της δωρεάς αυτόν εξορίζουν, και πάλι δωρεά έδωσες εσύ.
- 1787.** «Σε αυτούς μεθυσμένοι και κουρασμένοι, πετούν οι επαίτες·
καθώς αναχωρεί ο μεγάλος βασιλιάς, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 1788.** «Έκοψαν πράγματι, αξιότιμε, ένα δέντρο, ένα δέντρο που φέρει ποικίλους
καρπούς·
όπως τον Βεσσαντάρα από το βασίλειο, εξορίζουν τον αθώο.
- 1789.** «Έκοψαν πράγματι, αξιότιμε, ένα δέντρο, ένα δέντρο που δίνει όλες τις
επιθυμίες·
όπως τον Βεσσαντάρα από το βασίλειο, εξορίζουν τον αθώο.
- 1790.** «Έκοψαν πράγματι, αξιότιμε, ένα δέντρο, που φέρει τον χυμό κάθε ηδονής·
όπως τον Βεσσαντάρα από το βασίλειο, εξορίζουν τον αθώο.
- 1791.** «Όσοι ηλικιωμένοι και όσοι νεαροί, και όσοι μεσήλικες·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, καθώς αναχωρεί ο μεγάλος βασιλιάς·
αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 1792.** «Περισσότερο από δαίμονες, οι εκλεκτές σύζυγοι, και ο γυναικωνίτης του
βασιλιά·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, καθώς αναχωρεί ο μεγάλος βασιλιάς·
αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 1793.** «Και οι γυναίκες εκεί έκλαψαν, όσες ήταν σε εκείνη την πόλη·
καθώς αναχωρεί ο μεγάλος βασιλιάς, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 1794.** «Όσοι βραχμάνοι και όσοι ασκητές, ή και άλλοι επαίτες·
κλαίνε με τα χέρια υψωμένα, "αδικία λοιπόν, αγαπητέ" έτσι.

- 1795.** «Όπως ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, προσφέροντας θυσίες στη δική του πόλη·
με την εντολή των Σιβί, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1796.** «Αφού έδωσα επτακόσιους ελέφαντες, στολισμένους με κάθε είδους
κοσμήματα·
Με χρυσά καλύμματα οι μεγάλοι ελέφαντες, ντυμένοι με χρυσούφαντα
υφάσματα.
- 1797.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με λόγχες και βούκεντρα στα χέρια·
αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1798.** «Αφού έδωσα επτακόσια άλογα, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
ευγενή στην καταγωγή, σινδικά, γρήγορα στην κίνηση.
- 1799.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με σπαθιά και τόξα·
αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1800.** «Αφού έδωσα επτακόσια άρματα, θωρακισμένα με υψωμένες σημαίες·
με λεοπαρδαλές και επίσης με τίγρεις, στολισμένα με κάθε είδους κοσμήματα·
- 1801.** Ανεβασμένοι από χωρικούς, με τόξα στα χέρια και θωρακισμένοι·
αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1802.** «Αφού έδωσε επτακόσιες γυναίκες, καθεμία στεκόμενη σε άρμα·
θωρακισμένες με χρυσές αλυσίδες, στολισμένες με χρυσαφικά.
- 1803.** «Με κίτρινα στολίδια, με κίτρινα ρούχα, στολισμένες με κίτρινα κοσμήματα·
με μακριές βλεφαρίδες, γελαστές, με καλή αντίληψη και λεπτή μέση·
αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1804.** «Αφού έδωσε επτακόσιες αγελάδες, όλες με χάλκινα δοχεία γάλακτος·
αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1805.** «Αφού έδωσε επτακόσιες δούλες, και επτακόσιους δούλους·
αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1806.** Αφού έδωσε ελέφαντες, άρματα με άλογα, και γυναίκες στολισμένες·
αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1807.** «Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος·
όταν δόθηκε η μεγάλη δωρεά, η γη σείστηκε.
- 1808.** «Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος·
Όταν ο βασιλιάς με ενωμένες παλάμες, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1809.** Τότε εδώ ακούγεται ήχος, θορυβώδης, τρομακτικός, μεγάλος·
Εξαιτίας της δωρεάς αυτόν εξορίζουν, και πάλι δωρεά έδωσες εσύ.
- 1810.** «Σε αυτούς μεθυσμένοι και κουρασμένοι, πετούν οι επαίτες·
καθώς αναχωρεί ο μεγάλος βασιλιάς, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των
Σιβί».

- 1811.** «Απευθύνθηκε στον βασιλιά, τον Σαντζάγια τον άριστο μεταξύ των δίκαιων·
Με εξορίζεις, θεέ, πηγαίνω στο βουνό Βάνκα.
- 1812.** «Όποιοι, μεγάλε βασιλιά, υπήρξαν και όσοι θα υπάρξουν·
ανικανοποίητοι από τις ηδονές, πηγαίνουν στην κατοικία του Γιάμα.
- 1813.** «Έτσι εγώ τους δικούς μου καταπίεσα, προσφέροντας θυσίες στη δική μου
πόλη·
με την εντολή των Σιβί, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1814.** «Αυτή τη δυστυχία θα υπομείνω, στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία·
κατοικημένο από ρινόκερους και λεοπαρδάλεις, εγώ αξιέπαινες πράξεις κάνω·
εσείς στη λάσπη βυθίζεστε».
- 1815.** «Επίτρεψέ μου, μητέρα, η αναχώρηση μου αρέσει·
Έτσι εγώ τους δικούς μου καταπίεσα, προσφέροντας θυσίες στη δική μου
πόλη·
με την εντολή των Σιβί, από το βασίλειο εξορίζεται.
- 1816.** «Αυτή τη δυστυχία θα υπομείνω, στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία·
κατοικημένο από ρινόκερους και λεοπαρδάλεις, εγώ αξιέπαινες πράξεις κάνω·
εσείς στη λάσπη βυθίζεστε».
- 1817.** «Σου επιτρέπω, γιε μου, η αναχώρησή σου ας εκπληρωθεί·
Και αυτή η Μαντί η ωραία, με καλή αντίληψη και λεπτή μέση·
ας μένει μαζί με τα παιδιά, τι θα κάνει στο δάσος;»
- 1818.** «Εγώ δεν τολμώ να οδηγήσω στο δάσος ούτε μια δούλη χωρίς τη θέλησή της·
αν θέλει ας ακολουθήσει, αν δεν θέλει ας μένει».
- 1819.** «Έπειτα τη νύφη ο μεγάλος βασιλιάς, να ζητήσει προχώρησε·
Μην αυτή με συμπεριφορά σαν σανδαλόξυλο, σκόνη και βρωμιά διατήρησε.
- 1820.** «Μη φορώντας τα κασιανά, ένδυμα από γρασίδι φόρεσε·
δυστυχία είναι η διαμονή στην ερημιά, μη πράγματι εσύ στον ευνοϊκά
σημαδεμένο πας.
- 1821.** Αυτόν προσφώνησε η πριγκίπισσα, η Μαντί η πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
«Δεν θα ποθούσα εκείνη την ευτυχία, που θα ήταν για μένα χωρίς τον
Βεσσαντάρα».
- 1822.** Αυτήν προσφώνησε ο μεγάλος βασιλιάς, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των
Σιβί·
«Έλα λοιπόν Μαντί, άκουσε, αυτά που είναι δυσβάσταχτα στο δάσος.
- 1823.** «Πολλά σκαθάρια και ακρίδες, κουνούπια και μέλισσες·
κι αυτά θα σε βλάψουν εκεί, αυτό θα ήταν πιο οδυνηρό για σένα.
- 1824.** «Δες άλλους τρομερούς, που ζουν κοντά στα ποτάμια·

Φίδια που ονομάζονται πύθωνες, μη δηλητηριώδη αυτά με μεγάλη δύναμη.

- 1825.** «Αυτοί άνθρωπο ή και ζώο, ακόμη κι αν έρθει κοντά·
αφού τον τυλίξουν με τις σπείρες τους, τον φέρνουν υπό την εξουσία τους.
- 1826.** «Και άλλα μαυρότριχα, αρκούδες ονομάζονται, επιβλαβή ζώα·
Από αυτά αν ένας άνθρωπος ιδωθεί, ανεβαίνοντας σε δέντρο δεν γλιτώνει.
- 1827.** «Χτυπώντας τα κέρατά τους, με αιχμηρές άκρες που χτυπούν δυνατά·
βουβάλια περιφέρονται εδώ, κοντά στον ποταμό Σοτούμπαρα.
- 1828.** «Βλέποντας τα κοπάδια των ζώων, τις αγελάδες που περιφέρονται στο
δάσος·
Σαν αγελάδα που λαχταράει το μοσχάρι της, τι θα κάνεις, Μάντι;
- 1829.** «Βλέποντας τους φρικτούς πιθήκους να πηδούν στις κορυφές των δέντρων·
Από άγνοια του εδάφους, Μάντι, θα έχεις μεγάλο φόβο.
- 1830.** «Εσύ που ακούγοντας τσακάλι, συχνά τρόμαζες πριν·
Εσύ φτάνοντας σε στριφνό μέρος, τι θα κάνεις, Μάντι;
- 1831.** «Όταν ο μεσημεριανός χρόνος σταθεροποιείται, όταν τα πουλιά κάθονται
ήσυχα·
το μεγάλο δάσος αντηχεί, εκεί γιατί θέλεις να πας;»
- 1832.** Αυτόν προσφώνησε η πριγκίπισσα, η Μαντί η πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
Αυτά που μου ανέφερες, τα τρομακτικά στο δάσος για μένα·
Όλα θα τα υπομείνω, θα φύγω, τ αύρε των αρματηλατών.
- 1833.** «Το κάσα, το κούσα, το ποτάκιλα, το ουσίρα, το μούντζα και το παμπάτζα·
θα τα σπρώξω με το στήθος μου, δεν θα είμαι δυσοδήγητη γι' αυτόν.
- 1834.** «Με πολλές πράγματι συμπεριφορές, η κοπέλα βρίσκει σύζυγο·
Με νηστεία της κοιλιάς, και με δέσιμο του πηγουνιού σαν αγελάδα.
- 1835.** «Με την υπηρεσία της φωτιάς, και με τη βύθιση στο νερό·
η χηρεία είναι πικρή στον κόσμο, θα φύγω, τ αύρε των αρματηλατών.
- 1836.** «Ακόμη και να φάει τα αποφάγια, δεν της αρμόζει·
αυτός που την αρπάζει από το χέρι, την σέρνει παρά τη θέλησή της·
η χηρεία είναι πικρή στον κόσμο, θα φύγω, τ αύρε των αρματηλατών.
- 1837.** «Άρπαγμα από τα μαλλιά και πέταγμα, και σύρσιμο στο έδαφος·
αφού δώσει όχι λίγα πολλά δεινά, δεν φεύγει·
η χηρεία είναι πικρή στον κόσμο, θα φύγω, τ αύρε των αρματηλατών.
- 1838.** «Με λευκό δέρμα, εχθρικοί προς τις χήρες, αφού έδωσαν, νομίζοντας ότι είναι
τυχεροί·
σέρνουν αυτήν που δεν θέλει, όπως οι κουρούνες την κουκουβάγια·
η χηρεία είναι πικρή στον κόσμο, θα φύγω, τ αύρε των αρματηλατών.

- 1839.** «Ακόμη κι αν ζω σε ευημερούσα οικογένεια συγγενών, που λάμπει από χάλκινα σκεύη·
ούτε προσβλητικά λόγια δεν θα λάβω, από αδελφούς ή φίλες·
η χηρεία είναι πικρή στον κόσμο, θα φύγω, τ αύρε των αρματηλατών.
- 1840.** «Γυμνός ο ποταμός χωρίς νερό, γυμνό το βασίλειο χωρίς βασιλιά·
και η γυναίκα χήρα είναι γυμνή, ακόμη κι αν έχει δέκα αδελφούς·
η χηρεία είναι πικρή στον κόσμο, θα φύγω, τ αύρε των αρματηλατών.
- 1841.** «Η σημαία είναι το διακριτικό σημάδι του άρματος, ο καπνός είναι το
διακριτικό σημάδι της φωτιάς·
ο βασιλιάς είναι το διακριτικό σημάδι του άρματος, ο σύζυγος είναι το
διακριτικό σημάδι της γυναίκας·
η χηρεία είναι πικρή στον κόσμο, θα φύγω, τ αύρε των αρματηλατών.
- 1842.** «Αυτή που είναι φτωχή για τον φτωχό, πλούσια για τον πλούσιο, ένδοξη·
αυτήν πράγματι οι θεοί επαινούν, διότι κάνει κάτι δύσκολο.
- 1843.** «Θα ακολουθήσω τον σύζυγο, πάντα φορώντας ωχροκίτρινα·
ακόμα κι αν η γη δεν διασπάται, η χηρεία είναι πικρή για μια γυναίκα.
- 1844.** «Ακόμη κι αν τη γη που περιβάλλεται από τον ωκεανό, που κατέχει πολύ
πλούτο·
γεμάτη με διάφορα κοσμήματα, δεν την επιθυμώ χωρίς τον Βεσσαντάρα.
- 1845.** «Πώς άραγε είναι η καρδιά αυτών, πράγματι σκληρές είναι οι γυναίκες·
οι οποίες όταν ο σύζυγος είναι δυστυχισμένος, ποθούν την ευτυχία του εαυτού
τους.
- 1846.** «Καθώς αναχωρεί ο μεγάλος βασιλιάς, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των
Σιβί·
αυτόν εγώ θα ακολουθήσω, διότι αυτός μου δίνει όλες τις επιθυμίες.»
- 1847.** Αυτήν προσφώνησε ο μεγάλος βασιλιάς, τη Μαντί την πανέμορφη σε όλα τα
μέλη·
«Αυτοί είναι οι νεαροί γιοι σου, ο Τζάλι και η Κανχατζινά και οι δύο·
αφήνοντάς τους στον ευνοϊκά σημαδεμένο πήγαινε, εμείς θα σε συντηρούμε».
- 1848.** Αυτόν προσφώνησε η πριγκίπισσα, η Μαντί η πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
«Αγαπημένα μου τα παιδιά, θεέ, ο Τζάλι και η Κανχατζινά και οι δύο·
αυτά θα μας τέρπουν εκεί, στο δάσος, εμάς που ζούμε με θλίψη».
- 1849.** Αυτήν προσφώνησε ο μεγάλος βασιλιάς, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των
Σιβί·
«Αφού έφαγαν μαγειρεμένο ρύζι από καλό ρύζι, αγνό με σάλτσα από κρέας·
τρώγοντας καρπούς δέντρων, πώς θα τα καταφέρουν τα παιδιά;»
- 1850.** «Αφού έτρωγαν σε χρυσά πιάτα εκατό παλών, με εκατό γραμμές·
τρώγοντας σε φύλλα δέντρων, πώς θα τα καταφέρουν τα παιδιά;»

- 1851.** «Αφού φόρεσε τα κασιανά και τα λινά κοτουμπάρα·
φορώντας φλοιώδη ενδύματα από γρασίδι, πώς θα τα καταφέρουν τα παιδιά;»
- 1852.** «Αφού ταξίδεψε με φορητά μέσα, με φορείο και με άρμα·
τρέχοντας με τα πόδια, πώς θα τα καταφέρουν τα παιδιά;»
- 1853.** «Αφού κοιμήθηκαν σε θολωτά σπίτια, σε ήρεμο μέρος με κλειστούς σύρτες·
κοιμώμενα στη βάση ενός δένδρου, πώς θα τα καταφέρουν τα παιδιά;»
- 1854.** «Αφού κοιμήθηκαν σε ανάκλιντρα, σε μαλλιαρά χαλιά με ποικίλα στρώματα·
κοιμώμενα σε στρώμα από χόρτα, πώς θα τα καταφέρουν τα παιδιά;»
- 1855.** «Αλειμμένα με αρώματα, με αλόη και σανδαλόξυλο·
φορώντας σκόνη και λάσπη, πώς θα τα καταφέρουν τα παιδιά;»
- 1856.** «Με δροσιζόμενα σώματα από βεντάλιες με φτερά παγωνιού, τρεφόμενα με
ευτυχία·
πληττόμενα από αλογόμυγες και κουνούπια, πώς θα τα καταφέρουν τα
παιδιά;»
- 1857.** Αυτόν προσφώνησε η πριγκίπισσα, η Μαντί η πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
«Μη θρηνείς, θεέ, και μην είσαι δυσареστημένος·
όπως εμείς θα είμαστε, έτσι θα είναι και τα παιδιά.»
- 1858.** Αφού είπε αυτά έφυγε, η Μαντί η πανέμορφη σε όλα τα μέλη της·
από τον δρόμο των Σίβι αναζήτησε, παίρνοντας τους γιους με τα ευοίωνα
χαρακτηριστικά.
- 1859.** Τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, αφού έδωσε δωρεά, ο πολεμιστής·
αφού προσκύνησε τον πατέρα και τη μητέρα, και τους περιήλθε κρατώντας
τους στα δεξιά του.
- 1860.** Ανεβαίνοντας γρήγορα στο άρμα, στο ζεμένο με τέσσερα άλογα όχημα·
Παίρνοντας μαζί τα παιδιά και τη σύζυγο, κατευθύνθηκε προς το βουνό
Βάνκα.
- 1861.** Τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, όπου ήταν πολύς κόσμος·
«Αφού σε ειδοποιήσουμε φεύγουμε, ας είναι υγιείς οι συγγενείς».
- 1862.** «Έλα, Μάντι, πρόσεχε, σαν όμορφη μορφή φαίνεται·
Κατοικία του άρχοντα των Σίβι, πατρικό σπίτι μου».
- 1863.** «Αυτόν οι βραχμάνοι ακολούθησαν, αυτοί του ζήτησαν τα άλογα·
παρακληθείς τους έδωσε, στους τέσσερις τέσσερα άλογα».
- 1864.** «Έλα, Μάντι, πρόσεχε, σαν όμορφη μορφή φαίνεται·
με χρώμα ελαφιού ροχίτσα, καλά εκπαιδευμένα άλογα με μεταφέρουν».
- 1865.** «Τότε εδώ ήρθε ένας πέμπτος, αυτός ζήτησε από σένα το άρμα·
Σε αυτόν το έδωσες όταν το ζήτησε, και ο νους του δεν ήταν πληγωμένος.

- 1866.** «Τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, αφού κατέβασε τους δικούς του ανθρώπους· παρηγόρησε το άρμα με τα άλογα, του βραχμάνου που αναζητούσε πλούτη».
- 1867.** «Εσύ, Μάντι, πάρε την Κάνχα, ελαφριά είναι αυτή η μικρότερη· Εγώ θα πάρω τον Τζάλι, βαρύς είναι αυτός ο αδελφός».
- 1868.** «Ο βασιλιάς παίρνοντας τον γιο, και η πριγκίπισσα την κόρη· Χαιρόμενοι μαζί έφυγαν, μιλώντας ο ένας στον άλλον με αγάπη».

Το κεφάλαιο της δωρεάς.

Η είσοδος στο δάσος

- 1869.** «Αν κάποιοι άνθρωποι έρχονται, στους παράδρομους και τα μονοπάτια· τον δρόμο αυτούς ρωτάμε, πού είναι το όρος Βάνκα;»
- 1870.** «Αυτοί εκεί, βλέποντάς μας, θλιβερά θρηνούσαν· Βιώνουν πόνο για σας, μακριά είναι το όρος Βάνκα».
- 1871.** «Αν βλέπουν στο άγριο δάσος, τα παιδιά καρποφόρα δέντρα· εξαιτίας εκείνων των καρπών, κλαίνε τα παιδιά.
- 1872.** «Βλέποντας τα παιδιά να κλαίνε, τα ψηλά και πλατιά δέντρα· Από μόνα τους σκύβοντας, πλησιάζουν τα παιδιά.
- 1873.** «Αφού είδε αυτό το καταπληκτικό, το εκπληκτικό που προκαλεί τρόμο· επιδοκimasία εξέφρασε η Μαντί, η πανέμορφη σε όλα τα μέλη της.
- 1874.** «Θαυμαστό πράγματι στον κόσμο, εκπληκτικό που προκαλεί τρόμο· με τη δύναμη του Βεσσαντάρα, τα δέντρα από μόνα τους έσκυψαν».
- 1875.** «Οι δαίμονες συντόμευσαν το μονοπάτι, από συμπόνια για τα παιδιά· Την ίδια μέρα που αναχώρησαν, στο βασίλειο των Τσέτα έφτασαν».
- 1876.** «Αυτοί αφού πήγαν μακριά πορεία, στο βασίλειο των Τσέτα έφτασαν· Ακμάζουσα, ευημερούσα χώρα, με άφθονο κρέας, οινόπνευμα και ρύζι».
- 1877.** «Οι Τσέτιγια την περικύκλωσαν, βλέποντας αυτήν με τα χαρακτηριστικά να έρχεται· Λεπτοφυής πράγματι η κυρία, πεζή τρέχει γύρω-γύρω.
- 1878.** «Αφού ταξίδεψε με φορητά μέσα, με φορείο και με άρμα· σήμερα η Μαντί στο δάσος, πεζή τρέχει γύρω-γύρω».
- 1879.** Βλέποντάς τον οι αρχηγοί των Τσέτα, κλαίγοντας πλησίασαν· Μήπως είσαι καλά, θεέ, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια, θεέ· Μήπως ο πατέρας σου είναι υγιής, και οι Σίβι χωρίς αρρώστια;
- 1880.** «Πού είναι η δύναμή σου, μεγάλε βασιλιά, πού λοιπόν είναι το άρμα σου· Χωρίς άλογα, χωρίς άρμα, έχοντας έρθει μακρινή πορεία· Μήπως καταβεβλημένος από εχθρούς, έφτασες σε αυτή την κατεύθυνση;»

- 1881.** «Είμαι καλά, φίλε, και επίσης, φίλε, χωρίς αρρώστια·
Και επίσης ο πατέρας μου είναι υγιής, και οι Σίβι χωρίς αρρώστια.
- 1882.** «Εγώ πράγματι θα έδινα τον ελέφαντα, με χαυλιόδοντες σαν ρυμούς, με
μεγάλο σώμα·
τον γνώστη του πεδίου όλων των μαχών, τον κατάλευκο, τον άριστο των
ελεφάντων;
- 1883.** «Σκεπασμένο με κίτρινη μάλλινη κουβέρτα, οργισμένο, συντρίβοντας τους
εχθρούς·
με χαυλιόδοντες, με βεντάλια από τρίχες ουράς, λευκό, όμοιο με το όρος
Κελάσα.
- 1884.** «Μαζί με λευκή ομπρέλα, μαζί με στρώματα, μαζί με ελεφαντογιατρό, μαζί με
ελεφαντοδηγούς·
το κορυφαίο όχημα, τον βασιλικό μεταφορέα, στους βραχμάνους έδωσα εγώ.
- 1885.** «Για αυτό οι Σίβι είναι οργισμένοι μαζί μου, και ο πατέρας με πληγωμένο νου·
με εξορίζεις, βασιλιά, πηγαίνω στο βουνό Βάνκα·
γνωρίζετε σωστά τον τόπο, στο δάσος όπου θα ζήσουμε».
- 1886.** «Καλώς ήρθες, μεγάλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
είσαι κύριος που έφτασες, ό,τι υπάρχει εδώ φανέρωσε.»
- 1887.** «Λαχανικά, ρίζα λωτού, μέλι, κρέας, αγνό ρύζι με σάλι·
φάε, μεγάλε βασιλιά, ήρθες ως φιλοξενούμενος».
- 1888.** «Αυτό που δόθηκε έγινε δεκτό, σε όλους τιμή αποδόθηκε·
με εξορίζεις, βασιλιά, πηγαίνω στο βουνό Βάνκα·
γνωρίζετε σωστά τον τόπο, στο δάσος όπου θα ζήσουμε».
- 1889.** «Μείνε εδώ για τώρα, τάυρε των αρματηλατών της χώρας των Τσέτα·
Μέχρι οι Τσέτα να πάνε, να ζητήσουν από τον βασιλιά.
- 1890.** «Για να πείσουν τον μεγάλο βασιλιά, αυτόν που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί·
τοποθετώντας μπροστά τον καθένα από αυτούς τους κυνηγούς,
ικανοποιημένοι που βρήκαν στήριγμα·
αφού τον περικυκλώσουν θα πάνε, έτσι να γνωρίζεις, πολεμιστή».
- 1891.** «Μην σας αρέσει η πορεία, να ζητήσετε από τον βασιλιά·
για να πείσετε τον μεγάλο βασιλιά, ακόμα και ο βασιλιάς εκεί είναι ανίσχυρος.
- 1892.** «Οι Σίβι είναι πράγματι εξοργισμένοι, τα παρατεταγμένα στρατεύματα και οι
κάτοικοι κωμοπόλεων·
Αυτοί επιθυμούν να ανατρέψουν τον βασιλιά, εξαιτίας μου».
- 1893.** «Αν αυτή η κατάσταση επικρατεί εδώ, στο βασίλειο, αυξητή του βασιλείου·
ακριβώς εδώ άσκησε τη βασιλεία, περιτριγυρισμένος από τους Τσέτα.
- 1894.** «Ακμάζον και ευημερούν αυτό το βασίλειο, ακμάζουσα η μεγάλη χώρα·

σχημάτισε γνώμη εσύ, θεέ, για να κυβερνήσεις το βασίλειο».

- 1895.** «Δεν υπάρχει σε μένα επιθυμία ούτε σκέψη, να καθοδηγώ τη βασιλεία·
σε αυτόν που εξορίστηκε από το βασίλειο, Τσεταπούττοι, ακούστε με.
- 1896.** «Δυσσχεσθημένοι οι Σίβι ήταν, τα παρατεταγμένα στρατεύματα και οι
κάτοικοι κωμπούλεων·
σε αυτόν που εξορίστηκε από το βασίλειο, οι Τσέτα τον έχρισαν βασιλιά.
- 1897.** «Ακόμα κι αν υπήρχε διχόνοια μεταξύ σας, εντελώς εξαιτίας μου·
και φιλονικία με τους Σίβι, η διαφωνία δεν μου αρέσει.
- 1898.** Τότε θα υπήρχε φρικτή φιλονικία για αυτόν, σύγκρουση όχι λίγη·
εξαιτίας ενός, εμού, πολύς κόσμος θα έβλαπτε.
- 1899.** «Αυτό που δόθηκε έγινε δεκτό, σε όλους τιμή αποδόθηκε·
με εξορίζεις, βασιλιά, πηγαίνω στο βουνό Βάνκα·
γνωρίζετε σωστά τον τόπο, στο δάσος όπου θα ζήσουμε».
- 1900.** «Πράγματι σε σένα θα πούμε, όπως ακριβώς οι επιδέξιοι έτσι·
εκεί όπου οι βασιλιάδες-σοφοί κατοικούν, αυτοσυγκεντρωμένοι με τη φωτιά
της προσφοράς.
- 1901.** «Αυτός ο βράχος, μεγάλε βασιλιά, είναι το όρος Γκαντχαμάντανα·
όπου εσύ μαζί με τα παιδιά, μαζί με τη σύζυγο θα κατοικήσεις.
- 1902.** «Αυτόν οι κυνηγοί καθοδήγησαν, με δακρυσμένα μάτια και κλαμένα πρόσωπα·
πήγαινε από εδώ, μεγάλε βασιλιά, ευθεία προς τα βόρεια στραμμένος.
- 1903.** «Τότε θα δεις, σεβάσμιε, το βουνό που ονομάζεται Βέπουλα·
γεμάτο με ποικίλες ομάδες δέντρων, με δροσερή σκιά, ευχάριστο.
- 1904.** «Περνώντας αυτό, σεβάσμιε, τότε θα δεις ποταμό·
τον ποταμό που ονομάζεται Κετουματί, βαθύ, που πηγάζει από σπηλιές
βουνών.
- 1905.** «Γεμάτο με ψάρια με πλατιά λέπια, με ωραίες όχθες, με πολύ νερό·
Εκεί αφού κάνετε μπάνιο και πιείτε, αφού ξεκουράσετε τα παιδιά σας.
- 1906.** «Τότε θα δεις, σεβάσμιε, μια συκομουριά με γλυκούς καρπούς·
που φύτεψε στην ευχάριστη κορυφή, με δροσερή σκιά, τερπνή.
- 1907.** «Τότε θα δεις, σεβάσμιε, το βουνό που ονομάζεται Νάλικα·
γεμάτο με σμήνη διαφόρων πτηνών, τον βράχο κατοικημένο από κιμπουρίδες.
- 1908.** «Στα βορειοανατολικά της, υπάρχει μια λίμνη ονόματι Μουτσαλίντα·
σκεπασμένη με λευκούς λωτούς και αρωματικά λευκά νούφαρα.
- 1909.** «Αυτός το δάσος που μοιάζει με σύννεφο, σταθερά με πράσινο γρασίδι·
σαν λιοντάρι που αναζητά τροφή, εισήλθε στο δασώδες άλσος·
σκεπασμένο με ανθοφόρα δέντρα, και με καρποφόρα δέντρα και τα δύο.

- 1910.** «Εκεί με σταγονωτή φωνή γλυκά, διαφορετικών χρωμάτων πολλά δις-γεννημένα πουλιά·
Κελαηδούν μαζί με αυτόν που κελαηδά, στα ανθισμένα της εποχής δέντρα.
- 1911.** «Αφού πήγε στα δυσπρόσιτα βουνά, και στις πηγές των ποταμών·
αυτός είδε μια λιμνούλα, γεμάτη με δέντρα καράντζα και κακούντα.
- 1912.** «Γεμάτο με ψάρια με πλατιά λέπια, με ωραίες όχθες, με πολύ νερό·
και επίπεδο και τετράγωνο, γλυκό, χωρίς δυσάρεστη οσμή.
- 1913.** «Στα βορειοανατολικά της, φτιάξε καλύβα από φύλλα·
αφού φτιάξεις καλύβα από φύλλα, προσπαθήστε με συλλογή τροφής».

Η είσοδος στο δάσος.

Το κεφάλαιο του Τζούτζακα

- 1914.** «Ήταν κάτοικος στους Καλίνγκα, Τζούτζακα ονόματι βραχμάνος·
Αυτός είχε νεαρή σύζυγο, με το όνομα Αμιττατάπανα.
- 1915.** «Αυτές του μίλησαν εκεί που πήγε, στο ποτάμι για να πάρουν νερό·
οι γυναίκες τον ύβρισαν, αφού μαζεύτηκαν με περιέργεια.
- 1916.** «Εχθρός σίγουρα η μητέρα σου, εχθρός σίγουρα ο πατέρας σου·
που σε έδωσαν στα πόδια γερασμένου, έτσι νέα που είσαι.
- 1917.** «Ανθυγιεινά πράγματι οι συγγενείς σου, συμβουλευτήκαν σε απόκρυφο μέρος·
που σε έδωσαν στα πόδια γερασμένου, έτσι νέα που είσαι.
- 1918.** «Εχθροί πράγματι οι συγγενείς σου, συμβουλευτήκαν σε απόκρυφο μέρος·
που σε έδωσαν στα πόδια γερασμένου, έτσι νέα που είσαι.
- 1919.** «Ανάρμοστη πράξη πράγματι οι συγγενείς σου, συμβουλευτήκαν σε απόκρυφο μέρος·
που σε έδωσαν στα πόδια γερασμένου, έτσι νέα που είσαι.
- 1920.** «Κακόβουλα πράγματι οι συγγενείς σου, συμβουλευτήκαν σε απόκρυφο μέρος·
που σε έδωσαν στα πόδια γερασμένου, έτσι νέα που είσαι.
- 1921.** «Δυσάρεστα πράγματι οι συγγενείς σου, συμβουλευτήκαν σε απόκρυφο μέρος·
που σε έδωσαν στα πόδια γερασμένου, έτσι νέα που είσαι.
- 1922.** «Δυσάρεστη διαμονή έζησες, μαζί με γερασμένο σύζυγο·
Εσύ που ζεις στο σπίτι γερασμένου, ο θάνατος για σένα είναι καλύτερος από τη ζωή.
- 1923.** «Σίγουρα δεν σου βρήκαν, όμορφη, ο πατέρας και η μητέρα, ωραία,
άλλον σύζυγο, αυτοί που σε έδωσαν στα πόδια γερασμένου·
έτσι νέα που είσαι.
- 1924.** «Δυσοίωνα για σένα η ένατη, άπρακτη η προσφορά στη φωτιά·

που σε έδωσαν στα πόδια γερασμένου, έτσι νέα που είσαι.

- 1925.** «Ασκητές και βραχμάνους σίγουρα, αφοσιωμένους στη βραχμανική ζωή·
Εσύ στον κόσμο καταράστηκες, ηθικούς, πολυμαθείς·
Εσύ που ζεις στο σπίτι γερασμένου, έτσι νέα όντας.
- 1926.** «Δεν είναι οδύνη το δάγκωμα από φίδι, δεν είναι οδύνη το χτύπημα από λόγχη·
Αυτή όμως η οδύνη είναι οξεία, να βλέπει κανείς γηραιό σύζυγο.
- 1927.** «Δεν υπάρχει παιχνίδι, δεν υπάρχει τέρψη, μαζί με γερασμένο σύζυγο·
δεν υπάρχει συνομιλία, ούτε το γέλιο ταιριάζει.
- 1928.** «Και όταν ο νεαρός και η νεαρή, συζητούν σε απόκρυφο μέρος·
όλων οι λύπες εξαφανίζονται, όσες είναι εδραιωμένες στην καρδιά.
- 1929.** «Νέα εσύ, όμορφη, από άνδρες ποθητή·
Πήγαινε στο σόι των συγγενών, μείνε εκεί· τι θα σε ευχαριστήσει ο γέρος;»
- 1930.** «Δεν πηγαίνω για σένα, βραχμάνε, στο ποτάμι για να φέρω νερό·
οι γυναίκες με υβρίζουν, εξαιτίας σου του γέρου, βραχμάνε».
- 1931.** «Μην κάνεις εσύ εργασία για μένα, μην μου φέρεις νερό·
εγώ θα φέρω νερό, ας μην είναι η κυρία θυμωμένη».
- 1932.** «Δεν γεννήθηκα εγώ σε εκείνη την οικογένεια, που εσύ θα έφερνες νερό·
έτσι να γνωρίζεις, βραχμάνε, δεν θα μείνω εγώ στο σπίτι σου.
- 1933.** «Αν σε μένα δούλο ή δούλη, δεν θα φέρεις, βραχμάνε·
έτσι να γνωρίζεις, βραχμάνε, δεν θα κατοικήσω κοντά σου».
- 1934.** «Δεν υπάρχει σε μένα τέχνη ή θέση, πλούτος και σιτηρά, βραχμάνε·
από πού εγώ δούλο ή δούλη, θα φέρω στην κυρία;
Εγώ την κυρία θα υπηρετήσω, ας μην είναι η κυρία θυμωμένη».
- 1935.** «Έλα, σε σένα θα πω, όπως τα λόγια μου ακούστηκαν·
αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, στο επικίνδυνο βουνό κατοικεί.
- 1936.** «Σε αυτόν εσύ αφού πας ζήτα, δούλο και δούλη, βραχμάνε·
αυτός θα σου δώσει, παρακληθείς, δούλο και δούλη, ο πολεμιστής».
- 1937.** «Είμαι γέρος, αδύναμος, και μακρύς ο δρόμος, δυσκολοδιάβατος·
μη θρηνείς, κυρία, και μην είσαι δυσареστημένη·
Εγώ την κυρία θα υπηρετήσω, ας μην είναι η κυρία θυμωμένη».
- 1938.** «Όπως αυτός που δεν πήγε στη μάχη, χωρίς να πολεμήσει ηττήθηκε·
ακριβώς έτσι εσύ, Βράχμα, χωρίς να πας ηττήθηκες.
- 1939.** «Αν σε μένα δούλο ή δούλη, δεν θα φέρεις, βραχμάνε·
έτσι να γνωρίζεις, βραχμάνε, δεν θα μείνω εγώ στο σπίτι σου·
δυσάρεστο θα σου κάνω, αυτό θα είναι δυστυχία για σένα.

- 1940.** «Στις γιορτές στην αρχή των εποχών, όταν θα με δεις στολισμένη·
να διασκεδάζω μαζί με άλλους, αυτό θα είναι δυστυχία για σένα.
- 1941.** «Με τη μη θέαση εμένα από σένα, του γερασμένου που θρηνεί·
περισσότερες καμπύλες και γκρίζες τρίχες, πολλές θα είναι, βραχμάνε».
- 1942.** «Τότε εκείνος ο βραχμάνος φοβισμένος, υποταγμένος στη βραχμάνα·
βασανισμένος από ηδονικό πάθος, είπε αυτό στη βραχμάνα».
- 1943.** «Ετοίμασέ μου εφόδια εσύ, γλυκίσματα με ζάχαρη και·
και μελόπιτες καλοφτιαγμένες, και τροφή με αλεύρι, βραχμάνα.
- 1944.** «Θα φέρω ένα ζευγάρι, και τους δύο νεαρούς δούλους·
Αυτοί θα σε υπηρετούν, νύχτα και μέρα ακούραστοι.»
- 1945.** «Αφού είπε αυτά ο συγγενής του Βράχμα, φόρεσε τα σανδάλια·
Τότε αυτός αφού σκέφτηκε, αφού περιήλθε τη σύζυγο κρατώντας την στα
δεξιά του.
- 1946.** «Έφυγε αυτός με δακρυσμένο πρόσωπο, ο βραχμάνος με ενάρετη
συμπεριφορά·
στην ευημερούσα πόλη των Σιβί, αναζητώντας δούλους περιφερόμενος».
- 1947.** «Αυτός αφού πήγε εκεί είπε, σε αυτούς που ήταν εκεί συγκεντρωμένοι·
Πού είναι ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, πού να δούμε τον πολεμιστή;»
- 1948.** «Αυτοί οι άνθρωποι του είπαν, αυτοί που ήταν εκεί συγκεντρωμένοι·
Από εσάς, Βράχμα, καταβεβλημένος, λόγω υπερβολικής γενναιοδωρίας ο
πολεμιστής·
Εξορισμένος από το δικό του βασίλειο, στο επικίνδυνο βουνό κατοικεί.
- 1949.** «Από εσάς, Βράχμα, καταβεβλημένος, λόγω υπερβολικής γενναιοδωρίας ο
πολεμιστής·
παίρνοντας μαζί τα παιδιά και τη σύζυγο, στο επικίνδυνο βουνό κατοικεί».
- 1950.** «Αυτός παρακινημένος από τη βραχμάνα, ο βραχμάνος προσκολλημένος στην
ηδονή·
αυτή τη δυστυχία υπέμεινε, στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία·
κατοικημένο από ρινόκερους και λεοπαρδάλεις.
- 1951.** «Αφού πήρε ραβδί από μπελούβα, το σκεύος θυσίας στην ιερή φωτιά και τη
στάμνα με νερό·
αυτός μπήκε στο μεγάλο δάσος, εκεί όπου άκουσε για αυτόν που εκπληρώνει
επιθυμίες.
- 1952.** «Αυτόν που εισήλθε στο μεγάλο δάσος, σκυλιά τον περικύκλωσαν·
αυτός έκλαψε δυνατά χαμένος, μακριά από το μονοπάτι αναχώρησης.
- 1953.** «Τότε εκείνος ο βραχμάνος αφού πήγε, άπληστος για πλούτη, ασυγκράτητος·
όταν χάθηκε η κατάβαση στο Βάνκα, αυτούς τους στίχους είπε».

- 1954.** «Ποιος τον βασιλόπουλο τον εξαίρετο, τον νικητή τον αήττητο·
τον δωρητή ασφάλειας στον κίνδυνο, ποιος θα μου υποδείξει τον Βεσσαντάρα;
- 1955.** «Αυτός που στάθηκε στήριγμα για τους αιτούντες, σαν η γη για τα όντα·
τον μεγάλο βασιλιά που μοιάζει με τη γη, ποιος θα μου υποδείξει τον
Βεσσαντάρα;
- 1956.** «Αυτός που ήταν ο προορισμός για τους αιτούντες, όπως ο ωκεανός για τα
ποτάμια·
τον μεγάλο βασιλιά που μοιάζει με τον ωκεανό, ποιος θα μου υποδείξει τον
Βεσσαντάρα;
- 1957.** «Με όμορφη όχθη, καθαρή, με δροσερό νερό, ευχάριστη·
Καλυμμένη με λευκούς λωτούς, γεμάτη με γύρη λωτού·
τον μεγάλο βασιλιά που μοιάζει με λίμνη, ποιος θα μου υποδείξει τον
Βεσσαντάρα;
- 1958.** «Σαν δέντρο ασβάτθα που φύτεψε στο μονοπάτι, με δροσερή σκιά,
ευχάριστο·
αυτόν που βοηθά τους κουρασμένους να ξεπεράσουν τις δυσκολίες, καταφύγιο
των εξαντλημένων·
τον μεγάλο βασιλιά που μοιάζει έτσι, ποιος θα μου υποδείξει τον
Βεσσαντάρα;»
- 1959.** «Σαν συκομουριά που φύτεψε στο μονοπάτι, με δροσερή σκιά, ευχάριστη·
αυτόν που βοηθά τους κουρασμένους να ξεπεράσουν τις δυσκολίες, καταφύγιο
των εξαντλημένων·
τον μεγάλο βασιλιά που μοιάζει έτσι, ποιος θα μου υποδείξει τον
Βεσσαντάρα;»
- 1960.** «Σαν μάνγκο που φύτεψε στο μονοπάτι, με δροσερή σκιά, ευχάριστο·
αυτόν που βοηθά τους κουρασμένους να ξεπεράσουν τις δυσκολίες, καταφύγιο
των εξαντλημένων·
τον μεγάλο βασιλιά που μοιάζει έτσι, ποιος θα μου υποδείξει τον
Βεσσαντάρα;»
- 1961.** «Σαν δέντρο σάλα που φύτεψε στο μονοπάτι, με δροσερή σκιά, ευχάριστο·
αυτόν που βοηθά τους κουρασμένους να ξεπεράσουν τις δυσκολίες, καταφύγιο
των εξαντλημένων·
τον μεγάλο βασιλιά που μοιάζει έτσι, ποιος θα μου υποδείξει τον
Βεσσαντάρα;»
- 1962.** «Σαν δέντρο που φύτεψε στο μονοπάτι, με δροσερή σκιά, ευχάριστο·
αυτόν που βοηθά τους κουρασμένους να ξεπεράσουν τις δυσκολίες, καταφύγιο
των εξαντλημένων·
τον μεγάλο βασιλιά που μοιάζει έτσι, ποιος θα μου υποδείξει τον
Βεσσαντάρα;»
- 1963.** «Και έτσι καθώς θρηνούσα, αφού μπήκα στο μεγάλο δάσος·

όποιος μου έλεγε 'εγώ γνωρίζω', αυτός θα μου προκαλούσε χαρά.

- 1964.** «Και έτσι καθώς θρηνούσα, αφού μπήκα στο μεγάλο δάσος·
όποιος μου έλεγε "εγώ γνωρίζω", αυτός με αυτή τη μία λέξη·
θα παρήγαγε όχι λίγη αξιέπαινη πράξη».
- 1965.** «Ο νους του υποσχέθηκε σε αυτόν, ο κυνηγός που περιφέρεται στο δάσος·
Από εσάς, Βράχμα, καταβεβλημένος, λόγω υπερβολικής γενναιοδωρίας ο
πολεμιστής·
Εξορισμένος από το δικό του βασίλειο, στο επικίνδυνο βουνό κατοικεί.
- 1966.** «Από εσάς, Βράχμα, καταβεβλημένος, λόγω υπερβολικής γενναιοδωρίας ο
πολεμιστής·
παίρνοντας μαζί τα παιδιά και τη σύζυγο, στο επικίνδυνο βουνό κατοικεί.
- 1967.** «Ανάρμοστα ενεργώντας άφρονas, από το βασίλειο στο άγριο δάσος ήρθες·
τον βασιλόπουλο αναζητώντας, σαν ερωδιός ψάρι στο νερό.
- 1968.** «Σε αυτόν εγώ δεν θα δώσω τη ζωή εδώ, βραχμάνε·
γιατί αυτό το βέλος εκτοξεύτηκε από εμένα σε σένα, θα πει το αίμα.
- 1969.** «Αφού σκοτώσω το κεφάλι σου, αφού κόψω την καρδιά μαζί με τον δεσμό της·
θα θυσιάσω στο πουλί του δρόμου, με το κρέας σου, βραχμάνε.
- 1970.** «Με το κρέας σου και το λίπος, με το κεφάλι σου επίσης, βραχμάνε·
θυσία θα προσφέρω, κόβοντας την καρδιά σου.
- 1971.** «Αυτή θα είναι η καλά θυσιασμένη, καλά προσφερμένη θυσία μου, με το κρέας
σου, βραχμάνε·
και δεν θα πάρεις τη σύζυγο και τους γιους του γιου του βασιλιά».
- 1972.** «Άθικτος είναι ο βραχμάνος αγγελιαφόρος, γιε του Τσέτα άκουσέ με·
γι' αυτό τον αγγελιαφόρο δεν σκοτώνει κανείς, αυτή είναι η αιώνια αρχή.
- 1973.** «Πείστηκαν όλοι οι Σίβι, ο πατέρας ποθεί να τον δει·
και η μητέρα του αδύναμη, σύντομα τα μάτια της θα φθαρούν.
- 1974.** «Σε αυτούς εγώ σταλμένος αγγελιαφόρος, γιε του Τσέτα άκουσέ με·
τον βασιλόπουλο θα φέρω, αν γνωρίζεις πες μου.
«Του αγαπημένου μου αγαπητός αγγελιαφόρος, σου δίνω δώρο ικανοποίησης».
- 1975.** «Και αυτό το δοχείο με μέλι, και μηρό ελαφιού, βραχμάνε·
και θα σου δείξω την περιοχή, όπου κατοικεί αυτός που δίνει κάθε επιθυμία».

Το κεφάλαιο του Τζούτζακα.

Η περιγραφή του μικρού δάσους

- 1976.** «Αυτός ο βράχος, Μέγα Βράχμα, είναι το όρος Γκαντχαμάντανα·
όπου ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, μαζί με τα παιδιά του κατοικεί.

- 1977.** «Φέροντας τη μορφή βραχμάνου, και άγκιστρο και κουτάλα και πλεγμένα μαλλιά·
ντυμένος με δέρμα κοιμάται στο έδαφος, προσκυνά τη φωτιά.
- 1978.** «Αυτά τα μπλε φαίνονται, δέντρα που φέρουν διάφορους καρπούς·
υψωμένα σαν κορυφές σύννεφων, μπλε βουνά σαν κολλύριο.
- 1979.** «Ντάβες και ασσακάννες και κχαντίρες, σάλες και φαντάνες και μαλούβες·
τρέμουν από τον άνεμο, σαν νεαροί που έχουν πιει μια φορά.
- 1980.** «Πάνω στα κλαδιά των δέντρων, σαν χορωδία ακούγονται·
σμήνη κούκων, πετούν από δέντρο σε δέντρο.
- 1981.** «Σαν να καλούν αυτόν που φεύγει, κουνημένα από κλαδιά και φύλλα·
σαν να ευχαριστούν αυτόν που έρχεται, χαροποιούν τον κάτοικο·
όπου ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, μαζί με τα παιδιά του κατοικεί.
- 1982.** «Φέροντας τη μορφή βραχμάνου, και άγκιστρο και κουτάλα και πλεγμένα μαλλιά·
ντυμένος με δέρμα κοιμάται στο έδαφος, προσκυνά τη φωτιά.
- 1983.** «Μανγκιές, καπίθες, πανάσες, σάλες, τζαμπούδες, βιμπιτάκες·
χαριτάκι, αμαλάκα, ασσάτθες και μπαντάρες.
- 1984.** «Χρυσά τίμπαρα δέντρα εδώ, νιγκρόντα και καπίττανα·
Γλυκά μαντούκα λάμπουν, χαμηλά ώριμα ουντουμπάρα.
- 1985.** «Δέντρα σαν πόδια περιστεριών και μπανάνες και σταφύλια που στάζουν μέλι·
Καθαρό μέλι εκεί, παίρνοντας μόνοι τους τρώνε.
- 1986.** «Άλλες εδώ μανγκιές ανθισμένες, άλλες στέκονται με πεσμένα άνθη·
Άλλες άγουρες και ώριμες, με χρώμα βατράχου και τα δύο αυτά.
- 1987.** «Τότε εδώ από κάτω ένας άνθρωπος, ώριμα μάνγκο παίρνει·
Και άγουρα και ώριμα, άριστα σε χρώμα, οσμή και γεύση.
- 1988.** «Τόσο θαυμαστό σε μένα, ένας ήχος χαράς μου έρχεται·
Σαν κατοικία θεών, λάμπει όμοια με τη Νανδάνα.
- 1989.** «Φοίνικες και καρυδιές, χουρμαδιές στο μεγάλο δάσος·
σαν γιρλάντες πλεγμένες στέκονται, σαν κορυφές σημαιών φαίνονται·
με ποικίλα χρώματα ανθίζουν, σαν ουρανός στολισμένος με αστέρια.
- 1990.** «Κουτατζί και κούτθα και ταγκάρα, και πατάλιες ανθισμένες·
πουννάγκα και γκιριπουννάγκα, και κοβιλάρα ανθισμένα.
- 1991.** «Ουνταλάκες, σομαρούκες, αγαρούφαλλιες πολλές·
πουτατζίβες και κακούντχες, ασάνες εδώ ανθισμένες.
- 1992.** «Κουτάτζες, σαλάλες, νίπες, κοσάμπες, λαμπούτζες, ντάβες·
Και σάλες ανθισμένες εκεί, σαν αλώνι γεμάτο άχυρα.

- 1993.** «Κοντά σε αυτό μια λιμνούλα, σε ευχάριστο κομμάτι εδάφους·
Σκεπασμένη με λωτούς και κρίνους νερού, σαν στη Νανδάνα των θεών.
- 1994.** «Τότε εδώ μεθυσμένοι από το άρωμα των λουλουδιών, οι κούκοι με γλυκιά
φωνή·
γεμίζουν με ήχους το άγριο δάσος, στα δέντρα που ανθίζουν την εποχή τους.
- 1995.** «Στάζουν με τις γύρες, σε κάθε φύλλο λωτού μέλι·
τότε εδώ άνεμοι φυσούν, νότιοι και δυτικοί·
με τη γύρη των στημόνων του λωτού, σκεπασμένο είναι το ερημητήριο.
- 1996.** «Μεγάλα σταυροδρόμια εδώ, αυτοφύες ρύζι πεσμένο στη γη·
ψάρια και χελώνες διασκορπισμένα, πολλά καβούρια εδώ·
μέλι ρέει από τις ρίζες λωτού, γάλα και βουτυρέλαιο από τις ρίζες.
- 1997.** «Ευωδιαστό εκείνο το δάσος αναδίδει, με ποικίλα αρώματα γεμάτο·
Μεθάει σαν με την οσμή, με τα ανθισμένα κλαδιά εκείνο το δάσος·
Οι μέλισσες με το άρωμα των λουλουδιών, ολόγυρα βουίζουν.
- 1998.** «Τότε εδώ πουλιά υπάρχουν, διαφορετικών χρωμάτων πολλά δις-γεννημένα·
χαίρονται μαζί με τις συζύγους, κελαηδώντας ο ένας στον άλλον.
- 1999.** «Νανδικά, ζωντανά παιδιά, και ζωντανά παιδιά αγαπητά σε μας·
αγαπητά παιδιά, αγαπητή χαρά, δις-γεννημένα πουλιά που κατοικούν στη
λιμνούλα.
- 2000.** «Σαν γιρλάντες πλεγμένες στέκονται, σαν κορυφές σημαιών φαίνονται·
με ποικιλόχρωμα λουλούδια, από επιδέξιους ωραία πλεγμένες·
όπου ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, μαζί με τα παιδιά του κατοικεί.
- 2001.** «Φέροντας τη μορφή βραχμάνου, και άγκιστρο και κουτάλα και πλεγμένα
μαλλιά·
ντυμένος με δέρμα κοιμάται στο έδαφος, προσκυνά τη φωτιά».
- 2002.** «Και αυτή η τροφή μου με αλεύρι, αναμεμειγμένη με μέλι·
και μελόπιτες καλοφτιαγμένες, τροφή με αλεύρι σου δίνω».
- 2003.** «Ας είναι δική σου η προμήθεια, εγώ δεν ποθώ προμήθεια·
από εδώ επίσης, Βράχμα, πάρε, πήγαινε, Βράχμα, όπως επιθυμείς.
- 2004.** «Αυτό το μονοπάτι πηγαίνει, ευθεία οδηγεί στο ερημητήριο·
Ο σοφός Ατσούτα εκεί, με λερωμένα δόντια, με σκονισμένο κεφάλι·
Φέροντας τη μορφή βραχμάνου, και άγκιστρο και κουτάλα και πλεγμένα
μαλλιά.
- 2005.** «Ντυμένος με δέρμα κοιμάται στο έδαφος, προσκυνά τη φωτιά·
σε αυτόν εσύ αφού πας ρώτησέ τον, αυτός θα σου υποδείξει τον δρόμο».
- 2006.** Ακούγοντας αυτό ο συγγενής του Βράχμα, αφού τον περιήλθε κρατώντας τον
στα δεξιά του·

με ανυψωμένη συνείδηση έφυγε, όπου ήταν ο σοφός Ατσούτα.

Η περιγραφή του μικρού δάσους.

Η περιγραφή του μεγάλου δάσους

- 2007.** Πηγαίνοντας αυτός ο Μπαρναντβάτζα, είδε τον Ατσούτα σοφό·
Αφού τον είδε ο Μπαρναντβάτζα, χαιρέτησε τον σοφό.
- 2008.** «Μήπως είσαι καλά, αξιότιμε, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια·
Μήπως συντηρείσαι με ζητιανιά, μήπως οι ρίζες και οι καρποί είναι άφθονοι;
- 2009.** «Μήπως αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, μήπως βλάβη δεν υπάρχει;»
- 2010.** «Είμαι καλά, Βράχμα, και επίσης, Βράχμα, χωρίς αρρώστια·
και επίσης με ζητιανιά συντηρούμαι, και επίσης οι ρίζες και οι καρποί είναι
άφθονοι.
- 2011.** «Και επίσης αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, βλάβη δεν υπάρχει για μένα.
- 2012.** «Πολλές ομάδες ετών, στο ερημητήριο διαμένοντας εγώ·
δεν γνωρίζω άμεσα να έχει εγερθεί, ασθένεια δυσάρεστη.
- 2013.** «Καλώς ήρθες, Μέγα Βράχμα, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
Μπες μέσα, σεβάσμιε, πλύνε τα πόδια σου.
- 2014.** Τιντούκα, πιγιάλα, μαντούκα, κασουμάρα·
μικρούς καρπούς, φάε, Βράχμα, το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 2015.** «Και αυτό το πόσιμο νερό είναι δροσερό, φερμένο από τη σπηλιά του βουνού·
από αυτό πιες, Μέγα Βράχμα, αν εσύ το επιθυμείς».
- 2016.** «Αυτό που δόθηκε έγινε δεκτό, σε όλους τιμή αποδόθηκε·
τον δικό του γιο του Σαντζάγια, εξορισμένο από τους Σίβι·
αυτόν εγώ ήρθα να δω, αν γνωρίζεις πες μου».
- 2017.** «Δεν πηγαίνει ο κύριος για αξιέπαινο σκοπό, να δει τον βασιλιά Σίβι·
Φαντάζομαι ότι ο κύριος επιθυμεί, τη σύζυγο του βασιλιά, την αφοσιωμένη
στον σύζυγό της·
Φαντάζομαι την Κανχατζινά ως δούλη, και τον Τζάλι ως δούλο ποθείς.
- 2018.** «Είτε τους τρεις μητέρα και γιους, από το δάσος να φέρεις ήρθες·
δεν υπάρχουν σε αυτόν πλούτη, χρήματα και σιτηρά, βραχμάνε».
- 2019.** «Δεν είμαι θυμωμένος, αξιότιμε, δεν ήρθα να ζητήσω κάτι·
καλή είναι η θέαση των ευγενών, η συμβίωση πάντα ευτυχής.
- 2020.** «Ο βασιλιάς Σίβι που δεν είχα δει ποτέ πριν, εξορίστηκε από τους Σίβι·
αυτόν εγώ ήρθα να δω, αν γνωρίζεις πες μου».

- 2021.** «Αυτός ο βράχος, Μέγα Βράχμα, είναι το όρος Γκαντχαμάντανα·
όπου ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, μαζί με τα παιδιά του κατοικεί.
- 2022.** «Φέροντας τη μορφή βραχμάνου, και άγκιστρο και κουτάλα και πλεγμένα
μαλλιά·
ντυμένος με δέρμα κοιμάται στο έδαφος, προσκυνά τη φωτιά.
- 2023.** «Αυτά τα μπλε φαίνονται, δέντρα που φέρουν διάφορους καρπούς·
υψωμένα σαν κορυφές σύννεφων, μπλε βουνά σαν κολλύριο.
- 2024.** «Ντάβες και ασσακάννες και κχαντίρες, σάλες και φαντάνες και μαλούβες·
τρέμουν από τον άνεμο, σαν νεαροί που έχουν πει μια φορά.
- 2025.** «Πάνω στα κλαδιά των δέντρων, σαν χορωδία ακούγονται·
σμήνη κούκων, πετούν από δέντρο σε δέντρο.
- 2026.** «Σαν να καλούν αυτόν που φεύγει, κουνημένα από κλαδιά και φύλλα·
σαν να ευχαριστούν αυτόν που έρχεται, χαροποιούν τον κάτοικο·
όπου ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, μαζί με τα παιδιά του κατοικεί.
- 2027.** «Φέροντας τη μορφή βραχμάνου, και άγκιστρο και κουτάλα και πλεγμένα
μαλλιά·
ντυμένος με δέρμα κοιμάται στο έδαφος, προσκυνά τη φωτιά.
- 2028.** «Γιρλάντες από άνθη καρέρι απλωμένες, σε ευχάριστο κομμάτι εδάφους·
Πράσινο από μόνιμο γρασίδι το έδαφος, δεν σηκώνεται εκεί σκόνη.
- 2029.** «Όμοια με λαιμό παγωνιού, παρόμοια με την αφή του βαμβακιού·
τα χόρτα δεν ξεπερνούν, ολόγυρα τέσσερα δάχτυλα.
- 2030.** «Μανγκιές, τζαμπούδες και καπίθρες, χαμηλά ώριμα ουντουμπάρα·
με δέντρα για απόλαυση, αυτό το δάσος που αυξάνει την τέρψη.
- 2031.** «Όμοιο με το χρώμα του βηρυλλίου, κατοικημένο από κοπάδια ψαριών·
αγνό, ευωδιαστό νερό, υγρό και εκεί ρέει.
- 2032.** «Κοντά σε αυτό μια λιμνούλα, σε ευχάριστο κομμάτι εδάφους·
Σκεπασμένη με λωτούς και κρίνους νερού, σαν στη Νανδάνα των θεών.
- 2033.** «Τρία είδη νούφαρων, σε αυτή τη λίμνη, βραχμάνε·
Πολύχρωμα, μπλε μερικά, λευκά και κόκκινα επίσης.
- 2034.** «Λευκοί σαν λινό εκεί οι λωτοί, με αρωματικά λευκά νούφαρα·
σκεπασμένη με καλάμπακα, Μουτσαλίντα ονομάζεται αυτή η λίμνη.
- 2035.** «Τότε εδώ οι λωτοί ανθισμένοι, αμέτρητοι φαίνονται·
Καλοκαιρινοί και χειμωνιάτικοι ανθισμένοι, μέχρι το γόνατο απλωμένοι.
- 2036.** Ευωδιαστές αναδίδουν άρωμα, στρωμένες με ποικιλόχρωμα λουλούδια·
Οι μέλισσες με το άρωμα των λουλουδιών, ολόγυρα βουίζουν.

- 2037.** «Τότε εδώ στην άκρη του νερού, δέντρα στέκονται, βραχμάνε·
Καντάμπα και πατάλι ανθισμένα, και κοβιλάρα λουλουδιασμένα.
- 2038.** «Αγκόλα και κατσικάρα, και παριτζάννα ανθισμένα·
βαράνα και βαγιάννα δέντρα, και στις δύο πλευρές της λίμνης μουτσαλίντα.
- 2039.** «Σιρίσες και λευκές παρίσες, καλά διαχέονται οι παντμάκες·
Νιγκούντι και Σιρινιγκούντι, ασάνες εδώ ανθισμένες.
- 2040.** «Πανγκούρες πολλές και σέλες, και σομπαντζάνες ανθισμένες·
κετάκες και κανικάρες, και κανάβερές ανθισμένες.
- 2041.** «Αρτζούνες και αρτζουκάννες, και μαχανάμες ανθισμένες·
με κορυφές γεμάτες άνθη στέκονται, σαν να φλέγονται οι κιμσούκες.
- 2042.** «Σεταπάννιες και σατταπάννες, καδάλιες και κουσουμπάρες·
με λουλούδια δανού και τακκάρι, και σισάπες και βαράνες.
- 2043.** «Ατσιβά και σάλλαβα δέντρα, και σαλλακίες ανθισμένες·
Σεταγκέρου και ταγκάρα, μαμσί και κούτθα και κουλάβαρα.
- 2044.** «Νεαρά δέντρα και μεγάλα, ίσια εδώ ανθισμένα·
Στέκονται και από τις δύο πλευρές του ερημητηρίου, ολόγυρα από το δωμάτιο
για φωτιά.
- 2045.** «Τότε εδώ στην άκρη του νερού, πολύ αναπτυγμένο το φανίτζακο·
Μουγκατίγιες, καρατίγιες, σεβαλασίσακες πολλές.
- 2046.** «Περιτριγυρισμένο από τις όχθες, αναταραγμένο, μέλισσες στους
ανθισμένους θάμνους χίνγκου·
Δασιμακάντζακα εδώ, πολλά χαμηλά καλαμπάκα.
- 2047.** «Σκεπασμένα με ελαμφούρακα, τα δέντρα στέκονται, βραχμάνε·
για επτά ημέρες διατηρούμενων, η οσμή τους δεν κόβεται.
- 2048.** «Και από τις δύο πλευρές της λίμνης μουτσαλίντα, στέκονται έξοχα άνθη·
σκεπασμένο με μπλε νούφαρα, αυτό το δάσος λάμπει.
- 2049.** «Για μισό μήνα διατηρούμενων, η οσμή τους δεν κόβεται·
μπλε λουλούδια, λευκά νούφαρα, ανθισμένα γκιρικαννικά·
με δέντρα καλέρου σκεπασμένο, αυτό το δάσος και με βασιλικούς.
- 2050.** Μεθάει σαν με την οσμή, με τα ανθισμένα κλαδιά εκείνο το δάσος·
Οι μέλισσες με το άρωμα των λουλουδιών, ολόγυρα βουίζουν.
- 2051.** «Τρία είδη κολοκυθιών, σε αυτή τη λίμνη, βραχμάνε·
Σε μέγεθος στάμνας το ένα, σε μέγεθος τυμπάνου τα άλλα δύο.
- 2052.** «Τότε εδώ σινάπι άφθονο, ρεύματα με πράσινη βλάστηση·
Ξίφη σαν φοίνικες στέκονται, κοπτά μπλε λωτοί πολλοί.

- 2053.** «Αππχότα και σουριγιαβαλλί, καλίγια και μαντχουγκαντχίγια·
ασόκα και μουνταγιαντί, βαλλίμπχο και κχουνταπούπχιγια.
- 2054.** «Κοραντάκα και ανότζα, και ανθισμένα ναγκαμαλλίκα·
ανεβαίνοντας σε δέντρα στέκονται, ανθισμένες κιμσούκα αναρριχητικές.
- 2055.** «Κατερούχα και βασαντί, γιουθίκα και μαντχουγκαντχίγια·
νιλίγια, σουμανά, μπχαντί, λάμπει ο Παντουμούτταρα.
- 2056.** «Πατάλιες και σαμουντακαππάσιες, και κανικάρες ανθισμένες·
σαν απλωμένο χρυσό δίχτυ φαίνονται, σαν λαμπερές φλόγες φωτιάς.
- 2057.** «Όσα λουλούδια υπάρχουν, χερσαία και υδάτινα·
Όλα εκεί φαίνονται, έτσι γοητευτικός είναι ο μεγάλος ωκεανός.
- 2058.** «Και σε αυτή τη λιμνούλα, πολλά υδρόβια πλάσματα·
ροχίτα, ναλαπί, σίνγκου, κροκόδειλοι, μακάρες, γαβιάλοι.
- 2059.** «Μέλι και γλυκόριζα, ταλίσες και πιγιανγκούκες·
κουταντατζές, μπαντταμούττες, σεταπούπες και λολούπες.
- 2060.** «Σουραμπί και δέντρα ταγκάρα, πολλά τούνγκα-βαντάκα·
παντμάκες, ναραντά, κούτθα, τζαμάκα και χαρενούκες.
- 2061.** «Χαλιντάκες, γκαντασίλες, χιριβέρες και γκουγκούλου·
βιμπεντίκες, τσοράκες, κούτθα, καπούρα και καλινγκούκες.
- 2062.** «Τότε εδώ λιοντάρια και τίγρεις, και ανθρωποφάγοι ελέφαντες·
Αντιλόπες και πασάντα, ροχίτσα και σαράμπα ελάφια.
- 2063.** «Κοτθασούνες και σούνες, τουλίγιες που μοιάζουν με καλάμια·
Τσαμάρι, τσαλάνι, λάνγκι, καμένες μαϊμούδες και πίτσου.
- 2064.** «Κακκάτες και καταμάγιες, αρκούδες και άγρια βόδια πολλά·
Ρινόκεροι, αγριογούρουνα, μαγκούστες, μαύρα ελάφια εδώ πολλά.
- 2065.** «Βουβάλια, σκυλιά και τσακάλια, παμπακά και ολόγυρα·
ακούτσα και πατσαλάκα, και τσιτράκα και λεοπαρδάλεις.
- 2066.** «Λαγοί και φαγάδες υπολειμμάτων, λιοντάρια και κατασπαραχτές αγελάδων·
Οκτάποδα και παγώνια, λαμπερά πουλιά και κουκούθακες.
- 2067.** «Τσανκόρα και άγριοι κόκορες και ελέφαντες, κελαηδώντας ο ένας στον
άλλον·
γερανοί και ερωδιοί και κούκοι, διντιμπά και κούντζα βατζίτα.
- 2068.** «Μπυαγκχινασά και λοχαπίτθα, παμμακά και τζιβατζίβακες·
καπιντζαρά και τιττιράγιο, κουλά και πατικούτθακες.
- 2069.** «Μαντάλακες και τσελακέτου, μπαντού και τιττίρες και ναμάκες·
Τσελαβάκες και πιγκάλες, γκοτάκες και ανγκαχετούκες.

- 2070.** Καραβίγιες και σάγγες, ουχουνκάρες και κουκούχες·
γεμάτο με σμήνη διαφόρων πτηνών, με κελαηδήματα διαφόρων φωνών.
- 2071.** «Τότε εδώ πουλιά υπάρχουν, γαλάζια με γλυκιά φωνή·
χαίρονται μαζί με τις συζύγους, κελαηδώντας ο ένας στον άλλον.
- 2072.** «Τότε εδώ πουλιά υπάρχουν, δις-γεννημένα με γλυκιά φωνή, λευκά·
με λευκές κορυφές ματιών, με όμορφα μάτια, ωστόσο με πολύχρωμα φτερά.
- 2073.** «Τότε εδώ πουλιά υπάρχουν, δις-γεννημένα με γλυκιά φωνή, λευκά·
σικχαντί με μπλε λαιμούς, κελαηδώντας ο ένας στον άλλον.
- 2074.** «Κουκουτθακά, κουλιρακά, κότθα, ποκκχαρασατακά·
Καλαμέγια, μπαλιγιάκκχα, καντάμπα, σουβασαλικά.
- 2075.** «Κιτρινωπά, κόκκινα, λευκά, και εδώ καλάμια πολλά·
βαράνα και μπινγκαράτζα, καντάμπα και παπαγάλοι με κοκίλα.
- 2076.** «Ουκούσες, κουράρες, χήνες, άτες, παριβαντεντίκες·
κόρες βασιλιά χήνων, υπερβολικά δυνατές, νατζούχες, τζιβατζίβακες.
- 2077.** «Περιστέρια, ηλιόχηνες, πάπιες που ζουν στα ποτάμια·
ελέφαντες που βρυχώνται γοητευτικά, και οι δύο κελαηδούν στην κατάλληλη
ώρα.
- 2078.** «Τότε εδώ πουλιά υπάρχουν, διαφορετικών χρωμάτων πολλά δις-γεννημένα·
χαίρονται μαζί με τις συζύγους, κελαηδώντας ο ένας στον άλλον.
- 2079.** «Τότε εδώ πουλιά υπάρχουν, διαφορετικών χρωμάτων πολλά δις-γεννημένα·
όλα γλυκόλαλα κελαηδούν, τη λίμνη Μουτσαλίντα και από τις δύο πλευρές.
- 2080.** «Τότε εδώ πουλιά υπάρχουν, καραβίγιες ονομάζονται αυτά τα δις-γεννημένα·
χαίρονται μαζί με τις συζύγους, κελαηδώντας ο ένας στον άλλον.
- 2081.** «Τότε εδώ πουλιά υπάρχουν, καραβίγιες ονομάζονται αυτά τα δις-γεννημένα·
όλα γλυκόλαλα κελαηδούν, τη λίμνη Μουτσαλίντα και από τις δύο πλευρές.
- 2082.** «Γεμάτο με αντιλόπες και ελάφια, δάσος που συχνάζουν ελέφαντες·
σκεπασμένο με διάφορες αναρριχητικές φυτείες, που συχνάζουν ελάφια και
μπανανιές.
- 2083.** «Τότε εδώ σινάπι άφθονο, κεχρί και βαράκα πολύ·
Ρύζι που ωριμάζει χωρίς καλλιέργεια, και ζαχαροκάλαμο εκεί όχι λίγο.
- 2084.** «Αυτό το μονοπάτι πηγαίνει, ευθεία οδηγεί στο ερημητήριο·
πείνα και δίψα, δυσαρέσκεια, αυτός που έφτασε εκεί δεν βρίσκει·
όπου ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, μαζί με τα παιδιά του κατοικεί.
- 2085.** «Φέροντας τη μορφή βραχμάνου, και άγκιστρο και κουτάλα και πλεγμένα
μαλλιά·
ντυμένος με δέρμα κοιμάται στο έδαφος, προσκυνά τη φωτιά».

2086. Ακούγοντας αυτό ο συγγενής του Βράχμα, αφού περιήλθε τον σοφό κρατώντας τον στα δεξιά του·
με ανυψωμένη συνείδηση έφυγε, όπου ήταν ο Βεσσαντάρα.

Η περιγραφή του μεγάλου δάσους.

Το κεφάλαιο των παιδιών

- 2087.** «Σήκω, Τζάλι, στηρίγμά μου, φαίνεται σαν τα παλιά χρόνια·
βραχμάνο σαν να βλέπω, οι χαρές ας με κατακλύσουν».
- 2088.** «Κι εγώ, αγαπητέ, βλέπω, αυτόν που φαίνεται σαν τον Βράχμα·
σαν ταξιδιώτης έρχεται, φιλοξενούμενός μας θα γίνει».
- 2089.** «Μήπως είσαι καλά, αξιότιμε, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια·
Μήπως συντηρείσαι με ζητιανιά, μήπως οι ρίζες και οι καρποί είναι άφθονοι;
- 2090.** «Μήπως αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, μήπως βλάβη δεν υπάρχει;»
- 2091.** «Είμαστε καλά, Βράχμα, και επίσης, Βράχμα, χωρίς αρρώστια·
και επίσης με ζητιανιά συντηρούμαστε, και επίσης οι ρίζες και οι καρποί είναι άφθονοι.
- 2092.** «Και επίσης αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, βλάβη δεν υπάρχει για μας».
- 2093.** «Επτά μήνες εμείς κατοικούμε, στο δάσος, ζώντας με θλίψη·
Αυτή είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε, βραχμάνο με θεϊκή εμφάνιση·
Αφού πήρε ραβδί από μπαμπού, το σκεύος θυσίας στην ιερή φωτιά και τη στάμνα με νερό.
- 2094.** «Καλώς ήρθες, Μέγα Βράχμα, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
Μπες μέσα, σεβάσμιε, πλύνε τα πόδια σου.
- 2095.** Τιντούκα, πιγιάλα, μαντούκα, κασουμάρα·
μικρούς καρπούς, φάε, Βράχμα, το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 2096.** «Και αυτό το πόσιμο νερό είναι δροσερό, φερμένο από τη σπηλιά του βουνού·
από αυτό πιες, Μέγα Βράχμα, αν εσύ το επιθυμείς».
- 2097.** «Τότε εσύ με ποια ομορφιά, ή ακόμα με ποια αιτία·
έφτασες στο μεγάλο δάσος, πες μου αυτό που ρωτήθηκες».
- 2098.** «Όπως ένα γεμάτο ρεύμα νερού, για πάντα δεν εξαντλείται·
έτσι ήρθα να σε ζητήσω, δώσε μου τους γιους, σε παρακαλώ».
- 2099.** «Δίνω χωρίς να διστάζω, κύριος οδήγησέ τους, βραχμάνε·
νωρίς με την ανατολή του ηλίου έφυγε η πριγκίπισσα, το βράδυ από τη συλλογή τροφής θα έρθει.

- 2100.** «Αφού μείνεις μία νύχτα, νωρίς με την ανατολή του ηλίου θα φύγεις, βραχμάνε·
αφού αυτή τα λούσει και τα αρωματίσει, τότε αυτά φορώντας στεφάνια.
- 2101.** «Αφού μείνεις μία νύχτα, νωρίς με την ανατολή του ηλίου θα φύγεις, βραχμάνε·
σκεπασμένο με ποικίλα λουλούδια, στολισμένο με ποικίλες οσμές·
γεμάτο με ποικίλες ρίζες και καρπούς, πήγαινε με καλή τύχη, βραχμάνε.»
- 2102.** «Δεν μου αρέσει η διαμονή, η αναχώρηση μου αρέσει·
Ακόμα κι αν υπήρχε εμπόδιο για μένα, θα φύγω, τάυρε των αρματηλατών.
- 2103.** «Αυτές δεν είναι αφοσιωμένες στην ικεσία, είναι αιτία εμποδίου·
Οι γυναίκες γνωρίζουν τη μαγεία, όλα τα παίρνουν αντίστροφα.
- 2104.** «Σε αυτόν που δίνει δωρεά με πίστη, μην είδε τη μητέρα για ένα μήνα·
εμπόδιο μπορεί να κάνει αυτή, θα φύγω, τάυρε των αρματηλατών.
- 2105.** «Ενημέρωσε τους γιους σου, μην είδαν τη μητέρα τους·
Σε αυτόν που δίνει δωρεά με πίστη, έτσι η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται.
- 2106.** «Ενημέρωσε τους γιους σου, μην είδαν τη μητέρα τους·
αφού δώσεις πλούτη σε κάποιον σαν εμένα, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο».
- 2107.** «Αν εσύ επιθυμείς να δεις, τη σύζυγό μου, την αφοσιωμένη στον σύζυγό της·
δείξε και στον παππού, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τους δύο.
- 2108.** «Βλέποντας αυτούς τους πρίγκιπες, τους γλυκομίλητους που μιλούν αγαπητά·
ικανοποιημένος, χαρούμενος, ευτυχισμένος, θα δώσει σε σένα πολύ πλούτο».
- 2109.** «Φοβάμαι την αρπαγή, βασιλόπουλο άκουσέ με·
Για βασιλική τιμωρία θα με παρέδιδε, θα με πουλούσε ή θα με σκότωνε·
Νικημένος στα πλούτη και τους δούλους, αξιόμεμπτος συγγενής του Βράχμα».
- 2110.** «Βλέποντας αυτούς τους πρίγκιπες, τους γλυκομίλητους που μιλούν αγαπητά·
ο μεγάλος βασιλιάς εδραιωμένος στη Διδασκαλία, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί·
αφού αποκτήσει χαρά και ευαρέσκεια, θα δώσει σε σένα πολύ πλούτο».
- 2111.** «Δεν θα κάνω ούτε αυτό, που εσύ με καθοδηγείς·
τα παιδιά μόνο εγώ θα πάρω, της βραχμάνας τους υπηρέτες».
- 2112.** «Τότε οι πρίγκιπες ταραγμένοι, ακούγοντας τα λόγια του κυνηγού·
έτρεξαν εδώ κι εκεί, ο Τζάλι και η Κανχατζινά και οι δύο».
- 2113.** «Έλα, αγαπητέ, φίλτατε υιέ, εκπληρώστε την τελειότητά μου·
ποτίστε την καρδιά μου, εκτελέστε τον λόγο μου.
- 2114.** «Να γίνετε όχημα και πλοίο για μένα, ακλόνητα στον ωκεανό του γίγνεσθαι·

θα διασχίσω στην πέρα όχθη της γέννησης, θα διασώσω τον κόσμο μαζί με τους θεούς».

- 2115.** «Έλα, μητέρα, αγαπητή, εκπληρώστε την τελειότητά μου· ποτίστε την καρδιά μου, εκτελέστε τον λόγο μου.
- 2116.** «Να γίνετε όχημα και πλοίο για μένα, ακλόνητα στον ωκεανό του γίγνεσθαι· θα διασχίσω στην πέρα όχθη της γέννησης, θα ανασύρω τον κόσμο μαζί με τους θεούς».
- 2117.** «Τότε αφού πήρε τους πρίγκιπες, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τους δύο· έδωσε δωρεά στον βραχμάνο, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2118.** «Τότε αφού πήρε τους πρίγκιπες, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τους δύο· έδωσε στον βραχμάνο ευτυχισμένος, τα παιδιά του ως ύψιστη δωρεά.
- 2119.** «Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος· όταν δόθηκαν οι πρίγκιπες, η γη σείστηκε.
- 2120.** «Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος· Όταν ο βασιλιάς με ενωμένες παλάμες, τους πρίγκιπες που μεγάλωσαν με ευτυχία· Έδωσε δωρεά στον βραχμάνο, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί».
- 2121.** «Τότε εκείνος ο σκληρός βραχμάνος, αφού έκοψε αναρριχητικό φυτό με τα δόντια του· αφού έδεσε τα χέρια τους με το αναρριχητικό φυτό, τους χτυπούσε με το αναρριχητικό φυτό.
- 2122.** «Τότε αυτός ο βραχμάνος, αφού πήρε σχοινί και αφού πήρε ραβδί· χτυπώντας τους οδηγεί, ενώ ο βασιλιάς Σίβι παρακολουθούσε».
- 2123.** «Τότε οι πρίγκιπες έφυγαν, αφήνοντας τον βραχμάνο· με μάτια γεμάτα δάκρυα, τον πατέρα κοιτάζει.
- 2124.** «Τρέμοντας σαν να είχε πετύχει τον σκοπό του, αποδίδει σεβασμό στα πόδια του πατέρα· αφού προσκύνησε τα πόδια του πατέρα, είπε αυτά τα λόγια.
- 2125.** «Η μητέρα, αγαπητέ, έχει αναχωρήσει, και εσύ μας δίνεις, αγαπητέ· Μέχρι να δούμε και τη μητέρα, τότε μας δίνεις, αγαπητέ.
- 2126.** «Η μητέρα, αγαπητέ, έχει αναχωρήσει, και εσύ μας δίνεις, αγαπητέ· μη μας δώσεις εσύ, αγαπητέ, μέχρι να έρθει και η μητέρα μας· τότε αυτός ο βραχμάνος, αν θέλει, ας μας πουλήσει ή ας μας σκοτώσει.
- 2127.** «Με πλατιά πόδια, με σάπια νύχια, και επίσης με κρεμασμένες γάμπες· Με μακρύ πάνω χείλος, επιπόλαιος, με προεξέχοντα δόντια, με σπασμένη μύτη.

- 2128.** «Με κοιλιά σαν στάμνα, με σπασμένη πλάτη, και επίσης με στραβά μάτια·
Με χάλκινα γένια, με πράσινα μαλλιά, γεμάτος ρυτίδες και σπίλους.
- 2129.** «Με καστανοκίτρινα μάτια και κυρτός, με στραβά πόδια και ψηλός, τραχύς·
και ντυμένος με δέρματα αντιλόπης, πνεύμα τρομακτικό.
- 2130.** «Άνθρωπος ή δαίμονας, που τρέφεται με σάρκα και αίμα·
από το χωριό στο δάσος ερχόμενος, πλούτο από σένα, αγαπητέ, ζητάει.
- 2131.** «Ενώ οδηγούμαι από τον δαίμονα, γιατί άραγε, αγαπητέ, κοιτάζεις επίμονα;
Πέτρα σίγουρα η καρδιά σου, σιδερένια με στερεό δέσιμο.
- 2132.** «Εσύ που δεν γνωρίζεις εμάς τους δέσμιους, από τον βραχμάνο που αναζητά
πλούτη·
Από τον υπερβολικά άγριο, που μας χτυπά σαν αγελάδες.
- 2133.** «Ακριβώς εδώ ας μείνει η Κανχά, αυτή δεν γνωρίζει τίποτα·
σαν ελαφίνα μεθυσμένη από γάλα, εγκαταλειμμένη από το κοπάδι, κλαίει.
- 2134.** «Αυτός δεν είναι τόσο ο πόνος μου, διότι αυτό μπορεί να συμβεί σε άνθρωπο·
Αλλά που δεν βλέπω τη μητέρα, αυτό είναι πιο οδυνηρό για μένα από αυτό
εδώ.
- 2135.** «Αυτός δεν είναι τόσο ο πόνος μου, διότι αυτό μπορεί να συμβεί σε άνθρωπο·
Αλλά που δεν βλέπω τον πατέρα, αυτό είναι πιο οδυνηρό για μένα από αυτό
εδώ.
- 2136.** «Αυτή η άθλια μητέρα, σίγουρα, για πολύ καιρό θα θρηνεί·
μη βλέποντας την Κανχατζινά, την κοπέλα με όμορφη όψη.
- 2137.** «Αυτός ο άθλιος πατέρας, σίγουρα, για πολύ καιρό θα θρηνεί·
μη βλέποντας την Κανχατζινά, την κοπέλα με την όμορφη όψη.
- 2138.** «Αυτή η άθλια μητέρα, σίγουρα, για πολύ καιρό θα θρηνεί στο ερημητήριο·
μη βλέποντας την Κανχατζινά, την κοπέλα με όμορφη όψη.
- 2139.** «Αυτός ο άθλιος πατέρας, σίγουρα, για πολύ καιρό θα θρηνεί στο ερημητήριο·
μη βλέποντας την Κανχατζινά, την κοπέλα με την όμορφη όψη.
- 2140.** «Αυτή η άθλια μητέρα, σίγουρα, για πολύ καιρό θα θρηνεί·
στα μεσάνυχτα ή τη νύχτα, σαν ποτάμι θα στεγνώσει.
- 2141.** «Αυτός ο άθλιος πατέρας, σίγουρα, για πολύ καιρό θα θρηνεί·
στα μεσάνυχτα ή τη νύχτα, σαν ποτάμι θα στεγνώσει.
- 2142.** «Αυτές οι τζαμπούκες, τα δέντρα, οι βεντίσες, οι σιντουβάρακες·
διάφορα είδη δέντρων, αυτά σήμερα εγκαταλείπουμε.
- 2143.** «Ασάτθες, πανάσες αυτές, νιγκρόντα και καπίττανα·
διάφορα είδη καρπών, αυτά σήμερα εγκαταλείπουμε.

- 2144.** «Αυτά τα πάρκα στέκονται, αυτός ο ποταμός με το δροσερό νερό·
όπου στο παρελθόν παίζαμε, αυτά σήμερα εγκαταλείπουμε.
- 2145.** «Διάφορα είδη λουλουδιών, σε αυτό το βουνό ψηλά·
αυτά που στο παρελθόν θυμόμασταν, αυτά σήμερα εγκαταλείπουμε.
- 2146.** «Διάφορα είδη καρπών, σε αυτό το βουνό ψηλά·
αυτά που στο παρελθόν τρώγαμε, αυτά σήμερα εγκαταλείπουμε.
- 2147.** «Αυτοί είναι οι ελέφαντές μας, τα άλογα, και αυτά είναι τα βόδια μας·
με τα οποία στο παρελθόν παίζαμε, αυτά σήμερα εγκαταλείπουμε».
- 2148.** Οδηγούμενοι οι πρίγκιπες εκείνοι, στον πατέρα είπαν αυτό·
Πες στη μητέρα 'υγεία', και εσύ, αγαπητέ, να είσαι ευτυχισμένος.
- 2149.** «Αυτοί είναι οι ελέφαντές μας, τα άλογα, και αυτά είναι τα βόδια μας·
αυτά δώσε στη μητέρα, με αυτά θα απομακρύνει τη λύπη.
- 2150.** «Αυτοί είναι οι ελέφαντές μας, τα άλογα, και αυτά είναι τα βόδια μας·
Αυτά η μητέρα κοιτάζοντας, θα διώξει τη λύπη.
- 2151.** «Τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρρα, αφού έδωσε δωρεά, ο πολεμιστής·
αφού μπήκε στην καλύβα από φύλλα, θλιβερά θρήνησε».
- 2152.** «Σε ποιον άραγε σήμερα πεινασμένα και διψασμένα, θα κλαίνει τα παιδιά·
Το βράδυ την ώρα του σερβιρίσματος, ποιος θα τους δώσει τροφή;
- 2153.** «Σε ποιον άραγε σήμερα πεινασμένα και διψασμένα, θα κλαίνει τα παιδιά·
Το βράδυ την ώρα του σερβιρίσματος, μητέρα πεινάμε, δώσε μας.
- 2154.** «Πώς άραγε θα βαδίσουν το μονοπάτι, πεζοί χωρίς σανδάλια;
Με πρησμένα πόδια όντας, ποιος θα τους πιάσει από τα χέρια;
- 2155.** «Πώς άραγε αυτός δεν ντρέπεται, χτυπώντας μπροστά μου·
τα αθώα παιδιά μου, αδιάντροπος πράγματι ο βραχμάνος.
- 2156.** «Ακόμη κι αυτός που είναι δούλος της δούλης μου, ή κάποιος άλλος υπηρέτης·
ποιος ευσυνείδητος θα χτυπούσε ακόμη κι αυτόν τον τόσο ταπεινό;
- 2157.** «Σαν ψάρι εγώ ενώ ήμουν μνήμων, δεμένο στο στόμα της παγίδας·
υβρίζει και χτυπάει, εμένα που δεν βλέπω τους αγαπημένους γιους.
- 2158.** «Αφού πάρω αυτό το τόξο, αφού δέσω το ξίφος στα αριστερά·
θα φέρω πίσω τους δικούς μου γιους, γιατί η δολοφονία των γιων είναι
οδυνηρή.
- 2159.** «Αδύνατον αυτό, μορφή δυστυχίας, που τα παιδιά θα ταλαιπωρούνταν·
και την αρχή των αγαθών γνωρίζοντας, ποιος αφού έδωσε μετανιώνει;»
- 2160.** «Αλήθεια λένε πράγματι έτσι, μερικοί άνθρωποι εδώ·

Αυτός που δεν έχει τη δική του μητέρα, όπως δεν υπάρχει έτσι ακριβώς είναι αυτός.

- 2161.** «Έλα, Κάνχα, ας πεθάνουμε, δεν υπάρχει όφελος από τη ζωή για μας· δοθήκαμε από τον άρχοντα των ανθρώπων, στον βραχμάνο που αναζητά πλούτη· στον υπερβολικά άγριο, που μας χτυπά σαν αγελάδες.
- 2162.** «Αυτές οι τζαμπούκες, τα δέντρα, οι βεντίσες, οι σιντουβάρακες· διάφορα είδη δέντρων, αυτά, Κάνχα, εγκαταλείπουμε.
- 2163.** «Ασάτθες, πανάσες αυτές, νιγκρόντα και καπίττανα· διάφορα είδη καρπών, αυτά, Κάνχα, εγκαταλείπουμε.
- 2164.** «Αυτά τα πάρκα στέκονται, αυτός ο ποταμός με το δροσερό νερό· όπου στο παρελθόν παίζαμε, αυτά, Κάνχα, εγκαταλείπουμε.
- 2165.** «Διάφορα είδη λουλουδιών, σε αυτό το βουνό ψηλά· αυτά που στο παρελθόν θυμόμασταν, αυτά, Κάνχα, εγκαταλείπουμε.
- 2166.** «Διάφορα είδη καρπών, σε αυτό το βουνό ψηλά· αυτά που στο παρελθόν τρώγαμε, αυτά, Κάνχα, εγκαταλείπουμε.
- 2167.** «Αυτοί είναι οι ελέφαντές μας, τα άλογα, και αυτά είναι τα βόδια μας· με τα οποία στο παρελθόν παίζαμε, αυτά, Κάνχα, εγκαταλείπουμε».
- 2168.** «Οδηγούμενοι οι πρίγκιπες εκείνοι, αφήνοντας τον βραχμάνο· έτρεξαν εδώ κι εκεί, ο Τζάλι και η Κανχατζίνα και οι δύο».
- 2169.** «Τότε αυτός ο βραχμάνος, αφού πήρε σχοινί και αφού πήρε ραβδί· χτυπώντας τους οδηγεί, ενώ ο βασιλιάς Σίβι παρακολουθούσε».
- 2170.** «Αυτόν, αυτόν η Κανχατζίνα είπε, αυτός εμένα, αγαπητέ, ο βραχμάνος· με ραβδί χτυπά, σαν δούλη γεννημένη στο σπίτι.
- 2171.** «Και αυτός δεν είναι βραχμάνος, αγαπητέ, οι βραχμάνοι είναι δίκαιοι· δαίμονας με εμφάνιση βραχμάνου, μας οδηγεί για να μας φάει, αγαπητέ· ενώ οδηγούμαι από τον δαίμονα, γιατί άραγε, αγαπητέ, κοιτάζεις επίμονα;»
- 2172.** «Αυτά τα μικρά πόδια μας πονούν, και μακρύς ο δρόμος, δυσκολοδιάβατος· χαμηλά κρέμεται ο ήλιος, και ο βραχμάνος μας κρατά.
- 2173.** «Φωνάζουμε στα πλάσματα, στα βουνά και στα δάση· Της λίμνης με το κεφάλι προσκυνούμε, και τα ποτάμια με τις καλές όχθες.
- 2174.** «Χορτάρια, αναρριχητικά φυτά, βότανα, βουνά και δάση· πες στη μητέρα 'υγεία', αυτός ο βραχμάνος μας οδηγεί.
- 2175.** «Ας χαιρετήσουν οι αξιότιμοι τη μαμά, τη Μαντί τη μητέρα μας· Αν θέλεις να μας ακολουθήσεις, γρήγορα να μας ακολουθήσεις.

- 2176.** «Αυτό το μονοπάτι πηγαίνει, ευθεία οδηγεί στο ερημητήριο·
Αν το ακολουθήσεις, μήπως τα δεις γρήγορα.
- 2177.** «Αχ, αλίμονο, κύριε, πλεξουδάτη, εσύ που μαζεύεις ρίζες και καρπούς του
δάσους·
βλέποντας άδειο το ερημητήριο, αυτό θα είναι δυστυχία για σένα.
- 2178.** «Υπερβολικά πολύ, μητέρα, αποκτήθηκε από ζητιανιά, όχι λίγο·
Εσύ που δεν γνωρίζεις εμάς τους δέσμιους, από τον βραχμάνο που αναζητά
πλούτη.
- 2179.** «Από τον υπερβολικά άγριο, που μας χτυπά σαν αγελάδες·
Σήμερα ας δούμε τη μητέρα, το βράδυ από τη συλλογή τροφής να έρχεται.
- 2180.** «Ας δώσει η μητέρα στον βραχμάνο, καρπό αναμεμειγμένο με μέλι·
Τότε αυτός, έχοντας φάει, χορτασμένος, δεν θα μας οδηγεί υπερβολικά
γρήγορα.
- 2181.** «Πληγωμένα πράγματι τα πόδια μας, δυνατά μας σέρνει ο βραχμάνος·
έτσι εκεί θρηνούσαν, τα παιδιά προσκολλημένα στη μητέρα».

Το κεφάλαιο των παιδιών.

Το κεφάλαιο της Μαντί

- 2182.** «Αφού άκουσαν τον θρήνο τους, τρία άγρια θηρία στο δάσος·
το λιοντάρι, η τίγρη και η λεοπάρδαλη, είπαν αυτά τα λόγια.
- 2183.** «Μακάρι η πριγκίπισσά μας, το βράδυ από τη συλλογή τροφής να μην έρθει·
Μακάρι στο άχρηστο δάσος μας, να μην την ενοχλήσουν τα ελάφια στο
δάσος.
- 2184.** «Και αν το λιοντάρι την ενοχλούσε, η τίγρη και η λεοπάρδαλη την
ευλογημένη·
δεν θα υπήρχε καν ο πρίγκιπας Τζάλι, πώς θα υπήρχε η Κανχατζινά;
Και από τα δύο θα στερούνταν, τον σύζυγο και τους γιους η ευλογημένη».
- 2185.** «Το φτυάρι μου έπεσε, και το δεξί μου μάτι σπαρταράει·
Άκαρπα τα καρποφόρα δέντρα, όλες οι κατευθύνσεις μου μπερδεύονται.
- 2186.** «Καθώς αυτή το απόγευμα, ερχόταν προς το ερημητήριο·
Όταν ο ήλιος είχε δύσει, άγρια θηρία στον δρόμο στάθηκαν.
- 2187.** «Χαμηλά κρέμεται ο ήλιος, και μακριά πράγματι είναι το ερημητήριο·
και ό,τι θα έφερνα σε αυτούς από εδώ, αυτό θα έτρωγαν εκείνοι ως τροφή.
- 2188.** «Αυτός ο πολεμιστής λοιπόν μόνος, στην καλύβα από φύλλα κάθεται·
παρηγορώντας τα πεινασμένα παιδιά, βλέποντας εμένα να μην έρχομαι.
- 2189.** «Αυτά σίγουρα τα παιδάκια μου, της δύστυχης και ταλαίπωρης·
το βράδυ την ώρα του ύπνου, σαν να έχουν πιει γάλα κείτονται.

- 2190.** «Αυτά σίγουρα τα παιδάκια μου, της δύστηνης και ταλαίπωρης·
το βράδυ την ώρα του ύπνου, κείτονται σαν να έχουν πιει νερό.
- 2191.** «Αυτά σίγουρα τα παιδάκια μου, της δύστηνης και ταλαίπωρης·
σηκώθηκαν να με υποδεχτούν και στέκονται, σαν μικρά μοσχαράκια τη μητέρα
τους.
- 2192.** «Αυτά σίγουρα τα παιδάκια μου, της δύστηνης και ταλαίπωρης·
σηκώθηκαν να με υποδεχτούν και στέκονται, σαν χήνες πάνω από τη λίμνη.
- 2193.** «Αυτά σίγουρα τα παιδάκια μου, της δύστηνης και ταλαίπωρης·
σηκώθηκαν να με υποδεχτούν και στέκονται, όχι μακριά από το ερημητήριο.
- 2194.** «Μονόδρομος, ένα μονοπάτι, με λίμνες και χαράδρες στη θέα·
άλλη οδό δεν βλέπω, με την οποία θα πήγαινα στο ερημητήριο.
- 2195.** «Ελάφια, τιμή σε εσάς βασιλιάδες, στο δάσος με μεγάλη δύναμη·
με δικαιοσύνη γίνετε αδέρφια μου, δώστε μου τον δρόμο που ζητώ.
- 2196.** «Είμαι σύζυγος του εξόριστου, του ένδοξου γιου του βασιλιά·
Αυτόν εγώ δεν περιφρονώ, τον Ράμα, όπως η Σίτα αφοσιωμένη.
- 2197.** «Και εσείς τα παιδιά να δείτε, το βράδυ την ώρα του ύπνου·
και εγώ τα παιδιά να δω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.
- 2198.** «Πολλές είναι εδώ οι ρίζες και οι καρποί, και η τροφή αυτή όχι λίγη·
από αυτά το μισό θα δώσω, δώστε μου τον δρόμο που ζητώ.
- 2199.** «Πριγκίπισσα είναι η μητέρα μας, και πρίγκιπας ο πατέρας μας·
με δικαιοσύνη γίνετε αδέρφια μου, δώστε μου τον δρόμο που ζητώ».
- 2200.** «Καθώς αυτή θρηνούσε, πολύ γεμάτη συμπόνια·
αφού άκουσαν την άψογη ομιλία της, τα άγρια θηρία από το μονοπάτι
αναχώρησαν».
- 2201.** «Σε αυτό το μέρος, τα παιδιά μου καλυμμένα με σκόνη·
σηκώθηκαν να με υποδεχτούν και στέκονται, σαν μικρά μοσχαράκια τη μητέρα
τους.
- 2202.** «Σε αυτό το μέρος, τα παιδιά μου καλυμμένα με σκόνη·
σηκώθηκαν να με υποδεχτούν και στέκονται, σαν χήνες πάνω από τη λίμνη.
- 2203.** «Σε αυτό το μέρος, τα παιδιά μου καλυμμένα με σκόνη·
σηκώθηκαν να με υποδεχτούν και στέκονται, όχι μακριά από το ερημητήριο.
- 2204.** «Σαν δύο ελάφια με σηκωμένα αυτιά, ολόγυρα σε μένα τρέχοντας·
χαρούμενα και ευτυχισμένα, φωνάζοντας την καρδιά μου έκαναν να τρέμει·
αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.
- 2205.** «Όπως η τσακάλα και η ελαφίνα το μικρό της, το πτηνό ελευθερωμένο από το
κλουβί·

αφήνοντας τα παιδιά βγήκα, όπως η λέαινα λαίμαργη για τροφή·
αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.

2206. «Αυτά είναι τα πατήματά τους, σαν ελεφάντων στο βουνό·
νεκρικές πυρές σκορπισμένες, όχι μακριά από το ερημητήριο·
αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.

2207. «Καλυμμένα με άμμο, τα παιδιά μου λερωμένα με σκόνη·
ολόγυρα τρέχουν προς εμένα, αυτά τα παιδιά δεν βλέπω.

2208. «Αυτοί που πριν εγείρονταν σε ένδειξη σεβασμού προς εμένα, από το δάσος
μακριά ερχόμενη·
αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.

2209. «Όπως τα μικρά της κατσίκας και της ελαφίνας, αφού πήγαν να υποδεχτούν
τη μητέρα·
από μακριά με κοιτάζουν, αυτά τα παιδιά δεν βλέπω.

2210. «Αυτό είναι το παιχνίδι τους, πεσμένο ωχρό κυδώνι·
αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.

2211. «Και τα στήθη μου αυτά είναι γεμάτα, και το στέρνο μου σχίζεται·
αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.

2212. «Ένα στην αγκαλιά μου παίζει, ένα από το στήθος μου κρέμεται·
αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.

2213. «Αυτά που την απογευματινή περίοδο της ημέρας, τα παιδιά μου καλυμμένα
με σκόνη·
στην αγκαλιά μου κυλιούνται, αυτά τα παιδιά δεν βλέπω.

2214. «Αυτό το ερημητήριο στο παρελθόν, σαν τόπος συγκέντρωσης μου φαίνεται·
Σήμερα τα παιδιά μη βλέποντας, γυρίζει σαν σβούρα το ερημητήριο.

2215. «Γιατί τόσο ήσυχο, το ερημητήριο μου φαίνεται·
ούτε οι κοράκια δεν κρίζουν, νεκρά μου είναι λοιπόν τα παιδιά.

2216. «Γιατί τόσο ήσυχο, το ερημητήριο μου φαίνεται·
ούτε τα πουλιά δεν κρίζουν, νεκρά μου είναι λοιπόν τα παιδιά.

2217. «Γιατί έτσι σιωπηλός είσαι, ακόμη και τη νύχτα πράγματι ο νους μου·
ούτε οι κοράκια δεν κρίζουν, νεκρά μου είναι λοιπόν τα παιδιά.

2218. «Γιατί έτσι σιωπηλός είσαι, ακόμη και τη νύχτα πράγματι ο νους μου·
ούτε τα πουλιά δεν κρίζουν, νεκρά μου είναι λοιπόν τα παιδιά.

2219. «Μήπως, νεαρέ κύριε, τα άγρια θηρία έφαγαν τα παιδιά μου;
Στο δάσος, στην έρημη γη, στον απομονωμένο τόπο, από ποιον οδηγήθηκαν
τα παιδιά μου;»

2220. «Ή στάλθηκαν από σένα αγγελιαφόροι, ή κοιμούνται οι γλυκομίλητοι;

Ἡ ἔξω δεν βγήκαν, στα παιχνίδια προσκολλημένοι είναι άραγε αυτοί;

- 2221.** «Ούτε τα μαλλιά τους φαίνονται, ούτε τα χέρια και τα πόδια του Τζάλι· και η επίθεση των πουλιών, από ποιον οδηγήθηκαν τα παιδιά μου;»
- 2222.** «Τούτο είναι πιο οδυνηρό από εκείνο, σαν πληγή τρυπημένη από βέλος· αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο.
- 2223.** «Και αυτό το δεύτερο βέλος, συγκλονίζει την καρδιά μου· και που τα παιδιά δεν βλέπω, και εσύ δεν μου μιλάς.
- 2224.** «Σήμερα κιόλας αυτή τη νύχτα για μένα, βασιλόπουλο, δεν μιλάς· φαντάζομαι χωρίς ζωή εμένα, νωρίς με την ανατολή του ηλίου θα δεις νεκρή».
- 2225.** «Σίγουρα η Μαντί η ωραία, η πριγκίπισσα η ένδοξη· νωρίς με την ανατολή του ηλίου πήγες για ελεημοσύνη, γιατί ήρθες το βράδυ;»
- 2226.** «Δεν άκουσες εσύ τον ήχο, αυτών που ήρθαν να πιουν στη λίμνη· του λιονταριού που βρυχάται, και της τίγρης το μούγκρισμα;
- 2227.** «Υπήρξε αρχικό σημάδι σε μένα, καθώς περιπλανιόμουν στο μεγάλο δάσος· το φτυάρι μου από το χέρι έπεσε, και το καλάθι επίσης από τον ώμο.
- 2228.** «Τότε εγώ ταραγμένη, φοβισμένη, ενώνοντας τις παλάμες χωριστά· όλες τις κατευθύνσεις θα προσκυνήσω, μήπως υπάρξει ασφάλεια από εδώ.
- 2229.** «Μακάρι ο πρίγκιπας μας, να μην έχει σκοτωθεί από λιοντάρι ή λεοπάρδαλη· ή τα παιδιά να μην έχουν αρπαχτεί, από αρκούδες, λύκους και ύαινες.
- 2230.** «Λιοντάρι και τίγρη και λεοπάρδαλη, τρία άγρια θηρία στο δάσος· αυτά μου έφραξαν τον δρόμο, γι' αυτό ήρθα το βράδυ.
- 2231.** «Εγώ τον σύζυγο και τους γιους, όπως ο νεαρός βραχμάνος τον δάσκαλο· εδραιωμένη μέρα και νύχτα, πλεξουδάτη, ασκούμενη στην άγια ζωή.
- 2232.** «Φορώντας δέρματα αντιλόπης, μαζεύοντας ρίζες και καρπούς του δάσους· Περιφέρομαι μέρα και νύχτα, επειδή σας ποθώ, παιδιά μου.
- 2233.** «Εγώ χρυσαφένιο κουρκουμά, φερμένο ωχρο κύδωνι· και ώριμους καρπούς δέντρων έφερα, αυτά είναι τα παιχνίδια σας, παιδιά μου.
- 2234.** «Αυτό το στεφάνι από ρίζες κρίνων, τους βολβούς λωτού, τα κομμένα σιγκάτα· φάε τα αναμειγμένα με μέλι, μαζί με τους γιους, πολεμιστή.
- 2235.** «Δώσε λωτό στον Τζάλι, και νούφαρο στην κοπέλα· Μαλίνι, δες τους να χορεύουν, Σίβι, κάλεσε τα παιδιά.
- 2236.** «Έπειτα και για την Κανχατζίνα, πρόσεχε, ταύρε των αρματηλατών·

με τη γλυκιά φωνή, την όμορφη, που πλησίαζε το ερημητήριο.

- 2237.** «Από την ίδια ευτυχία και δυστυχία, από το βασίλειο εξορισμένοι και οι δύο· άραγε, Σίβι, τα παιδιά βλέπεις, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο;»
- 2238.** «Ασκητές και βραχμάνους σίγουρα, αφοσιωμένους στην άγια ζωή· εγώ στον κόσμο καταράστηκα, ηθικούς, πολυμαθείς· αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο».
- 2239.** «Αυτές οι τζαμπούκες, τα δέντρα, οι βεντίσες, οι σιντουβάρακες· διάφορα είδη δέντρων, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται.
- 2240.** «Ασσάτθες, πανάσες αυτές, νιγκρόντα και καπίττανα· διάφορα είδη καρπών, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται.
- 2241.** «Αυτά τα πάρκα στέκονται, αυτός ο ποταμός με το δροσερό νερό· όπου στο παρελθόν έπαιζαν, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται.
- 2242.** «Διάφορα είδη λουλουδιών, σε αυτό το βουνό ψηλά· αυτά που στο παρελθόν κρατούσαν, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται.
- 2243.** «Διάφορα είδη καρπών, σε αυτό το βουνό ψηλά· αυτά που στο παρελθόν έτρωγαν, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται.
- 2244.** «Αυτοί είναι οι ελέφαντές σου, τα άλογα, και αυτά είναι τα βόδια σου· με τα οποία στο παρελθόν έπαιζαν, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται».
- 2245.** «Αυτά τα σκουρόχρωμα ελάφια με λαγούς και κουκουβάγιες, πολλά ελάφια μπανανιάς· με τα οποία στο παρελθόν έπαιζαν, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται».
- 2246.** «Αυτές οι χήνες και οι γερανοί, τα παγώνια με τα πολύχρωμα φτερά· με τα οποία στο παρελθόν έπαιζαν, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται».
- 2247.** «Αυτοί είναι εκείνοι οι δασικοί θάμνοι, ανθισμένοι σε κάθε εποχή· όπου στο παρελθόν έπαιζαν, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται.
- 2248.** «Αυτές είναι εκείνες οι ωραίες λιμνούλες, με κελαηδήματα πουλιών τσάκραβακα· Σκεπασμένες με μανδάλακες, και με λωτούς και νούφαρα· όπου στο παρελθόν έπαιζαν, αυτοί οι πρίγκιπες δεν φαίνονται.
- 2249.** «Δεν έσχισες ξύλα, δεν έφερες νερό· ούτε φωτιά άναψες, γιατί άραγε σαν ανόητος κάθεσαι αφηρημένος;
- 2250.** «Ο αγαπημένος με τον αγαπημένο συναντώμενος, η γαλήνη μου εξαφανίζεται· αυτά σήμερα τα παιδιά δεν βλέπω, τον Τζάλι και την Κανχατζινά και τα δύο».
- 2251.** «Δεν βλέπω βέβαια, θεέ, από ποιον αυτά απομακρύνθηκαν, νεκρά· ούτε οι κοράκια δεν κρίζουν, νεκρά μου είναι λοιπόν τα παιδιά.

- 2252.** «Δεν βλέπω βέβαια, θεέ, από ποιον αυτά απομακρύνθηκαν, νεκρά· ούτε τα πουλιά δεν κρίζουν, νεκρά μου είναι λοιπόν τα παιδιά».
- 2253.** Αυτή εκεί αφού θρήνησε, στα βουνά και στα δάση·
Αφού πήγε πάλι στον ερημίτη, έκλαψε κοντά στον σύζυγο.
- 2254.** «Δεν βλέπω βέβαια, θεέ, από ποιον αυτά απομακρύνθηκαν, νεκρά· ούτε οι κοράκια δεν κρίζουν, νεκρά μου είναι λοιπόν τα παιδιά.
- 2255.** «Δεν βλέπω βέβαια, θεέ, από ποιον αυτά απομακρύνθηκαν, νεκρά· ούτε τα πουλιά δεν κρίζουν, νεκρά μου είναι λοιπόν τα παιδιά.
- 2256.** «Δεν βλέπω βέβαια, θεέ, από ποιον αυτά απομακρύνθηκαν, νεκρά· περιφέρονται στις βάσεις δένδρων, σε βουνά και σε σπηλιές».
- 2257.** «Έτσι η Μαντί η ωραία, η πριγκίπισσα η ένδοξη·
κλαίγοντας με τα χέρια υψωμένα, εκεί ακριβώς έπεσε στο έδαφος».
- 2258.** «Τη βασιλοπούλα που έφτασε κοντά του, με νερό τη ράντισαν·
αφού κατάλαβαν ότι ήταν λιπόθυμη, τότε της είπε αυτό».
- 2259.** «Από την αρχή σε σένα, Μάντι, τη δυστυχία δεν ήθελα να πω·
φτωχός ζητιάνος μεγαλύτερος, βραχμάνος στο σπίτι ήρθε.
- 2260.** «Σε αυτόν δόθηκαν από εμένα οι γιοι, Μάντι, μη φοβάσαι, πάρε θάρρος·
Εμένα κοίτα, Μάντι, όχι τους γιους, μη θρηνείς υπερβολικά·
Θα αποκτήσουμε τους γιους ζώντας, και υγιείς θα είμαστε.
- 2261.** «Γιους και ζώα και σιτηρά, και ό,τι άλλο πλούτο στο σπίτι·
θα έδινε το ενάρετο άτομο ως δωρεά, βλέποντας τον ζητιάνο που ήρθε·
επιδοκίμασέ μου, Μάντι, τα παιδιά ως ύψιστη δωρεά».
- 2262.** «Σε ευχαριστώ, μεγαλειότατε, για την ύψιστη δωρεά των παιδιών·
αφού έδωσες, γέμισε με πεποίθηση τη συνείδηση, γίνε αυτός που δίνει ακόμα
περισσότερη δωρεά.
- 2263.** «Εσύ που ανάμεσα σε ανθρώπους κυριευμένους από τσιγκουνιά, κυρίαρχε των
ανθρώπων·
Έδωσε δωρεά στον βραχμάνο, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί».
- 2264.** «Αντήχησε η γη για σένα, ο ήχος σου έφτασε στον ουρανό·
Ολόγυρα ήρθαν αστραπές, σαν αντίλαλοι βουνών.
- 2265.** «Σε αυτόν δίνουν ευχαριστίες, και οι δύο Ναράντα και Παμπάτα·
ο Ίντα και ο Βράχμα, ο Πατζάπατι, ο Σόμα, ο Γιάμα, ο Βεσσαβάντα·
όλοι οι θεοί δίνουν ευχαριστίες, οι Τριάντα Τρεις μαζί με τον Ίντα.
- 2266.** «Έτσι η Μαντί η ωραία, η πριγκίπισσα η ένδοξη·
έδωσε ευχαριστίες στον Βεσσαντάρα, για τα παιδιά ως ύψιστη δωρεά».

Το κεφάλαιο της Μαντί.

Το κεφάλαιο του Σάκκα

- 2267.** Έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·
ο Σάκκα με εμφάνιση βραχμάνου, νωρίς με την ανατολή του ηλίου σε αυτούς
εμφανίστηκε.
- 2268.** «Μήπως είσαι καλά, αξιότιμε, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια·
Μήπως συντηρείσαι με ζητιανιά, μήπως οι ρίζες και οι καρποί είναι άφθονοι;
- 2269.** «Μήπως αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, μήπως βλάβη δεν υπάρχει;»
- 2270.** «Είμαστε καλά, Βράχμα, και επίσης, Βράχμα, χωρίς αρρώστια·
και επίσης με ζητιανιά συντηρούμαστε, και επίσης οι ρίζες και οι καρποί είναι
άφθονοι.
- 2271.** «Και επίσης αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, βλάβη δεν υπάρχει για μένα.
- 2272.** «Επτά μήνες εμείς κατοικούμε, στο δάσος, ζώντας με θλίψη·
Αυτή είναι η δεύτερη φορά που βλέπουμε, βραχμάνο με θεϊκή εμφάνιση·
Αφού πήρε ραβδί από μπαμπού, φορώντας δέρμα αντιλόπης.
- 2273.** «Καλώς ήρθες, Μέγα Βράχμα, και επίσης δεν ήρθες από μακριά σε μένα·
Μπες μέσα, σεβάσμιε, πλύνε τα πόδια σου.
- 2274.** Τιντούκα, πιγιάλα, μαντούκα, κασουμάρα·
μικρούς καρπούς, φάε, Βράχμα, το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 2275.** «Και αυτό το πόσιμο νερό είναι δροσερό, φερμένο από τη σπηλιά του βουνού·
από αυτό πιες, Μέγα Βράχμα, αν εσύ το επιθυμείς».
- 2276.** «Τότε εσύ με ποια ομορφιά, ή ακόμα με ποια αιτία·
έφτασες στο μεγάλο δάσος, πες μου αυτό που ρωτήθηκες».
- 2277.** «Όπως ένα γεμάτο ρεύμα νερού, για πάντα δεν εξαντλείται·
έτσι ήρθα να σε ζητήσω, δώσε μου τη σύζυγο, σε παρακαλώ».
- 2278.** «Δίνω χωρίς να διστάζω, ό,τι μου ζητάς, βραχμάνε·
αυτό που υπάρχει δεν το κρύβω, στη δωρεά χαίρεται ο νους μου».
- 2279.** «Αφού πήρα τη Μαντί από το χέρι, τη στάμνα με νερό·
έδωσε δωρεά στον βραχμάνο, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2280.** «Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος·
όταν εγκατέλειπε τη Μαντί, η γη σείστηκε.
- 2281.** «Η Μαντί αυτή ούτε συνοφρυώθηκε, ούτε στενοχωρήθηκε ούτε έκλαψε·
σιωπηλή αυτή κοιτάζει το πρόσωπό του, αυτός γνωρίζει τι είναι το
καλύτερο».

- 2282.** «Νεαρή νύφη, εγώ είμαι σύζυγος αυτού, ο σύζυγός μου είναι ο κύριός μου· σε όποιον θέλει θα με έδινε, θα με πουλούσε ή θα με σκότωνε».
- 2283.** «Γνωρίζοντας τη σκέψη τους, ο άρχοντας των θεών είπε αυτό· Όλα νικήθηκαν τα εμπόδιά σου, όσα είναι θεϊκά και όσα ανθρώπινα.
- 2284.** «Αντήχησε η γη για σένα, ο ήχος σου έφτασε στον ουρανό· Ολόγυρα ήρθαν αστραπές, σαν αντίλαλοι βουνών.
- 2285.** «Σε αυτόν δίνουν ευχαριστίες, και οι δύο Ναράντα και Παμπάτα· ο Ίντα και ο Βράχμα, ο Πατζάπατι, ο Σόμα, ο Γιάμα, ο Βεσσαβάνα· όλοι οι θεοί δίνουν ευχαριστίες, διότι κάνει κάτι δύσκολο.
- 2286.** «Αυτών που δίνουν το δυσκολοδώρητο, που κάνουν τη δυσκολοκατόρθωτη πράξη· οι μη αγαθοί δεν μιμούνται, η αρχή των αγαθών είναι δυσκολοακολούθητη.
- 2287.** «Για αυτό των αγαθών και των μη αγαθών, διαφορετικός είναι ο προορισμός από εδώ· οι μη αγαθοί πηγαίνουν στην κόλαση, οι αγαθοί είναι κατευθυνόμενοι στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 2288.** «Αυτό που τους πρίγκιπες έδωσες, τη σύζυγο έδωσες διαμένοντας στο δάσος· χωρίς να κατέβεις από το ύψιστο όχημα, στον παράδεισο ας ωριμάσει αυτό για σένα.»
- 2289.** «Δίνω στον αξιότιμο τη σύζυγο, τη Μαντί την πανέμορφη σε όλα τα μέλη· Και εσύ ταιριάζεις με τη Μαντί, και η Μαντί μαζί με τον σύζυγο.
- 2290.** «Όπως το γάλα και το κοχύλι, και τα δύο έχουν όμοιο χρώμα· Έτσι και εσύ και η Μαντί, έχετε όμοιο νου και καρδιά.
- 2291.** «Εξορισμένοι εδώ στο δάσος, και οι δύο να ζήσετε στο ερημητήριο· πολεμιστές με καλό σόι, καλογεννημένοι από μητέρα και πατέρα· ώστε να κάνετε αξιέπαινες πράξεις, δίνοντας ξανά και ξανά».
- 2292.** «Είμαι ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, ήρθα κοντά σου· διάλεξε μια ευχή, βασιλιά-σοφέ, οκτώ ευχές σου δίνω».
- 2293.** «Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων· ο πατέρας μου να με υποδεχτεί, όταν φτάσω από εδώ στο δικό μου σπίτι· με κάθισμα να με προσκαλέσει, αυτό ως πρώτη ευχή θα ευχόμουν.
- 2294.** «Δεν θα ενέκρινα τη δολοφονία ανθρώπου, ακόμη και αυτού που διαπράττει αδικήματα· αυτόν που πρέπει να σκοτωθεί θα απελευθέρωνα από τη σφαγή, αυτό ως δεύτερη ευχή θα ευχόμουν.
- 2295.** «Όσοι ηλικιωμένοι και όσοι νεαροί, και όσοι μεσήλικες· μόνο από εμένα να ζουν, αυτό ως τρίτη ευχή θα ευχόμουν.

- 2296.** «Δεν θα πήγαινα με τη γυναίκα άλλου, θα ήμουν αφοσιωμένος στη δική μου γυναίκα·
δεν θα υποκύπτω στην εξουσία των γυναικών, αυτό ως τέταρτο θα ευχόμουν
ως ευχή.
- 2297.** «Γιος μου, Σάκκα, να γεννηθεί, και αυτός μακρόβιος να είναι·
με δικαιοσύνη να κατακτήσει τη γη, αυτό το πέμπτο θα ευχόμουν ως ευχή.
- 2298.** «Έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·
θεϊκές τροφές να εμφανίζονταν, αυτό ως έκτη ευχή θα ευχόμουν.
- 2299.** Καθώς δίνω, να μην εξαντλούνται τα αγαθά μου· αφού δώσω, να μην
μετανιώνω·
δίνοντας, να αποκτώ πεποίθηση στη συνείδηση· αυτό ως έβδομη ευχή θα
ευχόμουν ως ευχή.
- 2300.** «Απελευθερούμενος από εδώ, πορευόμενος στον παράδεισο, φτάνοντας σε
διάκριση·
αμετάκλητος από εκεί να είμαι, αυτό ως όγδοη ευχή θα ευχόμουν».
- 2301.** «Αφού άκουσε αυτά τα λόγια του, ο άρχοντας των θεών είπε αυτό·
Σύντομα πράγματι από εκεί, ο πατέρας σου θα έρθει να σε δει».
- 2302.** «Αφού είπε αυτά ο Μαγκχαβάν, ο βασιλιάς των θεών, ο σύζυγος της Σουτζά·
δίνοντας στον Βεσσαντάρια μια ευχή, αναχώρησε προς τον ουράνιο κόσμο».

Το κεφάλαιο του Σάκκα.

Το κεφάλαιο του μεγάλου βασιλιά

- 2303.** «Τίνος είναι αυτό το πρόσωπο που λάμπει, σαν χρυσάφι πυρακτωμένο από τη
φωτιά·
Σαν νόμισμα από καθαρό χρυσό, λαμπρυσμένο από το στόμιο του
χωνευτηρίου.
- 2304.** «Και οι δύο με όμοια μέλη, και οι δύο με όμοια χαρακτηριστικά·
ο ένας όμοιος με τον Τζάλι, η μία όπως η Κανχατζινά.
- 2305.** «Σαν λιοντάρια που βγήκαν από τη φωλιά, και οι δύο ταιριαστοί·
σαν φτιαγμένα από χρυσάφι, φαίνονται αυτά τα παιδιά».
- 2306.** «Από πού λοιπόν, αξιότιμε Μπαραντβάτζα, αυτά τα παιδιά έφερες;
Σήμερα στο βασίλειο έφτασες, πού πηγαίνεις, βραχμάνε;»
- 2307.** «Σε μένα αυτά τα παιδιά, θεέ, δόθηκαν με ικανοποίηση, Σαντζάγια·
σήμερα είναι η δέκατη πέμπτη νύχτα, από τότε που αποκτήθηκαν τα παιδιά
μου».
- 2308.** «Ή με ποια γλυκά λόγια, με ποιον ορθό τρόπο να πιστέψουμε·
Ποιος σου έδωσε αυτή τη δωρεά, τα παιδιά ως ύψιστη δωρεά;»

- 2309.** «Αυτός που στάθηκε στήριγμα για τους αιτούντες, σαν η γη για τα όντα· αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρα σε μένα, τα παιδιά έδωσε διαμένοντας στο δάσος.
- 2310.** «Αυτός που ήταν ο προορισμός για τους αιτούντες, όπως ο ωκεανός για τα ποτάμια· αυτός ο βασιλιάς Βεσσαντάρα σε μένα, τα παιδιά έδωσε διαμένοντας στο δάσος».
- 2311.** «Ανάρμοστη πράξη πράγματι, αξιότιμε, από τον βασιλιά, τον πιστό οικοδεσπότη· Πώς άραγε θα έδινε τα παιδιά του, αυτός που εξορίστηκε στο δάσος.
- 2312.** «Ας ακούσουν αυτό οι αξιότιμοι, όσοι έχετε συγκεντρωθεί εδώ· πώς ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, τα παιδιά έδωσε διαμένοντας στο δάσος.
- 2313.** «Δούλη και δούλο αυτός ας δώσει, άλογο και άρμα με ημίονους· και ελέφαντα με χαυλιόδοντες ας δώσει, πώς αυτός να δώσει τα παιδιά;»
- 2314.** «Αυτός που δεν έχει στο σπίτι του δούλο, άλογο και άρμα με ημίονους· ελέφαντα και κολοσσιαίο ερπετό, τι να δώσει αυτός, παππού;»
- 2315.** «Τη δωρεά του επαινούμε, και δεν κατηγορούμε, παιδιά μου· πώς άραγε ήταν η καρδιά, αφού δώσατε εσείς στους επαίτες;»
- 2316.** «Από τον πόνο η καρδιά ήταν, και επίσης ζέστη εκπνέεις· σαν τη Ροχινί με κόκκινα μάτια, ο πατέρας δάκρυα έχυνε».
- 2317.** «Αυτόν, αυτόν η Κανχατζίνα είπε, αυτός εμένα, αγαπητέ, ο βραχμάνος· με ραβδί χτυπά, σαν δούλη γεννημένη στο σπίτι.
- 2318.** «Και αυτός δεν είναι βραχμάνος, αγαπητέ, οι βραχμάνοι είναι δίκαιοι· δαίμονας με εμφάνιση βραχμάνου, μας οδηγεί για να μας φάει, αγαπητέ· ενώ οδηγούμαι από τον δαίμονα, γιατί άραγε, αγαπητέ, κοιτάζεις επίμονα;»
- 2319.** «Πριγκίπισσα είναι η μητέρα σας, και πρίγκιπας ο πατέρας σας· Πριν ανεβαίνοντας στην αγκαλιά μου, γιατί άραγε στέκεστε μακριά;»
- 2320.** «Πριγκίπισσα είναι η μητέρα μας, και πρίγκιπας ο πατέρας μας· δούλοι είμαστε εμείς του βραχμάνου, γι' αυτό στεκόμαστε μακριά».
- 2321.** «Μη μου μιλάτε έτσι, καίγεται η καρδιά μου· Σαν σε νεκρική πυρά το σώμα μου, στο κάθισμα δεν βρίσκω ευτυχία.
- 2322.** «Μη μου μιλάτε έτσι, περισσότερη λύπη μου δημιουργείτε· θα σας εξαγοράσω με χρήματα, δεν θα γίνετε δούλοι.
- 2323.** «Τι αξίας λοιπόν σε εσάς, αγαπητέ, ο πατέρας έδωσε για τον βραχμάνο; Πείτε μου όπως πραγματικά είναι, ας παραδώσουν τον βραχμάνο».
- 2324.** «Αξίας χιλίων πράγματι εμένα, αγαπητέ, στον βραχμάνο ο πατέρας έδωσε·

Τότε την Κανχατζινά την κόρη, με ελέφαντα και με εκατό».

- 2325.** «Σήκω, αγγελιοφόρε, βιαστικά, δώσε στον βραχμάνο·
εκατό δούλες, εκατό δούλους, αγελάδες, εκατό ελέφαντες και ταύρους·
και χίλια χρυσά, δώσε ως τίμημα για τα παιδιά».
- 2326.** «Τότε ο αγγελιοφόρος βιαστικά, έδωσε στον βραχμάνο·
εκατό δούλες, εκατό δούλους, αγελάδες, εκατό ελέφαντες και ταύρους·
και χίλια χρυσά, έδωσε ως τίμημα για τα παιδιά».
- 2327.** «Αφού τα αγόρασαν και τα έλυσαν, και τάισαν τα παιδιά·
Αφού τα στόλισαν με αγαθά, τα κάθισαν στην αγκαλιά τους.
- 2328.** «Αφού έλουσε το κεφάλι του, με καθαρά ρούχα, στολισμένο με όλα τα
κοσμήματα·
ο βασιλιάς αφού τον έβαλε στην αγκαλιά του, ο παππούς ρωτούσε.
- 2329.** «Με σκουλαρίκια, με ηχηρά στολίδια, με γιρλάντες, στολισμένο με όλα τα
κοσμήματα·
ο βασιλιάς αφού τον έβαλε στην αγκαλιά του, είπε αυτά τα λόγια.
- 2330.** «Μήπως και οι δύο είναι υγιείς, Τζάλι, η μητέρα και ο πατέρας σου;
Μήπως συντηρείσαι με ζητιανιά, μήπως οι ρίζες και οι καρποί είναι άφθονοι;
- 2331.** «Μήπως αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, μήπως βλάβη δεν υπάρχει;»
- 2332.** «Και επίσης και οι δύο είναι υγιείς, θεέ, η μητέρα και ο πατέρας μου·
και επίσης με ζητιανιά συντηρούνται, και επίσης οι ρίζες και οι καρποί είναι
άφθονοι.
- 2333.** «Και επίσης αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, βλάβη σε αυτούς δεν υπάρχει.
- 2334.** «Σκάβοντας πατάτες και βολβούς φοινικόδεντρων, ρίζες μπιλάλι και τάκκα·
τζιτζίφι, μπαλλάτακα και μπέλλα, αυτή φέρνοντάς τα μας συντηρεί.
- 2335.** «Ό,τι κι αν φέρνει αυτή, μαζεύοντας ρίζες και καρπούς του δάσους·
αυτό όλοι μαζί συγκεντρωμένοι, τη νύχτα τρώμε, όχι την ημέρα.
- 2336.** «Η μητέρα μας αδύνατη και χλωμή, φέρνοντας καρπούς δέντρων·
από τον άνεμο και τον ήλιο η λεπτοφυής, σαν λωτός στο χέρι πιασμένος.
- 2337.** «Της μητέρας μου τα μαλλιά έπεφταν, καθώς περιπλανιόταν στο μεγάλο
δάσος·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, κατοικημένο από ρινόκερους και
λεοπαρδάλεις.
- 2338.** «Αφού έδεσε πλεγμένα μαλλιά στα μαλλιά του, κρατά βρωμιά στις μασχάλες
του·

ντυμένος με δέρμα κοιμάται στο έδαφος, προσκυνά τη φωτιά.

- 2339.** «Τα παιδιά είναι αγαπητά στους ανθρώπους, στον κόσμο εγέρθηκαν· μήπως στον κύριό μας, για τα παιδιά στοργή δεν γεννήθηκε;»
- 2340.** «Ανάρμοστη πράξη βέβαια, γιε μου, φόνος ηλικιωμένου έγινε από εμένα· εγώ που από τα λόγια των Σιβί, εξόρισα τον αθώο.
- 2341.** «Ό,τι έχω εδώ, πλούτος και σιτηρά υπάρχουν· ας έρθει ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, στο βασίλειο των Σίβι ας κυβερνήσει».
- 2342.** «Όχι, βασιλιά, με τα δικά μου λόγια, δεν θα έρθει ο άριστος των Σίβι· ο ίδιος ο βασιλιάς αφού πάει, ας περιλούσει με πλούτη τον γιο του».
- 2343.** «Τότε τον στρατηγό ο βασιλιάς, ο Σατζάγια, προσφώνησε· Ελέφαντες, άλογα, άρματα, πεζοί, ο στρατός ας οπλιστεί· και οι κάτοικοι κωμοπόλεων ας με ακολουθήσουν, και οι βραχμάνοι και οι ιερείς.
- 2344.** «Τότε εξήντα χιλιάδες πολεμιστές με όμορφη όψη· Ας έρθουν γρήγορα θωρακισμένοι, στολισμένοι με διάφορα χρώματα.
- 2345.** «Μερικοί ντυμένοι με μπλε ρούχα, μερικοί ντυμένοι με κίτρινα· άλλοι με κόκκινα τουρμπάνια, μερικοί ντυμένοι με λευκά· Ας έρθουν γρήγορα θωρακισμένοι, στολισμένοι με διάφορα χρώματα.
- 2346.** «Όπως τα Ιμαλία που φέρουν αρώματα, το όρος Γκαντχαμάντανα· σκεπασμένο με διάφορα δέντρα, κατοικία πλήθους μεγάλων όντων.
- 2347.** «Και με θεϊκά βότανα, φέγγει στις κατευθύνσεις και ευωδιάζει· Ας έρθουν γρήγορα θωρακισμένοι, ας λάμπουν στις κατευθύνσεις και ας ευωδιάζουν.
- 2348.** «Έπειτα δεκατέσσερις χιλιάδες ελέφαντες ας ζέψουν· μεγαλοπρεπείς ελέφαντες με χρυσά περιλαίμια, στολισμένοι με χρυσοκέντητα σκεπάσματα.
- 2349.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με λόγχες και βούκεντρα στα χέρια· ας έρθουν γρήγορα θωρακισμένοι, επιδεικνύοντας τους ελέφαντες.
- 2350.** «Έπειτα δεκατέσσερις χιλιάδες άλογα ας ζέψουν· Ευγενή στην καταγωγή, άλογα της Σίνδου με ταχεία μεταφορά.
- 2351.** «Ανεβασμένοι από χωρικούς, με σπαθιά και τόξα· Ας έρθουν γρήγορα θωρακισμένοι, στολισμένοι στις ράχες των αλόγων.
- 2352.** «Έπειτα δεκατέσσερις χιλιάδες άρματα ας ζέψουν· Με στεφάνες καλοφτιαγμένες από σίδερο, με ακτίνες διακοσμημένες με χρυσάφι.
- 2353.** «Ας υψώσουν σημαίες εκεί, δέρματα και θώρακες·

ας τεντώσουν και τα τόξα, οι πολεμιστές με δυνατά τόξα·
ας έρθουν γρήγορα θωρακισμένοι, στα άρματα οι αρματηλάτες».

2354. «Άνθη για σκόρπισμα με ρύζι, γιρλάντες και αρωματικά αλείμματα·
και προσφορές ας στέκονται, στην οδό από την οποία θα έρθει.

2355. «Σε κάθε χωριό εκατό στάμνες, με μεράγια και κρασί·
στην οδό ας στέκονται, στην οδό από την οποία θα έρθει.

2356. «Κρέατα, κουλούρες, γλυκίσματα, αρτοπαρασκευάσματα με ψάρια·
στην οδό ας στέκονται, στην οδό από την οποία θα έρθει.

2357. «Βουτυρέλαιο, λάδι, γιαούρτι, γάλα, σπόροι κεχριού, πολλά οινοπνευματώδη·
στην οδό ας στέκονται, στην οδό από την οποία θα έρθει.

2358. »Ζαχαροπλάστες και μάγειροι, χορευτές και ηθοποιοί και τραγουδιστές·
Κυμβαλιστές και τυμπανιστές, τραγουδιστές αργόσυρτων και διασκεδαστές.

2359. «Ας χτυπήσουν όλες οι βίνες, τα τύμπανα και οι ντιντιμά·
ας φυσήξουν οι κόχλες, ας ηχήσουν τα μονόπλευρα τύμπανα.

2360. «Μουντίνγκα, μικρά τύμπανα, κόχυλια, γκόντα, παριβαντεντίκα·
ας χτυπήσουν οι ντιντιμά, και οι κουτούμπα ντιντιμά».

2361. «Αυτός ο στρατός ήταν μεγάλος, ξεκινημένος, μεταφέροντας τους Σίβι·
με τον Τζάλι ως οδηγό του δρόμου, κατευθύνθηκε προς το βουνό Βάνκα.

2362. «Κραυγή γερανού κάνει ο ελέφαντας, ο ελέφαντας εξήντα ετών·
με χρυσή σέλα δεμένος, κραυγή γερανού κάνει ο ελέφαντας.

2363. «Τα ευγενή άλογα χλιμίντρισαν, ο ήχος των τροχών γεννήθηκε·
Η σκόνη σκέπασε τα σύννεφα, ξεκινημένος ο στρατός μεταφέροντας τους Σίβι.

2364. «Αυτός ο στρατός ήταν μεγάλος, ξεκινημένος, ικανός να παρασύρει·
με τον Τζάλι ως οδηγό του δρόμου, κατευθύνθηκε προς το βουνό Βάνκα.

2365. Αυτοί εισήλθαν στο μεγάλο δάσος, με πολλά κλαδιά, με πολύ νερό·
σκεπασμένο με ανθοφόρα δέντρα, και με καρποφόρα δέντρα και τα δύο.

2366. «Εκεί με σταγονωτή φωνή γλυκά, διαφορετικών χρωμάτων πολλά δις-
γεννημένα πουλιά·
κελαηδούν μαζί με αυτόν που κελαηδά, στα ανθισμένα της εποχής δέντρα.

2367. «Αυτοί αφού πήγαν μακρά πορεία, με το πέρασμα των ημερών και νυχτών·
σε εκείνο το μέρος έφτασαν, όπου ήταν ο Βεσσαντάρα».

Το κεφάλαιο του μεγάλου βασιλιά.

Η τελετή των έξι πολεμιστών

- 2368.** «Ακούγοντας την αντήχησή τους, φοβισμένος ο Βεσσαντάρα ήταν·
ανεβαίνοντας στο βουνό, φοβισμένος τον στρατό κοιτάζει.
- 2369.** «Έλα, Μάντι, πρόσεχε, τέτοιος ήχος στο δάσος·
τα ευγενή άλογα χλιμιντρίζουν, και οι κορυφές των σημαίων φαίνονται.
- 2370.** «Αυτοί σίγουρα στο δάσος, τα κοπάδια των ελαφιών οι σκληροί κυνηγοί·
με δίχτυα περικυκλώνοντας, σε λάκκο ρίχνοντας αμέσως·
κραυγάζοντας με οξείες, σκοτώνουν από αυτά το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 2371.** «Πώς εμείς οι αθώοι, στο δάσος εγκλωβισμένοι·
Στα χέρια εχθρών πέσαμε, δες τον δολοφόνο των αδύναμων».
- 2372.** «Οι εχθροί δεν θα σε νικήσουν, όπως η φωτιά τον ωκεανό·
Αυτό ακριβώς εσύ σκέψου, μήπως υπάρξει ασφάλεια από εδώ».
- 2373.** «Τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, αφού κατέβηκε από το βουνό·
κάθισε στην καλύβα από φύλλα, αφού έκανε σταθερό τον νου».
- 2374.** «Αφού γύρισε πίσω το άρμα, αφού άφησε το στράτευμα·
αυτόν που διέμενε μόνος στο δάσος, ο πατέρας τον γιο πλησίασε.
- 2375.** «Κατεβαίνοντας από τη ράχη του ελέφαντα, με τον έναν ώμο γυμνό και με
ενωμένες παλάμες·
περιτριγυρισμένος από τους υπουργούς, ήρθε να κρίσει τον γιο.
- 2376.** «Εκεί είδε τον πρίγκιπα, με ωραία μορφή, αυτοσυγκεντρωμένο·
καθισμένο στην καλύβα από φύλλα, διαλογιζόμενο, χωρίς φόβο από πουθενά.
- 2377.** «Και αφού τον είδαν να έρχεται, τον πατέρα που λαχταρούσε τα παιδιά του·
ο Βεσσαντάρα και η Μαντί, αφού πήγαν να τον προϋπαντήσουν, τον
προσκύνησαν.
- 2378.** Και η Μαντί με το κεφάλι τα πόδια, του πεθερού της απέδωσε σεβασμό·
«Μαντί εγώ πράγματι σε σένα, θεέ, τα πόδια προσκυνώ, η νύφη σου»·
Αυτούς εκεί αγκαλιάζοντας, με το χέρι τους χάιδευε.
- 2379.** «Μήπως είστε καλά, παιδιά μου, μήπως, παιδιά μου, είστε χωρίς αρρώστια;
Μήπως συντηρείσαι με ζητιανιά, μήπως οι ρίζες και οι καρποί είναι άφθονοι;
- 2380.** «Μήπως αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, μήπως βλάβη δεν υπάρχει;»
- 2381.** «Υπάρχει διαβίωση για μας, θεέ, και αυτή τέτοια ή τέτοια·
δύσκολη η διαβίωση για μας, με συλλογή τροφής η ζωή.
- 2382.** «Τον άνθρωπο χωρίς επιτυχία, μεγάλε βασιλιά, τον δαμάζει σαν άλογο ο
αμαξηλάτης·
Εμείς από αυτό χωρίς επιτυχία δαμασμένοι, η αποτυχία μας δαμάζει.
- 2383.** «Άραγε τα κρέατά μας είναι αδύνατα, από τη μη θέα του πατέρα και της

μητέρας·

εμάς που είμαστε εγκλεισμένοι, μεγάλε βασιλιά, στο δάσος, που ζούμε με θλίψη».

- 2384.** «Ακόμη και αυτοί που είναι του άρχοντα των Σίβι, κληρονόμοι με ανεκπλήρωτες επιθυμίες·
Ο Τζάλι και η Κανχατζινά και οι δύο, υποταγμένοι στη θέληση του βραχμάνου·
Του υπερβολικά άγριου, που τους χτυπά σαν αγελάδες.
- 2385.** «Αυτούς τους γιους της πριγκίπισσας, αν γνωρίζετε πείτε μας·
εκμάθετέ μας γρήγορα, όπως νεαρό δαγκωμένο από φίδι».
- 2386.** «Και οι δύο πρίγκιπες εξαγοράστηκαν, ο Τζάλι και η Κανχατζινά και οι δύο·
αφού δώσαμε πλούτη στον βραχμάνο, γιε μου, μη φοβάσαι, πάρε θάρρος».
- 2387.** «Μήπως είσαι καλά, αγαπητέ, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια, αγαπητέ·
Μήπως, αγαπητέ, της μητέρας μου η όραση δεν παρακμάζει;»
- 2388.** «Είμαι καλά, γιε μου, και επίσης, γιε μου, χωρίς αρρώστια·
και επίσης, γιε μου, της μητέρας σου η όραση δεν παρακμάζει».
- 2389.** «Μήπως τα ζώα έλξης σου είναι υγιή, μήπως το όχημα μεταφέρει·
Μήπως η χώρα ευημερεί, μήπως η βροχή δεν κόβεται;»
- 2390.** «Και επίσης τα ζώα έλξης μου είναι υγιή, και επίσης το όχημα μεταφέρει·
Και επίσης η χώρα ευημερεί, και επίσης η βροχή δεν κόβεται».
- 2391.** «Ενώ έτσι συζητούσαν, η μητέρα τους εμφανίστηκε·
η πριγκίπισσα στην είσοδο του βουνού, πεζή χωρίς σανδάλια.
- 2392.** «Και αφού την είδαν να έρχεται, τη μητέρα που λαχταρούσε τα παιδιά της·
ο Βεσσαντάρα και η Μαντί, αφού πήγαν να τον προϋπαντήσουν, τον προσκύνησαν.
- 2393.** Και η Μαντί με το κεφάλι τα πόδια, της πεθεράς της απέδωσε σεβασμό·
«Μαντί εγώ πράγματι σε σένα, κυρία, τα πόδια προσκυνώ, η νύφη σου».
- 2394.** «Και βλέποντας τη Μαντί τα παιδιά, που ήρθαν σώα από μακριά·
Κλαίγοντας έτρεξαν προς εμένα, όπως μοσχαράκια προς τη μητέρα.
- 2395.** «Και η Μαντί βλέποντας τα παιδιά, που ήρθαν σώα από μακριά·
σαν δαιμονισμένη τρέμοντας, τα λούζει με ρεύματα γάλακτος από τα στήθη της».
- 2396.** Των συγγενών που συγκεντρώθηκαν, μεγάλη κραυγή γεννήθηκε·
τα βουνά αντήχησαν μαζί, η Γη σείστηκε.
- 2397.** Ρίχνοντας ρεύματα βροχής, ο ουρανός έβρεξε αμέσως·
Τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, με τους συγγενείς συναντήθηκε.
- 2398.** «Εγγονοί, νύφη, γιος, βασιλιάς και βασίλισσα μαζί·

Όταν συγκεντρώθηκαν, τότε υπήρξε τρόμος.

- 2399.** «Με ενωμένες παλάμες τον παρακαλούν, κλαίγοντας στο φοβερό δάσος·
τον Βεσσαντάρα και τη Μαντί, όλα τα βασίλεια συγκεντρώθηκαν·
Εσύ είσαι ο κύριος βασιλιάς μας, κυβέρνησε τη βασιλεία για μας και οι δύο».

Η τελετή των έξι πολεμιστών.

- 2400.** «Εμένα που με δικαιοσύνη ασκούσα βασιλεία, από το βασίλειο με εξορίσατε·
και εσύ και οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων που
συγκεντρώθηκαν».

- 2401.** «Ανάρμοστη πράξη βέβαια, γιε μου, φόνος ηλικιωμένου έγινε από εμένα·
εγώ που από τα λόγια των Σιβί, εξόρισα τον αθώο».

- 2402.** «Με οποιαδήποτε αιτία, τη δυστυχία του πατέρα θα έφερνε·
και της μητέρας και της αδελφής, ακόμη και με τη ζωή του».

- 2403.** «Τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, τη σκόνη και τη βρωμιά απομάκρυνε·
αφού απομάκρυνε τη σκόνη και τη βρωμιά, χρώμα κοχυλιού απέκτησε».

- 2404.** «Αφού έλουσε το κεφάλι του, με καθαρά ρούχα, στολισμένος με όλα τα
κοσμήματα·
ανεβαίνοντας στον ελέφαντα Πατσάγια, έδεσε το σπαθί που καίει τους
εχθρούς.

- 2405.** «Τότε εξήντα χιλιάδες πολεμιστές με όμορφη όψη·
Γεννημένοι μαζί του τον περικύκλωσαν, ευχαριστώντας τον ταύρο μεταξύ
των αρματηλατών.

- 2406.** «Έπειτα και τη Μαντί έλουσαν, οι κόρες των Σίβι συγκεντρωμένες·
ο Βεσσαντάρα ας την προστατεύει, ο Τζάλι και η Κανχατζινά και οι δύο·
και ακόμη αυτήν ο μεγάλος βασιλιάς, ο Σαντζάγια ας την φυλάει».

- 2407.** «Και αφού απέκτησαν αυτά τα αναγκαία είδη, θυμούμενοι την προηγούμενη
ταλαιπωρία του εαυτού τους·
τέλεσαν γιορτή χαράς, στο ευχάριστο Γκιριμπάτζα.

- 2408.** «Και αφού απέκτησαν αυτά τα αναγκαία είδη, θυμούμενοι την προηγούμενη
ταλαιπωρία του εαυτού τους·
χαρούμενη, ικανοποιημένη, ευτυχισμένη, η Λακκχανά αφού συνάντησε τους
γιους.

- 2409.** «Και αφού απέκτησαν αυτά τα αναγκαία είδη, θυμούμενοι την προηγούμενη
ταλαιπωρία του εαυτού τους·
χαρούμενη, ικανοποιημένη, αγαλλιασμένη, η Λακκχανά μαζί με τους γιους».

- 2410.** «Ένα γεύμα παλιά έτρωγα, πάντα στο σκληρό έδαφος κοιμόμουν·
Έτσι αυτή η ασκητική πρακτική ήταν για μένα, επειδή σας ποθούσα, παιδιά
μου.

- 2411.** «Αυτή η ασκητική μου πρακτική εκπληρώθηκε σήμερα, εσείς αφού συναντηθήκατε, παιδιά μου·
και αυτήν που γεννήθηκε από τη μητέρα ας την προστατεύει, και αυτόν που γεννήθηκε από τον πατέρα, παιδί μου·
και ακόμη αυτήν ο μεγάλος βασιλιάς, ο Σαντζάγια ας την φυλάει.
- 2412.** «Όποια αξιέπαινη πράξη έχει γίνει, και δική μου και του πατέρα σου·
με όλο αυτό το καλό, γίνε χωρίς γήρας και αθάνατος».
- 2413.** «Βαμβακερά και μεταξωτά, λινά και κοτουμπάρα·
Η πεθερά στη νύφη έστειλε, με τα οποία η Μαντί έλαμψε.
- 2414.** «Τότε χρυσό περιβραχιόνιο, και περιλαίμιο από πολύτιμους λίθους·
Η πεθερά στη νύφη έστειλε, με τα οποία η Μαντί έλαμψε.
- 2415.** «Τότε χρυσό περιβραχιόνιο, βραχιόλι και ζώνη από πολύτιμους λίθους·
Η πεθερά στη νύφη έστειλε, με τα οποία η Μαντί έλαμψε.
- 2416.** «Το ανυψωμένο και το στολίδι προσώπου, και πολύτιμους λίθους σε διάφορα χρώματα·
Η πεθερά στη νύφη έστειλε, με τα οποία η Μαντί έλαμψε.
- 2417.** «Στήθους κόσμημα και κουδουνάκια, ζώνη και ποδιών στολίδια·
Η πεθερά στη νύφη έστειλε, με τα οποία η Μαντί έλαμψε.
- 2418.** «Με κλωστή και χωρίς κλωστή, αφού εξέτασε κοιμάσαι·
Έλαμψε η πριγκίπισσα, σαν θεϊκή κόρη στο Νάνταμα.
- 2419.** «Με λουσμένο κεφάλι, με καθαρά ρούχα, στολισμένη με κάθε είδους κοσμήματα·
Έλαμψε η πριγκίπισσα, σαν ουράνια νύμφη των Ταβατίμσα.
- 2420.** «Σαν μπανανιά από τον άνεμο αγγιγμένη, γεννημένη στο άλσος Τσιτταλατά·
Με τέλεια χείλη, η πριγκίπισσα έλαμψε.
- 2421.** «Σαν πουλί με ανθρώπινη μορφή, γεννημένη με πολύχρωμα φτερά, κυρία·
Με χείλη σαν ώριμο καρπό της συκομουριάς, η πριγκίπισσα έλαμψε.
- 2422.** «Και σε αυτήν έφεραν έναν ελέφαντα, όχι πολύ δεμένο·
ανθεκτικό σε λόγχες, ανθεκτικό σε βέλη, με χαυλιόδοντες σαν ρυμούς, με μεγάλο σώμα.
- 2423.** «Αυτή η Μαντί ανέβηκε στον ελέφαντα, όχι πολύ δεμένο·
ανθεκτικό σε λόγχες, ανθεκτικό σε βέλη, με χαυλιόδοντες σαν ρυμούς, με μεγάλο σώμα».
- 2424.** «Σε ολόκληρο εκείνο το δάσος, όσα ελάφια υπήρχαν εκεί·
με τη δύναμη του Βεσσαντάρα, δεν ενοχλούσαν το ένα το άλλο.
- 2425.** «Σε ολόκληρο εκείνο το δάσος, όσα δις-γεννημένα πουλιά υπήρχαν εκεί·

με τη δύναμη του Βεσσαντάρα, δεν ενοχλούσαν το ένα το άλλο.

- 2426.** «Σε ολόκληρο εκείνο το δάσος, όσα ελάφια υπήρχαν εκεί· συγκεντρώθηκαν μαζί, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2427.** «Σε ολόκληρο εκείνο το δάσος, όσα δις-γεννημένα πουλιά υπήρχαν εκεί· συγκεντρώθηκαν μαζί, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2428.** «Σε ολόκληρο εκείνο το δάσος, όσα ελάφια υπήρχαν εκεί· δεν κελαηδούσαν γλυκά, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2429.** «Σε ολόκληρο εκείνο το δάσος, όσα δις-γεννημένα πουλιά υπήρχαν εκεί· δεν κελαηδούσαν γλυκά, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2430.** «Προετοιμασμένος ο βασιλικός δρόμος, διακοσμημένος με στρωμένα λουλούδια· όπου έζησε ο Βεσσαντάρα, μέχρι την Τζετουττάρα.
- 2431.** «Τότε εξήντα χιλιάδες πολεμιστές με όμορφη όψη· ολόγυρα τον περικύκλωσαν, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2432.** «Οι γυναίκες του χαρεμιού και οι πρίγκιπες, και οι έμποροι και οι βραχμάνοι· ολόγυρα τον περικύκλωσαν, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2433.** «Ελεφαντοδασμάστες, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές· ολόγυρα τον περικύκλωσαν, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2434.** «Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων συγκεντρώθηκαν· ολόγυρα τον περικύκλωσαν, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2435.** «Με κράνη και δερμάτινες ασπίδες, με ξίφη στα χέρια και καλά θωρακισμένοι· μπροστά προχώρησαν, όταν ο Βεσσαντάρα αναχώρησε· αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.
- 2436.** «Αυτοί μπήκαν στην ευχάριστη πόλη, με μεγάλα τείχη και πύλες· εφοδιασμένη με τροφή και ροφήματα, και με χορούς και τραγούδια, και με τα δύο.
- 2437.** «Ικανοποιημένοι ήταν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων συγκεντρώθηκαν·

όταν έφτασε ο πρίγκιπας, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.

2438. «Το κούνημα των ρούχων συνέβη, όταν ήρθαν οι δωρητές πλούτου·
χαρά μπήκε στην πόλη, απελευθέρωση από τα δεσμά διακηρύχθηκε.

2439. «Χρυσή βροχή, ο ουρανός έβρεξε αμέσως·
όταν ο Βεσσαντάρα εισήλθε, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Σιβί.

2440. «Τότε ο βασιλιάς Βεσσαντάρα, αφού έδωσε δωρεά, ο πολεμιστής·
με την κατάρρευση του σώματος ο σοφός, επαναγεννιέται στον ευδαιμονικό
κόσμο».

Η τζάτακα του Βεσσαντάρα, δέκατη.

Τέλος του μεγάλου τμήματος.

Τέλος του κειμένου των τζάτακα.



ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2. 22. Το μεγάλο βιβλίο έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org